

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAHİS

Rachel
Van Dyken

BRO-SİS

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Sana bir teklifim var."

Bu sözler Seattle milyoneri Jake Titus'un ağzından çıkar çıkmaz Kacey, orayı terk etmeliydi. Aslında Kacey, çocukluk arkadaşı Jake'i görmeyeli yıllar geçmişti ama Jake hasta büyükannesinden bahsettiğinde bu yaşlı ve tatlı kadın için her şeyi yapmaya hazır olduğunu biliyordu. Büyükannenin iyiliği için nişanlı taklidi yapmaları gerekiyorsa *öyle olsun*.

Fakat Kacey, Jake'in ağabeyi Travis'in de hâlâ orada olabileceğini hesaba katmamıştı. Kacey, Travis'e "Şeytan" derdi ve bunun bir nedeni vardı: Kendisini nasıl da kandırıp alay ettiğini asla unutmamıştı.

Her şeye rağmen, tekrar karşılaştıklarında Travis'in harikulade gülüşü, kalbine bir ok gibi saplandı... Böylece Kacey'in kafası her zamankinden daha çok karışacaktı.

Günler geçtikçe yalnızca bir tek şey endişe verici ölçüde netlik kazanıyordu: Kacey, Jake'in teklifini asla -ama asla- kabul etmemiş olmalıydı.

ISBN: 978-605-5002-38-1

9 786055 002381

15 ₺

hyperionkitap

www.hyperionkitap.com

HYPERION

BAHİS
Rachel Van Dyken

THE BET,
Copyright © 2013 by Rachel Van Dyken

This edition published by arrangement with Grand Central Publishing
New York, USA.

All rights reserved.

In accordance with the U.S. Copyright Act of 1976, the scanning, uploading, and electronic sharing of any part of this book without the permission of the publisher is unlawful piracy and theft of the author's intellectual property. If you would like to use material from book (other than for review purposes), prior written permission must be obtained by contacting the publisher at permissions@hbgusa.com. Thank you for your support of the author's rights.

Hyperion - 49
Romantik - 12
ISBN: 978-605-5002-38-1

Birinci Basım: Şubat 2017

Çeviren: Alp Levi
Editör: Zeynep Ünalın
Yayına Hazırlayan: Burak Arslan
Redaksiyon: Sercan Pamuk

İç Baskı
Ana Basın Yayın A.Ş.
B.Ö.S.B. Mermerciler San. Sit. 10. Cd. No:15 Beylikdüzü İstanbul

Kapak Baskı
Hanlar Matbaası
Yeşilce Mh. Aytekin Sk. No: 16 Kağıthane İstanbul

KRP Yayıncılık Matbaacılık Ltd. Şti.
Mustafa Kemal Mh. 2146. Sk. No: 14/13 Çankaya Ankara

HYPERION® Bir KRP Yayıncılık Markasıdır.

Yayın Hakları:
© KRP Yayıncılık Matbaacılık Ltd. Şti.
Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantey.org>

BAHİS

RACHEL VAN DYKEN

Çeviren: Alp Levi

Giriş

1997 Portland, Oregon

“Kacey, bekle!” Travis, onun peşinden koştu, kahkahalarla güldüğü için yüzünden yaşlar akıyordu. Kacey, onun en iyi arkadaşıydı ama bu sadece Travis’in kalbinde olan bir duyguydu. Gerçek hayatta Kacey ondan nefret ediyordu ama Travis bunun sebebini bilmiyordu. Sekiz yaşındaydı ve Kacey’e ondan hoşlandığını gösterebilmek için elinden geleni yapıyordu ama bunun sonucunda Kacey’in kalbi kırılıyordu sürekli.

Kızlar aptaldı.

Kardeşi Jake, en sonunda onlara yetişti. “Bunu neden yaptın, Travis?” Ağabeyini itekledi.

Travis, birdenbire dili ağzında kocaman olmuş gibi hissetti. Kacey’e çelme takmasının sebeplerini açıklamak istiyordu gerçekten istiyordu ama kelimeler ağzından çıkmıyordu bir türlü. Kekelemekten nefret ediyordu Travis. Konuşmakta zorlanıyordu ve bu sadece bir şeyde çok zorlandığında veya Kacey’in önündeyken olan bir şeydi.

“Öff!” Jake toprağa bir tekme savurdu. “Şimdi benimle öpüşmez bile!”

“Öpüşmek mi?” diye bağırdı Travis; kardeşinin Kacey’le böyle bir şeyi yaptığını düşünmek şöyle dursun, öpüşmek kelimesini kullandığı için bile dehşete düşmüştü. Hem altı yaşındaki kardeşi neden Kacey’in öpücüğünü ondan çalacaktı ki? “Senden hoşlanmıyor bile.” Kollarını kavuşturdu.

Travis, en azından bunu biliyordu —kızlar çocuklardan hoşlanmıyordu. Erkeklerden hoşlanıyorlardı ve o erkek olmak adına çok çalışırdı. PDF Kitap Arşivi <http://kitapci.org>

muştı aslında. Hafta sonu geldiğinde tıraş olurdu muhtemelen. Yanaklarını şişirip kardeşine ters ters baktı.

“Öyle mi? Eh, senden nefret ediyor.” Jake dilini çıkardı. “Bana öyle dedi, ayrıca...” Ellerini ceplerine sokup derin bir nefes aldı. “Onunla evleneceğim.”

“Evlenmeyeceksin!”

“Evleneceğim!”

“Evlenmeyeceksin!” Travis, kardeşini yere devirdi. “Ben daha büyüğüm. O benimle evlenecek.”

Jake dilini çıkardı, sonra da pantolonundaki toz toprağı silkeledi. “Bahse var mısın?”

“Evet!” Travis sırttı. “Bir milyon dolarına!”

“Tamam!” Jake eline tükürüp Travis’e uzattı. “El sıkışalım. Kan yemini.”

“Ama kan yok ki,” dedi Travis.

“Öff! Kan kullanırsak annem bizi öldürür. Bu da aynısı. Kacey öyle dedi.”

“Tamam.” Travis, eline tükürüp kardeşinin elini tuttu.

Jake yüzünü buruşturdu. “İğrenç.”

“Büyü artık.” Travis gözlerini devirip arka bahçede Kacey’i aradı. Ona çelme takmak istememişti. Eh, aslında istemişti ama bunun için gerçekten iyi bir sebebi vardı.

Kacey’in prenses masallarına bayıldığını biliyordu. Kızların nasıl prensesler gibi davranılmaları gerektiğinden, erkeklerin de prensler gibi olmaları gerektiğinden bahsederdi.

Ama öldürecek ejderha yokken nasıl prens olabilirdi ki?

Canavarlar yokken kendini nasıl kanıtlayabilirdi?

Neyse ki sınıfın en akıllı çocuğuydu. Ne yapılması gerektiğini bilirdi. Tek yapması gereken, belaya yol açmak ve sonra da Kacey’i o beladan kurtarmaktı.

İlk olarak Kacey’in bebeğini ateşe vermişti ama bu plan suya düşmüştü. Bebek çöp tenekesindeydi artık. Yangın söndürücünün çalışmaması nasıl onun suçu olabilirdi ki?

Sonra kızın uyku tulumuna bir yılan koymuştu. Kacey çığ-

Ucretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

lık çığlığa uyandığında onun yanına koşmuş ve yılanı tutmaya çalışmış ama sonra yılanı bulamamıştı! Jake onu gammazlamıştı ve Kacey öylesine öfkelenmişti ki gözyaşlarına boğulmuştu.

Onu etkilemek için son çabasında ise Kacey düşsün diye bağcıklarını birbirine bağlamış, sonra da ona yardım etmek için diz çökmüştü.

Ama Kacey o kadar kızmıştı ki Travis'in ellerini tokatlamış, ayakkabılarını bir kenara atmış, sonra da ağlaya ağlaya koşup gitmişti.

Kızlar.

Travis onları asla anlayamayacaktı.

Her seferinde sonunda ona yardımcı olmaya çalışıyordu.

Ve her seferinde Kacey, Travis'i biraz daha itiyordu.

Bunun tek bir anlamı vardı. Bahsi kazanmak için daha better zorlaması gerekiyordu. Ve bunu nasıl yapacağını biliyordu.

"Hey, Jake! Nereden bir taş bulabilirim?"

Bölüm 1

Şimdiki Zaman

Kacey, Jake'in gözlerinde eğlenir gibi bir ifade aradı. Jake ciddi olamazdı. Hiçbir şeyi ciddiye almazdı. Kacey, Jake'in alnını yoklamak için hemen elini kaldırdı ve içten içe titredi. Tanrı'nın böylesine küstah bir adamı bir film yıldızının yüzüyle kutsaması, aklının alamayacağı bir şeydi.

Ama Jake oracıktaydı, tam bir Adonis'ti; gözleri, ölümlü kadınları tedirgin etmiyormuş gibi Kacey'e bakıyordu.

Kacey, "Sarhoş musun?" diye fısıldayarak ona yanaştı, bu arada Jake'ten yükselen pahalı tıraş losyonu kokusuna lanet okuyordu.

Jake Kacey'in elini tokatlayarak bir kenara attı. "Hayır, sarhoş değilim. Tanrı'm. Kacey, sanki sana sevişme teklifinde bulunmuşum falan gibi davranıyorsun."

"Aklına gelen örnek bu mu? Seks? Gerçekten mi? Çünkü dürüst olmak gerekirse Jake, bu çok daha kötü!" Nefesini normal bir hıza indirmeye çalışırken elleri titredi. Bu hızda devam ederse tam bir panik atak geçirecekti.

"Bu nasıl daha kötü olabilir ki?" Kafenin diğer müşterileri onlara doğru bakmaya başlarken sesini birkaç oktav yükseltti.

Kacey deri koltuğa yaslanıp homurdandı.

"Çok ciddiylim, Kacey. Onları ikna etmenin tek yolu bu." Jake öne eğildi; ellerini masaya dayarken esmer ve kaslı kolları, gömleğinin dirseğine kadar kıvrılmış kolları içinde gerildi.

"Ailenin beni üç yaşından beri tanıdığının farkındasın, değil mi? Dahası, annenin ikimizin de foyasını ortaya çıkarabileceğinden eminim. Büyükannenden hiç söz etmeyeyim."

Jake'in ifadesiz yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Gülme! Ben ciddiylim, Jake! Kadın FBI için çalışmalıydı."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteey.org>

“Gözleri,” dedi Jake omuz silkerek. “Beni hep enseliyorlar.” Titredi. “Ama konudan uzaklaşıyorsun, Kacey. Çaresizim.”

“Ah, vay canına. Eh, böyle söylediğin zaman seni nasıl reddedebilirim? Çaresizsin! Ne kadar romantiksin böyle. Yirmi bir yaşında kentin en gözde bekârı olmayı nasıl becerdin bilmiyorum. Etkileyici.” Başını şaşkınlıkla salladı.

“Gerçekten, bilmiyor musun?” Jake öne uzandı; kol kasları gri gömleğinin altında kasıldı, her an patlayabilirmiş gibi görünüyordu. Tıraşlı yüzünde çok hafif bir sakalın gölgesi vardı ve koyu renk saçları alnına dalga dalga düşüyordu. Parlak ela gözler, Kacey’e baktı ve dilini dudaklarında dolaştırırken Kacey gözlerini kaçırarak gücü kendinde bulamadı.

Lanet olsun. Adama bakarken bile terliyordu. *O olaydan* beri ondan ilk kez haber alıyor olması da durumu kolaylaştırmıyordu. Şimdi bunu gündeme getirme zamanı da değildi zaten.

“İyi.” Kacey, kalbine bu kadar hızlı atmamasını tembihleyerek gözlerini yeniden kapattı. “Jake, bu asla işe yaramayacak. Neden senin striptizci kız arkadaşlarından birinden bunu senin için yapmalarını istemiyorsun?” *Ve lütfen, Tanrı aşkına, beni yalnız bırak.* Jake’in gözlerinden, çok fazla hatıra ona bakıyordu ve bunu kaldıracabileceğinden emin değildi. Ailesinin sahibi olduğu restoranın, biri Seattle’da olmak üzere iki yeni şube açtığını öğrendikten sonra değil. Yarası yeniden açılmıştı sanki. Titredi ve Jake’in konuşmaya devam etmesine izin verdi.

“Ee, striptizci oldukları için olabilir mi?” Jake ellerini havaya kaldırıp başını salladı. “Büyükanne’nin ölmesini mi istiyorsun? Çünkü seni temin ederim ki bu onun bir kriz daha geçirmesinden başka bir işe yaramaz.”

Kacey durdu. “Bir kriz daha mı? Birkaç tane geçirdi mi sanki?” *Büyükanne Nadine’in ona birkaç aydır yazmamasının sebebi bu olabilir miydi?*

Jake yüzünü buruşturdu. “Evet, durumu kötüleşiyor.”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ellerini gür saçlarından geçirdi. “Bana yardım edecek misin, etmeyecek misin? Sana ödeme yaparım—”

“Bana ödeme mi yaparsın?” Kacey homurdandı. “Striptizcilerine ödediğin gibi mi? Neden bu işten hiçbir kazancım olmayacakmış gibi hissediyorum?”

Jake sırtıttı. “Vay, büyük kozları oynamaktan nefret ederim ama bana borçlusun.”

“Borçlu muyum?” diye tekrarladı Kacey. “Öff, lütfen bana büyük Jake Titus’a neden bir iyilik borçlu olduğumu anlat. Bilmek için ölüyorum, gerçekten.” Kaşlarını kaldırdı ve manikürlü tırnaklarını soğuk kahve dolu fincanda takırdattı.

“Tamam.” Jake geriye uzanıp kollarını göğsünde kavuşturdu. “Beşinci sınıftayken bir köpek istemiştin. Ailen hayır demişti. Ben de iyi bir dost olduğum için dükkâna gidip sana bir tane almıştım.”

“Sayılmaz,” diye araya girdi Kacey. “Ona kendi adını verdin.”

“Koyu renk tüyleri vardı,” diye tartıştı onunla Jake. “Ayrıca, her gece onunla beraber uyuyordun.” Sırıtişında zerre utanma yoktu ve Kacey, bunun için Jake’in suratına bir yumruk atmak istedi.

Bunu söylemek için ağzını açtı ama Jake, onun sözünü kesti.

“Sekizinci sınıfta—”

“Ah, Tanrı’m.”

“Sekizinci sınıfta,” diye tekrarladı göz kırparak. “Stevenson Merrit’ten hoşlanıyordun. Ben, senin dostun olduğum için ona, tüm okulun en iyi öpüşen kızı olduğunu söyledim. Siz ikiniz, sen onu daha yeşil çimenlikler için terk etmeden önce bir yıl boyunca çıktınız.”

“Ah, demek bugünlerde kendine öyle diyorsun. *Daha yeşil çimenlikler.*” Kacey, hükmeder bir tavırla gülümsedi.

“Evet, eh, bu doğru.”

“Yeterince iyi değil,” Kacey iç çekti. Jake o kadar yakının-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org>

daydı ki Kacey onun şampuanının kokusunu alabiliyordu. Baharatlı, erkeksi bir nane-tarçm karışımıydı asla sahip olmayacağı bir adamla ilgili hayaller göstererek onun hisleriyle dalga geçiyordu. Çiz üstünü. Zaten sahip olmamıştı ki.

“İyi.” Jake başını salladı. “Bunu yapmak istemiyordum.”

Kacey, sıkılmış numarası yaparak gözünü dikip beklemekle yetindi.

“Üniversitenin ilk yılında bir balığın vardı, ona Stuart adını takmıştın. Dünyanın en çirkin balığıydı.”

“Hey!” Kacey ters ters baktı. “O benim en iyi dostumdu.”

“Ki onu da iki hafta boyunca okulda bıraktın, Rahibe Teresa’dan farksız oda arkadaşının ona senin için bakacağını düşünüyordun.”

“O balıktan hep nefret ederdi,” diye homurdandı Kacey.

“Balığını kim evine aldı?”

Kacey ellerine baktı.

“Balığı kim evine aldı, Kacey?”

Kacey uzun uzun iç çekerek “Sen aldın, Jake,” diye yanıtladı.

“Yani ben kazandım. Ve yine söylüyorum, bana borçlusun. Ayrıca, büyükannemin ölmesini istiyor musun gerçekten? Senin yıl sonu kraliçesi seçilmene yardımcı olan büyükannemin? Makarnadan yaptığın kolyeyi takan kadının? Gayet basit aslında. Bu hafta sonu için yap bunu ve seni rahat bırakayım.”

Kacey, Jake’e bir cevap vermeyi reddederek sehpaye baktı ve dudaklarını yaladı. Belki de yeterince acınası görünürse Jake onu rahat bırakabilirdi. Onunla aynı odada olmak bile kalbinin durmasına neden oluyordu.

“Kace,” diye inledi Jake. “İmajımın benim için ne kadar önemli olduğuna dair hiçbir fikrin yok.”

“Vay canına, durumuna hiç fayda sağlamıyor bu,” diye terslendi Kacey.

“Buna ihtiyacım var.” Jake masada uzanıp Kacey’in elini tuttu. Elleri hep o kadar büyük ve sıcaktı ki sadece elini tuttu.

rak bile Kacey'in tüm acılarım çekip alabilirmiş gibiydi. Ama Kacey gerçeği biliyordu; o eller onu yok etmişti, mahvetmişti ve en sonunda o bencil eller, ona kalbini asla geri vermemişlerdi. "Senin okul borçlarını öderim."

"Sen benim okul borçlarımı nereden..."

"Ben her şeyi bilirim." Jake göz kırptı. "Bu benim işim. Hadi ama... okulunun son yılını bitirmen lazım, Kace. Mezuniyetten beri üç ay geçti. Herkes bir şeyler başarırken geride kalmak istiyor musun gerçekten?"

Adam asla avukat olmaya çalışmamalıydı. Kacey, kafeden ayrıldığında herhangi bir öz güveni kalırsa çok şaşıracaktı. Şu anda bir beyin sarsıntısı geçirmek için kafasını masaya yeterince sert vurabilmesi mümkün mü diye düşünüyordu.

"Lütfen," diye yalvardı Jake. Elleri Kacey'in ellerini daha da sıkı tuttu. "Bunu benim için yap. Büyükannem için yap. Kahretsin, kendin için yap. Okulu bitirmen lazım, Kace. Ve ailen..."

"Sakın onları bu işe karıştırayım deme."

Jake yavaşça yutkunup Kacey'in elini bıraktı. Doğrudan gözlerine bakabilmek için Kacey'in başını çevirirken parmakları kızın çenesinde gezindi. "Sadece hafta sonu tatili için. Ne kadar kötü olabilir ki? Bir zamanlar en iyi dosttuk."

Bir zamanlar buradaki anahtar kelimeydi. Mezuniyetten beri Jake ona bir mesaj bile atmamıştı.

"Kalpsiz milyarder..." diye mırıldandı Kacey. Adamın utanması yoktu. Asıl kötü olansa okulunu gerçekten bitirmesi gerektiği ve borçlarını ödeyemediği idi. Ailesinin ona bıraktığı paranın tümü eve ve emekliliğine gitmişti. Ayrıca Seattle Üniversitesi ucuz bir okul değildi.

"Milyarder mi? Henüz değil, tatlım. Kalpsiz mi?" Jake uzanıp Kacey'in yüzüne dokundu. "Sanırım bunun cevabını ikimiz de biliyoruz."

Dokunuşunun hatıraları, Kacey nefes alamadığını hissedene kadar duyularına hücum etti. Bu adamla o yolu çok kez

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

katetmişti. Önce lisede, sonra da üniversitede. Hayatında, kalbini verdiği tek adamın yoluna çıkabileceğini düşünmemiştir. Ama Jake değişmişti ve Kacey, bunun için onu asla affetmemiştir. Kacey kucağına bakıp gözlerini kapattı. Bu adamın, onun üstünde nasıl bu kadar kudreti olabiliyordu hâlâ? Bir dokunuş, bir rüşvet ve Kacey onun her dediğini yapmaya hazırды.

Evet, Jake'in büyükannesine her zaman zaafı vardı; kadın ne kadar korkutucu olsa da olmasa da. Ayrıca Büyükanne Nadine, Kacey'in uykusunda ölse de yaşamaya devam etse de umursamadığı dönemini atlatmasına yardımcı olmuş tek kişiydi. Kacey'in karanlık yıllarıydı bunlar. Karanlık. Kacey, işlerin ne kadar kötü gittiğini düşününce titredі. Eğer Büyükanne Nadine hastaysa ve Jake, ona gerçekten yardım etmeye çalışıyorsa ve sözünü tutup borcunun geri kalanını ödeyecekse buna değerdі.

"Sadece hafta sonu için mi?" diye sordu Kacey, kısık sesle. "Ve büyükannenin kendini iyi hissetmediğini mi söyledin?"

Jake başını salladı. "Seni görmek istediğini söylüyor ve benim de o striptizciyle yaşadığım basın fiyaskosuyla alakalı olarak anne babamdan kurtulmam lazım. Seni parmağına bir yüzük takmış hâlde eve getirirsem her şey affedilir. Babam, emeklilikten geri dönmesi gerektiğini düşünmez büyükannem de beni vurmaz. Kazan-kazan durumu yani. Ayrıca, dediğim gibi, imaj her şeydir ve ben hâlâ ay sonunda büyükanneimin yanımda olmasını istiyorum. Kötü haberlerde yer almaya devam edersem kurul yanımda yer almaz. Oradaki herkese ihtiyacım var. Kendi yolumuza gideriz ve ben de ikimiz ayrılmış gibi yaparım, televizyonda ağlarım ve en azından benden nefret eden kurul üyeleri benim için üzülür."

Kacey'in söylediklerine katılmasını beklemedi. Onun yerine cebine uzandı. "Bu sadece benim için değil. Büyükannem için, Kace. O iyi değil. Yaşamaya devam etmesini isteyecek şey bu olabilir."

Kacey gözlerini kıstı. Yalancı piç kurusu. Jake yirmi bir yaşma gelmesine rağmen bundan daha iyi yalan söylemeyi öğrenememiş miydi? Gülümsemesi gergin, nefesi biraz kesikti. Ama büyükannesinden bahsetmişti.

Kacey birdenbire kendini hasta hissetti. Uçağa atlamak istiyordu ama Jake, onunla büyükannesinin hâlâ temas halinde olduklarını bilmiyordu. Kacey, onun bunu bilmesini istemiyordu da. “Tamam ama büyükannemin bu okul borçlarından haberi olamaz. Anlaştık mı?” Kacey elini uzattı, ellerinin hafifçe titrediğini Jake’in fark etmemesini umdu.

Jake bir nefes vererek gülümsedi. “Bunu benim için yaptığın için teşekkürler.”

Kacey onun parlak yeşil gözlerine baktı. “Büyükanne için. Bunu büyükanne ve kendim için yapıyorum.” *Senin için değil, bir daha asla senin için değil, Jake.* Düşüncesinin geri kalanı havada asılı kaldı. Kafe birdenbire, eski şeytanları gün yüzüne çıkarmak için biraz fazla küçük göründü. Kacey titrek bir kahkaha attı ve terli ellerini kot pantolonuna sildi. Jake’in gülümseyerek veya acıyarak ona sarılmasıyla işleri daha kötü hâle sokacağından endişelenerek kahvesinden büyük bir yudum aldı.

Jake masadan kalktı. “Evet, tamam. Eh, sahte *nişanım* olduğun için teşekkürler.” Üç karatlık bir yüzük çıkarıp öz güven dolu bir ifadeyle Kacey’in parmağına taktı.

“A-ama...” diye kekeledi Kacey. “Ölçülerimi nereden biliyorsun?”

Jake gülümseyip iskemlesinden kalktı. “Bir erkek, bu elleri asla unutamazdı, Kacey.”

“O uçkuru düşük erkek, daha önce kaç eli tutmuş olsa bile mi?” diye sordu Kacey, tatlı bir sesle.

Jake kıkırdadı. “Kesinlikle. Cuma sabahı görüşürüz, tamam mı?”

Kacey iç çekti. “Tamam.”

“Teşekkürler, Kace...”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Bir şey değil.”

Kacey acı içinde; kalbini hâlâ elinde tutan adamın ısıklık çalmasını, ellerini ceplerine sokmasını ve kafeden çıkmasını izledi. Seattle’ın en meşhur bekârı ona evlilik teklif etmişti. Sahte bir evlilik olsa da yine de bir teklifti. Mutluluktan uçuyor olmalıydı.

Ama hayatının aşkı, onunla çamurdan pastalar yapan ve düştüğünde dizlerini öpen çocuk, onu zor bir durumdan kurtulmanın bir yolu gibi düşününce mutluluktan uçmak zordu.

Birdenbire, Pike Place Market’ta olmaksansa bir barda olmayı diledi.

kisi gibi olmamıştı. Sürekli olarak iki insan arasındaki bağı güçlendirdiği söylenen şey, hayat boyu süren bir dostluğu mahveden olay olmuştu.

Sonraki birkaç yıl boyunca, birbirlerinden mümkün olduğunca kaçındılar. Mezuniyetinde Kacey'e şöyle bir sarıldı ve bir kez bile arkasına bakmadı.

Bir kez bile özür dilemedi.

Bu tamamen onun suçu sayılmazdı ama yine de...

Onu tekrar görmek bile kâbuslarına giriyordu ama olması gereken bir şeydi bu.

Yönetim kurulu, Jake imajını düzeltmediği takdirde şirketin zarar göreceği konusunda ısrarcı olmuştu. Onlara göre, şirket zarar görmüştü bile. Ama Jake, yattığı kızın bir fahişe olduğunu nereden bilebilirdi ki? Burası Seattle'dı sonuçta ve kız güzeldi. Jake, kızın basma gideceğini de hâlâ tam olarak hatırlayamadığı bir gece kaçamağının ardından fotoğrafçıların kentteki W Hotel'in dışında bekliyor olabileceklerini de düşünmemişti. Asıl bomba, annesinin onu arayıp Jake'in kadın düşkünlüğü yüzünden büyükannesinin bir kriz geçirdiğini söylemesiyle patlamıştı. Büyükannesinin bir kan pıhtısının olması kesinlikle Jake'in suçu değildi tabii. Ama yine de...

Büyükannesi bir hafta sonra onu arayıp bir ultimatom vermişti ve -Jake'in değil, büyükannesinin sözleriyle- ölmeden önce Kacey'i onu ziyaret etmesi için getirirse her şey affedilecekti. O kadar ısrar etmişti ki Kacey İşçi Bayramı hafta sonu tatili nedeniyle eve döndüğünde Jake ona hayır diyememişti. Seattle Times gazetesinden bir fotoğrafçının da aynı zamanda Portland'daki ailesini ziyaret edeceği ortaya çıkmıştı. Fotoğrafçı; uçakta Jake'le Kacey'in, ayrıca Kacey'in parmağındaki devasa yüzüğün de birkaç fotoğrafını çekeceğine söz vermişti.

Jake sırtıttı. O kadar mükemmeldi ki bazen kendi kendini korkutuyordu. Ne ters gidebilirdi ki? Titus Girişimcilik şirketinin sonraki CEO'su olacaktı. Buna gerçekten değerdi ve

imajını temizlediğinde büyükannesi ona destek olmakla kalmayacak, Jake'i dünyanın en genç CEO'larından biri yapmak için yönetim kurulu üzerinde fazladan baskı kuracaktı.

Kacey bunu anlardı. Öyle bir kızdı. Jake'in tek yapması gereken, bunun neden onun iyiliği için olduğuna dair mantıklı bir açıklamada bulunmaktı. Sonuçta Jake'le birlikteyken görülmek ona fayda sağlamakla kalmayacaktı; Jake, Kacey'in geleceği için de yatırım yapıyordu.

Kacey'in ona teşekkür etmesi lazımdı!

Jake'in telefonu çaldı ve Jake saatine baktı. Başını salladı. O nefis kızı nişanlısı olması için ikna ederken çok fazla zaman harcamıştı. Şimdi ofisinde fazladan zaman geçirmesi gerekecekti.

Omuz silkerek Range Rover'ına doğru yürüdü ve arabasına bindi. En sonunda, büyükannesi ve işi yüzünden strese girmeyi bırakabilirdi.

"Pardon. Son dediğini tekrarlayabilir misin lütfen? Nişanlandım dediğini sandım." Char; Belltown'daki en sevdikleri restoranda, Kacey'in karşısına oturmuştu.

"Evet." Kacey şarabından bir yudum aldı ama bir an için şeyi kaptığı gibi kafasına dikmeyi de düşündü. "Öyle dedim."

"Jake'le mi?"

"Evet."

"Jake Titus?" diye sordu Char, şarabından büyük bir yudum aldı.

"Aynen." Kacey neden titremesini durduramıyordu? Bir hafta sonu içindi bu. Bir hafta sonu buna katlanabilirdi. Ona âşıkmiş gibi, ona karşı bir çekim hissediyormuş gibi, heyecanlıymış gibi davranmaktan başka bir şey yapmayacaktı ve....

Kısacası oyun falan oynamayacaktı. Kalbinin, bizzat milyarder tarafından milyar parçaya ayrılmayacağından emin olması gerekiyordu sadece.

"Bunu yapamam."

Sesini birkaç oktav yükselten Char, "Yapamazsın tabii," dedi. "O adamın sana üniversitede ne yaptığına dair en ufak fikrin var mı? Zihnin hâlâ bulanık mı? Çünkü onun seninle yattığından ve sonra böyle bir şey hiç olmamış gibi davrandığından eminim."

"Biliyorum." Kacey'in sesi titriyordu. "Ama ben de onunla konuşmaya çalışmadım..."

"O şeytanı bana savunma, Kace. Cidden. Siz ikiniz en yakın dosttunuz! Hatırladın mı? Ben yancınızımdım. Sizin aşk hikâyenizin, gayet iyi ilerlerken bir kamyonun altında kaldığını gördüm o gece. Yapma bunu."

Kacey, Char'ın söylediklerinin mantıklı olduğunu biliyordu ama... "Ona kabul ettiğimi söyledim bile."

"Vazgeç o zaman!"

Kacey başını sallayarak kısık sesle "Yapamam," dedi.

Char gözlerini kıstı. Üç kez derin nefes alıp garsona işaret etti.

"Evet?" diye sordu garson.

"Tekila lazım bize, hemen."

"Char, tekila içmenin zamanı değil," diye itiraz etti Kacey.

"Öyle mi? İyi kızı oynayıp ona bir iyilik yapmak için Seattle'nin en meşhur bekârıyla nişanlandın. Tekrar söylüyorum, Şekil A: SENİ TERK ETTİ!"

"Yavaş konuş!" Kacey, arkadaşını susturdu ve oturdukları masalardan kafalarını kaldırıp onlara bakan insanlara özür dilercesine gülümsedi. "Sadece hafta sonu için." Hem Char'm, Kacey'in okuluna ne kadar borcu olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Mezuniyetiyle ilgili herkesi yanıltmış ve sadece bir ders eksigi olduğunu söylemişti, yedi değil.

"Tamam." Char homurdandı. "Eğer Jake'i tanıyorsam ve bence tanıyorum, bu sadece hafta sonu için değildir. Başka bir planı var. Ne kadar yakışıklı olurlarsa o kadar çıkarıcı olurlar. İnan bana."

Tekila masaya kondu ve Char, başka bir şey söylemeden

önce bir fırt tekila içti. “Ayrıca, sırf bu nişanlanma tiyatrosunu oynamayı kabul ettiğin için, senin tüm vücudunu elleme hakkına sahip olduğunu düşünecek.”

Kacey gözlerini devirdi. “Jake mankenlerle ve görünüşe göre striptizcilerle çıkıyor. Bana bak, Char. Ben ikisine de benziyor muyum? Ben bir fahişe değilim. Onun beni kullanmasına izin vermeyeceğim.”

Char homurdandı. “Hıh! O gecedan beri *kimsenin* seni kullanmasına izin vermedin ve bunu biliyorsun. Hâlâ ondan hoşlanıyorsun ve bunu atlatman tüm üniversite yıllarını almıştı! Ve şimdi sıfırdan başlayacaksın.”

Char’ın, onun bir erkek düşürmedeki yeteneksizliğiyle ilgili bariz hakaretini umursamayan Kacey, gözlerini kaçırıp öfledi. Parmakları tekila şişesinin köşesine dokundu ve Jake’e dair düşünceler dökülmeye başladılar.

“Ne halt ediyorum ben?”

“Şimdi söylüyor.” Char başını sallayarak bir fırt daha içti.

“Demek istediğim...” Kacey ellerine baktı. “Onunla üç günden uzun bir süre boyunca yalnız kalmam, o zaman bile tüm ailesine yalan söylemem lazım!”

“Ve dürüst olalım,” diye araya girdi Char, normalden biraz daha yüksek bir sesle. “Sen bu dünyadaki en kötü yalancısın.”

“Değilim.” Jake’in şeytan kardeşi Travis öyleydi. Ama Kacey, Travis hakkında düşünmeyi reddediyordu. Kacey onu son gördüğünde Travis, Noel tatilinde posta kutusunu devirdiği için ona bağırmıştı. Kacey ağlamış, Travis biraz daha bağırmıştı, sonra da Kacey’in ziyareti boyunca onunla konuşmayı reddetmişti. Üç yıl önce olmuştu bunlar.

“Öylesin!” Char manikürlü parmağını ona doğrulttu. “Lisedeyken evden kaçmaya ve Jake’in doğum günü partisine gitmeye çalıştığımız zamanı hatırlıyor musun?”

“Hayır,” diye yalan söyledi Kacey, boğazındaki suçluluk dolu yumruyu yutmak için var gücüyle çabaladı.

“Gerçekten mi? Gün içinde ‘hayır’ diyebileceğin o kadar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

zaman varken şimdiyi mi buldun? Cidden mi? Jake'le konuşurken 'hayır'a ne oldu? Veya seni yönlendirirken—”

“Bu tamamen farklı bir durum ve sen de bunu biliyorsun. Ayrıca, anneme korkunç bir yalan söylemediğimi de belirtmek isterim. Köpek havlamayı kesseydi, o zaman...”

Char, başını geriye atıp güldü. “Köpeği suçlamayalım. Köpek havlamayı kesseydi bile, bunu annene her şeyi itiraf etmek için bir bahane olarak kullandın. Ve sonra, bunun sen günah işlediğin için Tanrı'nın yolladığı bir işaret olduğunu söyledin bana.”

Kacey gözlerini kaçırdı. Arkadaşı yüzde yüz haklı olsa bile, bunu kabullenmesi gerekmiyordu. Ne olmuş yani? Evet, biraz fazla çekingen bir tipti ama hayatında harekete geçmeyi düşündüğü tek seferde, *tek seferde...*

Mahvolmuştu.

Pek çok yönden.

Kacey uzun uzun iç çekti ve Char'a, bir kadeh daha doldurmasını işaret etti. “Her neyse, ben *evet* dedim ve ne kadar sadık biri olduğumu bilirsin.”

Char küfretti. “Köpeğimden daha sadıksın ve o kör; bu da demek ki her konuda bana bağlı, ne zaman nereye işeyeceği dâhil.”

“Beni öyle bir teşvik ediyorsun ki.” Kacey hoş bir ifadeyle gülümsedi ve tekila yudumunun ardından kocaman bir yudum su içti. Hafta sonunun nasıl ilerleyeceğini doğru dürüst planlamak istiyorsa zihni açık olmalıydı. Bir şeyden emindi. Jake, ona dokunamayacaktı –elini bile süremeyecekti. Eğer bunu yaparsa Kacey ona hayır diyebileceğinden emin değildi.

“... ve bir şey daha var...”

Ah, Tanrı'm! Char hâlâ lanet olasıca köpeğinden mi bahsediyordu?

“Onun sana dokunmasına veya seni öpmesine izin verirken...” Yumruğunu masaya vurdu, gözleri tekila yüzünden biraz donuklaşmıştı. “O manikürlü parmakları senin çıplak

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

cildine sürtünürse onu hadım ederim.”

Kacey dudaklarını büzüp başını salladı. “Teşekkürler, Char. Sen olmasan ne yapardım bilmiyorum.”

“Ben de...” Char hıçkırdı ve Kacey hesabı işaret etti. Gerçekten de bir dostunun senin hatırına sarhoş olması her gün olan bir şey değildi. Ama Kacey bunu biliyordu. Char, onun en samimi dostuydu. Kacey ağladı mı Char da ağladı. Kacey Jake’i öldürmekle tehdit ettiğinde Char, onun için bir kiralık katil tutmayı teklif ederdi. Ve Kacey en sonunda Jake’ten ayrılıp ondan sadece *adı anılmaması gereken adam* diye bahsettiğinde Char, daha da ileri giderek Kacey’in hatırına ona *piç* lakabını takmıştı.

Char sadece yardımcı olmaya çalışıyordu metotları biraz aşırı olsa bile.

Kacey masaya birkaç kâğıt para bıraktı ve dostunun çıkmasına yardımcı oldu, bu arada da sonraki haftayı ölmeden nasıl atlatacağını düşünüyordu.

Bölüm 3

“Aklını mı kaçırdın sen?” diye bağırdı Travis. “Kacey’e önce şantaj yaptın, sonra da onu kiraladın mı? Beraber banyo yaptığın Kacey mi bu? O Kacey mi?”

Jake, kendisini ağabeyine karşı savunacak havada değildi. Cidden, neden bu kadar büyütüyordu ki? Bir iyilik istemişse ne olmuştu yani. “Üzgünüm, bu gece çok işim var. Başka zaman konuşsak olur mu?”

Travis bir an için sessiz kaldı, bu da hiç iyi bir işaret değildi. Bu; onun düşündüğü, yani muhtemelen başının ağrıyacağı ve bir sonraki sabah Jake’i bunun için suçlayacağı anlamına geliyordu. O ve Travis son yıllarda pek konuşmamışlardı. Ta ki büyükanneleri geçen yıl hayatlarına karışmaya başlayınca kadar. Zavallı Travis çoğunlukla dışarıda kalmıştı ama sırası gelmek üzereydi.

Travis her zaman koruyucu ağabey rolünü üstlenmişti, kurallara uyan her zaman oydu. Jake ve Kacey gecenin ikisinde havai fişek patlattıkları zaman, suçu üstlenen her zaman Travis olurdu. Jake’in veya Kacey’in başının belaya girmesinden hiçbir zaman hoşlanmazdı.

O yüzden, Jake üniversitede en iyi arkadaşıyla fena hâlde bozduğu zaman Travis, onu mükemmel bir kıza böylesine bir pislik gibi davrandığı için asla affetmeyeceğine dair yemin etmişti. Jake, ayrılımlarının gerçek sebebini Travis’e söylemese de kardeşinin en kötü ihtimali düşündüğünü tahmin ediyordu. Jake, Travis’in Kacey’e karşı olan hislerinden bu kadar emin olmasaydı ağabeyinin ondan biraz olsun hoşlandığını düşünebilirdi.

Ama bu imkânsızdı. Travis, Kacey’e Jake’ten bile daha beter işkence ederdi; bu da epey bir şeydi çünkü Jake küçükken eşek şakalarına bayılan biriydi.

Ama Travis ondan da beterdi. Onun; Kacey'in saçını çekmediği, taş atmadığı veya Kızlar Çirkin ve Salaktır Kulübü kurduktan sonra maskot olarak Kacey'i seçmediği bir gün geçmezdi.

Telefonun öbür ucundaki sessizlik bozuldu. "Bunun en iyi fikir olduğundan emin değilim. Sonuçta sen ergenliğe ulaşmadan önce seni çıplak görmüş kız bu. Annem bir şeylerin döndüğünü bilecek."

"Hayır." Jake küfredip parmaklarını saçlarından geçirdi. "Bilmeyecek çünkü bunu ona söyleyen biz olmayacağız, değil mi Travis?"

"Ailedeki en kötü yalancı olduğumun da farkındasın, değil mi?" diye sordu Travis.

"Hayır, hayır, değilsin. O Kacey..."

"Ah, eğer öyleyse..." Travis telefonun diğer ucunda küfretti.

"Fark etmez. Bu noktada bu durum Kacey'e çok fazla şey ifade ediyor. Hem büyükannemin ölmesini istiyor musun gerçekten?"

"Eee, yalan söylediğini anlarsa ölmekten fazlasını yapar. On dolarına bahse girerim ki önce bir kriz geçirir, sonra da seni kendi elleriyle öldürebilmek için onu dünyaya geri göndersin diye Tanrı'ya yalvarır. Güven bana, Tanrı'yla sıkı fıkı olabilecek biri varsa o da büyükannemdir. Onun seni nasıl geberteceğini planlamasına bile yardım eder..."

"Bitti mi? İşim konusunda dalga geçmiyordum? Cuma gününe kadar Portland'da olmak istiyorsak tüm bu evrak işlerini halletmem gerekiyor."

Travis telefonun diğer ucunda bir kez daha iç çekti, muhtemelen sadakati ve sessizliği için kendisine yemin ettiriyor diye Jake'i lanetliyordu. "Tamam ama bu iş suratına patlarsa ki patlayacak, masummuşum gibi davranacağım."

Jake güldü. "İnan bana, kimse senin bu kadar mükemmel bir planın parçası olduğuna inanmayacak."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Tamam, peki, iyi şanslar. Buna ihtiyacın olacak.” Telefon kapandı ve Jake düşünceleriyle baş başa kaldı.

Belki de ailesiyle yapacağı hafta sonu tatilinde çocukluk düşmanının da bulunacağını Kacey’e söylememek en iyisi olacaktı. Sonuçta, Kacey (onun tabiriyle) Şeytan’ın oraya geleceğini öğrendiği anda bundan vazgeçerdi.

Dağınık masadaki bilgisayar vınlıyordu. Ofisinde, bir evrak dağıyla birlikte yalnızdı. O gün Kacey’i gördüğünden beri bitirmeye pek de gönüllü olmadığı işlerdi bunlar.

Kacey ne zaman böylesine büyümüştü? Ve dolgunlaşmıştı? Jake homurdandı. Belki de sadece yorgunluktan tükenmişti. Kapısına vuran bir sürü başka kadın vardı.

Bütün kadınlar, o kaçan kadın hariç. Nasıl yani? Gerçekten de o kadını elinden kaçırdığını mı düşünüyordu?

Artık fark etmiyordu. En iyisi içindi bu. Olan olduktan sonra ona yaramayacağını; Kacey’in hep ona, olmadığı gibi biri olarak bakacağını anlamıştı. Büyük beklentileri vardı hep. Jake bir erkekti ve sonuçta Kacey’in erkek kardeşi olmadığı için, bunu daha çok hayranlık olarak algılamıştı.

Ta ki Kacey ona o bakışı atana kadar.

Jake mahvolmuştu. Hayatında sadece tek bir kez mağlup olmuş, o akşamda da en iyi arkadaşını tamamen mahvetmiş, aynı zamanda da kendini beraber düşleyebileceği tek kızı kaybetmişti.

Küfredip kâğıtları masasından attı.

Onun ruhunu öldürebilirdi. Kacey onun yanında sessizce ölebilirdi, Jake ondan tiksinebilirdi. Birbirlerinin ihtiyacı olan insanlar olmadıkları için birbirlerinden öğrenebilirlerdi.

Peki, o hâlde neden ondan bir iyilik dilenmek için onu aramıştı? Kacey’i, tüm bu nişanlanma oyununu oynamadan da eve, büyükannesinin yanına getirebilirdi. Evet, anne babası pek mutlu olmazdı ama yine de güzel olurdu. Belki de bilinçaltında bir yanlışı düzeltmeye çalışıyordu. Onunla beraber olmak, ailesinin Kacey’e duyduğu sempatiyi artırabilirdi ama

hafta sonunu beraber geçirmek için başka herhangi birine de ödeme yapabiliirdi. Ödeme yapması bile gerekmezdi muhtemelen.

Jake'in kâğıtları ona bakıyordu. Evrakları yerde bırakıp ışığı kapattı, ofisini kilitledi ve asansörlere doğru yürümeye başladı.

“Neden onu seçtim ki?” Jake ensesini ovaladı.

Lobi düğmesine bastı ve iç çekerek kendi sorusunu yanıtladı. “Çünkü ailemin, benim sırlıslıkam âşık olduğumu düşünebilecekleri tek kişi o.”

“Hazırım!” Kacey apartmanının kapısını savurup açtı. Üstünde dar bir eşofman, omuzlarından aşağı çok hoş bir şekilde dökülen büyük bir kazak vardı, saçlarını gevşek bir topuz yapmıştı.

Her erkeğin en büyük kâbusu. Hiç uğraşmadan güzel görünebilen bir kız. “Ve endişelenme, yanıma çok az şey aldım!” Müthiş bir gülümsemeyle, iki küçük çanta çıkardı.

Jake takdirle başını salladı. “Etkilendiğimi itiraf etmem gerekiyor.”

Kacey önünde hafif bir reverans yaptı. “Takdirin benim yaşama amacım.”

“Öyle olmalı.” Jake bir kahkaha attı.

“Şimdi, eşyalarımı arabaya götür, köle. Ben senin yorgun nişanlınım, üstüme düşmen gerekiyor.”

“Üstüne düşmem mi?”

“Evet.” Kacey kapıyı kapatıp kilitledi. “Beni gerçekten de çekici ve seksi buluyormuşsun gibi davranman gerekiyor, yatağına atmaya hazırmış gibi—”

Kacey cümlelerin ortasında donakaldı, yüzünde müthiş bir korku ifadesi vardı. Jake ne yapacağını bilmiyordu; ona sarılması, onu umursamaması veya aralarında geçen her şeyde bir pislik gibi davrandığı için özür dileyip dilememesi gerektiğinden emin değildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Ee, Kace...”

“Gitmeliyiz!” Kacey; Jake’in omzuna vurup yanından koşarak geçti, bagajını üç kat merdivenden aşağı taşımak işini ona bıraktı.

Dürüst olmak gerekirse bu iş, Jake’in çok sayıdaki günahlarının onarımı gibiydi. Gerçekten de Kacey’in gözlerindeki acıyı görmektense bıçaklanmayı tercih ederdi. Sanki biri ona az önce Disneyland diye bir yerin gerçek olmadığını söylemiş gibiydi.

Arabaya ulaştığında Kacey çoktan oraya varmış, onu bekliyordu. “Güzel araba.”

“Ben, ede...” Başarılı yaşamı konusunda neden birdenbire utangaç hissetmişti ki kendini? “Güzel, sanırım.”

Yeni arazi aracının kapısını açtı ve Kacey’in binmesine yardımcı oldu. Kacey’in yüzündeki hayal kırıklığı dolu ifade kaybolmuştu. Kacey şimdi arazi araçlarını ne kadar çok sevdiği ve Jake’in ne kadar güzel bir seçim yaptığı konusunda gevezelik ediyordu ama Jake’in tek odaklanabildiği şey, onun kıpırdayan dudaklarıydı; hızla, sonra birdenbire yavaşlayarak erotik bir şekilde oynuyorlardı.

“Dudaklarını falan mı şişirttin sen?” diye araya girdi Jake. Sözler ağzından çıktığı anda da kendini tokatlayabilmek için zamanı geri alabilmek istedi.

“Dudaklarım mı? Şişirtmek mi?” Kacey güldü. “Hayır, Jake, kafan karışmış olmalı. O kadar çok sahte dudaklı, göğüslü ve kalçalı kadınla çıkıyorsun ki gerçek bir kadının neye benzediğini unutmuşsun.”

Boğazı birdenbire kuruyan Jake başını çevirdi. “Ee, tamam. Peki.”

Aptal, aptal, aptal. “Eh, kırk beş dakikalık uçuşa dayanabilecek misin sence?”

Jake, Kacey’in dişlerinin arasından “piç” diye mırıldandığını duyduğunu sandı ama emin olamadı.

“O küçük olaydan beri epey uçtuğumu bilmeni isterim.”

Kollarını göğsünde kavuşturdu. “Sanırım yaşlı bir adamın hayatını kurtardığım o zamandan bahsediyorsun?”

“Hayatını kurtarmak mı?” Jake kahkahayı patlattı. “Kace, onu az daha öldürecektin! Kalbi zayıftı ve türbülans yüzünden onun göğsüne vurup duruyordun. Ona deli gibi sarılmıştın! Seni dava etmemesine şaşıyorum!”

“Bana teşekkür etti.” Kacey çenesini kaldırıp pencereden dışarı baktı.

“Ee, öyle bir şey yapmadı. Bana teşekkür etti, sana değil. Ve bana teşekkür etmesinin tek sebebi, sen herkesi deli etmeyi bırakasın diye gazozuna Benadril atmamdı.”

“O kadar yorgun olamayacağımı biliyordum!” dedi Kacey çok yüksek sesle.

Jake’in hor gören bakışlarının altında, gözlerini önlerindeki yola kilitledi ve “Beni son gördüğünden beri büyüdüm. Bunu bilmen gerekirdi, Jake,” diye mırıldandı.

Eh, bunu gayet iyi biliyordu ama itiraf etmeye hazır değildi -hiçbir şeye olmadığı gibi. Kız epey bir büyümüştü ve Jake bunun gayet farkındaydı.

“Her neyse...” Kacey öfledi. “Artık uçmaktan korkmuyorum.”

“Yemin eder misin?”

“Yemin ederim.” Haç çıkarıp göz kırttı.

Kacey koltuğunu öyle sıkı tutuyordu ki parmaklarını hissetmiyordu. Ne oluyordu? Uçağı hazırlamaları neden bu kadar uzun sürüyordu? Alnını cama böyle bastırmaya devam ederse cam kırılacaktı.

“Uçmaktan korkmuyorsun artık yani, hmmm?” Jake, Kacey’in yanına yanaşırken nefesi kulağını gıdıkladı. “Yalancı.” Jake’in derin sesi yüzünden Kacey’in midesinde kelebekler uçuştı sanki. Dönüp adamın keskin hatlı, mükemmel yüzüne bakmayı reddetti Kacey. Lanet olsun.

“İşlerini gerçekten yaptıklarını nereden biliyoruz? Demek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

istediğim, uçağı kontrol etmek bu kadar önemliyse neden gü-lümsüyorlar?”

Jake’in sıcak eli Kacey’in çenesini sıkıca tutarak kızı daldığı hayallerden çekip aldı. “İnsanlar gülümser, Kacey ve mutlu bir çalışan iyi bir çalışandır. Belki de işini gerçekten seviyordur.”

“Veya ölme ihtimalimizi...” diye mırıldandı Kacey kendi kendine. Gözleri diğer yolcuları taradı. Hepsı de ya bir şeyler okuyor, ya da konuşuyorlardı. Neden dikkat kesilmiyorlardı? Demek istediğim, bir Amerikalı olarak, şüpheli görünen in-sanları aramak sizin işiniz—hayır, görevinizdir. Gözleri kü-çük uçağı baştan aşağı dolaştı, en sonunda da ceketinin içine konuşuyormuş gibi görünen iri bir adamın üstünde durdu.

“Tanrı’m.” Kacey, Jake’in elini tuttu. “Adam ceketine konu-şuyor. Bunun ne demek olduğunu biliyor musun?”

“Adam deli mi?” diye sordu Jake. “Tıpkı benim sahte ni-şanlım gibi? Cidden Kace, sakinleşemezsen sana tekrar ilaç yutturmam gerekecek; bu sefer Benadril de değil...”

“Tamam.” Kacey arkasına yaslanıp gevsemeye çalıştı ama gözlerini kapattığı anda hâlâ Jake’in elini tutuyor olduğunu, onun da kendi elini tuttuğunu hatırladı.

Lanet olsun. Altıncı sınıftaki paten gecesi gibi.

Aslında daha kötüsüydü çünkü bu sefer şarkı bitmeyecek-ti. Kırk beş dakikalık bir uçuştı bu ve Jake’in elini tutarak her şeyi başlatan Kacey olmuştu. Jake ne düşünecekti şimdi?

Jake’in başparmağı usulca Kacey’in parmaklarının üstün-de gezindi.

Kacey’in içi bir kez daha, istem dışı bir şekilde ürperdi. *Bu gerçek değil, Kacey. Sadece bunun gerçek olmadığını hatırla. Senden hoşlanmıyor. Bunu büyükanne için yap!*

Uçak pistte turlamaya başladı ve tıpkı avucunu Jake’in eli-ne bastırıldığı gibi, elinin uyguladığı baskı da artmaya başladı. Adamın sol kolu uyuşmazsa Kacey çok şaşıracaktı.

Jake bir kez daha, yüzünü onunkine fena hâlde yaklaştıra-rak “Kacey?” diye fısıldadı.

“Hmm?” Kacey gözlerini açmayı reddediyordu.

“Hadi öpüşelim.”

“Ne!” Kacey’in gözleri birdenbire açıldı ve Jake’in yüzündeki alaycı sırıltısı gördü. “Ciddi olamazsın.”

“Gayet ciddiylim. Gördüğüm kadarıyla Portland’a varmadan önce biraz yakınlaşmaya ihtiyacımız var. Ayrıca böyle devam edersen kan gitmediği için kolumu kesmeleri gerekecek. O yüzden, cidden, bana bir iyilik yapmış olacaksın.”

Kacey gözlerini kıstı. “Çok yakışıklısın.”

“Vay, konuyu iyi değiştirdin. Teşekkür ederim ama bambaşka bir şeyden bahsediyordum.”

Kacey gözlerini bir kez daha kapattı ve onu böyle şeylerin olabileceğine dair uyaran akıllı dostuna küfredti. Jake’in başka bir planı vardı tabii, Kacey bu planın onunla bir uçakta öpüşmeyi de içerebileceğini düşünmüyordu sadece.

Kulağa o kadar korkunç gelmiyordu da bu.

Jake, hâlâ Kacey’in elini tutarak “Los Angeles’te öpüştük,” dedi.

“Ah, seni pis küçük yalancı!” Kacey gülüp Jake’in elini itti. “Beni öptün, bir süre sonra ben de sana katıldım.”

“Kalkışa geçtiğimiz anda boğazıma dilini sokunca beni öpmüyordun yani?”

“Hayır, deney yapıyordum.”

“Her şeye bir bahane bulduğunun farkındasın, değil mi Kacey? Şuna ne dersin? Sana meydan okuyorum.”

Kacey homurdanır gibi güldü. “Ne konuda?”

“Beni öpmen konusunda, lisedeymişiz gibi.”

“Ben öpüşmem.”

Jake güldü, gamzeleri yüzünde dans etti. “Ben de tatlım. Ben de.”

Dudakları Kacey’in dudaklarının üstüne öyle bir kuvvetle bastırdı ki Kacey sadece geri çekilip Jake’in onu koltuğuna gömmesine izin verebildi. Jake’in sıcak ve muhtaç ağzı, müthiş bir açlıkla Kacey’in ağzının üstüne kapandı. Her şey

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

aynıydı. Dudaklarının tadından, ağzına bastıran dilinin bas-kısına kadar.

Ve sonra, tam da Kacey ellerini Jake'in saçlarında gezdirmeye hazırlanırken tam da diline Jake'in diliyle dans etme lüksünü tanımak üzereyken Jake geri çekildi.

"Gördün mü?" Kacey'in eline hafifçe vurdu. "Kendini daha iyi hissetmiyor musun?"

Sorusu, tıpkı erkeklerin her zaman sorduğu sorulara benziyordu. Şimdi mutlu musun? Kendini daha iyi hissediyor musun? Bu harika değil miydi, bebeğim? Cidden, Kacey onun muhteşem suratına tokadı patlatmadığı için adam şanslıydı.

"Daha iyi zamanlarım olmuştu." Omuz silkip gözlerini kapatarak uyuyormuş gibi yaptı. Jake'in, o bir ölüm aracının içinde göklerde uçarken uyuyabiliyor olacağına inanmayacağını biliyordu.

"Uyumadığını biliyorum." Jake'in kalın sesi içindeki bir siniri oynattı ve kollarındaki tüylerin diken diken olmasına yol açtı.

"Beni rahat bırak, zampara. Ceketine konuşan o tuhaf adamı, fazlasıyla neşeli uçak görevlilerini ve striptizcilere para ödeyen bir adamla bile bile aslanın inine girdiğimi unutmaya çalışıyorum. Sanırım biraz olsun gözlerimi kapamayı hak ediyorum, sence de öyle değil mi?"

Sessizlik hüküm sürdü ve Kacey bu tartışmada galip geldiğini düşündü... Ta ki Jake'in elini koluna sürttüğünü fark edene dek. "Konuşabiliyorken neden uyuyasın ki?"

"Evet," dedi Kacey, gözlerini kapalı kalmaya zorladı. *Onun o hipnoz edici gözlerine bakmayacağım.* "Beni manipüle etmenden ve tüm aileni seni sevdiğime ikna etmemi istemenden bahsedelim. Sanki bu mümkünmüş gibi. Ve cidden, nasıl kanacaklar ki buna? Hiç eve gitmez misin sen? Mucizevi bir şekilde beni yanma almış hâlde ortaya çıkınca şüphelenmeyecekler mi?"

Jake boğazını temizledi. "Pek sayılmaz. Söylesene, bir şey-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ler içmek ister misin? Su? Viski?”

Hmm, bile bile konuyu değiştiriyor. Jake'in aklından neler geçiyor? “Jake?” diye sordu Kacey, tatlı bir sesle. “Onların buna kanacağına seni düşündüren nedir? Cidden, bilmeyi hak ettiğimi düşünüyorum.”

Kacey gözlerini açınca Jake'in gözlerini dikip dosdoğru önüne baktığını gördü. Hareket etmiyor, öylece bakıyordu. O kadar gergin görünüyordu ki Kacey onun nefes alıp almadığını merak etti. Hostes tam da Jake'in içki siparişi etmek için işaret edeceği anda yanlarına geldi.

Jake iki bardak viskiyi tepesine dikti ve gözünü dikip bakmaya devam etti ve uçak henüz kalkmamıştı bile.

“Jake?”

“Lanet olsun...” Yere baktı. “Bizi... bilmiyorlar.”

“Ne demek istiyorsun?” Kacey o noktada Jake'in sarhoş olup olmadığından ciddi şekilde şüphelenmeye başlamıştı. Neden bahsediyordu böyle?

Jake bir kez daha küfretti. “Kace, bizim ayrı düştüğümüzü bilmiyorlar. Tamam mı?”

“Tamam?” diye tekrarladı Kacey, içinden küfretti. “Söylesene, ne biliyorlar o zaman?”

Jake bir nefes verdi. “Tek bildikleri bizim ayrı büyüdüğümüz ama okulun son yıllarında irtibatta kalmayı becerdiğimiz, tamam mı? Onları, hâlâ haftada bir görüştüğümüzü farz etmeye yönlendirmiş olabilirim. Onları senin hayatın ve kafe-deki işinle ilgili bilgilendiriyorum, hepsi bu.”

Kacey güldü. “Ama bunu nereden bilecekler ki? Yani, sen hiç...”

Jake ona suçlu suçlu bakıp elleriyle oynadı.

“Jake? Tüm bunları nereden biliyorlar?”

Büyükanne Nadine, Kacey'in hayatıyla ilgili ailesini bilgilendirmeyeceğine dair yemin etmişti. Verdiği sözü bozması mümkün değildi.

“Ben söyledim, tamam mı?” dedi Jake, çok yüksek sesle.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantey.org>

“Tanrı’m, Kace, üstüme gelmeyi bırak, tamam mı? Ne olmuş yani? Seni izledim. Hakkında her şeyi biliyorum. Bırak artık. Onları öldürürdü, en iyi arkadaşımla...”

“...yattığını bilmek,” diye bitirdi Kacey.

Jake göz teması kurmayı reddediyordu öylece önüne bakmaya devam etti. Bir şey söylemedi ama bu şaşırtıcı bir şey değildi. Bunda iyiydi Jake: Kacey’in, onun bir şey söylemesine—kendisini iyi hissettirebilecek herhangi bir şey söylemesine ihtiyacı olduğunda susmakta.

“Kaptanınız konuşuyor kalkışa hazırız, o yüzden arkanıza yaslanıp gevşerseniz bir saat içinde Portland’da olacağız.”

Bölüm 4

Rezil piçin tekiydi.

Jake'in, arkalarından casusluk yapsın diye kiraladığı fotoğrafcı, birkaç kare çekmiş, sonra da çekip gitmişti.

Kacey'in onu öpmesini sağlaması bu kadar kolay olmamıştı ve Jake kendini dünyadaki en pislik herif gibi hissediyordu. Ama âşıkmiş gibi görünmeleri gerekiyordu! İlişkinin ciddiymiş gibi görünmesi gerekiyordu! El ele tutuşmaları yetmezdi.

O yüzden doğrudan hedefe kilitlenmişti.

Ve sonra o koca ağzını açmıştı yine. Ne düşünüyordu? Geçmişleri, aralarında muazzam bir uçurum yaratıyordu ve bu, tamir edebileceğinden emin olmadığı bir boşluktu.

Sessizlik onu öldürecekti. Hızlı düşünmesi gerekiyordu ama aklına gelen kelimeler sadece "Özür dilerim, eşeklik ettim. Tüm erkekler ölmeli"den ibaretti. Ve gerçekten de tüm erkeklere ihanet etmiş gibi görünüyordu.

Ayrıca, Kacey'in de onunla konuşmak için pek çok fırsatı vardı. Telefon iki yönlü çalışıyordu sonuçta. Onu takip ettiyse ne olmuş? Kacey de onu izlememiş değildi.

Sırıttı ve Kacey'e buz gibi bir bakış fırlattı. "Bana da tamamen aynısını yapmamış olduğunu söyle ve senin Seattle'a geri uçmana izin vereyim."

Kacey başını sallayıp ellerine baktı.

"Ne?" Kacey'i dürttü. "Cevap yok mu?"

Kacey, başını bir kez daha salladı ve Jake'e öfke dolu bir bakış attı. "Sana lanet olsun, Jake Titus. Havalı arabana, apartmanına ve küçük köpeğine lanet olsun!"

"Ee, Kace, kendini daha iyi hissetmek için tüm sahip olduklarıma lanet okuyacaksın, belki de yatımı, üç yazlığımı, yirmi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

yedi arabamı ve balığımı Sid'i de eklemen gerekir.”

Kacey'e küstah bir havayla göz kırptı ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

“Ne o—”

Kadın onu öldürmeye çalışıyordu! Kacey, Jake'in kolunun altını öyle kuvvetle çimdikledi ki Jake, sol gözünün görüş kabiliyetini kaybedeceğini sandı.

“Yapma!”

Kacey, Jake'in kolunu büküp bıraktı.

Evet, orası çok yakında fena hâlde moraracaktı.

“Bir daha asla paranı yüzüme vurayım deme. Bu hiç kibar ve hiç hoş bir davranış değil ve seni tüm bunlara sahip olmadan önce tanıyordum ben!”

Jake başını salladı. “Kace, her zaman param vardı.”

Uçak pistte dolanmaya başladı ve Kacey, Jake'in eline uzandı. “Şu anda sahip olduğun kadar yoktu. İtiraf et. Sivilcelerin olduğu zamanı hatırlıyorum.”

Jake, yüzünün alev alev yandığını hissetti. “Hiç sivilcem olmadı benim.”

“Yalan söyleme, Jake. Bir tavuk çiftliğine sahip olmayı hayal ettiğini de hatırlıyorum.”

“Yedi yaşındaydım!”

“Çok tatlıydın.” Kacey; sırtı, boştaki elini uzatıp Jake'in başına hafif hafif vurdu, diğer eliyle de Jake'in elini tutuyordu hâlâ. Jake, Kacey'in onu bu kadar sıkı tuttuğunu fark ettiğinden emin değildi ama korkusunun hâlâ aşırı seviyelerde olduğu apaçık ortadaydı.

“Ayrıca...” Müthiş ağzı bir gülümsemeyle yayıldı. “Seni ilk öpen bendim.”

Jake, Kacey'in itirafının yarattığı hatıra sağanağından korunmak istercesine gözlerini kapattı. “Tamam, evet, ilk seninle öpüştüm...”

“Tüm stüdyolarımdan önce”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Yavaş konuş, Kace!” diye susturdu onu Jake.

“Sen Fransız öpücüğünün ne demek olduğunu bilmeden önce.” Kacey güldü. “*Kacey, Kacey, dilimle ne yapacağım?*” diye takıldı.

“Çok komik.” Jake koltuğunda kıpırdanıp boynunu kütürdetti.

“*Böyle garip hissetmem gerekiyor mu?*” Kacey; Jake’le dalga geçmeye devam ediyordu kahkahayı patlattı.

Bölüm 5

Kadın düpedüz deliydi ve bela arıyordu. Kim böyle bir şeyi birinin başına kakardı ki? Tabii ki diliyle ne yapacağını bilme-yecekti! On iki yaşındaydı! Her erkeğin eli ayağına dolaşırdı, özellikle de öpüşme partneri Kacey olursa!

Örgüleri yüzündendi. Tanrı'm, kızın Jake'in şimdiye ka-dar gördüğü tüm küçük kızlardan daha uzun örgüleri vardı. Doğal olarak da her fırsatım bulduğunda bu örgüleri çekiyor, Kacey onu kovalamadığında da umutsuzluğa kapılarak ona taşlar atıyordu.

İlgi çekmeye ihtiyacı olduğu için öpüşmeye davranmış ve Kacey ona durması için haykırırken ağzını açınca şaşırmıştı, sonra da dili girmişti içeriye.

Jake bunu tamamen içgüdüsel olarak yaptığını düşünmek-ten hoşlanırdı ama Kacey onunla dalga geçmeye başladığı anda bu düşünceyi mahvetmişti.

Kız, Jake'in sol kolundaki bütün kan dolaşımını kesiyordu.

"Kacey, sence dayanabilecek misin?" diye sordu Jake, kızın sol kolundaki mengene gibi tutuşunu gevşetmeye çalışıyordu. Diğer eliniyse hâlâ tutuyordu ve bırakmanın aptallık olacağı-nın farkındaydı.

Elini tutmak ona iyi geldiği için.

Ve Jake, Kacey'in ellerinin güzelliği konusunda yalan söy-lemiyordu.

Onu bırakmak aptallık olurdu.

Yine.

Kahretsin, biriyle yatması gerekiyordu. Bu hızla giderler-se hafta sonunda evlenirlerdi. Bu vicık vicık, duygusal Jake'in suratına bir yumruk yemesi gerekiyordu.

"Kırk beş dakika," diye şakıdı Kacey. "Sadece kırk beş da-kika!" Dudaklarından mahyakça bir kızıltıya kapılıp, Demek

istediğim, kırk beş dakika boyunca istediğimi yapabilirim, değil mi? Değil mi?”

Bu retorik bir soru değildi anlaşılan. “Ee, evet. Dayanacağından eminim, Kacey.”

“Bir içki söylerse rahatlarım.” Uçak havalanmaya başlar-ken başını salladı.

Hem akıl sağlığına hem de Kacey’in şu anda kolundan çekmekte olduğu kana veda eden Jake, yüzünü buruşturup kızın bu sefer ne zırvaladığını anlamaya çalıştı.

“Kim içki söylerse?”

“Ceketine konuşan adam. İçki söylüyorsa terörist değildir, söylemezse de uçak düşerse uçağı sen kurtarmak zorundasın.”

“Bu cümlede yanlış olan o kadar çok şey var ki. Birincisi, onun alkol alması neyi kanıtlar ki? İkincisi, uçağı neden benim kurtarmam gereksin?”

Kacey gözlerini devirdi ve Jake’in kolunu en sonunda bıraktı. *Tanrı’ya şükür.* “Gördüğüm kadarıyla etrafa silahını doğrultacaksa zihninin açık olmasını tercih eder.” Ah, harika. Kacey; bir uçakta terörist kelimesini kullanmakla kalmamış, silah kelimesini de telaffuz etmişti. Uçakta havacı askerler varsa Jake, Kacey’i uçaktan atacaktı. Bir saniye tereddüt etmeden.

“Ya benim herkesi kurtarmam?” Jake, hostesin içki servisinde acele etmesi için dua ediyordu. Bu hızla giderse uçak inene kadar zilzurna sarhoş olacaktı.

Kacey ona aptallık dolu bir bakış attı. “Sen erkeksin. Erkekler öyle yapar.”

“Tamamen yabancı oldukların dışındakiler mi?” Hostese el salladı. Cidden, kadının oraya gelmesi neden bu kadar uzun sürüyordu?

“Evet, eh, hayır. Demek istediğim...” Kacey, Jake’in kolunu tamamen bıraktı. “...sen öyle yaparsın. Bir şeyleri düzeltirsin.”

“Her şeyi değil.” Havada kalan bu cümle Jake’in kendini daha da gergin hissetmesine yol açmıştı, sanki bu mümkünmüş gibi.

Jake'in, bu Kacey'in konuşmasının sağlayacaksa uçağın kontrolünü bizzat ele almayı düşündüğü birkaç dakikalık sessizlikten sonra hostes, arabasını koridora taşıdı.

"İkiniz ne istersiniz?" Kadın, Jake'e birkaç peçete uzattı ve ikisine birer paket kraker verdi.

Kacey konuşmak için ağzını açtı ama bir kelime edemeden Jake elini kızın ağzının üstüne kapattı. "İki mini şişe votka lütfen." Kacey elini ısırdı. "Dört olsun, teşekkürler."

Jake buz dolu bardağı önüne koyar ve iki küçük şişeyi bardağa boşaltırken Kacey gözlerini devirdi. "İç şunu."

"Alkole ihtiyacım yok. İyiyim!"

"Daha demin bir papazı terörist olmakla suçlayan kız söylüyor bunu." Jake, Kacey'in suçladığı adama işaret etti. Adam ceketini çıkarmıştı, altından papaz yakası gayet net görünüyordu.

Kacey küfretti.

"Hey, hadi ama!" Jake, Kacey'e dirsek attı. "Tanrı'nın huzurundayız. İç şimdi."

"Tanrı ve içmek kelimelerini aynı cümlede kullandığının farkındasın, değil mi?" diye homurdandı Kacey, berrak içkiyi kafasına dikerek. "Kahretsin. Bunun tadı b—"

"Bal gibi!" diye araya girdi Jake, gülüp öksürdü. Papaz arkasına dönüp onlara tuhaf bir bakış attı, sonra da okuduğu dergiye döndü.

"Artık sana inandığımı sanmıyorum." Jake votkasını mümkün olan en hızlı biçimde içti.

"Ne demek istiyorsun?" diye vırakladı Kacey.

"Kırk beş dakika boyunca hiçbir şey yapamazsın. On dakika oldu ve ben bu şeyden paraşütle atlamaya hazır hâle geldim."

"Benimle gerçekten nişanlı olmadığın için şükret." Kacey göz kırpıp başını koltuğuna dayadı.

"Ah, inan bana, şükrediyorum." Jake'in sesinde hafif kötücül bir tını vardı ama Kacey'in kafasındaki fikirleri uzaklaştır-

manın tek yolu buydu. Kacey'den mümkün olduğunca uzak durması gerekiyordu ve bunu yapabilmenin tek yolu, tam bir rezil gibi davranmaktı. Bu şekilde kalbi ikinci defa kaybolma riskiyle karşılaşmayacaktı en azından. Ve Jake, Kacey'in kalbini de olduğu yerde tutabilmeyi umut ediyordu.

Bölüm 6

Kacey yarım saat sonra, “Yalancı,” diye mırıldandı.

“Pardon?” Jake, dizüstü bilgisayarından kafasını kaldırıp gözlerini kırıştırdı. Salak herif tüm uçuşu uçaktaki Wi-Fi teknolojisini kullanarak harcamış, her yere e-postalar yağdırmıştı.

Bu arada Kacey, uçaktaki şüpheli görünen herkesi teker teker kontrol ediyor ve kaçması gerekebilir diye önündeki di-yagramı inceliyordu.

Eh, uçak düştüğünde ortada kalan Jake olacaktı. Kacey uçağı terk etmenin en az yedi farklı yolunu ve ayrıca kapıya en hızlı nasıl ulaşabileceğini bilecek, Jake de muhtemelen bilgisayarını ve sahip olduğu diğer tüm eşyaları kurtaracaktı.

Belki de Jake’i zihninde fazla büyüttmüştü? Bir arkadaş olarak harika biriydi. Ve evet, onunkiyile kıyaslandığında her öpücük sönük kalıyordu. Ama işler farklı olsaydı, arkadaş kalsalardı ve belki de evlenselerdi, hayatı o kadar muhteşem olur muydu?

Yoksa Jake, onun büyük ölçekli bir panik atak geçirmesinden bilgisayarına daha çok ilgi gösterirken onunla beraber oradan oraya uçar ve etrafı mı izlerdi?

Kendi kendine, “On beş dakika,” diye mırıldandı Jake’i yalancılıkla itham ettiğini unutmuştu.

“Önce beni yalancılıkla suçlayıp şimdi de geri sayım mı yapıyorsun? İyi misin, Kace?”

“İyiyim.” Kendini kasıp dişlerini gıcırdatarak Jake’in omuz silkmesini ve bilgisayarına dönmesini izledi.

Çıplak elleriyle bilgisayarını dağıtma fikri ona çok cazip geliyordu ama bu, saatler önce düzeltmek için çok çaba harcadığı tırnaklarını mahvetmekten başka bir işe yaramazdı. Jake de bunu fark etmezdi zaten.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yanındaki salağa değil de daha çok kendi kendine, “Sadece on beş dakika daha var,” dedi, şarkı söyler gibi bir sesle. “Ayrıca? İşler daha kötüye gidemez zaten, değil mi? Travis de orada olacak değil zaten.” Kacey birdenbire kendini çok daha iyi hissetti.

Jake’in ağabeyi Travis, bir zamanlar onun ezelî düşmanıydı. Jake onu kovalayıp onunla oynarken Travis onu umursamıyordu bile. Eh, bu tam olarak doğru sayılmazdı. Kacey çok küçükken Travis acımasız biriydi. Ve birdenbire böyle davranmayı bırakmıştı. Sanki Kacey yokmuş gibi. Ve Kacey bunun kendisini neden bu kadar rahatsız ettiğini bilmiyordu ama o küçükken Travis hep ona öfkelenmiş gibi gelirdi. Kacey küçük kardeşinin en yakın arkadaşıydı. Kacey, Travis’in onunla konuştuğu zamanları tek eliyle sayabilirdi ve her seferinde de ağlayıp ondan kaçıyor, Travis de onunla alay etmeye devam ediyordu.

Kacey şiddetle titreyerek uçuşun geri kalanı boyunca sessiz kalmayı başardı.

Jake kabalık ettiğinin farkındaydı ama bitirmesi gereken işler vardı ve Kacey’in, bazı şeylerin daha önemli olduğunu anlaması gerekiyordu. Kızın yanında çarpıntı geçirmesini umursamıyor değildi ama kızın tüm korkularını göğüsleyebilmek için her şeyi bir kenara bırakamazdı.

Tüm gece onunla ilgilenecekti ve bitirmesi gereken şeyler vardı. Kacey giysilerinin içinde o kadar güzel görünüyordu ki meslektaşlarına mantıklı cümleler kurmak şöyle dursun, e-postalarını yazmayı bitirmesi bile üç kat daha fazla zaman alıyordu.

Jake, bir uçak indiği için daha önce hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Annesine, geldiklerini haber veren bir mesaj atmak için telefonunu çıkardı.

Telefonu anında biyledi, Jake ekrana baktı ve yüzündeki kanın çekildiğini hissetti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Siktir.”

“Ne? Ne oldu? Büyükanne mi? Tanrı’m, Jake, onu görmem lazım. İyi mi?” Kacey çimdiklediği kolu tutuyordu. Parmaklarının kolunda bıraktığı izlerden kurtulmak için Jake’in estetik ameliyata girmesi gerekecekti.

“Hayır, büyükanne değil.” Telefonunu koltuğuna vurup kırmak veya avucunun içinde ezmekten daha fazla bir şey istemese de gergin bir şekilde gülümsedi. “Annem bizi alamıyor. Manikürcüde işi uzun sürmüş ve yemek ısıtmak için eve gitmek zorunda kalmış, o yüzden bizi başkası alacak.”

“Ah.” Kacey omuz silkip cüzdanına uzandı.

Ah, Tanrı’m. Jake gökyüzüne bakıp bir dua yolladı. “Yani, ee, babam da alışverişe yardım ediyor ve büyükanne uyu-yordur herhâlde; o yüzden, ee, Travis gelip bizi alacak.”

Kacey donakaldı. “Ağabeyin Travis mi?” İnsanlar koridora çıkmaya başladı. Jake belki de koşarak kaçabilirdi. Veya uçaktan atlayıp bir yerini kırarak Kacey’in onun için üzülmesini sağlayabilirdi. Bir zerre bile gülümsemeyen yüzüne baktı.

“Hadi ama Kace, o kadar da kötü değil. Travis yetişkin bir adam. Atlat artık şunu.” *Vay canına, ne kadar anlayışlı bir cümle oldu bu böyle.*

Görünüşe göre Kacey de aynı fikirdeydi. Burun kanatları açıldı. Jake’i dürterek öne geçti, az kalsın yaşlı bir adamı yere devirecekti. Harika, belki de Kacey adamı ona saldırdığı için dava edebilirdi.

“Kusuruna bakmayın,” diye mırıldandı Jake. Kacey çıkışa doğru gitmeye devam ediyordu. Neyse ki uçak pek dolu değildi, Kacey diğer yolculara daha başka bir fiziksel zarar vermeden uçaktan çıkmayı başarabilirdi.

Jake küfretti, kabin bagajını aldı ve Kacey’i takip etti.

Bölüm 7

Kacey buna inanamıyordu! Ne oluyordu yahu? Travis mi onları alacaktı? Jake bir araba kiralayabilecek kadar zengin değil miydi? Ailesine de yakınlıklarına da lanet olsun. Kacey en azından Bay Titus'un buna izin vermeyeceğini biliyordu. Ne kadar zengin olsalar da Kacey'e *Father Knows Best* dizisini hatırlatıyorlardı. Kacey dişlerini gıcırdatarak bagaj alım yerine gitti ve her kâbusuna çöken o sesi duyunca ürperdi.

"Hey, hey. Bak kim var burada." Travis'in sakin sesi Kacey'in göğsünü titretti âdeta.

Aptal adam.

Tanrı'm, lütfen merhamet et ve kel, şişman bir adam olsun.

Kacey, yavaşça dönerek ezeli düşmanına baktı.

Lanet olsun.

En azından burnu bir parça yamuk olamaz mıydı?

"Kacey." Başını salladı.

"Şeytan."

"Saçını yapmışsın."

Kacey irkildi. "Burnun ufalmış."

Jake gelip aralarına girdi. "Siz ikiniz en azından anlaşıyor-muş gibi yapamaz mısınız?"

Aynı anda "Hayır," dediler.

"Bakın..." Jake telefonuna baktı. "İşten arıyorlar. Buna bakmalıyım. Travis, beni Portland ofisinde bırakıp sonra Kacey'i eve götürebilir misin?"

"Akşam yemeğine yetişemezsen annemin üzüleceğinden eminim. Bununla yalnız kalmaktan korktuğum için söylemiyorum." Kacey'e işaret etti. "Ama en son arabada baş başa kaldığımızda, beni az kalsın öldürecekti."

"Abartma," diye öfledi Kacey.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Abartmak mı?” Travis kaşını kaldırdı. “Bir uçurum, karlar ve gayet eminim ki Benadril vardı.”

“Hep vardır.” Jake başını salladı.

“Her neyse, seni görmeyi dört gözle bekliyor ve büyükan-nem seni görene kadar uyumayı reddediyor.”

Jake omuz silkti. “Uzun sürmez. Şimdi eşyalarımızı alalım da gidelim.”

Kacey birdenbire kendini çok yorgun hissederek pes etti. İçinden *piç* diye mırıldandı, kimin üstüne alınacağını önem-
semedi, iki Titus’un da bunu hak ettiğini düşünüyordu. Çantasını omuzladı.

Jake ve Travis’in valizi olmadığı için, onları takip ederek dışarıda bekleyen arabaya doğru gitti. Bir limuzin! İşte böyle! Maden suyu ve deri koltuklarla ilgili görüntüler beyninde dans etmeye başladı. Ta ki Travis limuzinin yanından geçip Ford marka bir cipin şoför koltuğuna oturana kadar.

Kacey’in kapıya ulaşabilmesi için kendini oraya ısınlaması gerekiyordu.

“Hey, Travis, Kacey’e yardımcı olabilir misin? Hemen cevaplamam gereken başka bir e-posta var.” Jake, Kacey’e bakmadan kendini cipe attı ve kapıyı çarparak kapattı. Kacey’i, siniri fena hâlde bozulmuş bir şekilde orada bıraktı.

Kacey kendi kendine, “Sırılsıklam âşığız,” diye iç çekti. Travis cipin etrafından dolaşarak Kacey’in binmesine yardımcı oldu.

Tanrı’m, adam o kadar yakışıklıydı ki. Ne zamandan beri kardeşinden daha çekici biri olmuştu? Portland’daki en seçkin bekâr olmalıydı şüphesiz. Kıvrıcık, altın rengi saçları ve ela gözleriyle tehlikeli ve tehditkâr görünüyordu. *Saçlarının alnına düşüş tarzından ve tişörtünden görünen kaslarından bahsetmiyorum bile. Bakmayı. Kesmem. Lazım.*

“Kace?” Travis ona sokuldu, nefesi boynunu ısıttı. Ne yapıyordu böyle? “Kıpırdama Kace.”

Kıpırdama mı? “Nefes alma”ya ne dersin? Travis uzanıp

Kacey'in sırtından bir şey alıp yere fırlatırken Kacey düşünemiyordu hareket edemiyordu. "Önemli bir şey değil. Sadece bir örümcek."

"Kocamandı!" Kacey nefesini tuttu ve önünde ne varsa ona tutundu, o şey Travis'in koluydu.

"Hmm." Kirpikleri elmacık kemiklerini, çıkık, lanet olasıca elmacık kemiklerini çevreliyordu. "Böyle tepki vereceğini bilsem o örümcekleri yatağına koyardım."

"Ne seni ne de örümceklerini yatağımda istemiyorum. Asla."

"Kendimi değil, örümcekleri teklif ediyordum zaten." Göz kırpı. "Hem seni çekici bulduğumu nereden çıkardın? Seni çıplak gördüm, iki kez."

"Ben on yaşındaydım, sen de kekeme, iğrenç, küçük bir çocuktun!" Kacey onu itekledi, sonra da dev cipe binebilmek için kaldırılması gerektiğini fark etti. "Şehirde normal bir araba sürmeni istemek çok şey mi olurdu?"

"Şehirde yaşamıyorum." Alev alev yanıyordu Travis. *Bir saniye, erkekler böyle yapar mıydı?* Kacey bir kez daha baktı. Görünüşe göre, evet.

"Nerede yaşıyorsun?"

"Çiftliğimde." Tanrı'm. Bu; adamın kaslarını, dar kotunu, cipini açıklıyordu ve.... ihtiyacı olduğunda Benadril neredeydi?

"Sen bir çiftlik işçisi misin yani?"

Travis kıkırdadı. "Evet, ırgatlık yapıyorum. Şimdi bin." Kacey'i cipe bindirirken dokunuşu hızlıydı, çok hızlı. "Kemerini bağlamayı unutma, prenses. Ata biner gibi sürerim ben."

İğrenç.

Kacey, yanaklarını kıpkırmızı kesilmek yerine solgun kalmaya zorladı. Cipun kapısı savrulup kapanırken cep telefonunu çıkardı. Travis şoför koltuğuna geçti ve cip hareket etti.

Jake geri döndü. "Şimdi, uçakta detayların üstünden geçti-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ğimizi biliyorum ve öpüşmenin seni havaya soktuğunu düşünüyorum, sence de öyle değil mi?” Göz kırptı.

Cip sarsıldı.

Jake küfretti. “Sürmeyeli çok mu oldu?”

“Pardon,” diye mırıldandı Travis.

“O yüzden bence aynı odada kalmalıyız. Biliyorsun ya, yutturmak için. Ne dersin?”

Beraber geçirdikleri gecenin anıları Kacey’in zihnine hücum etti. Jake en iyisini mi yapmaya çalışıyordu yoksa Kacey’e kur mu yapıyordu? Fikri yoktu. Ayrıca, bir ilişkiyi yürütebildiğini ailesine göstermesi neden bu kadar önemliydi? Bir kayanın altında yaşamıyorlardı ki. Gazeteleri okurlardı. Annesi yüzüğü gördüğü anda kahkahayı basardı herhâlde.

Travis boğazını temizledi. “Aslında annem buna asla inanmaz. Kacey’i korur. Bunu biliyorsun, Jake. Benim eski odamda kalması gerekecek. Ben evin yeni kısmında kalırım.”

“Ah.” Jake omuz silkti. “Tamam. Şimdi unutma Kacey, biz âşığız, evleniyoruz ve onları buna inandırmalısın. Sence bunu yapabilir misin?”

Neden o beş yaşındaymış gibi konuşuyordu ki? “Evet, sanırım ailenin önünde normal bir insan gibi davranabilirim. Hiçbir şeyden şüphelenmeyecekler.”

Jake dönüp Kacey’in eline uzanırken ona mutlulukla gülümsedi. Kacey onun öpücüğünü hissetti ve birdenbire onun bu kibirli havasından iğrendi. Kendini gerçekten de bir strip-tizci ve az para almış bir fahişe gibi hissediyordu.

Bölüm 8

Travis hiç bu kadar öfkelenmediğini hatırlamıyordu. Hiçbir şey cipi bir kenara çekip kardeşine bir çift laf etmek veya bir yumruk atmak kadar güzel gelmiyordu kulağa.

Ne düşünüyordu bu adam? Kacey'i öpmek mi? Piç kurusunun ona çektiirdiğı onca şeyden sonra? Daha korkunç olansa Kacey'in hiç aldırış etmiyormuş gibi davranmasıydı. Ruhunu şeytana satıyormuş gibiydi.

Ama Kacey, Jake'e hep tozpembe gözlüklerin ardından bakardı; kekeme Travis ise Kacey'in saçlarını çeke çeke dünyayı yerle bir etmeyi kafaya koymuş kötü ağabeydi.

Nasıl oluyordu da kız bir bakışıyla onu liseye, kardeşini ona yeğlediğı zamana geri döndürebiliyordu? Travis'in ona duyduğu saçma sapan aşkı bildiğinden değil. Kekemeliğı de yardımcı olmamıştı, hatta durumu daha da berbat hâle sokmuştu. Kacey, Travis'in sessizliğini nefret olarak algılıyordu ama Travis, ağzını açmaya korkuyordu sadece çünkü kendini sorunsuz konuşmaya zorladığında kekemeliğı ağırlaşıyordu.

Jake'in sık sık yaptığı gibi ona güzel sözler söylemektense kızı kovalayıp alay etmek çok daha kolay olmuştu.

Ama bu, kalbi onun için çarpmıyor demek değildi.

Travis savurmak üzere olduğu küfrü bastırarak şehir merkezine doğru girdi. Neyse ki ofis, ailesinin evinden sadece birkaç dakikalık uzaklıktaydı.

Yüksek bina kasvetli yağmurun arasında parıldıyor, "Titus Girişimcilik" yazısı şehrin üstünde patlıyordu âdeta. Binanın simgelediğı parayı düşünerek kaşlarını çatmamak için kendini zorladı ve başını hafifçe salladı. Aile şirketinde yer almak istememişti. Hayır, bu iş kardeşinin olmuştu ve bundan gayet memnundu.

Travis Jacobs'a e-posta gönderip kendisiyle görüşmek ve et

tiştirmek için kullanmıştı. Bu, ona aynı zamanda yatacak yer ve kahvaltı sağlıyordu. Columbia Nehri'ne bakan güzel, yirmi dönümlük bir arazi. Yaşamak buydu, şehirde olmak onu boğuyordu. Gömleğini çekti.

Travis cipi durdurdu ve Jake aşağı atladı. "İşim bittiğinde bir araba çağırıyorum. Bir saatten fazla sürmez. Görüşürüz ve Kacey, ben yokken Travis'i öldürmemeye çalış, tamam mı?"

"Söz vermem!" Kacey ona el salladı ve nefretle dolu gözlemini Travis'e çevirdi. "Ee, beni öldürmeyi ve cesedimi gömmeyi planlıyor musun?"

"Bir ağacın altına gömerim, sanırım." Travis cipin vitesini taktı ve trafiğe girdi. "Veya belki de salıncakların altına. Oraya asla bakmazlar."

"Ha ha, çok komiksin."

"Böyle düşünmek hoşuma giderdi. Şimdi, Jake'i seni öptüğüne dair duyduğum ne? Yani, beni ilgilendirmediyi biliyorum ama bunun sadece resmiyette olması gerekmiyor muydu? Sonuçta sana para ödüyor..."

"... fahişelerinden biri gibi, biliyorum," diye bitirdi cümleyi Kacey. "Ama teknik olarak bana ödeme yapmıyor. Yani evet, okul taksitlerimi ödüyor. Ve bunu büyükanne için yapıyorum. Ve nasıl olduysa göğsümde kocaman bir kalbin attığını keşfettim. Jake'e borçluyum. Veya en azından o bana böyle hissettirdi."

"Sana fahişesin demeyecektim," dedi Travis öksürerek. "Yani, gerçekten de kız arkadaş olarak fahişelerle mi birlikte?" Hoşnutsuz bir ifadeyle başını salladı. "Belki de bu küçük haberi hafta sonu çılatmasak daha iyi olur. Büyükanne için."

"Aynen." Kacey güldü. "Bizim genç küçük Jake'in ne kadar egoist biri olduğunu anlarsa kriz geçirir. Ama onu yine de seviyorum." İç çekti.

"Öyle görünüyor, yoksa burada olmazdın. Ama yine de... her şey her zaman görüldüğü gibi değildir, değil mi Kace?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Travis boğazını temizledi.

“Cipi sür, Travis. Karnım acıktı ve o aptal uçuş yüzünden midem düğümlendi.”

Travis vites değiştirdi. “Uçmaktan korkuyor musun hâlâ?”

“Bunu atlattığımı sanıyordum ama sonra bir papazı terörist olmakla suçladım.”

Travis güldü. “Yüksek sesle mi? Belki de trene atladığın gibi geri dönmelisin.”

Kacey’in gözleri ışıldadı. “Harika bir plan ama üç saat sürüyor.”

“Trende bir bar var.”

“Biletler nereden alınıyor?”

Travis trafiğe çıkarken güldü. “Ben hallederim, tamam mı? Sadece kendi akıl sağlığın ve güvenliğin için uçaklarda *terörist* demeyi bırak, küçük kız.”

“Ben küçük bir kız değilim,” diye terslendi Kacey.

Cip kırmızı ışıktaki durdu. Travis Kacey’e bakmak için döndü. Tam bir kadın olmuştu Kacey. Büzdüğü dudaklarından, sıkı küçük vücuduna kadar. “Evet, biliyorum, Kace. Bunu fark etmemek için ölmüş olmam gerekirdi.” Kıza baktıkça vücudu hayata dönüyordu. Eh, rahatsız bir durumdu bu.

“Vay canına, palyaço gördüğünde altını ıslatan küçük çocuktan bir iltifat. Gerçekten çok etkilendim.” Kacey kirpiklerini oynatıp başını eğdi.

“Bu sadece b-bir kez oldu!” Işık yeşile döndü ve Travis şiddetle gaza bastı. “Ve o palyaço adımı biliyordu Kace. Hadi ama. Kim olsa biraz korkardı. Bunun için teşekkürler, bu arada.”

“Ne demek istiyorsun, Travis?”

“Palyaçoya adımı sen söyledin. İtiraf et. İtiraf et yoksa seni buz pateni pistinin orada indiriyorum.”

“Yapamazsın!”

“Yaparım ve yapacağım. Bana buz pateni kazaları yüzünden bir yılda kaç kişinin öldüğünü söyler misin?”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Şeytansın sen!”

Travis sırtıttı. “Söylemiştin.”

“Tamam, palyaçoya adını söyledim ama sadece sen bana çelme taktıktan sonra.”

“Ah, en sonunda, zafer.” Travis iç çekti, dikiz aynasından bakınca Kacey’in kaşlarını çatıp kollarını kavuşturduğunu gördü. “Kace, en azından sen buradayken geçinmeye çalışmaz mıyız? Sonuçta, tüm aileme göre, ailenin yeni gelini olmak üzeresin. Onlara seni uykunda öldüreceğim izlenimini vermekten nefret ederdim.”

Kacey homurdandı. “Haklısın. Ve sakın böbürleneyim deme! Bu büyükanne için, değil mi? Bunu büyükanne için yapıyorum.” Beş kez *büyükanne* dedikten sonra sustu. “Trav?”

Bu ona bir küfürle veya şeytan lakabıyla hitap etmediği ilk seferdi. “Evet, Kace?”

“O iyi olacak mı?”

“Kim? Büyükanne mi?” Titus Manastırı olarak da bilinen büyük binaya girerken kıkırdadı. “Kace, bence büyükanne nükleer bir soykırımdan bile canlı olarak kurtulabilir. Çok fazla endişelenme, tamam mı? Ayrıca, seni görmesi çok şeyi değiştirir. Yaşlanınca iyice yapış yapış biri oldu.”

“Ama...” Kacey iç çekti.

Travis; cipi park etti, kontağı kapattı ve dönüp bakınca Kacey’in tırnaklarını yediğini gördü.

“Ama ne?” diye sordu.

Kacey tırnakları hâlâ ağzındayken “Ya öğrenirse? Jake’in büyükanneye bunun gerçek olmadığını söylediğinden bile şüpheliyim. Yani bizim birlikte olduğumuzu düşünecek ve...”

Travis boğazında yükselen yumruya karşı yutkundu. Doğal olarak bu onun da ilk endişelerinden biri olmuştu. Eğer büyükanne öğrenirse... eh, Travis seve seve Jake’i işaret edip başını sallayabilir ve onu bir otobüsün altına atabilirdi. Ama büyükannesi Kacey’i severdi. Kendini daha iyi hissetmesi ve Jake’in, onun bildiğinden daha sorumluluk sahibi biri oldu-

ğunu düşünmesi için onu kandırdıklarını öğrenirse...

Eh, o zaman hoş bir manzarayla karşılaşmayacağından emindi. Sonuçta büyükannesi bir dönem CIA için çalışmıştı, gerçi Travis bu bilgiyi ondan alabilen tek aile üyesiydi.

“Öğrenmeyecek,” dedi Travis. *Çünkü öğrenirse kardeşimin yerinde olmaktan nefret ederdim.*

Bölüm 9

Kacey cipten atladı ve devasa eve baktı. Tam da hatırladığı gibiydi. Koloni dönemlerinden kalmış bir ev, Columbia Nehri'ne bakan birkaç dönüm arazi üzerinde özenle inşa edilmişti. Binanın boyasının hatırladığından daha yeni görünmesi dışında hiçbir şey değişmemişti. Pencereler lacivert çerçeveliydi ve ev bembeyaz parılıyordu. Evin yanında yedi arabanın sığabileceği bir garaj, bilardo salonu ve Kacey'in evinden daha büyük bir oyun salonu vardı.

Arkasından gelen Travis, "Hazır mısınız?" diye sordu.

Kacey derin bir nefes alarak eve bir kez daha baktı ve başını salladı. "Hadi savaşa gidelim."

"Silahını pantolonunda tut," diye mırıldandı Travis, kapı savrulup açılırken Kacey'i güldürdü.

"Tanrı'm! Kacey! Ah, tatlı kız, nefesimi kestin!" Wescott Titus onu devasa kollarına aldı ve alnından öptü. Bir doksan boyundaki adam Kacey'e sarılınca onu tamamen sarmalamıştı.

Wescott'un arkasında bir kadın sesi, "Kacey? Kacey mi o?" diye çınladı.

"Hey, Bayan Titus!" Kacey kadına sarılmak için uzandı ama kadın ona azarlayarak karşılık verdi.

"Hadi ama! Bana Bets diye hitap etmeni istediğimi biliyor-sun!"

Bets, Jake'in annesinin lakabıydı. Kacey küçükken Betsey ismini telaffuz etmekte nedense zorlanıyordu o yüzden ona sadece Bets derdi. Ama yirmi iki yaşma gelince, buna hâlâ izni olduğundan emin değildi.

Kacey sıcak bir gülümsemeyle Bets'e sarıldı. "Seni özledim."

Ve özlemişti de. Gerçekten.

Bets'in sıcacık eli Kacey'in elini tuttu. Onu kanepeye götürdü ve Jake hakkında gevezelik etmeye başladı.

"İkinizin bir gün beraber olacağınızı biliyorduk. Demedim mi sana, Wescott?" kıkırdadı ve buzlu çayına uzandı; uzun, kırmızı tırnakları serin cam üzerinde çınladı. "Tatlım, senle Jake'in işleri gizli tutmaya çalıştığının farkındayız, ama... eh, burada evlenmeniz çok hoşumuza giderdi!"

Kacey göğsünün panikle sıkıştığını hissetti. "Buna bayılırız!" Yardım için Travis'e baktı ama adamın gözlerinde; ona doğru nefes alacak kişiyi öldürebilecek, canice, karanlık bir ifade vardı. "Ama görüyorsunuz ya, şey var... herkesin ortasında evleneceğimizden emin değiliz. İkimiz de çok çalışıyoruz, belki de sadece Vegas'a falan gideriz diye düşünmüştük."

"Vegas mı?" diye sordular. Aynı anda başlarını sallayıp güldüler.

"Ah, tatlım, senin espri anlayışını unutmuştum! Aceleniz ne? Neden Vegas'ta evlenesiniz ki! Tabii şey değilse..." Bets gözlerini kırptırarak Kacey'e baktı. *Ah, Tanrı'm. Ah, hayır, ne düşünüyordu...*

"Hamilesin!" diye bağırdı Bets, çayını az kalsın yere devirecekti! "Ah, Tanrı'm! Ah, büyükanne o kadar sevinecek ki!"

"Ben..." diye araya girmeye çalıştı Kacey.

Travis şeytani bir sırıtişla "...daha kimseye söylemiyor," dedi. "Bilirsiniz, basın falan."

"Ah, ah, ah!" Bets birkaç rafın önünde durana kadar oda da koşturdu. "Ah, tatlım, Jake'le evcilik oynadığınız zamanları hatırlamıyor musun? Ve Travis..." Bets, Travis'e bakıp onu işaret etti. "... sen de onlarla oynamaz mıydın? Çünkü fazladan birine ihtiyaçları vardı..."

"... köpeği oynamak için." Kacey, Travis'e bakıp kahkahasını bastırdı. "Evcilik oynarken köpeğimiz olurdu."

"Ah, ne hoş." Bets, Travis'e bakıp göz kırptı ve albümlerini çıkarmaya devam etti. "Düğünde kullanabileceğimiz birkaç fotoğraf olduğundan eminim."

Hâlâ paniğini kontrol altında tutmaya çalışan Kacey, “Resimlere neden ihtiyacımız var ki?” diye sormadan önce yutkundu.

“Bilirsin.” Bets elini havada şöyle bir salladı. “Slayt gösterisi için! Bir slayt gösterisi olmalı! Çok popüler. Bilirsin, bebeklik resimleri, mezuniyet resimleri falan. Misafirler bunlara bayılır!”

“Ya Vegas?” diye sordu Kacey, umutlu bir sesle.

“Fazla havalı.” Bets başını şiddetle salladı. “Tüm masrafları karşılayacağız. Ve siz burada, Titus Manastırı’nda evleneceksiniz.”

“Harika,” diye mırıldandı Kacey ve Travis’in olduğu yere doğru ters ters baktı. Travis gitmişti. Kanepede uzandı ve Travis’in mutfığa gidip kendine bir bira açtığını fark etti. Ah, tanrıların nektarı! Tam da sert bir içkiye ihtiyacı olduğu zamandı ve Jake’in ailesi onun hamile olduğunu düşünüyordu.

Ah, Tanrı’m. Gizli alkolik olması gerekiyordu. Suçluluk hissini ve acısını uyuşturmak için mutfığa gizlice inerek biraz tekila aşırması gerekiyordu. Jake’in ailesi onu öldürecekleri ve ondan sonsuza dek nefret edeceklerdi. Bu da Jake’le gerçekten evlenmesi ve onun aletini pantolonunun içinde tutamamasını göz ardı etmesi gerektiği anlamına geliyordu. Sonra da hayatındaki boşluğu doldurmak için koleksiyonlar yapmaya ve kediler almaya başlayacaktı.

İçki sorunu daha da kötüye gidecekti. Jake ondan nefret edecekti; Kacey gençliğini geri kazanmak uğruna son, çaresiz bir çabayla estetik ameliyat olmak için bıçak altına yatacak ve ameliyat masasından kalkamayacaktı.

Bu. Olamazdı!

“Ben, ee, Travis’e bakmaya gideceğim!” Kacey koltuğundan fırladı ve mutfığa koştu.

Bölüm 10

Kacey asla onları terk etmemiş gibi ailesinin üstüne titremeye devam ederken Travis eğlenerek onu izliyordu.

Kendi hain babası da sadece gülümseyip Kacey'in eline hafif hafif vuruyordu o bir çeşit köpek yavrusuymuş gibi.

Annesi daha da beterti. Bir noktada, Kacey'in dönüşünün şerefine bir parti vereceğini düşünmüştü Travis. Neşe krizine girmiş, albümleri kaptığı gibi de beraber geçirdikleri çocukluklarına ait tüm fotoğrafları tek tek çıkararak masaya yaymıştı.

Jake her fotoğrafta vardı tabii.

Ve Travis doğal olarak fonda somurtuyordu.

Lanet olasıca kardeşi. Rol çalıyordu hep. Kacey onundu, asla Travis'in olmamıştı. Yüksek sesle homurdanarak mutfığa gitti ve buzdolabından soğuk bir bira aldı. Gelişlerini bekleyen ailesi, evi abur cuburla –ve bir yıl boyunca zilzurna sarhoş olmaya yetecek alkolle– doldurmuştu.

Bu aslında gayet iyi bir fikir gibi görünüyordu. Tüm bu şaklabanlık bitene kadar bu kahrolasıca evde hapsolmüştü. Ve görüldüğü kadarıyla Jake'in işleri o kadar yoğundu ki onlarla pek takılmayacaktı.

Sorumluluk sahibi olan Travis, yaz boyunca fazladan birkaç liseliyi işe alması için yardımcısına bir ikramiye vermiş, bu sayede ailesiyle –ve şu anda turp gibi sağlıklı görünen büyükannesiyle– daha fazla zaman geçirme imkânı bulmuştu.

"Büyükanne? Yatakta olman gerekmiyor mu?" Travis gözlerini kısarak büyükannesine baktı. Kadının yüzüne renk gelmişti ve golf oynamaya hazırmış gibi görünüyordu. Doktorun dediğine göre yavaştan almalıydı. Küçük bir kriz, yine de bir krizdi sonuçta.

"O nerede? Benim tatlı kızım nerede?" Büyükanne Nadine

ellerini çırpı ve iç çekti. Dudaklarına parlak kırmızı bir ruj sürmüştü ve göz kapaklarını muazzam miktarda farla karartmıştı. Büyükanne her zaman gösterişli biri olmuştu ve seksen beş yaşında olmasına rağmen hâlâ kalpleri fethedebiliyordu.

Ona son vurulan kişi de yan komşuları Mr. Casbon'du. Zavallı adam, köpeğiyle birlikte günde en az üç kez evlerinin önünden geçiyordu. Travis, adamın başına güneş geçeceğinden ve kaldırımın ortasında kriz geçireceğinden endişelenirdi ama adam azimli biriydi ve büyükanneye el sallamak için evin önünden geçmekten hiç vazgeçmezdi.

"Travis! Seni öldüreceğim! Ver şunu bana!" Kacey, mutfığa daldı ve birayı Travis'in elinden aldı, kafasına dikti, masaya indirdi ve yanlışlıkla yüksek sesle geçirdi. Ellerini ağzının üstüne kapattı ve yüzü kıpkırmızı kesildi.

O anda Travis, ona biraz daha âşık olduğunu hissetti; böyle bir şey mümkünse tabii.

Büyükanne Nadine kahkahayı patlattı. "Şunun ailesinin dikkatli gözlerinden uzakta, mutfakta biraları götürüyorsun hâlâ, öyle mi tatlım?" Büyükanne, Kacey'e uzanarak onu sımsıkı sardı. "Bir şey söylemeyeceğim. Bence onun bir margaritaya ihtiyacı var, Travis. Şimdi siz gidip terasta bir şeyler için. Ben buranın icabına bakarım. Şu ikisini bana bırakın." Büyükanne dar ceketini düzeltti ve oturma odasına girdi.

Kacey onun arkasından ağzı açık kalmış hâlde bakakaldı. "Amerika'nın ilk kadın başkanı olabilirmiş, yemin ederim."

Travis, büyükannenin başkanlardan biriyle ufak bir kaçamağa karıştığına dair aile sırrını Kacey'le paylaşmak için şu anın uygun bir zaman olduğunu düşünmüyordu.

Onun yerine homurdandı ve dolaptan tekila şişesini aldı. "Birkaç bardağa buz koy, ben de içkiyi alırım. Annem senin düğününü planlamaya başlamadan önce seni iyice sarhoş etmeye yeter." Travis, ona göz kırptı ve Kacey'i bir gelinlik giymiş hâlde, kardeşinin karşısında dururken hayal edince göğsünde beliren ağrıyı umursamadı.

O piç kurusu, Kacey'i hak etmiyordu. Tanrı aşkına, striptizcilerle çıkan biriydi! Gerçek striptizcilerle! Seks için para verirdi. Gerçek bir bekâr hayatı yaşıyordu. Çamaşır yıkamayı bile bilmiyordu! Kacey'in ölümü olurdu. Travis, kardeşinin Kacey'in hayatına dâhil olabilecek kadar sinsi biri olduğunu biliyordu. Muhtemelen *bunu Büyükanne için yaptığını* söyleyecek, o nalları diktiğinde de boşanabileceklerini belirtecekti.

Ve sonra Travis, büyükannesinin yüzünde bir gülümsemeyle uyandığı her seferde kendini suçlu hissetmek zorunda kalacaktı. Ah, büyükannesinin bir gün daha yaşamasını çok isterdi ama bu, Kacey ve Jake'in evli geçirdiği bir gün daha olacaktı. Dudakları Jake'in dudaklarına yapışmış hâlde. Jake'in elleri Kacey'in kalçalarında dolaşırken...

"Travis? Travis? Merhaba, evde kimse var mı? Ağaç evinde margarita içecek miyiz yoksa orada tüm gün ağzın açık bir hâlde öylece duracak mısın?"

"Ağaç evi," diye homurdandı Travis ve mutfaktan çıkarak arka bahçeye doğru ilerledi. Ağaç evi; arazinin köşesindeydi, anne babasının minik pencerelerden bakarak onları göremeyeceği kadar uzak bir yerdeydi.

Merdiveni indirdi ve kendini yukarı çekerken tekilayla kokteyli sol kolunda dengeledi. Travis içki malzemelerini ağaç evin kapısından içeri soktu ve en tepedeki basamağa tutunurken olduğu yerde dönerek aşağıda duran Kacey'den bardakları aldı.

Kacey'in gözleri Travis'in kışına kilitlenmişti.

Kız iç çekse, nefesini tutsa veya çığlık atmaktan başka bir şey yapsa Travis kendini epey hoşnut hissedebilirdi.

"Siktir! Siktir! Siktir!"

"Kace, ne oluyor sana?"

"D-dev bir örümcek! Kışının üstünde!"

Travis, hiç de erkeksi olmayan bir sesle "AT ŞUNU ÜSTÜMDEN!" diye bağırdı.

Kacey; Travis'ten uzaklaştı, merdiveni yavaşça inerek en alt basamağa tutundu. "Yapamam! Örümceklerden korktuğumu biliyorsun! Ya üstüme atlarsa!"

"Kıçımdan bir ısırık almasındansa üstüne atlasın daha iyi! Şimdi, korkut şunu!"

"Eğer onu korkutursam o seni yer ve böyle bir görüntüyü hafızamdan silemem." Kacey'in gözleri bir kez daha iri iri açıldı. "Ah, Tanrı'm, yürüyor! Kıçını esnetemez misin?"

"Tabii." Travis dişlerini sıktı. "Neden örümceğin içinden çıktığı cehennem çukuruna geri dönmesini sağlayacak kadar şoka girmesini umut ederek kış kaslarımı sıkıştırmıyorum ki?"

"Terslenmen gerekmiyor!" dedi Kacey. "Tamam, ee. Ben bir sopa alacağım. Sence bu işe yarar mı?"

Kıçına bir sopa yemenin işe yarayacağını düşünüyor muydu gerçekten? Eh, onu yeteri kadar etkilemeye çalışmıştı. "Öldür şunu!" Merdivene tutunurken kasları kasıldı.

"Buldum!" diye bağırdı Kacey. "Tamam, hareket etme şimdi. Kotuna vurup onu öldüreceğim."

Travis güldü. Kendine engel olamamıştı. İzleyenler durumun saçmalığıyla eğlensinler diye kameraya kaydedilmesini istediği anlardan biriydi bu. Ve sonra, yakıcı bir acı hissetti.

Yüksek sesle, annesinin ona tokadı basmasına neden olacak birkaç uygunsuz küfür savurdu. Nasıl bir sopa kullanmıştı bu kız?

"Başardım! Başardım!" diye bağırdı Kacey.

Travis dönüp ona kötü kötü baktı.

"Örümceği öldürdüm!"

"Az kaldı adamı da öldürüyordun! Ne kullandın? Beyzbol sopası mı?"

Kacey'in yüzü kızardı. "Bunu bulabildim sadece." Elindeki tahta sopayı, önündeki bir sunakta kurban edercesine ona uzattı.

Travis birkaç küfür daha savurdu, sonra da tek kelime et-

meden tekilaya uzandı, şişeyi açtı ve iki yudum aldı. “Kıçımday aylar boyunca kocaman bir iz kalacak.”

“Ama bir yılda ilk örümceğimi öldürdüm, o yüzden buna değmeli en azından, değil mi?” Kacey’in sırtışı çok güzeldi. Beyaz dişleri pembe dudaklarının arasından görünüyordu.

“Güzel. Aferin, Kacey. Zaferinin şerefine kadeh kaldıralım. Müthiş bir avcısın.”

“Teşekkür ederim, bayım.” Kacey küçük bir reverans yaptı ve Travis’in ardından ağaç eve girdi.

Dudaklarının tekila şişesinin etrafında kapanmasını izlemek Travis için tam bir işkenceydi. Neyse ki içkiyi buzlu içmek için yanlarında bardak getirmişlerdi. Kacey her seferinde şişeden içmeye devam ederse Travis aklını kaybedebilirdi. Şu anda bile delirmek üzereydi, onu eve getireli daha bir saat olmadan müthiş bir dayak yemişti.

“Yani...” Konuyu değiştirmesi gerekiyordu yoksa kendini daha da gülünç bir duruma sokacaktı. “Jake? Burada mı evleneceksiniz? Sence vazgeçer mi?”

Kacey homurdandı ve şişeyi ağaç evin tahta zeminine koydu. “Ne yapacağız? Ailen bilmiyor. Çocukluk düşümüz gerçeğe dönüşecek sanıyorlar!”

Travis başını salladı. “Ee, hayır, senin çocukluk düşünün gerçeğe dönüştüğünü sanıyorlar. Ama benimkinin, siz ikiniz öpüşüp se—”

“Ne tür bir evcilik oyunundan bahsediyorsun, Trav? Şey ediyormuş gibi yapmazdık...” Elini salladı. “... ilişki yaşıyormuş gibi ve cidden, köpek rolündeyken aklından geçenler bunlarsa çocukluğun hakkında biraz endişeliyim.”

“Sizi izlemekten başka yapacak bir şeyim yoktu.” Tanrı’m, böyle deyince kulağa çok daha kötü geliyordu sanki gündüz gözüyle hayal görüyormuş gibiydi.

Kacey ona yanaştı. “Şimdiden sarhoş mu oldun?”

“Hayır, yenildim sadece. Bu arada, o muhteşem morluk için teşekkür ederim. Öfkene hedef olmanın nasıl bir şey ol-

duğunu hep merak etmiştim.”

“Bu doğru değil.” Kacey şişeyi bir kez daha dudaklarına götürdü ve buz dolu bardaklara tekila dökmeden önce bir yudum aldı.

“Ne demek bu?” Travis meyve suyunu döküp bekledi.

“Ben de en az senin lisede bana işkence ettiğin kadar çek-tirdim sana. İtiraf et.” Kacey sırttı.

Biliyor muydu? Bu imkânsızdı. Travis’in ondan hoşlandı-ğını bilmesi mümkün değildi. Sakin olmaya çalıştı. “Neden bahsettiğini anladığımı sanmıyorum. Okuldakilerin en az ya-rısıyla konuşmuyordum bile. Sana göre hadım edilmiş biri-ydim ben. Demek istediğimi anlıyorsun.”

“Lütfen.” Kacey gözlerini devirdi. “Amigo kızlar her gönül-lü aradıklarında, seni seçmeleri için onlara para verirdim.”

“Yalan söylüyorsun!” Travis pişman olacağı bir şey yapma-mak, mesela Kacey’i boğazlamaya çalışırken öpücüklere boğ-mamak için gözlerini kapattı.

“Hayır.” Kacey sırtıp göz kırptı. “Şanslı olduğunu sanıyo-rdun, değil mi?”

Gülme sırası Travis’teydi. “Hayır, sadece Jake’in benden nefret ettiğini sanıyordum. O amigo kızları parmağında oy-natırdı hep.” *Diğerleriyle beraber. Amigo kızlar, striptizciler? Gerçekten de seviye atlamış. Piç kurusu.*

“Annene ne diyeceksin? Jake buraya geldiğinde aranızda neler olduğunu bilmek isteyecektir.”

“Ne demek istiyorsun?” Sinir bozucu bir erkek sesi, özel sohbetlerini bir bıçak gibi kesti ve Jake ağaç eve tırmanırken kafası zeminin orta yerinde belirdi. “Harika! Bu evin burada olduğunu unutmuştum.” *Kacey’in burada olduğunu unutmuş-tur muhtemelen. Salak.*

“Hey Jake, işler iyi mi?” Kacey elini uzattı ve Jake onun eli-ni tuttu. Travis kardeşinin elini kesip atmak istedi. Ne zaman böyle öfkeli bir manyağa dönüşmüştü?

Sonra Jake ona bakıp göz kırptı ve Travis’in öfkesi tüm şid-

detiyle alevlendi. Ah, evet, bu yüzdendi; çünkü kardeşi eşek sudan gelinceye dek dayak yemeyi hak eden bencil pisliğin tekiydi. Ve Travis birdenbire, Jake'le Kacey yüzünden dövüş-tükleri ve o aptal bahse tutuştukları zamana döndü. Küçük çocuklardı sadece ama Jake'in uzanıp Kacey'in elini tutmasını izleyen Travis'in rekabetçi doğası damarlarını dağlamıştı âde-ta. Kacey'in elini tutamayacağını hatırlaması gerekiyordu. O el asla onun olmamıştı. *Margaritas*ından bir yudum daha aldı ve gözlerini kaçırdı.

Kacey kardeşlerin gergin atışmasını izledi. O acayip, dramatik televizyon dizilerinde olmak gibi bir şeydi bu. Bir dakika önce Travis'le gülüyorlardı; şimdi ise Travis, kardeşinin suratına bir delik açabilecekmiş gibi görünüyordu.

Tekila garip şeyler yapıyordu insanlara.

Jake şişeyi kaldırıp dudaklarına götürdü ve gülümsedi. "Ee, Kace, ailemle aran nasıl?" Gülümsemesi yıkıcıydı, mü-kemmeldi, saçmaydı. Neden Hollywood'a gitmiyordu ki?

"Harika!" diye yalan söyledi Kacey. "Gerçi düğünümüzden bahsettiler ve ben de Vegas'ta evlenmeyi düşündüğümüzü söylemiş olabilirim, orada işler biraz karıştı. Sonuçta, aileni sadece bir sonraki hafta sonunda evlenmeyeceğimize ikna et-memiz yeterli olacak."

Kacey, Jake'i panikletmemeye çalışarak hevesli hevesli ba-şını salladı -Jake'in paniklediği falan yoktu. *Söylediğim tek kelimeyi bile duymadı herhâlde. Ben konuşurken birileriyle mesajlaşıyordu.* Kacey sırf bu savını sınamak adına, "Ah ve hamile olduğumu düşünüyorlar," diye ekledi.

Jake gözlerini telefonundan bir an olsun ayırmadan "Bu harika bir haber, Kace," dedi.

"Ve," diye ekledi Kace, "Biz on iki yaşındayken evcilik oy-nadığımızda Travis, biz sevişiyormuşuz gibi yapıyordu."

Bu Jake'in dikkatini çekti işte. "Abi, bu iğrenç bir şey, bunu neden yapasın ki? Senin sorunun ne?"

“Ben öyle bir şey yapmadım... hadımlık onurum üstüne yemin ederim.” Travis güldü sonra da haç çıkarıp Kacey’e göz kırptı. Jake çarpıcı biriyse de Travis, Kacey’in beynini uyuşturuyordu. Şu andan itibaren, o iki adamın da gülümsemesine izin verilmemeliydi, asla. Bu, kadın nüfusuna karşı da o lanet olasıca ağaç evdeki oksijen seviyesine karşı da haksızlık oluyordu.

“Yani, bebeğim...” Jake; Kacey’in bir tutam saçıyla oynadı, parmaklarının arasından geçirdi. “Yarın bir şey var, herhâlde gitmek istemezsin, ama...”

Travis başını Kacey’e doğru sallayarak onu bir şeye karşı uyardı.

“Nedir?” diye sordu Kacey.

“Bizim dört yıllık lisenin buluşma gecesi gibi bir şey. Son sınıfın beş yılda bir değil de her yıl buluşmaya karar verdiğini hatırlıyor musun? Geçen seneki müthişti.”

Eğer bir insanın kalbi korku ve dehşet yüzünden durabilse Kacey oracıkta ölürdü. Birdenbire nefes alamadığını hissetti, sanki hava o minicik ağaç evden gitgide artan bir hızla çekiliyormuş gibiydi. Kacey, o aptal Facebook güncellemelerini hiçbir zaman umursamaz, o manyaklarla hiçbir şekilde ilişkisi olsun istemezdi.

“Gidecek misin yani?” Jake, Kacey’in saçlarını bırakıp ona *o bakışı* attı. Bir sürü kadının bekâretini kaybetmesine sebep olan bakışı, şüphesiz.

“Ben, eee...”

“Lütfen, Kace.” Jake yanaşıp Kacey’in ellerini tuttu. “Eskisi gibi olacak, söz veriyorum.”

Eskisi gibi mi? Eskisi gibi? Jake, Kacey’in onunla aynı liseye gitmesinin ne kadar berbat bir şey olduğunu unutmuş olmalıydı. Jake onun en iyi arkadaşıyken bazen müthiş bir şeydi bu ama çoğu zaman “Onun kız arkadaşı değilim, o yüzden tüm kızlar lütfen benden nefret etsin, tiksinsin” yazılı bir tişört giymek gibiydi.

Kızların çoğu onları o denli kıskanıyordu ki Kacey hakkında iğrenç dedikodular yaymışlardı ve Kacey'in neredeyse okulunu değiştirmesi gerekecekti. En sonunda çıkmaya başladıklarında durum daha da kötüye gitmişti. Ölüm tehdidi alıncaya kadar.

Şeytanın ta kendisi olan Travis, bu dedikodularla tehditlere nazaran çok daha uysal biriydi.

"Lütfen?" diye sordu Jake yine. "Sadece içkisiz bir kahvaltı olacak. Lütfen?"

Tamam. İnsanlar büyürdü, değil mi? Yirmi iki yaşında hâlâ kin besleyecek veya dedikodu yayacak kadar çocukça davranmazlardı, değil mi? Çok saçma olurdu bu!

"Tamam." Jake ona sımsıkı sarılıp yanağından öperken Kacey gözlerini devirdi.

"Güzel. Ve endişelenme, bebeğim. Bir şey söylemeyeceğim. Küçük anlaşmamız hakkında tek kelime öğrenmeyecekler."

Bunu öyle bir söylemişti ki Kacey kendini kirlenmiş hissetti ve duş alma ihtiyacı duydu.

"Çocuklar!" diye seslendi Bets merdivenlerden. "Akşam yemeği zamanı! Ellerinizi yıkayın!"

Aynı anda homurdandılar ve Kacey birdenbire lisedeyken Jake'in evinde akşam yemeği yediği o anı hatırladı. Travis hep onlarla takılsa da çoğu zaman sessiz kalır, Kacey'e işkence etmek için yeni yöntemler düşünürdü. Ama bu gece, işler değişmişti. Jake, Kacey'in ağaç evden düşmesi için dua ettiği o tuhaf çocuğa dönüşmüştü ve Travis... Kacey bir kez daha onun gözlerine baktı. Travis'in gözlerinde sıcak, kibar bir ifade vardı ama bir şey daha vardı ve Kacey bu ifadenin arzu olduğunu düşünecek kadar aptal biri değildi. O kadar da te-kila içmemişti. Başını salladı ve aşağı inmesine yardım eden Travis'in elini tuttu.

Jake şimdiden eve dalmış ve onları geride bırakmıştı. Bir gün bir kadını çok çok mutlu, göstermelik bir eş yapacaktı; tabii o kadın, umursanmamayı ve her gün Jake'in kendi gü-

zelliğiyle karşılaştırılmayı sorun etmezse.

“Kace, gitmen gerekmiyor.” Travis, kolunu Kacey’in omzuna doladı ve yavaşça onun yanında yürüdü. “Hem o kadar da önemli değil. Demek istediğim, ben hiçbirine katılmadım.”

Kacey güldü. “Ne? O amigo kızlarla tekrardan karşılaşmaya korkuyor musun?”

Travis başını geriye atıp güldü. “Evet, yirmi üç yaşındayım ve amigo kızlar beni hâlâ korkutuyor. Tüm o enerji, tüm o neşe, normal değil.”

Kacey bir kez daha eve baktı, akşam yemeği öncesinde beraberce oynadıkları oyunların hatıraları tüm duyularına hücum etti. “Sorun yok, Travis. En kötü ne olabilir ki? Birkaç kişi oluruz ve hiçbiri beni hatırlamaz bile.”

Travis uzunca bir süre boyunca gözlerini kısıp ona baktı ve tekrar eve odaklandı. “Öyle diyorsan.”

“Diyorum.” Kacey Travis’in koluna girdi. “Şimdi tekrar gidip ailenle yüzleşelim.”

“Evet ve annemi yanağından öpmeden önce bir şeyler yediğinden emin ol. Senin hamile hâlinle içtiğini düşünmesini istemiyorum.”

“İyy!”

Travis güldü ve kayan cam kapıya uzandı.

“Acele edin!” Bets ellerini çırpı. “Büyükanneye acele etmesini söyleyip duruyorum ama hâlâ yolun karşısında!”

Kacey, sadece Travis’in duyabileceği bir fısıltıyla “Yolun karşısında mı?” diye sordu.

“Evet, büyükannenin bir... *flörtü* var.” Bu kelimeyi havada tırnak işareti yaparak vurgulayıp gözlerini devirdi.

Kacey, *büyükanne* ve *flört* kelimelerinin neden aynı cümle içinde kullanıldığına anlam veremiyordu. Kim seksen beş yaşında birileriyle flört ederdi ki? “Kiminle... flört ediyorsun?”

Travis omuz silkti ve tuvalete girmeden önce “Bilmek istemezsin,” dedi.

Bölüm 11

Jake, bir Travis'e bir Kacey'e bakarken elinde olmadan şüphelendi. Şüpheli veya kıskanç biri değildi, en azından tipik kıskançlardan sayılmazdı. Ama kendini biraz tedirgin hissetti. Ve bunun, Kacey'in giydiği daracık taytla alakası bile yoktu, aynı anda yürüyüp konuşmakta zorlanıyordu.

Bunun sebebi aptal ağabeyi Travis'ti. Travis! Kacey'e, sanki ona bağlanmış gibi bakıyordu –bu çok saçma bir şeydi çünkü o Kacey'den her zaman nefret ederdi, Kacey de ondan. Jake onların bunu defalarca kez ispatladıklarına tanık olmuştu.

Travis'i tanırdı. En azından, kendi kardeşini tanıyacak kadar zeki olduğunu düşünmeyi severdi. Ama görünüşe bakılırsa eh, Travis Kacey'e... bir erkek gözüyle bakıyormuş gibiydi. Lanet olsun. Jake aklını kaybedecekti. Travis'in Kacey'den nefret ettiğini herkes bilirdi. İlkokulda tanıştıklarından bu yana ona zulmetmekten başka bir şey yapmamıştı. Hatta Jake'in, Kacey'i okuldaki diğer çocuklardan değil kendi ağabeyinden koruması gerekmişti.

Travis Kacey'i itip dizini kanatınca onu eve kim taşımıştı? Ee, Jake.

Kacey'e bir metre bile yaklaştıklarında kara listeye girecek tüm erkeklerin arasından, onu okul balosuna kim davet etmişti? Kardeşlerin küçük olanı.

Ve kim, lisenin son yılında, o yılın Kralı seçilmesinin ardından diz çöküp Kacey'in kız arkadaşı olmasını istemişti? Jake böbürlenmekten nefret ederdi ama evet, bu oydu; Travis'se sadece bir aptal gibi oturmakla yetinmişti. Tamam, Travis üniversitedeydi ve sadece hafta sonu için onları ziyarete gelmişti. Ama yine de Kacey'in yanında Jake vardı. Her zaman da öyle olmuştu.

O yüzden Travis'in şu anda Kacey'e... erkeklerin kızla-

ra baktığı gibi bakması düşüncesi, oldukça tedirgin edici bir şeydi.

Sonuçta okulda Travis'in eş cinsel olduğuna dair bir dedikodu dönüyordu Jake de Travis'e bu konuyu sormamıştı. Böylesine rahatsız edici bir konuda konuşmak istememişti.

Jake bu düşünceyi kafasından attı. *Çok yorulduğum sadece.* İşte her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için durmak bilmeden çalışıyordu ve uzatmalı sevgilisi Samantha, Kacey'le olan nişanının bir oyundan ibaret olduğunu gazetelere anlatacağını söylemişti ona.

Jake de doğal olarak onu dava açmakla tehdit etmişti.

Samantha da bunu son derece tahrik edici bulmuştu.

Jake'in bu hafta sonu için onu da atlattığını söylemeye gerek yoktu.

Kacey bu rolde gerçekçi olacağı için değil, Jake de buna izin vermezdi. Aralarında geçen bunca şeyden sonra, arkadaş kalmaları en mantıklısı olurdu yoksa ikisinin de hayatı ikinci kez mahvolacaktı.

"Jake?" Jake'in babası, herkes oturunca patateslere uzandı. "İşler nasıl? Her şey yolunda mı?"

Hayır, diye bağırarak istedi Jake. Babası emekli olduğundan beri her şey yolunda değildi ama Jake'in her şeyi kontrol altında tutuyormuş gibi görünmesi gerekiyordu. Jake omuz silkip "Sorun yok," dedi.

Büyükanne; epey gösterişli bir giriş yapmayı tercih etti, dudaklarına ruj sürmüştü ve Jake, ondan dalga dalga yayılan erkek parfümü kokusunu hissetmeden edemedi.

Kendisi nişanlanmış gibi yaparken büyükannesinin de bir dalavere çevirdiğini bilmek güzeldi.

"İşlere ne olmuş?" Büyükannesi, sert bir bakışla bir adamı yok edebilecekmış gibi görünüyordu.

"Yok bir şey," dedi Jake, dikkatleri başka bir yöne çekti. "Ama Kacey'le evlilik planlarımızı sorabilirsin."

O anda büyükannesi; göğsünü tutar, vızıldayarak nefes alır

ve iskemlesinden devrilip yere yığılırken Jake'in kalbi durdu.

Sanki onu canlandıracakmışçasına herkes aynı anda "Büyükanne!" diye bağırdı.

Jake, diz üstü yere çöküp büyükannesinin elini tuttu. Kadın anında gözlerini açtı. "Dehşete kapılmış büyükanneyi oynuyordum. İyi oynadım mı?"

"Kahretsin, büyükanne! Bunu bir daha asla yapma!" Jake küfrü bastı. Annesi masanın öte yanından ona kötü kötü baktı ama kendi aklından da benzer şeyler geçiyormuş gibiydi.

"Bir zamanlar oyuncuydum," dedi büyükanne, iskemlesine döndü.

Jake kimsenin ne halt edeceğini bilmediğini tahmin ediyordu. Kacey ona *yardım et şu kıza* bakışı attı ve alkışlamaya başladı.

Jake de onu izledi ve tüm masadan bir alkış koptu.

Kendime not: Akşam yemeğine basını asla çağırmayacağız. Bu kesinlikle olmaması gereken bir şeydi.

"Şimdi..." Büyükanne masadaki mendili alıp kucığına attı. "En sonunda beraber olacaksınız, hmm? Siz çocuklar hep çok yakındınız, şaşırdığımı söyleyemem ve bunun, işin için anlamını biliyorsun, değil mi?" Jake'e dirsek attı.

Jake çatalını düşürdü, o sessizlikte muazzam bir şangırtı yükseldi.

"Büyüyorum demek." Gülümsermiş gibi yaptı ve ağzına biraz daha yemek doldurdu.

Biliyordu. Kurnaz büyükannesi yönetim kurulunun verdiği ultimatomu biliyordu. Kahretsin. Kacey; büyükannesinin bunu bildiğini öğrenmemeliydi yoksa Jake'i öldürürdü, sonra da her şeyi büyükanneye anlatır, o da yönetim kurulundaki tüm o yaşlı adamlar üstünde etkisi olduğunu düşünerek Jake'i daha da beter bir duruma sokardı. Jake, yönetim kurulunun kendisine imajını düzeltmesi yönünde verdiği ultimatomon arkasından bizzat büyükannesi çıkarsa hiç şaşırmazdı.

Baskıcı aile üyeleri.

Eh, en azından, söz verdiği gibi Kacey'i bu hafta sonu için oraya getirmişti. Büyükannesinin bundan ne çıkaracağı onu ilgilendirirdi. Jake'i değil. En azından şimdi, Kacey için endişelenmek yerine canı ne isterse onu yapabiliyordu. Ailesi er ya da geç durumu anlayacaktı ama Jake, Kacey'le bir sürü fotoğraf çektiğinden emin olacaktı. Belki de fotoğrafçıyı buluşma kahvaltısına sokabilirdi. Bir çekim için müthiş bir sahne olurdu orası. Sırıttı.

Kacey'e baktı. Kacey, Jake'in annesine sıcak bir ifadeyle gülümsüyordu. Evlenirlerse hayat böyle mi olacaktı? Zor olacaktı gibi görünmüyordu. Oldukça hoş olabilirdi aslında. Evde güzel bir eş, şehirde bir metres. Gerçeğe dönüşen Amerikan rüyası. Metreslerden bahsetmişken... cep telefonu çaldı.

"Ee..." Kacey masada uzanarak büyükannenin boştaki elini tuttu. "Neredeydin? Seni aradım."

Jake, Travis'in masanın altından onu tekmelediğine ve sessizce özür dilerim dediğine yemin edebilirdi. Kacey, sanki bir sonraki hedef kendisi olacaktı gibi iskemlesinden fırladı.

"Ah, tatlım." Büyükanne bardağındaki şarabı çevirdi, Kacey de kırmızı sıvıya özlem dolu bir bakış attı. "Komşumuza yardım ediyordum."

Jake'in annesi, ağzındaki şarabı dosdoğru eşinin kucasına püskürttü.

Travis boğazına takılan tavuk yüzünden öksürmeye başladı.

Ve Jake; ne tür bir uzaylı topluluğunun, masada beraberce oturduğunu zannettiği ailesinin yerine geçtiğini merak etti.

"Ah." Kacey'in yüzü kızardı. "Güzelmiş. Ne için yardıma ihtiyacı vardı?"

Travis'in gözleri yuvalarından fırladı.

Büyükanne şarap kadehinin sapıyla oynadı. "Eh, şunlar bunlar."

Ve Jake birdenbire, büyükannesinin kastettiği "şunlar bunlar"la ilgili bir kâbus gördü. Ve komşusuna bir daha asla aynı

gözle bakamayacağını fark etti.

İhtiyacı olduğunda Samantha neredeydi? Eğer büyükanesi bile birileriyle birlikteyse bu gece evde kalmayacaktı. Önceden aldığı mesajın bir e-posta bildiriminin başlangıcı olduğunu hatırladı.

Jake'in telefonu, sanki yardım çağrısına cevap verirmiş gibi yeniden çaldı. "Açmalıyım." Masadan çabucak kalktı.

"Hey, tatlım," diye öttü Samantha. "Yarım saat sonra şehirde bir şeyler içmeye ne dersin?"

Hayır demeliydi, gerçekten. Artık sahte bir nişanlısı vardı sonuçta. Planın başlangıç aşamasında, başka bir kadınla birlikte görülmemeliydi. Jake aklını topladı, onu reddetmek üzereydi ki Samantha, onu ne kadar çok istediğinden ve ne kadar özlediğinden bahsetmeye başladı.

"Yeni bir elbise var üstümde, bebeğim. Tam da senin sevdiğin yerleri daracık. Hadi ama! Sadece birkaç saatçik, Jakey. Buna değecek."

"En kısa zamanda oradayım." Telefonu kapattı ve yemek odasına gitti. "Üzgünüm millet, işte acil durum. Fakslardan biri gitmemiş ve denizaşırı bir çağrı almam lazım. Ofise koşup her şeyin hazır olduğundan emin olmam gerekiyor."

Bu yalan dudaklarından öyle kolayca çıktı ki Jake bile şaşırды ve kendi ailesine karşı bu kadar sinsi olabildiği için biraz tedirgin oldu.

Kacey başını çevirip gözlerini kıstı. "Faksı buradan atamaz mısın?"

Tüm gözler Jake'e çevrildi.

Jake terlemeye başladı. "Keşke atabilseydim ama numara yanımda değil ve kâğıtlar ofiste kaldı."

Kacey hâlâ ikna olmuş gibi görünmüyordu. Ona karşı bu kadar güvensiz olması için Jake ne yapmıştı?

Onunla yatmış mıydı? Sonra da onu terk mi etmişti? Evet. "Kace, özür dilerim, bebeğim. Bu gece seninle zaman geçirmeyi nasıl dört gözle beklediğimi biliyorsun. Ama hâlâ kah-

valtiya gidiyoruz, değil mi?” Ona en yıkıcı gülümsemesini sundu, bunun işe yaramasını umut etti.

Kacey tabağına baktı. “Tamam, ee, dikkatli sür.”

En sonunda özgürdü! Koşarak oradan kaçmamak için kendi kendine hâkim olması gerekti. Büyükannesinin yanına bir öpücük kondurdu, sonra da evden fırladı; içmeye ve ihtiyaç duyduğu gibi seks dolu bir gece geçirmeye hazırdı.

Bölüm 12

Travis kardeşinin yalan söylediğini biliyordu. Hangi salak böyle bir yalana kanardı ki? Ama babası, Jake'in ardından iç çekti ve "Keşke emekliye ayrılmasaydım. Çok stresli görünüyor," dedi.

Kacey, sadece Travis'in duyabileceği şekilde "Striptizciler yüzündendir," diye mırıldandı. Travis o gece ikinci kez, boğazına takılan tavuk yüzünden öksürdü.

Annesi onu, "Travis, tatlım, yutmadan önce lokmanı iyice çiğne!" diye azarladı. Kacey annesinin bu sözlerini, Travis'in tavuğunu kesmekte yardıma ihtiyacı olabileceği şeklinde bir ipucu olarak aldı. Tatlı tatlı gülümseyerek Travis'in tabağına uzandı, kolu Travis'in koluna sürtündü, tavuğunu minik parçalara ayırdı, sonra da çatalı parçalardan birine batırarak Travis'in dudaklarına götürdü.

"Uçak geliyor!"

Kacey, Travis'in ateş saçan bakışlarından etkilenmemişti. Ailenin geri kalanı, Kacey'in onu bir bebekmiş gibi beslemesi gayet normalmiş gibi onları izliyorlardı.

Eh, küçükken onların yanında köpeği oynamıştı ne de olsa.

Ve on dört yaşındayken dişlerine destekli tel takardı.

Annesinin, tavşanına Kacey'in adını verdiğini bilmesi de olasıydı.

Kacey, gözleri neşeyle parıldayarak ona baktı.

Lanet olsun. Travis ağzını açtı ve küçük bir lokma tavuk içeri girdi. Kacey kıkırdadı. "Bir şey değil."

Travis başını salladı ama Kacey ikinci bir lokmayı alırken bir salak gibi sırttı. Lokma hâlâ sıcaktı ve Kacey lokmayı soğutmak için üstüne üfledi. Travis, Kacey'in tavuğun dibinde büzülen dudakları nedeniyle öylesine dağılmıştı ki onu anne babasının yemek masasına yatırmamak için iradesinin son

zerresine kadar dayanması gerekti.

Ah, tavuktan tahrik olmak. Ne kadar küçük düşürücü.

Travis bir kez daha, özlem dolu bir ifadeyle masaya baktı. Belki de tüm tabakları yere atmalıydı. Kacey keşke etek giyeseydi. Travis'in sorunu neydi? Gerçekten de kardeşinin nişanlısını becermek için alternatifler mi arıyordu?

Ailesi deliye dönerdi.

Ama büyükannesi muhtemelen onu alkışlar, sonra da albüme koymak için fotoğraf çekmeye başlardı. Travis o albümün, pornografik doğası nedeniyle kanunlara uygun sayılacağından emin değildi.

Babaanneler bazen torunlarını öylesine gururlandırıyorlardı ki.

Travis iç çekti ve hızla Kacey'in elindeki çatalı aldı. Daha fazla dayanamıyordu.

"Ee, Kacey..." Annesi; bir lokma daha aldı, çiğnedi, yuttu ve göz kırptı. Travis homurdandı. Kadın yemek sırasında aynı anda konuşup yemeyi bilmiyordu. Bu yüzden yemek sohbetleri çok uzun sürer, masadakiler için de işkenceye dönüşürdü.

"... merak ediyordum da..." Şaraptan bir yudum daha aldı.

Travis; babasına baktı, annesi ağzındaki baklayı daha hızlı çıkarabilsin diye onun tabağından yemesi ve bardağından da şarap aşırması yönünde bir mesaj vermeye çalıştı.

"... düğünden sonra Jake'in evine mi yerleşeceksiniz yoksa yeni bir ev mi alacaksınız?"

Babası annesine dirsek attı.

Neyin peşindeydiler?

Kacey yardım dilenircesine Travis'e baktı. Travis başını yavaşça salladı.

"Ee," dedi Kacey, tabağındaki yemeği çatalıyla karıştırdı. "Aslında, benim evim oldukça küçük; o yüzden Jake'in evi güzel olurdu ama ben şehrin ortasında yaşamak istemiyorum."

"Mükemmel!" Annesi ellerini çırpıp babasını dürttü. Babası iskemlesinden fırladı, bir zarf aldı ve Kacey'e verdi.

“Erken düğün hediyesi olarak say.”

Masada *Leave it to Beaver* dizisi çekiliyordu sanki. Babası; annesinin arkasında durmuş, onu omuzlarından tutuyordu. İkisinin de yüzüne bir gülümseme yerleşmişti.

Travis büyükannesine baktı. En azından o normal davranıyor, dördüncü kadeh şarabını içiyordu şükürler olsun.

Kacey’in elleri titriyordu. Ona aşırı pahalı bir şey vereceklerdi şüphesiz. Travis uzandı ve az kalsın boğulacaktı. Bu insanların önünde bir daha asla yemek yememeliydi.

Bir ev.

Bir ev almışlardı.

Ve herhangi bir ev değildi bu. Washington Gölü’nün yanına güzelce kurulmuş, yepyeni bir evdi.

“Şehre yakın olmayan ama Seattle’ın tadını çıkaramayacağın kadar uzak da olmayan bir ev isteyeceğini düşündük.” Travis’in annesi, babasının elini sıktı ve aynı anda iç çektiler.

Wescott, Kacey’in eline hafifçe vurdu. “Yıllardır ailenin. Bir sürü ev, bir sürü yatırım. Ama istersen, bu ev senin.”

Kacey hâlâ kafasını tapudan kaldırıp onlara bakmamıştı.

Travis ne yapacağını bilmediği için konuyu değiştirdi. “Hey, Kacey’le beraber turtayı kesmeye başlasak güzel olmaz mı?”

Annesiyle babası aynı anda başlarını salladılar.

Travis, Kacey’i iskemlesinden sürüklemek zorunda kaldı. Mutfığa vardıklarında tapuyu usulca Kacey’in ellerinden aldı ve onu bir iskemleye oturttu.

Kacey o anda gözyaşlarına boğuldu.

Ağladığı için kendini tam bir aptal gibi hissediyordu. Ama anne babası birkaç yıl önce öldüğünden beri bir evi olsun istemişti. Gerçek bir evi.

Tıpkı Jake’in ailesinin demin ona verdiği gibi.

Ve bunların tümü yalandı. O anda kendini fena hâlde hasta hissetti ve başını dizlerinin arasına alarak derin nefesler alma-

ya çalıştı.

“Hey, hey, tamam, sorun yok.” Travis, Kacey’in sırtını okşadı. “Nefes al. Sadece panik atak geçiriyorsun. İyi olacaksın. İşte böyle. Nefes al.” Kacey en sonunda sakinleşip, başını Travis’in kucağına yatırana kadar, onun boynunda usulca çemberler çizdi.

“Konuşmak ister misin, Kace?”

Kacey omuz silkti. Bunu kimseyle konuşmak istemiyordu özellikle de Travis’le. Onu hem yakışıklı hem de iyi biri yapmak için hangi uzaylının onun bedenini ele geçirdiğinden hâlâ emin olmasa da içinden bir his ona tamamen güvenemeyeceğini söylüyordu.

Küçükken ona taş atardı, ne de olsa.

Ağzından bir hıçkırık daha kaçan Kacey başını salladı. Bu ev hatıralarla doluydu. Beraberce kaç kez akşam yemeği yemişlerdi? Yemek her zaman anne babasının restoranından gelirdi. Kendi anne ve babası Jake’in ailesiyle şarap içer, tüm çocuklar da oturma odasında Disney filmleri izlerlerdi. Şimdi geri dönmüştü ve kocaman bir parça eksik gibiydi. Aynı iskemlede oturuyor, hayranı olduğu aynı aileyle sohbet ediyordu ama devasa bir parça eksikti. Kacey iyi olacağından emin değildi. Acısını bu kadar uzun süre bastırdıktan sonra, hayır.

Omuz silkti. “Kendimi berbat hissediyorum. Zavallı ailen bunun gerçek olduğunu düşünüyor, işin kötüsü de bize bunu veriyorlar.” Paketi yanındaki masaya indirdi. “Ve bu o kadar cezbedici ki bu yüzden kendimden nefret ediyorum.” Bu kısmen doğrudu. Kacey gerçekten de bu evi istiyordu ama buna ek olarak kendi anne babasının hayatta olmasını da istiyordu.

Yanında Travis iç çekti. “İstedliğini vermesi için Jake gibi bir adama ihtiyacın yok. İnan bana, mükemmel bir evin ve yığınla paran olsa bile, bunları paylaştığın adam çıkıp da senin asla yapmayacağın şeyleri yapmaları için fahişelere para veriyorsa yine de kendini eksik hissedeceksin.”

“Ah, bundan emin değilim,” diye takıldı Kacey.

“Kace! Jake buna değmez!”

“Hayır.” Kacey güldü. “Striptizcilerin yaptıklarını kast ettim. Erkeğimi nasıl memnun edeceğimi bildiğimden eminim. O kızlara tur bindiririm ben. Sadece doğru erkeğe ihtiyacım var.”

Travis Kacey’in yanında gerildi. Boğazını temizledi ve iskemleden uzaklaştı. Masaya gidip turtayı kesmeye koyuldu.

Ne oluyordu ona?

“Tahmin edeyim.” Kacey masaya uzandı. “Böğürtlenli turtamı?”

“Nereden bildin?” Travis sırttı, sesi boğuk çıkmıştı.

“Büyükanne’nin sana yapmayı öğrettiği tek turtam bu ve doğru hatırlıyorsam bunu son sınıftaki balo partnerin için yapmıştın.”

“İyy.” Travis turtayı dikkatle sekiz parçaya böldü. “Doğru hatırlıyorsam turtayı üstüne dökmüş, sonra da böğürtlenler kırmızı diye beni suçlamıştı.”

“Her zaman büyüleyici biriydi. Adı neydi?”

Travis kıkırdadı. “Ah, hayır, olmaz. Tam da ihtiyacım olan şey. Geçmişteki kız arkadaşlarımı karıştırıp onlarla dalga geçmen. Hem artık kızlarla çıkmıyorum ben. Kadınlarla çıkıyorum.” Çatalı yavaşça yalamadan önce Kacey’i baştan aşağı taradı.

Kacey gözlerini kaçırdı, çatal yalayan bir Travis görüntüsü o kadar erotikti ki az kalsın masanın üstünden atlayarak ona saldıracaktı. Erkek arkadaşın olmadığına ve bir yıl boyunca yaşadığın en yakın ilişkin e-kitap okuyucusuyla ve Henry adındaki sanal bir dükle olunca böyle oluyor demek ki.

“Yani...” Kacey koluyla Travis’i dürttü. “Kadınlar, hmm? Hangi kadınlarla çıkıyorsun? Bu gece burada hiçbirini görmüyorum.”

“Kadın yok.”

Kacey’in kalbi göğsünde küt küt atmaya başladı.

“Gerçekten bilmen gerekiyorsa bir kadın var. Anahtar ke-

lime bir.”

Kacey yumruğunu sıktı ve bu konuyu açtığı için kendine küfretti. “Adı ne?”

“Ah, hayır, olmaz!” Travis bıçağı tabağa koydu ve Kacey’i omuzlarından tuttu. “Tam da ihtiyacım olan şey, ilgi duyduğum tek kadının peşinden koşman.”

Sadece bir kadınla mı ilgilendiğini söylemişti? Lanet olsun. Çekici olmasana! Kacey bağırarak istiyordu. “Hadi ama Trav, beni bilirsin. Nasıl bir zarar verebilirim ki?”

“Üçüncü sınıfta...” diye başladı Travis.

“Sorduğumu unut.”

“...*üçüncü sınıfta*,” dediğini vurgulamak istercesine parmağını havaya kaldırdı. “Ashley Willis’ten hoşlandığımı nasıl olduysa keşfettin. Bunu nasıl yaptığını hâlâ bilmiyorum, sonuçta ben bir erkeğim ve günlük tutmam.”

“Hayır.” Kacey bir çatalı turtaya batırdı ve çatala yapışan böğürtlenleri yaladı. “Ama bir seferinde uyurken inleyerek onun ismini söylemiştin. Devam et.”

Travis ona kötü kötü baktı. “Ona sen söyledin.”

“Hadi ama Trav. Öyle bir şey yapmadım. Sadece ondan birazcık hoşlanıyor olabileceğini çıtlattım.”

“Kacey, üstünde benim suratım ve kalpli yapışkanlarla dolu bir poster yapman çıtlatmaktan fazlasıdır. Tanrı’m, gizli sözcüğünün anlamını bildiğini bile sanmıyorum!”

“Biliyorum!” dedi Kacey.

Travis masanın etrafından dolanarak onu sımsıkı sardı. “Bilmiyorsun!” Kacey debelendi ama kurtulması mümkün değildi. Travis dudaklarını Kacey’in saçlarına götürerek “Pes mi?” diye fısıldadı.

Sert kaslarla kaplı göğsü, Kacey’in arkasında inip kalkıyordu. Kacey pes ediyor muydu? Tanrı’m, nelerini vermezdi...

Ah! Kırmızı alarm! Ne düşünüyordu böyle? O Travis’ti, Travis!

Kacey tamamen istemsiz bir şekilde “Travis!” diye haykır-

dı. Travis onu bıraktı ve göz kırptı.

“Hadi, ailem senin beni bıçakladığını falan düşünmeden önce turtayı içeri götürelim.”

“Az kalsın,” diye homurdandı Kacey ama aklında Travis’i bıçaklamak yoktu. Onun tüm vücudunu böğürtlenlerle kaplamak ve yalayarak temizlemek? Evet. Şiddet? Sadece cinsel bağlamda.

Travis’in gülümsemesini ve kokusunu zihninden atabilmek için, aklını kaybetmeden önce kayıp düşmesi ve başını bir yere vurması gerekiyordu.

“Siz ikiniz, buradasınız!” Aileye katılıp turtanın tadını çıkarmaya başlarlarken büyükanne onlara göz kırptı. “Travis’in seninle takıştığını sandım, küçük kız.” Bir kez daha göz kırptı. Kacey tam da o anda turtadan muazzam bir ısırık almıştı, öksürmeye başladı.

Travis ellerini kaldırıp “Çaktırmamaya çalışıyordum,” deyince öksürüğü daha beter bir hâl aldı.

Kacey ona ters ters baktı.

Travis’in tüm ailesi kahkahaya boğuldu ve Kacey masanın altından Travis’e bir tekme savurdu. Travis ayağını tam zamanında çekti ve iki yaşındaki bir çocuk gibi Kacey’e dilini çıkardı.

Ve gerçekten, belki de cinsel açlık yüzündendi ama Kacey onun üstüne atladı; Travis’in iskemlesi geriye düştü ve Kacey onu sarmaladı, turtayı onun güzel yüzüne bastırırken “Seni öldüreceğim!” diye haykırdı.

Zihninde Travis’in ailesi neşeyle bağrıışıyordu ama gerçekte herkes sessizdi.

Bağırın, küfreden ve turta parçaları tüküren Travis dışında. Neyse ki yerler halıyla değil, parkeyle kaplıydı.

En sonunda turta bittiğinde Kacey, Travis’in yüzüne yapışmış bir böğürtleni aldı ve parmaklarını yaladı. Travis’in gözü karardı ve bir an için Kacey’i öpecekmiş gibi göründü.

Travis doğrulup Kacey’in arkasına uzandı. Ve bir anda

Kacey'in yüzü sıcak turtayla kaplanıverdi.

Travis, Kacey'in kulağına boğuk sesle "Ben kazandım, Kace," diye fısıldadı.

Evet, evet, sen kazandın.

Bölüm 13

Kacey o gece telefonunu onuncu kez kontrol etti. Hiçbir şey yoktu, Jake'ten bir tek mesaj bile gelmemişti.

Onun sorunu neydi? Kacey burada ona yardım ediyordu. Ve Jake'in işi mi vardı? Kacey buna kanmamıştı. Aptal değildi. Ama Jake'in anne babası ona endişeli bakışlar atıp dururken kendini biraz garip hissediyordu.

Turta olayından kısa süre sonra yatmaya gitmişlerdi. Kacey; bu olayın mantıkla beraber vücut fonksiyonlarının da kontrolünün kaybedildiği, yanlış seçimler yapılan o delice anlardan biri olduğuna karar vermişti. Sanki sarhoşmuşsunuz gibi ki Kacey sarhoş değildi. Jake'in ailesine göre, onun çocuğunu taşıdığı için olmuştu tüm bunlar.

Kahrolasınca Jake Titus.

"Kace!" Travis odaya daldı, tamamen üstsüzdü ve pijama altından başka bir şey yoktu üstünde. Kacey'in dili dışarı mı sarkmıştı? Tanrı'm, terlemeye başlıyordu. Havalandırmayı açmak lazımdı en azından.

Kacey, gözlerini kaçırarak tedirgin bir kahkaha atmayı başardı. "Ne oldu?"

"Film gecesi." Travis ona bir yastık fırlattı ve DVD'lerin başına geçti.

"Ee, çıplak film gecesi mi? Sanırım bundan haberim yoktu." Travis ona döndüğünde onu baştan aşağı süzdü.

"Pardon, benim erkekliğim senin masum doğanı mı ürküttü acaba?"

Kacey güldü. "Geçen gece yattığın sürtüğün bana bulaşmasını istemiyorum sadece. Fazlaca cilt temasının hastalık bulaştırdığını duymuştum."

Travis gözlerini devirdi. "Üstünü çıkarırsan üstümü giyerim."

Ne kadar cazip bir fikirdi bu... “Üstümü mü çıkarayım? Sen en sonunda memelerimi görebil diye mi? Vay canına, Travis. Yıllardır hayalini kurduğun fanteziyi mi gerçeğe dönüştüreyim yoksa masumiyetimi mi koruyayım? Evet, sanırım masumiyetimi koruyacağım.”

Travis omuz silkti. “Sen bilirsin ama çıplak değilsen bu bir pijama partisi sayılmaz.”

“Küçükken ne tür pijama partilerine maruz bırakıldın sen?” diye sordu Kacey.

Travis sırttı. “Sadece güzel olanlarına. Şimdi, ciddiym, üstüne bir kazak giy. Bekliyorum.”

“Tamam.” Kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atan Kacey yataktan indi. Bu eğlenceli atışmanın sona ermesi gerekiyordu. Onlar yetişkindi! Genç değil! Kısa bir Victoria’s Secret sort ve siyah bir atlet alıp giyindi ve daha az... baştan çıkarıcı görünmek için terliklerini giydi. Travis’i baştan çıkardığı için değil. Müthiş bir kırmızıya dönen aptal cildi, aynada ona ihanet ediyordu.

Gerçekten de daha fazla erkekle çıkması gerekiyordu.

Basamaklardan ikişer ikişer inerek oturma odasına döndü ve Travis’in bir şişe şarap açtığını gördü, neyse ki üstüne bir şey giyinmişti. Kacey o gece Travis’in parıldayan kaslarına daha fazla dayanabileceğinden emin değildi. “Bu işine yarar diye düşündüm, bebek için iyi olmasa da.” Travis ona göz kırptı.

“Bunun beni zil zurna sarhoş etmeyeceğini bilsem tüm şeyi içerdim. Şarap içmeyi özledim.”

“Ee, bir gece içmedin ve özledin mi?”

“Şarapla olan ilişkiyi ve hafta sonları tek başımayken kitap okuduğumda ne yaptığımı hafife alıyorsun.”

“Seni vahşi şey seni.” Travis onu hafifçe dürttü ve bardağını ağzına kadar doldurdu. Ona o anda azizlik unvanı vermek gerekirdi.

Kadehi uzatırken parmakları hafifçe birbirine sürtündü.

Travis'in gözleri Kacey'in şortuna takıldı ve Travis boğazını temizledi. "Güzelmış."

"Teşekkürler." Kacey hafifçe gülümsedi.

"O şort mu, çamaşır mı?"

Ciddi miydi bu adam? "Şort, seni hıyar. Şimdi, ne izliyoruz?"

"Tahmin et."

"Havamda değilim, sistemimde böylesine zorlayıcı bir aktiviteyi kaldırabilecek kadar şarap yok."

"Ah, hamilelik zihniyeti, olur öyle, gerçekten." Travis kalıp ışıkları kapattı, sonra da oynat düğmesine bastı. "Bir korku filmi izlemek isteyebilirsin diye düşündüm."

"Korku filmi mi?"

Ekranda bir çizgi film belirdi. Müzik başlarken Kacey gözlerini kırptırdı, sonra da oturduğu yerden fırladı. "Aman Tanrı'm, bunu izleyemeyiz, Travis. Ben bunu izleyemem. Çok uzun zaman oldu ve..."

"Korkularına hükmet, Kace."

Kacey, çizgi film kahramanlarından bazıları gerçekten de ekranın dışına çıkmaya karar verip onu yiyebilirler diye Travis'in yanına yanaştı.

Travis durdurma düğmesine basıp güldü. "Kace, ciddi misin? Şimdiye kadar bu korkunu atlatmışsındır diye düşünüyordum."

"Bu bir korku değil." Kacey şarabını daha hızlı içti. "Bu bir korku filmi!"

"*Alice Harikalar Diyarında.*"

Kacey başını birkaç kez sağa sola salladı ve biraz daha şarap içti. "O Cheshire kedisine lanet olsun."

Travis kadehini kaldırdı. "Eski korkularımızı yenmeye içelim mi?"

Ve aralarında bir şey değişti. Karanlık olsa da Travis'in gözleri bir şey saklıyormuş gibiydi, sanki Kacey'in o aptal fobisinden daha fazlasını söylüyormuş gibi. Kacey ona yanaştı,

şarabının yarısını şimdiden içtiği için tamamen gevşemişti. “Eski korkularımızı yenmeye,” diye fısıldadı.

Travis bunun onun için iki anlam ifade ettiğini biliyordu. Gerçekten de eski korkusunu yenmesi ve kızı öpmesi, bunu sisteminden çıkarması gerekiyordu. Harika, şimdi de kafasının içinde bir ses *Kızı Öp* şarkısını söylemeye başlamıştı. Mükemmel.

İç çekti, bu o kör edici çekimi uzaklaştıracaktı şüphesiz. Kızın biçimli bacaklarını izlemek şöyle dursun, yanında oturup kokusunu içine çekince bile filmi izlemekte zorlanıyordu.

Dilini Kacey’in bacaklarında yukarı aşağı gezdirmek istiyordu ta ki...

Dur! Durması gerekiyordu yoksa bu aptal çizgi film boyunca rahat edemeyecekti. Ve sonra Kacey, çizgi filmlerin bir şekilde Travis’i tahrik ettiği sonucuna varacaktı. *Alice Harikalar Diyarında*’nın onu azdırdığını düşünmesi, tam da ihtiyacı olan şeydi.

Filmin yirminci dakikasında şarap şişesine uzandı ve şişeyi neredeyse boşalttıklarını fark etti. Bunun için Kacey’i suçluyordu. Şarabı su gibi içiyordu ama Travis bunun için onu suçlayamazdı. Ailesiyle akşam yemeği yiyen herkeste olurdu bu, özellikle de büyükannesi aşk maceralarıyla böbürlenme eğiliminde olduğu zaman.

Büyükannesinin nasıl bu kadar sağlıklı görüldüğünü anlayamıyordu. Kadının yatağa bağlı, hasta olması gerekiyordu! Bunun yerine, komşuyu görmek için gizli gizli sokağın karşısına geçiyordu.

Eh, zihninde beliren bu resim, diktiği çadırın inmesini sağladı. Tamamen sönmüştü.

Müzik başladı ve Cheshire kedisinin ilk kez görüldüğü bölüme geldiler.

Travis tepkisini görmek için Kacey’e baktı.

Kacey gözlerini kapattı.

“Kace,” diye fısıldadı Travis. “Aç gözlerini. Kedi oturma odasına uçacak eğil.”

Kacey; ellerine baktı, sonra da şarabından kalan son yuduma uzandı, kafasına dikti ve kadehini Travis’e uzattı. “Doldur.”

Travis ondan hiçbir şey esirgeyemezdi. Bir şişe daha aramaya koyuldu.

Şişenin mantarını çıkardığı anda Kacey kadehini uzattı, gözlerini televizyondan ayırmamıştı hâlâ. Konu o lanet kedi olduğunda gerçekten de tuhaf bir korku duyuyordu. Hakını vermek lazımdı; geçen seferki gibi, yani on beş yaşındayken olduğu gibi çılgık atmıyordu ama Travis’e doğru santim santim, ta ki bacağı onunkine değinceye kadar yanaşmıştı.

Tatlı işkence.

Travis elleriyle dudaklarını meşgul etmek için içmeye başladı ve jenerik döndüğünde iki şişe şarap tükettiklerini fark etti.

Ama Kacey dimdik ayaktaydı. “O görüntülerden kurtulmak için mutlu bir şeyler izlemeliyiz.”

Travis başını salladı, kendini olması gerekenden daha dingin hissediyordu; kolunu Kacey’e sarmış, onu kendine çekmişti. “Ee, ne istiyorsun?”

Ee, ne izlemek istiyorsun, diye sormak istemişti aslında. Ama biraz sarhoştı ve dili biraz çözülmüştü.

Kace omuz silkti, Travis’e biraz daha sokuldu. Travis’in, Kacey’in omzuna dolanan kolu, onun sırtını okşadı ve kalçasına sürtünene kadar da aşağı indi.

“Kace?” dedi Travis yine. Kacey yerinden kıpırdamamıştı ve Travis’in, hem şaraptan hem de arzulu ruh hâlinde ötürü başı dönüyordu.

“Hmm?” Kacey başını kaldırıp baktı. Kız güzeldi ve Travis’e o kadar yakındı ki Travis onun dudaklarındaki şarabın tadını alabiliyordu.

“Senin sıran,” dedi Travis, başını eğip onunkine yaklaştırdı.

“Bu hiçbir şey ifade etmez,” diye fısıldadı Kacey, Travis’in

dudaklarına. “Biz sarhoşuz ve bu hiçbir şey demek değil,” diye tekrarladı, ellerini Travis’in saçlarına doladı.

Travis inleyerek başını salladı.

“Evet, eğil.” Kacey’in alt dudağını yaladı, kırmızı şarabın tadını aldı, dilini onun çenesinin altında dolaştırdı.

Kacey sırtını büktü ve Travis onu kendine çekti. Kendini kontrol edememesi an meselesiydi.

Dudakları onun dudaklarına sürtündüğünde Kacey ağzını onun için açtı. Her şey birbirine girdi. Travis, Kacey’in tadının bu kadar güzel olmasını da bu kadar taze olmasını da kollarında verdiği hissin bu kadar güzel olmasını da onun inleyerek ismini söylemesini de beklemiyordu.

Dili onunkine dolandı. Kacey parmaklarını Travis’in kollarında gezdirdi, sonra da ellerini onun gömleğinin altına soktu, Travis’in üstünden çıkarıp attı.

Travis öpücükler arasında, “Çıplak pijama partileri daha eğlenceli olur demiştin sana,” dedi.

Kacey kıkırdadı ve kendi üstüne uzandı. Travis bunu asla kaçıramazdı. Kacey soyunmaya başlarken donakaldı ve geriye yaslandı ve sonra... ışıklar açıldı.

“Büyükanne!”

“Travis! Kacey!” Kadın elini kalbinin üstüne koydu.

Tanrı’m, işleri bitmişti. Büyükannesi onu kardeşinin nişanlısını becermeye hazırlanırken görmüştü. Travis onun ölümüne sebep olacaktı. Bunu biliyordu.

Büyükannesi başını eğdi. “Kacey, sutyenin çok güzel. *Pink*. Ee, neden pembe çamaşır göremiyorum?”

Travis başını ellerinin arasına aldı, havaya karışmak için dua etti.

Büyükannesi omuz silkti. “Siz çocuklar, ortalığı topladığınızdan emin olun. Jake’in eve gelip de sevişmenizin hatıralarını görmesini istemezsiniz.”

Bir kadın ona sarılmışken büyükannesinin *sevişme* kelimesini kullanmasında çok yanlış bir şeyler vardı.

Büyükannesi onlara el salladı ve ışıkları yeniden söndürdü. Ama o hava ortadan kaybolmuştu.

“Sence sarhoş muydu?” diye sordu Travis, yalvaran bir sesle.

“Ya sarhoştun ya da kafası güzeldi.” Kacey kendini Travis’in göğsünden kurtardı ve üstünü giyindi. Travis, bu küçük parti bittiği için bencil gözyaşları dökmek istedi.

“Ben, ee, yatmaya gitmeliyim...” Kacey kalktı, durduğu yerde biraz sallanıyordu.

Travis onu kolundan tuttu. “Sana yardım edeyim. Delilleri ortadan kaldırıyorum ve odana gitmene yardım ederim, tamam mı?”

Kacey başını salladı ve kollarını başının üstüne kaldırdı.

Travis hemen şarap şişelerini çöpe attı, kadehleri lavaboya koydu, battaniyeyi katladı ve televizyonu kapattı.

“Hazır mısın?” diye sordu.

“Evet.” Kacey onun gözlerine bakmıyordu.

Travis onunla merdivenlerden çıktı ve onu misafir odasına götürdü. İçeri girip, ışıkları açıp, pencerelerin açık olduğundan emin olunca Kacey itiraz etmeye başladı. Travis; Kacey’in uyurken temiz havadan hoşlandığını biliyordu onun asla bıkmayacağından emin olduğu bir şeydi bu.

“Yatıyorum.” Travis’in midesi kasıldı. O yatakta kendisi yatıyor olmalıydı, kahrolasica oyuncak ayı veya öteki yastık değil. Onun yastığını mı kısıkanıyordu? Soğuk bir duş alması gerekiyordu.

“Ee...” Kacey omuz silkip yere baktı. “Bu gece.”

“Kace, yapma. Sarhoşuz.”

“Ben o kadar sarhoş değilim,” diye fısıldadı Kacey.

Travis kıkırdadı. “Ben de.”

“Senden hâlâ nefret ediyorum.”

Travis gülümsedi. Kendine engel olamamıştı. “Kace, endselenme. Dünyadaki son kız olsan da seninle yatmam.” *Yalan, tamamı yalan.*

“İyi!” diye bağırdı Kacey. “Senden hoşlanmıyorum bile zaten!”

“Eh, endişelenme Kace, kardeşimin yılışık yedekleri benim tipim değildir zaten.” *Bu nereden çıktı şimdi?*

Kacey’in eli şiddetle Travis’in suratına çarptı. Bunu kesinlikle hak etmişti.

“Kace, özür dilerim. Demek istemedim...”

“Ne demek istediğini tamamen anlıyorum, Travis. İyi geceler.” Kapıyı onun suratına çarpıp kapattı.

Travis pisliğin tekiydi.

Bölüm 14

Samantha her şeyi mahvediyordu.

Önce Jake'ten, nişanlandığı o orospuyla evlenmeyeceğine dair söz vermesini istemişti; sonra da Jake bunu gerçekten düşündüğünü söyleyince de ona tokadı basmıştı. İnanılmaz.

Jake ondan çekip gitmesini istiyor değildi. Eşinin yanında bir metresinin de olmasından son derece memnundu.

Bunları açıkladığında Samantha biraz sakinleşmişti ama tüm bu olanlar uyuşturucu, seks ve alkolle dolu, harika bir geceyi mahvetmişti.

En sonunda, gece saat bir gibi eve döndü. Kız o kadar sinir bozucu davranacaksa geceyi orada geçirmeye değmezdi.

Kapının kilidini kurcaladı ve sessizce eve girdi. Kacey hangi odada kalıyordu? Ona sormayı unutmuştu. Basamakları ikişer ikişer çıktı ve dosdoğru misafir odalarından birinden çıkmakta olan Travis'e tosladı.

Birbirlerine aynı anda "Ne yapıyorsun?" diye sordular.

Travis kafasını kaşdı ve henüz çıktığı odaya baktı. "Ee, Kacey çok fazla şarap içti, ben de odasına vardığından emin oldum."

Jake buna kanmayacaktı. Aptal değildi.

"Yani onun merdiveni çıkmasına yardım ettin ve onurunu korumak için canavarlar ve ejderhalarla mı savaştın?"

Travis gözlerini devirdi. "Bitti mi? Yorgunum. Yatağa gitmem lazım. Onu rahatsız etme, tamam mı?"

"O seni ilgilendirmez, Travis. İstersem onu rahatsız ederim. O yatağa atladığım gibi onunla aklını kaybedene kadar düzüşürüm ve bu yine de seni ilgilendirmez. Konu sen değilsin."

Travis, Jake'i duvara fırlattı. "Ona bir kez daha dokunmaya cüret edersen, yemin ederim seni öldürürüm."

“Dokunmak mı?” Travis ne zamandan beri namusluyu oynar olmuştu? “İstersem ona dokunurum ve yine söylüyorum, bu seni ilgilendirmez.”

“Senin sorunun ne!” Travis onu bırakıp küfretti.

“Yok bir şeyim.” Jake deri ceketini düzeltilti. “Gevşe, tamam mı? Aramızda olanları atlattım, o da atlattı, ikimiz de atlattık. Görünüşe göre geçmişte takılı kalan bir sen varsın, ağabey.”

Bu onu sustururdu. Jake sırtı ve Kacey’in kapısına tıklattı, sonra sessizce içeri girdi; Travis’i holde, ona kötü kötü bakar bir hâlde bıraktı.

“Hey, tatlım, ben geldin.” Jake, Kacey’i alnından öptü. Kacey; sarhoş veya kafası karışık gibi durmuyordu hatta yüzü kızarmış, dudakları şişmişti. Jake onun ne kadar güzel olduğunu unutmuştu. Kacey’in saçları yastığa yayılmıştı. Kız iç çekip başını Jake’e doğru çevirdi.

“İşler yolunda mı?” diye mırıldandı.

“Evet.” Jake’in sesi çatlıyordu ve tekrar Kacey’in yüzünü okşadığında cildinin yumuşaklığından başka bir şeye odaklanamıyordu. “İyi idi.”

Ve kendine engel olamadı. Kacey’e dokunmayacağına dair kendi kendine söz vermişti ama o bir erkekti ve aptallığın sağduyusu karşısında galip gelmesine izin veriyordu. Dudakları Kacey’in dudaklarına sürtündü, hafifçe. Sonra da kızı yatağa iterken onu daha sertçe öptü.

Travis parlak zırh kuşanmış bir şövalye gibi odaya daldı, sonra da Kacey’in üstüne uzanmış yatan Jake’i görünce küfretti.

“Yardımcı olabilir miyim, ağabey? Biraz meşgulüz.”

Travis’in parıldayan gözleri; battaniyenin altında kaybolan Kacey’e, sonra da Jake’e baktı. “Haklısın. Siz ikinizin ne yaptığı beni ilgilendirmez. Umurumda değil. İyi geceler.” Kapıyı çarpıp kapattı.

Ağabeyinin öfke kontrolü kurslarına falan gitmesi gerekiyordu. Kacey ve Jake’in aralarında hâlâ bir şey varsa bunu

neden önemsiyordu ki?

Kacey onu dürttü. "Gitmelisin." Yüzü yaşlarla ıslanmıştı. Ağlıyor muydu?

"Neden ağlıyorsun? Her şey yolunda mı? Sorun ne?" Tüm bu soruları aceleyle sormuştu.

"Y-yok bir şey," diye kekeledi Kacey. "Üzgünüm, Jake. Çok fazla şarap içtim. Seni öpmek istememiştim." Başını çevirip gözlerini kapattı.

"Önemli değil." Bu doğru değildi. Travis onları basmamış olsa her şey farklı bir yönde ilerleyebilirdi.

Belki de en iyisi buydu. Sonuçta Jake, bunun en sonunda Kacey'in canını tekrar yakmasına sebep olacağını biliyordu. Tek kıza bağlanan türde bir erkek değildi. Ama Kacey, Jake'in uzak durmakta zorlandığı bir şey sağlıyordu ona. Belki de dostluklarının hatırasıydı bu. Veya Kacey'in gülümsemesi, onunla dalga geçmesi. Jake başını salladı. Bu gece sevişmeliydi gerçekten de. Her şey daha kolay olurdu.

Kacey'i son kez alnından öptü ve odadan çıktı, koridorda ağabeyinin yanından geçerken kibirli bir ifadeyle sırtıttı. Görünüşe göre, ağabeyi onlara gözetmenlik yapmayı kafasına koymuştu. Jake'in umurunda değildi bu.

Odasına girmeden önce durdu. "Uyuyor. Tüm o heyecanın ardından yorgunluktan bittiğine eminim." Jake göz kırparak odasına girdi ve kapıyı çarpıp kapattı, ağabeyinin koridorda yankılanan küfürlerinin tadını çıkardı.

Bölüm 15

Saat sabah sekizde cep telefonunun alarmı çalan Kacey, battanienin altında kaybolmayı diledi. Dün gece ne düşünüyordu öyle?

Aslında düşünmüyordu sadece içiyor ve yanındaki ilk adamın üstüne atlıyordu. Eh, ilk adamın değil, tek adamın. Hayatında gördüğü en yakışıklı adamın.

Tüm Titus erkekleri öldürülmeliydi, bu açıktı.

Önce Travis onu öpmüştü, değil mi? Hayır, önce Kacey ona sokulmuştu ama Travis onun ne yapmasını bekliyordu ki? İçinde o kadar şarap varken? Ve Kacey'e o bakışları? Gözleri onu delip geçiyor gibiydi, kokusu cildinden buhar gibi yükseliyordu. O adamı itmek için muazzam bir irade gücü gerekirdi ve gecenin sonunda Kacey'in benzini bitmişti.

İki gün daha.

Sadece iki tam günü vardı, sonra sıkıcı hayatına geri dönüp Travis'i unutabilirdi. Bunu düşünmek bile kalbinin biraz olsun sıkışmasına neden oldu ama aptallıktı bu.

Aceleyle kalktı, spor ayakkabılarını ve güneş gözlüğünü aldı, koşarak sokak kapısına doğru gitti.

Travis arkasından, "Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye sordu. Kahretsin.

"İlla bilmen lazımsa koşuya çıkıyorum."

Arkasına dönmeyi reddediyordu Kacey. Travis'in mükemmel suratıyla başa çıkabilmek için fazla erkendi.

"Sana katılayım."

Kacey kendine engel olamadan "Hayır!" diye bağırdı. "Demek istediğim, zorunda değilsin. Ben gayet güvende olurum."

Travis küfretti. "İnan bana, evsizin teki seni sokaktan alsa umurumda bile olmaz. Seninle konuşmam lazım sadece.

Bekle, ayakkabılarımı alayım.”

Kacey başını salladı, hâlâ göz teması kurmuyordu. Kendini esnetmek için kapıdan koşarak çıktı.

Travis beş dakika sonra “Hazır mısın?” diye seslendi. Kacey olduğu yerde döndü ve az kalsın tökezleyecekti.

“Tabii, evet, gidelim. Tamam.” Kacey hızla ağzını kapattı, gözlerini yumdu ve mükemmel erkeklerin ona Travis’in şu anda baktığı gibi bakmadığı bir dünya düşledi. Gerçi Travis’in gözlerinde, her şeyden önce bir öfke vardı.

Kacey hızını ayarlarken “Umarım bana ayak uydurabilirsin,” diye seslendi.

Travis güldü. “Lütfen, geçen hafta bir maraton koştum. Ayak uydurabileceğimden eminim.”

Kacey ağzını kapatıp ona ters ters baktı.

“Şimdi...” Travis koşarak Kacey’in yanına geldi. Epey hızlı koşuyor olsa da nefes nefese kalmamıştı. “... sen ve Jake.”

Kahretsin, kahretsin, kahretsin, kahretsin.

“Evet?” Kayıtsız bir ifadeyle Travis’e baktı.

“Yapma.”

“Ne yapmayayım?” diye sordu Kacey.

“Onunla beraberken ona izin verme, Kacey.”

“Kendini benim koruyucum mu yaptın?”

“Birinin seni koruması lazım!” Kacey’in kolunu tuttu ve aynı anda durdular.

“Ah, gerçekten mi? Dün gece yaptığın bu muydu? Beni koruyor muydun? Çünkü tamamen başka bir şey gibi hissettim. Açığa kavuşturduğun için teşekkürler.” Kacey onu itti ama Travis onu bileklerinden tuttu.

“Bunun doğru olmadığını biliyorsun, aynı saat içinde kardeşimi de öptüğünü düşününce bunun önemi de yok.”

“Neye inanmak istersen ona inan ve bilgin olsun, Travis...”

Travis başını hızla kaldırdı.

“Sarhoşken yaptığım bir hataydı. Asla olmadı, tamam mı?”

Travis küfredip yere bakarken burun kanatları açıldı. “Yani

senle Jake arasında olanlar da başka bir kaza mıydı?”

“Yine söylüyorum, seni ilgilendirmez. Beni rahat bırak, Travis. İşkence edecek başkasını bul, tamam mı? O aptal kahvaltıya gitmeden önce koşturam lazım.”

“Eğer istediğin buysa.” Tekrar yere baktı, küfretti, elini gür saçlarından geçirdi. “Canın yanacak, bunu biliyorsun, değil mi?”

Kacey iç çekti. “Her türlü canım yanacak zaten, Travis. Bu fırsatı hangi kardeşe vereceğime bağlı, sence de öyle değil mi?”

Travis sessiz kaldı.

Kacey, ihtiyacı olan cevabı almıştı.

Başını sallayarak zıt yöne doğru döndü ve koşturaya başladı. Gözyaşları yüzünden akmak üzereydi. Ama ne için? Travis için mi? Jake için mi? Jake için bir şey hissetmiyordu bile! O, bencil piçin tekiydi. Ama Travis? Travis gerçek bir erkek olabilirdi. Olabilir miydi? Ona güvenmiyordu ama son zamanlarda o ikisinin farklı insanlar olduğunu fark etmişti ve sonra...

... sonra Travis, Kacey'in kalbinin buz kesmesine neden olan bir şey söylemişti. Jake ve Kacey'in, üniversitede farklı yollara saptıklarını biliyordu ama bunu, Kacey sanki bir orospuymuş gibi, bir yedekmiş gibi yüzüne vurması, Kacey'i öfkeden deliye döndürmüştü. Ne cüretle bunu söylerdi? Kızgınlıkla söylemiş olsa bile, bunu kabul edemezdi.

Yüzüne damlayan bir yaşı silip attı ve kaldırıma odaklandı. Tek yapması gereken bugünle yarını atlatmaktı. Ve sonra Seattle'a, Starbucks'taki işine geri dönebilir, okulunu bitirebilirdi. Sadece onu bekleyen diğer her şeyi hatırlaması ve Travis'in var olduğunu bile unutması gerekiyordu.

Sekiz kilometre sonra, tamamen tükenmiş bir hâlde eve döndü. Dönünce de Büyükanne Nadine'i, sanki yakışıklı bir erkekle çıkacakmış gibi bir havayla salına salına kapıdan çıkarken buldu.

Kadın gerçekten de Jake'in dediği kadar hasta mıydı? Gayet

iyi görünüyordu.

“Ah, tatlım! Bu sabah nasılsın?” Büyükanne göz kırptı. Aman Tanrı’m, dün gece onunla Travis’i bastığı andan bahsediyordu.

“Ee, büyükanne, bilmen gereken bir şey var...”

“Öff, sakın bana bahane bulayım deme, küçük hanım. Anlayan biri varsa o da sevgili yaşlı büyükannendir. Senin bacakların bende olsa ben çok daha beterini yapardım. Şimdi git eğlen ve kendine dikkat et, canım.”

“Ama Travis ve ben değiliz, Jake ve ben ve...”

Büyükanne Nadine göz kırptı. “Bizim küçük sırrımız bu, canım. Ben bir şey görmedim. O çocukların ikisini de sevdiğini biliyorum, farklı yönlerden, tabii. Bence Jake’in gölgesini takip etmeyi bırakma ve kendi kadınlığıyla ortaya çıkma zamanının geldi.”

Kacey boğazındaki yumruya rağmen yutkundtu. “Biz nişanlı değiliz.” Bir anda söylemek istememişti bunu.

“Tatlım, ben aptal değilim.” Kacey ter içinde olsa bile, büyükanne Nadine ona sarıldı. “Ben hasta da değilim,” diye fısıldadı. “Eh, her şey düzgün çalışmadığında yaşlı insanların geçirdiği o aptal korkulardan birini yaşadım ama turp gibiyim.”

“Ama?” Kacey mutlulukla kafa karışıklığı arasına sıkışmış gibiydi. “Neden herkese hasta olduğunu söyledin?”

Büyükanne Nadine’in gözleri çok ciddi bir ifadeye büründü. “Tatlım, bir insan geçmişte yaptığı hataları hayatının sonunda fark eder. Benim en büyük hatalarımdan biri de seni eve dönmeye, şeytanlarıyla yüzleşmeye, geçmişine hükmetmeye zorlamamaktı.” Buruşuk eliyle Kacey’in çenesini kaldırdı. “Travis seni restoranın yanından geçirdi mi?”

Kacey ondan uzaklaşmak istiyordu ama ağlamamak için dudağını ısırıldı. “Hayır, hayır, geçirmedi. Orayı şimdi görebileceğimden emin değilim, büyükanne. Tüm o hatıralardan sonra. Ve sonra, onlar öldüğünde orayı satmak, her şeyi bırakmak istedim.”

Büyükanne iç çekti. “Anlıyorum, tatlım. Ama sence geri dönme zamanın gelmedi mi?”

“Geri dönmek mi?”

Büyükanne ona sımsıkı sarıldı. “Eve, tatlım. Ait olduğun yere dönme zamanın geldi.”

Kacey; büyükanneye tüm gücüyle sarıldı, kadının Fransız parfümü üstüne yayılırken o kokuyla kendi kendini gevşetti.

“Torunum olacak o piç kurusunun her şeyi mahvettiğini biliyorum. Seni buraya getirmesi için onu tehdit etmiş olabilirim ama bu küçük ziyaretin onunla alakası olduğunu bir saniye bile düşünme. Bu ziyaret, senin için.”

“Anlamıyorum.” Kacey ellerine baktı, her şey aniden son derece karışık bir hâl almıştı.

“Anlayacaksın.” Büyükanne Nadine, Kacey’in yanağını çimdikledi. “Bunun neden önemli olduğunu çok yakında anlayacaksın, canım. Tüm bunların...” Geri çekilip ellerini kaldırdı. “... neden önemli olduğunu. Hayat bu ve senin yaşama-ya başlaman lazım, tatlım.”

Kacey başını salladı.

“Şimdi...” Büyükanne Nadine ceketini düzeltti. “Biriyle buluşacağım.”

“Büyükanne, saat sabahın dokuzu.”

“Sadece geceleri çıkıldığını kim söyledi?” Haşatı çıkmış bir ruj çıkardı ve dudaklarına bir O harfi şeklinde sürdü. “Gördüğüm kadarıyla...” Dudaklarını şapırdattı. “Biriyle sabah buluşursan oynamak için gün boyu zamanın olur.”

Çok şey söylemişti.

Çok fazla şey.

Bu konuşmayı geri sarıp unutmak mümkün müydü?

“Ben gidiyorum.” Büyükanne göz kırptı ve on beş santimlik topuklularıyla sokakta yürümeye koyuldu.

Büyükannen senden daha iyi giyiniyorsa çok ciddi bir sorun vardır. *Kendime not: Gardırobunu yağmala.*

Büyülenen Kacey, büyükannenin Mr. Casbon’un kapısı-

na vurmasını izledi. Kapı savrulup açıldı ve büyükanne içeri alındı.

Perdeler kapalıydı. Kacey bu küçük iyilik için şükretti.

Eve her şeyden önce afallamış olarak girdi. Büyükanne hasta değildi. Kacey ve Jake'in nişanlı olmadıklarını biliyordu ve Kacey'i ne yapması için teşvik ediyordu? Kendini bulması için mi? Neden bunu yapmak için tüm çocukluk hatıralarıyla dopdolu olan tek yere gelmesi gerekiyordu?

Bu eve, içindeki ailenin ona neredeyse kendi ailesinden daha yakın olduğu yere.

O ve Jake ayrıldıklarında dünyası kaymış gibiydi. Her tatili onun evinde geçirmekten, işiyle ilgili bahaneler üretmeye geçmişti. Tek bir aptal gece yüzünden. Jake'in ona bir arkadaşan fazlası olabileceğini hayal ettiği, tek bir pervasız gece yüzünden.

Eh, bir şey yapmadan önce bir yıl boyunca onun kız arkadaşı olmuştu ama bu daha çok bir anlaşmadan ibaretti. Jake bu şekilde Kacey'i lisenin son yılından, üniversitenin ilk yılına kadar tuhaf erkeklerden koruyabilmişti.

Hiçbir anlamı yoktu bunun.

Hiçbir şey yapmamışlardı.

Gözyaşlarını yuttu, o gece partiden döndükten sonra girdikleri yataktan kokusunu hatırladı.

Jake havuza düşen bir adamdan bahsedip gülüyordu Kacey de sanki susuzluktan ölecekmişcesine su içmişti. Tek başlarına partilere katılmıyorlardı ve her zaman da başlarını beladan koruduklarından emin olmuşlardı. Sosyal nedenlerle gidiyorlardı, hepsi bu.

Ama Jake o gece onu evine bıraktığında kanepede uyuyabilmek için izin istemişti. Orada kalmıştı ve bir süre sonra öpüşmeye başlamışlardı.

Kacey öpüşmeyi neyin başlattığından bile emin değildi. İlk o mu yanaşmıştı? Jake mi? Bunun önemi var mıydı artık? Sonra soyunmuşlardı ve tek hatırlayabildiği, artık sevdiği

adamlarla beraber olacağını düşündüğüydü. Tüm hayatı boyunca yanında olan adamlarla.

Masum zihninde, kendini ona teslim etmenin... sonsuza kadar olacağını düşünmüştü.

Jake'in zihninde ise bu... bir an demekti.

Öfke dolu gözyaşlarıyla sona eren berbat bir an.

En hafif tabiriyle gergin bir gece olmuştu. Jake yatağın ucunda oturmuş, başını ellerinin arasına almış, tekrar tekrar "Ah, Tanrı'm, biz ne yaptık, ne yaptık biz şimdi?" diye soruyordu.

Ve Kacey oracıkta oturmuştu, savunmasızdı, artık bakire değildi ve gözyaşlarına boğulmamak için debeleniyordu. Başka herhangi biri olsaydı, onu bir tekmeyle dışarı atar ve kendisiyle ilgilenmesi için Jake'i çağırırdı.

Ama en yakın arkadaşını becerdikten sonra kimi çağırırsın ki? Seni anlayan tek kişi, yüzüne bakamayan biriymiş?

"Gitmem lazım," demişti Jake; veda etmeye zahmet bile etmemiş, Kacey'in iyi olup olmadığını sormamış, hiçbir şey söylememişti. Çarpan kapının sesi, vücuduna inen bir çekiç gibiydi.

Sessizce oturmuştu Kacey, nefes alış verişini düzeltmeye çalışıyordu. Bu tecrübenin, neden hep duyduğu kadar büyüleyici bir şey olmadığını anlayamıyordu. Bunu birine anlatmak veya oracıkta öylece yatmak arasında kararsız kalmıştı.

Ailesi tatildaydı ama onları arasa da cevap vermeyeceklerini bilmiyordu Kacey. Havalimanından dönerlerken bir araba kazasında öldükleri geceydi.

Jake bir hafta sonra ondan özür dilemiş, bir süreliğine dersleriyle çok meşgul olacağını söylemişti.

Haftada bir onu aramaya başlamış, sonra bunu ayda bire düşürmüştü, en sonunda da Kacey ondan ve ailesinden sadece tatillerde kartlar almaya başlamıştı.

O acı dalgası bir kez daha Kacey'in üstüne çöktü. O gece, hayatında sevdiği herkesi kaybettiğini şimdiye kadar fark et-

memişti.

Anne babası, Jake, Büyükanne Nadine ve Jake'in ailesi. Herkes bir anda ondan koparılıp alınmıştı. Ve Kacey birdenbire, bir sinir krizi geçirmeden buraya kadar nasıl gelebildiğini merak etti.

Titreyerek bir nefes aldı ve merdiveni koşarak tırmandı. Kendi kendisiyle yüzleşmek ve acımak için daha sonra zamanı olacaktı ama şimdi, Jake'in koluna girmek için hazırlanması gerekiyordu; orası, olmak istediği son yer olsa bile.

Bölüm 16

Travis; kahvaltıya giderlerken Kacey ve Jake'i takip etmenin tuhaf, acayip veya biraz olsun garip bir şey olmadığını kendi kendine tekrarlayıp duruyordu.

Her şeyi planlamıştı. Arka planda takılacak, topluluğa karışacak, bir şeyler içecek, Jake'in soytarılık yapmadığını ve Kacey'e dikkat ettiğini gördüğü gibi de oradan çıkıp gidecekti.

Aralarında geçen kırıcı sözlerle rağmen hâlâ o saf, sahip-lenici arzuyu duyuyordu içinde. Yoğun ve garip bir şeydi bu. Ama Travis'in bununla baş etmesi, bedenini nefes almamaya ikna etmesi kadar imkânsızdı. Kacey'in bu kahvaltının sonuna kadar dayanabileceğini bilmesi gerekiyordu. Travis bile, insanların liseden sonra çok fazla değişeceğini düşünecek kadar saf biri değildi.

Olgunlaştıklarını söyleyerek böbürlenseler bile, Facebook üzerinden dedikodu yapmaya devam ediyorlardı.

Oyun oynamayı bıraktıklarını söylüyor ama biri daha başarılı olduğunda ona kin tutuyorlardı. Aslında yetişkinlik nedense lise yıllarından da beterdi çünkü nedense çıkarıcı olmak birdenbire kabul edilebilir bir davranış hâlini alıyordu. *Ah, falanca şey için çok endişeliyim. Ne olduğunu duydu mu?*

Bu dedikodu değilse, neydi?

Veya annesinin arkadaşlarının misafirliğe gelip, kızlarından bazıları hâlâ bekâr olduğu için Jake'i sorup soruşturmaları. Kacey ve Jake eskisi kadar konuşmadıklarında insanların onun arkasından neler konuştuklarını Kacey'e asla söylememişti.

En hafif tabiriyle berbat şeyler söylemişlerdi.

Küçük sosyal çevresinde, Kacey'in Jake'i aldattığı ve başka birinden hamile kaldığı yönündeki dedikodular gırla gidiyordu; en kötüsü de Jake'in Kacey'i büsbütün reddettiği ve

Kacey'in hastanelik olduğu söyleniyordu.

Sonuncusu komikti.

Zavallı annesi neredeyse kriz geçirecekti ama her şeyi düzeltmeyi başarmıştı çünkü ona göre Jake ve Kacey, işleri yüzünden meşgullerdi ama sürekli temas hâlindeydiler; gerçi kimsenin Kacey'in arabasını evin önünde gördüğü falan yoktu.

İnsanlar konuşurlardı.

Ve Travis bu yüzden onlardan nefret ediyordu.

Yani, evet, onları takip ediyor, deli röntgenciği oynuyordu. Ama bu bir şekilde araya girip günü kurtarabileceği anlamına geliyorsa bunu sorun etmiyordu. Kacey'in bir kez daha kırıldığını görmek istemiyordu. Buna dayanabileceğinden emin değildi. Kıskançlık bir yana, gerçekten de tek isteği Kacey'in mutlu olmasıydı.

Bu onun en sonunda Jake'le, o şanslı piçle beraber olması anlamına gelse bile.

Anne babasının BMW'si River Walk restoranına gitmek için yola çıktı. Travis yolun karşısına geçti ve cipinin kontağını kapattı.

Koltuğunda saklanmayı düşündü; sonra da cipin zaten cascavla ortada olduğunu, bunun pek bir fark yaratmayacağını fark etti.

Kacey BMW'den indi; vücudunu saran, beyaz bir elbise giymişti. Sırtı, boynundaki bir kumaş şeridi dışında tamamen açıktaydı; dar kolları, geniş bir kesimi vardı. Mükemmel vücuduyla Jake'e dönerken Travis'in boğazı kurudu.

Kibirli sırtışına bakılacak olursa Jake, onu fark etmiş olmalıydı. Travis yumruğunu sıktı ve Kacey başını geriye atıp kahkahayı patlatırken onu izledi. Kacey çantasını sımsıkı tutuyordu Jake elini onun çıplak sırtına dayarken onun önünden yürüdü.

Travis hırlayabilse, kükreyebilse veya yumruğunu bir şeye geçirebilse kendini çok daha iyi hissedirdi. Bunun yerine on-

ları izleyerek ve roller değişirse neler olacağını hayal ederek kendine işkence etti. Ya o el onun olsaydı? Ya Kacey onun esprisine gülseydi?

Yüksek sesle “Bunu düşünme,” dedi ve boğazını temizledi.

En sonunda, sonsuz işkencelerle dolu dakikaların ardından, restorana girip gözden kayboldular ve Travis biraz olsun gevşeyebildi.

Güzel görüldüğünden emin olmak için aynaya baktı. Pek de duruma uygun giyinmemişti. Ama stili kardeşinden farklıydı. En iyi şampanyayı, pahalı bir viskiyle karşılaştırmak gibi olurdu bu.

Jake’in kıyafetleri, çoğu insanın ev kirasından daha pahalıydı. Rolex saatinden, mükemmel kesim pantolonlarına, ceketine, bronzlaşmış cildini göstermek için düğmeleri gelişigüzel açılmış gömleğine kadar her yerinden zenginlik fışkırıyordu. Karanlıkta parıldayan gülümsemesi, kısa ve koyu renk saçlarıyla uyumluydu. Kusursuz sinekkaydı tıraşından bahsetmeye gerek bile yoktu.

Jake tek kelimeyle kız gibiydi.

Travis ise eh, güneş gözlüklerini çıkardı ve koltuğa fırlattı. O daha çok kot pantolon-tişört giymeyi seven bir adamdı. Evet, pahalı markalardan ve güzel kesimlerden hoşlanırdı ama seçimleri Jake kadar feminen değildi.

Aslında Jake’in bugün asker yeşili bir takım elbise giymesini, kendisininse Rock and Republic kot pantolon ve dar bir Armani tişört giymesini oldukça komik bulmuştu.

Gerekirse en güzel yönlerini göstermek istiyordu.

Ve kollarıyla göğsünün kadınların aklını başından aldığını bilecek kadar da kendini beğenmiş biriydi.

En çok istediği hariç, tüm kadınlar.

Kendine tekrar “Dur,” dedi. Küfrederek cipinden atladı ve kapıyı çarparak kapattı.

Cehenneme dalmak için tam zamanıydı. Bir gülümseme takındı ve sokakta yürümeye başladı.

Kapılar açıldığında gördüğü şey onu şoke etmeli, belki de tiksindirmeliydi ama Travis buna o kadar alışkındı ki neredeyse kılı bile kıpırdamadı.

Jake sağdaki açık büfenin ortasında, ayakta duruyordu; etrafında dikilen on iki kız da ondan imza istiyorlardı.

Hadi ama. GQ dergisi için bir kez poz vermişti sadece.

Etrafındaki kızlar aynı anda kıkırdadılar; her biri, Jake'in gözleri kolayca memelerine bakabilsin diye öne doğru eğilmişti.

Jake, hâlinden son derece memnun görünüyordu.

Ve sonra Travis başka türlü bir kahkaha duydu. Sahte bir gülüş değildi bu. İçtendi, gürdü. Başını hızla çevirdi ve tam zamanında Kacey'i, kadınlarla dolu bir masada otururken gördü.

Çoğu yaşlı görünüyordu. On yıl sonraki bir lise buluşmasına gelecek tipte kadınlar değildi ama Travis onlara yaklaşıırken yüzleri daha tanıdık bir hâl aldı. İnsanlar yaşlanınca yüzlerinin geçirdiği değişim komikti. Çoğu kilo almıştı, bazıları hamileydi, birkaçı da saçlarını farklı renklere boyatmış veya yüzlerine piercing taktırmışlardı.

Kacey iyi görünüyordu gayet iyiydi ama erkekler neredeydi?

Travis bir kez daha etrafına bakındı ve Jake'in hemen arkasında oturan, bira içen, geçiren ve kahkaha patlatan bir erkek grubu gördü.

Yüzleri ölüm maskeleri gibiydi.

Ne biçim bir buluşmaydı bu böyle? Ne kadar iç karartıcı.

Bazılarının parmaklarında alyanslar vardı, bazılarının saçları dökülmeye başlamıştı ve çoğunun gözlerinin altında torbalar vardı. Travis birdenbire dünyaya neler olduğunu merak etti.

Başını salladı ve stratejisini yeniden düşünmek üzere hızlıca çıkıp tuvaletlere doğru gitti.

Genç bir kadın tuvaletten fırladı ve dosdoğru Travis'e

çarptı. “Ah, çok üzgünüm, bayım...” Başını yavaşça, takdirle kaldırırken gözleri iri iri açıldı. Yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. “Üzgün değilim.”

Travis güldü. “Tavrındaki bu ani değişim niye?”

“Sana birkaç dakika daha bakmama izin verirsen tavrımdan başka şeyleri de değiştiririm, tatlım.” Kadın tek kaşını kaldırdı ve bir elini Travis’in kolunda gezdirdi. Travis tuvalet koridorunda taciz mi ediliyordu?

“Daha burada mısın?” diye mırladı kadın.

“Ee, daha emin değilim.”

“Seni ikna etmek için ne yapabilirim, şekerim?” Travis’in koluna sol eliyle hafifçe vurdu ve Travis, kadının parmağında kocaman taşlı parıldayan bir yüzük takılı olduğunu gördü.

“Tatlım,” diye mırıldandı Travis, kadının elini alıp öptü. “Güzel bir kadın benden kalmamı istediğinde ikna edilmeye ihtiyacım olmaz. Şimdi git ve güzel bir kahvaltı yap.” Göz kırptı.

Kadın başını sallayıp kıkırdadı, bu sefer kadınların masası onları görüp dikkat kesildi. Travis başını kaldırıp bakınca masadaki tüm kadınların ağzı açık bir hâlde ona baktıklarını gördü. Çantasında bir şey aramak için tam da o anı seçen Kacey dışında.

Travis başını sallayıp erkekler tuvaletine girdi.

İhtiyacı olduğunda cep telefonu neredeydi? Kahretsin, Jake’in arabasında! Kacey aklını kaybetmeden önce buradan çıkması gerekiyordu! Bugünün olayı Jake’ti. İnsanlar ona yıllar boyunca irtibatta kalıp kalmadıklarını sordular. Ah, tüm bu zamanın ardından evlenecekleri için heyecanlanmıyorlar mıydı? Ah, kimse Kacey’in hastanelik olduğuna bir an bile inanmamıştı! Ne oluyordu?

Çat pat hatırladığı bir sınıf arkadaşı, koşarak masaya geldi. İsmi Joy¹’du ve Kacey bu ismin ona yakıştığını düşündü.

1 Joy: İng neşe (ç.n)

“Resmen âşığım.” Joy iskemlesine çöktü ve kokteyli ka-fasına dikti. Vay canına, Kacey de tuvalet deneyimlerinin bu kadar heyecan verici olmasını dilerdi.

“Onu gördün mü?” Son sınıftan arkadaşı Sandy, Kacey’i kaburgalarından dürttü. “Adam hayatımda gördüğüm en seksi herif.”

“Onu yalamak istiyorum,” diye öttü bir başka kız.

Bir erkek, odanın öte yanından “Onu tüm gün boyunca yalardım,” diye bağırdı.

Bu adamın, artık her kimse, iki takım için de oynayabileceğini bilmek güzeldi. Adam eş cinseldi muhtemelen. İyi adamların hepsi eş cinsel olurdu.

“Üstüne alınma, Kacey.” Joy masada uzanıp Kacey’in eline hafifçe vurdu. “Ama o Jake’ten bile daha yakışıklı!”

Masadaki herkes nefesini tuttu. “Hayır! Dalga mı geçiyorsun? Deme yahu?” deyip durdular. Dar siyah tişört giymiş bir adam tuvaletten çıkıp dosdoğru masalarına gelirken ortama tam bir sessizlik hâkim oldu.

Adamın gözleri sadece Kacey’in üstündeydi.

Kacey’in kalbi, bu birkaç saniyede az kalsın duracaktı.

Adamın ışıldayan gülümsemesi onun içindi, sadece onun için.

Lanet olsun.

“Kacey, o sana neden bakıyor? Kacey?” Sandy onu dürttü ama Kacey gözlerini Travis’in üstünden ayırmadı, gülümsemesi giderek genişliyordu.

Travis, Kacey’in yanma varlığında onunla yüz yüze olabilmek için diz çöktü. Kacey’i yanağından öpmek için uzandı, geri çekilmeden önce fazladan bir saniye bekledi.

“Kurtarılmaya ihtiyacın olur diye düşündüm.”

Kacey’in yanında duran Sandy küfretti.

Joy kıkırdadı.

Başka bir kadın “Bunu nasıl başarıyor? Jake ve şu gizemli adam?” diye sordu.

“Teşekkürler.” Kacey gururunu yuttu ve Travis’in teklifini kabul etti buradan çıkmak, Jake’in hayranlarından uzaklaşmak için bir bahaneydi bu.

“Üzgünüm, bayanlar.” Kacey koltuğundan kalktı, çantasını ve güneş gözlüklerini aldı. “Travis ve benim şeye gideceğimizi unuttum...”

“... parka,” diye tamamladı Travis. “Umarım seni çok erken çalmıyorumdur.”

Kacey “Hayır,” derken masadaki herkes “Evet!” cevabını verdi.

“Bir saniye,” diye araya girdi Sandy. “Travis mi? Travis, bana tanıdık geliyorsun.”

“Abi!” diye bağırdı Jake. “Buraya gel!”

Kacey gözlerini devirdi.

Masadakiler bir kez daha nefesini tuttu.

“Sen Travis Titus’sun! Aman Tanrı’m! Aman Tanrı’m! Şunlara bakın!” Sandy dikkatli olmazsa kalp krizi geçirmesi işten bile değildi.

O anda da kocası köşeyi dönüp oraya geldi, adamın şişkin göbeği Travis’in mükemmel vücudunun yanında daha da belirginleşiyordu. “Hey, bebek.” Sandy’i yanağından öpmeye çalıştı ama Sandy onu bir kenara itti.

Kacey gülmemek için dudaklarını büzdü.

“Hey, Kace, nereye gidiyorsun? Travis, burada ne yapıyorsun?” Jake mutluymuş gibi davranmaya çalışıyordu. Kacey bunu biliyordu çünkü Jake’in dudakları seğiriyordu ve ağabeyinin suratına bir yumruk atmak istermiş gibi bir hâli vardı.

“Büyükanne, Kacey’i parka götürmemi istedi; düğünle ilgili bir şeymiş.”

Eh, bu bir yalandı. Söylediklerinin ikisi de yalandı ama Kacey bunu tartışmayacaktı.

“Ah, ee, sanırım ben de gidiyorum.”

Kızlar “Hayır!” diye bağırdılar. “Jakey, bizimle kal.” Bir kız yanma gelip dudaklarını sarkıttı. “O başının çaresine bakar.

Seni yıllardır görmedik!” Gözlerini devirdi.

Kacey kadının saçlarını sökmek istedi.

Jake konuşmak için ağzını açtı ama başka bir kız onun koluna girdi. “Lütfen ama Jake, bize hâlâ göçebelere yardım etmek için yaptığın Afrika gezisinden bahsetmedin.”

Gerçekten mi? Bu hikâyeye kanmışlar mıydı? Cidden mi? Kacey haykırmak istiyordu. Jake kıkırdadı ve başını salladı. “Tabii. Kalırım ama sadece birazcık.” Gözlerini Kacey’e çevirdi. “Aşkımдан çok uzun süre ayrı kalmaktan nefret ederim.”

Kacey, onu tokatlamanın mı yoksa boğmanın mı daha tatmin edici bir şey olduğunu merak etti.

Jake yanaşıp Kacey’i yanağından öptü. “Yakında görüşürüz.”

“Evet.” Kacey ona gelişigüzel sarıldı ve Travis’e bir sülük gibi yapıştı.

Dışarı çıktıklarında “Hâlâ kızgınlım ama teşekkürler,” diye mırıldandı.

“Tabii.” Travis gözlüklerini taktı.

“Ve kurtarılmaya ihtiyacım yoktu.”

“Biliyorum.”

“Tamam, sadece bilmeni istiyorum ki gayet iyi hallediyordum ve....”

“Kace, biliyorum. Şimdi gidip eğlenmek mi istiyorsun yoksa burada oturup tartışmak mı?”

“Eğlenmek,” diye mırıldandı Kacey.

Travis güldü. “Tamam. Eh, bakalım ne bulacağız.”

Bölüm 17

Jake, uzaklaşan Travis ve Kacey'i izledi. Eh, aslında sadece Kacey'i izliyordu. Ağabeyinin nereye gittiği umurunda bile değildi.

O burada ne yapıyordu ki zaten? Bu *onun* lise buluşması değildi.

Tam da arkalarından gitmeye hazırlanırken seksi bir sarışın, Jake'in gömleğini çekiştirdi ve onun aklını çelmek istermişçesine gülümsedi. "Dedikodular doğru mu yani?"

"Dedikodu mu?" Jake, kıza göz alıcı bir şekilde gülümsedi.

"Yatakta bıraktığın kızların, seni çok istedikleri için ağladıkları." Kız seksi olmaya çalışıyordu ama cidden, *ağlamak* ve *yatak* kelimelerini beraberce kullandığı anda, Jake tüm cinsel ihtiyacını kaybediverdi.

Kacey.

Jake aptalın tekiydi.

Özür dilemeliydi.

Veya en azından, başını ellerinin arasına almış, hayatındaki en önemli arkadaşlığı mahvettiği için gözyaşlarına boğulmaya hazır hâlde oturmaktan başka bir şey, herhangi bir şey yapmalıydı.

Bu onu yok etmişti.

Çoğu insan; yoldan çıkmaktan, seçimlerinin onları zaman içinde oldukları karakterlere dönüştürmelerinden bahseder ve ağır bir geçişle şimdiki hayatlarını yaşadıklarından söz eder.

Ama Jake'te durum farklıydı. O, olayın tam olarak ne zaman yaşandığını biliyordu. Sabahın üçünde. Tarihini de tam olarak biliyordu. Üç Şubat. Her şeyi biliyordu.

Kacey'in Bath and Body Works'ten aldığı saçma sapan bir mumdan yayılan hindistancevizi kokusunun odaya nasıl sin-

diğini.

Battaniyenin bacaklarına nasıl sürtündüğünü.

Elinin altındaki pürüzsüz cildini.

Evet, kumar oynadığı ve değer verdiği her şeyi kaybettiği o anı tam olarak biliyordu.

Aynı günde, bunu daha fazla devam ettiremeyeceğine karar vermişti. Önünde bir yol ayrımı belirmişti o gün. Jake; kızın ardından gidip özür dileyen, çitle çevrili bir evde iki üç çocuğuyla güvenli bir hayat süren, iyi adam olmayı seçebilirdi.

Veya rezilin teki olmayı da seçebilirdi.

Seçiminin ne olduğu apaçık ortadaydı ama kendini tuzağa düşmüş, yalnız hissediyordu dostlarının, bir kız atlatmanın en kolay yolunun başka bir kız bulmak olduğuna dair verdikleri tavsiyeler de işine yaramamıştı. Yeni kızlar bulmuştu Jake; o kadar ki kendini artık yaşamak istemeyecek kadar duygusuz hissediyordu kendinden tiksiniyordu.

Kacey kendi hayatını kurduğunda acısının bir kısmı zaman içinde kaybolmuştu.

Tüm bunların olup bittiğini yok saymak daha kolaydı onun için. Önemi yokmuş gibi davranmak. Ama vardı. Öyle bir vardı ki.

Kacey bilmiyordu.

Nereden bilebilirdi ki?

O gece, Kacey'in olduğu gibi Jake'in de ilk seferiydi. Lise boyunca bakir kaldığını kimseye söylememişti. Ama bu sırrı saklamak kolaydı, kızlar onu öylesine istiyorlardı ki yatak odasındaki maharetleriyle ilgili yalanlar söylüyorlardı. Evet, Jake hiçbir zaman bir melek olmamıştı ama her zaman ilk seferinin özel biriyle, gerçekten sevdiği bir kızla olmasını istediğini biliyordu. Kacey'i sevdiğini düşünüyordu ama Kacey'in, yanındaki erkeği olduğundan daha iyiymiş gibi düşündürme özelliği vardı ve bu Jake için zor bir şeydi. Jake, Kacey'e verebileceklerinden çok daha fazlasını istediğini biliyordu. Jake kendi çılgınlıklarını yapmak istiyordu. Hatalar yapmak, de-

lirmek, ünlü olmak istiyordu. Kacey, okuldan ayrılıp hemen çocuk sahibi olsa bile mutlu olurdu.

Bir erkeği, tek kadınla her şeyi yaşayabileceğini ve her şeyi kaybedebileceğini bilmek kadar hızlı kaçırabilen başka bir şey yoktur.

Dürüst olmak gerekirse bu durum Jake'in ödünü koparıyordu.

Ya özür dileyseydi? Kacey'in hak ettiği gibi onu sevseydi? Bu onu yine de yok ederdi. Kendisi gibi olmak çok daha kolaydı.

O yüzden, seksi sarışın elini Jake'in kemerine takıp kulağına pis bir şeyler fısıldadığı zaman Jake, onunla birlikte gitti. İnsanların onun arkasından Kacey'i aldattığına dair fısıldaşmalarım umursamadı, kadın arabasında üstünü çıkardığı zaman da umursamadı, yaptığı şeyin aptallık olduğunu da önemsemedi.

Jake özgür olmak, yaşamak istiyordu. Kendini yıllar önceki çocuktan ayırmak.

Bölüm 18

Travis, Kacey'in bacaklarına bakmamaya çalıştı. Gerçekten denedi. Tüm erkekler için muazzam bir çaba gerektirirdi bu. Aslında birkaç kez, dudağını ısırarak nefes alıp verirken ve cipi yolun sarı-beyaz çizgileri arasında tutmaya çalışırken sergilediği müthiş iradeyi birinin kaydediyor olmasını diledi.

"Ee, nereye gidiyoruz?" diye sordu Kacey.

Travis ona hâlâ bakmıyordu. Ona bakarsa, gözü bile kayarsa dikkatinin dağılacağını ve on iki arabanın birbirine gireceği bir zincirleme kazaya sebep olacağını biliyordu.

Kızın cipte yayılan, sesini gıdıklayan, duyularıyla oynayan ve onu fena hâlde tahrik eden parfümü yüzünden sinirleri yeterince bozuktu.

Titrek bir nefes alıp "Sürpriz," cevabını verdi.

"Eh, sürprizlere bayılırım," dedi Kacey, kupkuru bir sesle.

"Zırvalamayı bırak, Kacey. Kiminle olduğunu unuttun mu? Sürprizleri ne kadar sevdiğini biliyorum. On altı yaşındayken sana doğum günü partisi yaptığımızda ağlamıştın."

Kacey kollarını kavuşturdu.

"Hatırla." Travis, Kacey'i bozuk moralinden sıyırmak için dürtükleme arzusunu bastırdı. "Annem ve babam herkese o Backstreet Boys konserine gitmeleri için bilet aldıkları için çok mutluydun. Sahne arkasına gittin, Brian'la tanıştın ve onunla evleneceğini ilan ettin."

Kacey önce homurdandı, sonra da güldü. "Backstreet Boys'u o kadar çok severdim ki."

"Her kız severdi. Ama ben, onların karavanlarını ateşe vermek ve onların çok yavaşça, acı çekerek ölmelerini izlemek istiyordum."

"Sen ve tüm erkekler," diye takıldı ona Kacey.

"Yani, itiraf et." Yan sokağa saptı. "Sürprizleri seversin."

“Travis Titus, beni Backstreet Boys konserine mi götürüyorsun?”

“Hayır.” Titredi. “Tanrı’ya şükürler olsun. Seni kendini mutlu hissedeceğin bir yere götürüyorum, on altı yaşındayken kopardığın gibi tiz çığlıklar atmana sebep olacak bir yere değil.”

“Mutlu mu?” Kacey radyoyu kurcaladı. “Hmm, beni mutlu etmekle ilgili ne bilirsin ki sen? Bana taş atardın, dalga geçerdin, kovalardın ve şimdi de bu şehirde beni mutlu edecek tek yeri bildiğini mi sanıyorsun?”

Travis o anda Kacey’in bacaklarına, yüzüne, gözlerine, dudaklarına baktı ve öz güven dolu bir sesle “Evet, öyle,” dedi.

Kafası karışan Kacey gözlerini kıstı, sonra da pencereden dışarı bakmaya devam etti. Konuşmamaları ikisi için de en iyisiydi. Travis geçen her dakikada ona daha çok bağlanıyordu ve Kacey birkaç gün içinde gidecekti. Tam olarak iki gün.

Kalbi sıkıştı. Bunu atlatacaktı. *Lisede atlattığı gibi mi?* Zihni, bunun pek mümkün olmadığını söylüyordu ona.

Travis derin bir nefes alarak doğru sokağa saptı. Sokak sessizdi, ta ki tabelayı görüp park alanına girene kadar.

“Hayvanat bahçesi,” dedi Kacey. “Beni hayvanat bahçesine mi götürüyorsun?”

“O kadar etkilenme,” diye takıldı ona Travis. “Belki de kardeşime tıpatıp benzeyen bir eşek bulabiliriz! Belki de çok umutlanıyorum.” İç çekti, bulabildiği ilk boş yere park etti ve kontağı kapattı.

“Bunun beni mutlu edeceğini sana düşündüren nedir?” Kacey yerinden kıpırdamamıştı, emniyet kemeri hâlâ takılıydı, kollarını kavuşturmuştu.

Travis emniyet kemerini çözüp ona yanaştı. “Arabadan in ve kendin bul.”

Meydan okumaları reddedemeyen Kacey, emniyet kemeri ni çözüp kapıyı hızla açarken ona ters ters baktı.

Lise buluşması, Travis’in tahmin ettiğinden daha kötü geç-

miş olmalıydı.

Girişe kadar yan yana yürüdüler. Travis biletlerin parasını ödedi ve Kacey'in önden yürüdüğünü görünce irkildi. Elini Kacey'in sırtına koymak, elbisesinden gözüken pürüzsüz cildine dokunmak istiyordu. Böylesine kutsal bir şeye dokunma şerefini elde ettiği için kardeşinden bir kez daha nefret etti.

"Ee, nereye gidiyoruz, ey beni mutlu edecek kişi?" Kacey ellerini beline koymuştu.

"Hep böyle mi davranacaksın sen?"

"Nasıl?" Dudağını sarkıttı. Çok şirin. Kız, öfkelenmek ve kin tutmak için kendini çok zorluyordu.

"Bak, kardeşimin sebep olduğu zararı telafi etmeye çalışıyorum sadece. Buna katılabilirsin veya katılmazsın. Seçim senin."

Kacey göz temasını bozarak iç çekti. "O zararı tamir edemezsin. Yapıldı bir kere."

Ne tür bir zarardan bahsettiğine dair Travis'in hiçbir fikri yoktu, sadece ikisinin ayrıldığını ve aralarının bozuk olduğunu biliyordu ve doğrusunu söylemek gerekirse bu, onu ilgilendirmiyordu.

"Demek istediğim, bugün yaptığı," dedi Travis. "Dar etek giymiş herhangi bir şeyle flört etmesi ve seni arzulu kadınların yanına oturtması." Göz kırptı. "İkimiz de senin liseden ne kadar nefret ettiğini biliyorken seni saçma sapan bir buluşma kahvaltısına götürmesinden bahsetmiyorum bile."

"Anahtar kelime *nefret*," diye araya girdi Kacey.

"Ah, işte benim kızım. Şimdi, gülümsemeye ne dersin?"

Kacey'in burun kanatları açıldı.

"Minicik bir gülümseme?" diye sordu Travis, ona yanaştı.

Kacey'in dudakları aralandı.

Ve birdenbire, Travis'in zihninde gülümseme en son düştüğü şey hâline geldi. İkisine de bunu yapmayı kesmesi gerekiyordu. Yavaşça geri çekildi ve Kacey'in elinden tuttu. "Beni izle."

Kacey istemeye istemeye Travis'in peşinden geldi ama Travis bazen onu kendisinden daha iyi tanıyordu. Bu Travis'i çoğu zaman korkutan bir düşünceydi ve tekrar Kacey'in arkasından yürümeye koyuldu.

Hedefe ulaşınca boğazını temizledi.

Kacey yavaşça küçük, cam kafese geldi ve sonra kafası karışık bir hâlde Travis'e baktı.

"İzle sadece," dedi Travis, kimsenin onları izlemediğinden emin olmak için etrafına bakındıktan sonra yavaşça camı tıkladı.

Kacey küfretti, küçük bir çocuk ağlamaya başladı ve bir anne onlara pis pis baktı. Tam anlamıyla mükemmel bir sürpriz olmuştu.

"Seni pezevenk..."

"Kace," diye araya girdi Travis. "Bana gülümsemediğini söyle."

Kacey kahkahayı patlattı. "Seni garip, korkunç adam! Beni neden bir tarantula sergisine götürürsün ki!"

"Çünkü örümceklerden nefret edersin."

Kacey başını geriye atıp güldü. "Bunun beni neşelendirmesi mi gerekiyor?"

"İşe yarıyor." Kacey'e tamamen içgüdüsel bir hareketle sarıldı ama Kacey de ona aynı şekilde karşılık verdi. "Değil mi?"

"Evet, seni aptal. İşe yarıyor çünkü gülmekten başka bir şey yapamayacak kadar şoka girdim ve üzüldüm."

"Ah. Ve meseleyi anladı."

"Ha?"

Travis, Kacey'i bırakıp örümceğe baktı. "Bazen, hayat zor geldiğinde ve insanlar seni kızdırdığında hatta korktuğun zaman bile, en iyi tepki kahkahadır. Korkunun yüzüne gülmek, seni en çok korkutan şeyin yüzüne gülmek. Seni gözyaşlarına boğan şeylerle başa çıkmanın tek yolu budur."

Kacey sessiz kaldı ve sonra, "Büyükanne Nadine'in gazozundan içiyorsun, değil mi?" diye sordu.

“Üzümlüsüne bayılırım,” diye takıldı Travis.

Kacey yeniden örümceğe bakıp yüzünü buruşturdu. “Teşekkürler. Garip bir şekilde, işe yaradı. Geçirdiğim korkunç sabah tansa o aptal örümceğin kutusundan çıkmasından daha çok endişeleniyorum. Bu arada, ne zaman hastaneye yatırıldım ben?”

“Ah, hamileliğinden sonra.”

“O ne zamandı?”

“Aldatılmadan önce,” dedi Travis.

“Bu her şeyi açıklıyor. Sürtüğün tekiyim.”

Travis başını salladı. “Ee, eşeklere bakmaya hazır mısın?”

“Jake’in burada olduğunu söylemedin bana!” Travis’e numaradan bir tokat attı.

“Bir kafes dolusu var. Beni izle!”

Travis, Kacey’i elinden tutup onu maymunlara götürdü. Kafesin önüne vardıkları anda maymunlardan biri ağacın yanına pislemeye başladı, diğeri kıcını kaşdı, öbürüyse ismi geçmemesi gereken bir organını yalamaya koyuldu.

Travis iç çekti. “Küçük Jakey’in büyümesini bir kez daha izlemek gibi.” Elini kalbinin üstüne koyup uzun uzun iç çekti.

Kacey gülerек elini ağzının üstüne kapattı. “Zavallı adam.”

“O dâhi çocuk için üzülme. Her belayı kendi başına sardı.”

“Hâlâ konuşuyor musunuz?”

Travis başını çevirdi. “Ben ve Jake mi? Kesinlikle *hayır*. Bu hafta sonu, yıllar sonra beraberce ilk defa bir günden fazla zaman geçirdik.”

“Niye?”

Senin yüzünden.

Seni sevdiğim için.

O pisliğin teki olduğu için.

“Ayrı düştük diyelim. Onun hayatına verdiği yönü onaylamıyordum, o da benim çok kasıntı biri olduğumu düşündü. Bu kadar.” Travis elini uzattı. Kacey o eli tuttu.

Onu sonraki kafese götürdü.

“Onu özlüyor musun?” diye sordu Kacey.

“Olduğu insanı özlüyorum. Olabileceği kişiyi özlüyorum.”
Acı acı güldü. “Bu kötü bir şey mi? O insanla aynı fikirde olmadığın için farklı biri olmasını dilemek?”

Kacey’in gözlerine yaşlar doldu. “Hayır, bunun kötü bir şey olduğunu düşünmüyorum. Bu seni daha iyi hissettirecekse ben de onu özlüyorum.”

“Seattle’da yaşıyorsun.”

“Eskiden olduğu adamı özlüyorum. Ayrıca, Jake’le iki yıldır ilk kez geçen hafta konuştum.”

Travis, kardeşi bir kez daha yalancı çıktığı için rahatladığından mı yoksa üzüldüğünden mi emin değildi. Herkese söylediği gibi Kacey’i takip etmemiş miydi yani? İlginç. Ama yine de kalbi hâlâ Kacey’in Jake’in eski versiyonu veya yenisi fark etmeden sıcak duygular beslediğine dair endişeliydi. “Eh, siz ikiniz en yakın arkadaşlarındınız. O yüzden anlarıım.”

“Hiç elimi tutmadı.” Kacey güldü. “Çok saçma, değil mi? Hiç el ele tutuşmadık.”

“Ne?” Travis başını hızla kaldırdı. “Ama siz ikiniz çıktınız, sürekli de beraberdiniz. Demek istediğim...” Kacey’i dürttü. “... altıncı sınıfta, paten gecesinde el ele tutuştunuz. Bu sayılmalı.”

Kacey gülüp başını salladı. “Evet, paten gecesinden bahsedelim, o tamamen zorlama bir şeydi! Yemin ederim ki bizi teşvik ettiler! Kızlardan güzel çocuklar seçmelerini isterken Savage Garden grubundan şarkılar çalıyorlardı. Jake’in kızları, erkeklere asılmayı o şarkılardan öğrenmiş olmalı.”

Aynı anda “Paten gecesini,” dediler.

“Ama o sayılmaz,” diye araya girdi Kacey. “Dediğim gibi, o zorlama bir şeydi. Demek istediğim, çıktığımızda beni öptü...”

Travis, yüzünü buruşturmasının pek belli olmadığını umut ediyordu.

“Bir keresinde, lisede çıkıyorken onun eline uzandığımı

hatırlıyorum. Elini çekip başını salladı. Sonra bana herkesten kopukmuşuz gibi görünmek istemediğini söyledi.”

“Ne hıyar herif.”

“Evet, sanırım sonun başlangıcıydı bu.” Kacey iç çekti. “Bak! Ayı çıktı!”

“Ciddi misin?” Travis onu tuttuğu gibi, serginin öte yanındaki tuğla duvara bastırdı. Adrenalin içinden akıp geçti.

“Ee...” Kacey Travis’in kollarını sarstı. “Ne yapıyorsun?”

“Dedin ki...” Travis korkudan kesik kesik nefes alıyordu. “Ayının çıktığını söyledin.”

Kacey dudağını ısırdı, sonra da kahkahalara boğuldu. Omuzları sarsılırken başını Travis’in göğsüne yasladı. “Ayının o küçük yuvanın ardında uyumadığını söylemek istemiştin. Belki de onu görebildiğimi bağırımalıydım sana? O zaman kalp krizi geçirmezdin.” Kacey yanaşıp ona alaycı bir ifadeyle gülümsedi. “Neyse, en azından aylardan hâlâ korktuğunu biliyorum.”

Travis kahrolası aylardan nefret ederdi. Jelibon ayıcıklardan bile. “Sadece seni korumaya çalışıyordum.”

“Ve kendini.” Kacey onu dürttü, sonra da elinden tuttu. “İtiraf et, kalbin küt küt atıyordu. Terliyordun.”

“Aylardan nefret ederim.” Travis kendini tekrar on yaşındaymış gibi hissetti. Kacey ona neden ağladığını sormuş, Travis de ona televizyonda yine *Sevimli Ayıcıklar*’ı gördüğünü söylemişti.

Kacey ona Noel hediyesi olarak bir *Sevimli Ayıcık* oyuncak almıştı.

Travis ağlamıştı.

Yine.

Onu çocukken çok sık kampa götürdükleri için ailesini suçluyordu. Travis üç yaşındayken bir ayı, ailesinin kamp alanına girmişti ve Travis bunu asla atlatamamıştı. Annesi, ayının krakerlerini yediğini fark ettiğinde Travis’in gün boyunca ağladığını söylemişti.

“Bak.” Kacey kocaman, tehditkâr görünümlü ayağa işaret etti. “Oyun oynuyor sadece.”

Kacey muhtemelen ayının bir odun parçasıyla mutlu mutlu oynadığını görüyordu. Travis ise otuz santimlik pençeleriyle ortalığı dağıtan bir ayı.

“Mr. Happy hâlâ sende mi?”

“Senden şu anda birazcık nefret ediyorum. Ben seni neşelendiriyordum, konu benim fobilerimi tartışmaya nasıl geldi?”

“Öyle mi?” diye takıldı ona Kacey.

“Hayır, Sevimli Ayıcığım Mr. Happy, bana onu hediye ettiğin yıl içinde elim bir kazaya kurban gitti. Odunsuz bir mangalla ilgili bir şeyler.”

“Sana bir daha hediye alırsam.”

Kacey elini tutmaya devam ederse Travis ondan bir ayı almayı bile kabul edebilirdi.

Travis saatine baktı. “Eh, bir saatlik gezimize her ne kadar bayılsam da geri dönmeliyiz. Büyükannem gerçekten de düğün planlarıyla ilgili bir şeyler söyledi ama ben bunun *git Kacey’i kurtar, ben de ehliyetsiz araba kullanmak zorunda kalmayayım* demek olduğundan eminim.”

“Gerçekten mi?” Kacey şaşkınlıkla gözlerini kıstı.

“Evet, gerçekten de evleneceğine inanıyor ve biz konuşurken anne babam da düğün seremonisini planlıyorlar. Büyükannemin onları oyalayabileceğini umut et. Yoksa pazar günü evleniyorsun.”

“Çok komik.” Kacey titredi. Büyükannenin herkesin gözlerini kapadığını biliyordu ama Jake’in anne babasının bunu hâlâ bilmemeleri sinir bozucu bir şeydi. “Ve biz evlenmiyoruz. Bu bir anlaşmaydı, ama...” Sesi kesildi.

“Ne?” Travis’in kalbi midesine gömüldü sanki. “Ama ne?”

Kacey tereddüt mü ediyordu? Onunla evlenmeyi gerçekten istiyor muydu?

“Ama büyükannenin birdenbire bu kadar iyi olması garip,

değil mi?” Kacey bu ipucunun yeterli olmasını umut etti.

“Galiba.” Travis başını kaşıdı. “Eve pek uğramadım. Garipti çünkü bir gün gayet iyi görünüyor, sonraki gün de son nefesini verecekmiş gibi davranıyordu. Acayip acayip emirler veriyordu. Kendi cenazesini organize ediyordu şirket hisselerinin kime gideceğini ayarlıyordu hepimizi evlendirmek istiyordu.”

Durup Kacey’e baktı. “Büyükannemin hasta numarası yaptığını düşünmüyorsun, değil mi?”

“Neden böyle bir şey düşüneyim ki? Belki de ben burada olduğum için sağlıklıymış gibi davranmaya çalışıyordur?” Kacey göz temasını kesip çantasıyla oynamaya başladı.

“Doğru.” Travis onun başka bir şey söylemesini bekledi ama Kacey hemen konuyu değiştirdi.

“Şimdi, düğün planları. Umarım bu, daha fazla fotoğraf albümüne bakmam gerektiği anlamına gelir.” Travis’i dürttü.

“Evet, sonra bana hatırlat da onları yakayım. Benim köpek rolüme işaret eden bir kanıt istemiyorum.”

“Şirin bir köpektin.”

“Kuyruğum yoktu.”

Kacey gözlerini kapatıp güldü. “Ama tam şurada çok şirin bir bandajın vardı.” Travis’in karnına dokundu, eli orada kaldı, sonra da karın kaslarına bastırdı. Travis’in nefesi kesildi ve Kacey’in dudaklarına baktı. Aralarındaki çekim inanılmazdı.

Kacey parmak uçlarında yükselip Travis’in kulağına fısıldar, dudakları kulağının köşelerini kemirirken dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı. “Bilgin olsun, köpeği eşekten daha çok seviyorum.”

“Bu bir iltifat mıydı, Kacey Jacobs?”

“Eh, evet, evet, öyleydi, Travis Titus.”

Güldüler ve cipe varıncaya dek gevezelik ettiler. Keşke o an sonsuza dek sürebilseydi.

Bölüm 19

Kacey terliyordu.

Aptal Travis, Kacey'i neşelendirmekle ilgili aptal fikirleri, o saçma sapan gamzelerini ortaya çıkaran kahrolasınca gülümsemesi. Kacey iç çekti. Travis'in dar kalçaları ve Jake hakkında yaptığı saçma şakalar da işini kolaylaştırmıyordu.

Kafasının içinde, çoğu küfür sözcükleri olan binlerce söz yankılandı. O çocuklar, içindeki en kötü şeyleri yüzeye çıkarıyorlardı.

Travis'le arasında geçen her ne varsa Kacey'in bununla saşması gerekiyordu. Öncelikle Travis'in ailesi hâlâ Kacey'le Jake'in nişanlı olduklarını sanıyordu.

Büyükannenin başka planları vardı ama Kacey hâlâ onun neden ailesinin ardından dolap çevirmeye çalıştığının sebebi ni duymayı bekliyordu.

Ve Travis, eh, Travis her şeyin bir düzmecedan ibaret olduğunu düşünüyordu ve hâlâ büyükannesinin her an yere yığılabileceğinden korkuyordu.

Ve sanki Kacey'in hayatı yeteri kadar stresli değilmiş gibi, eve döndüklerinde Jake arabasını park edip hoplaya zıplaya arabadan çıktı, fena hâlde sıkıcı geçen bir kahvaltıdan dönen bir kişi için fazlasıyla kendinden memnun görünüyordu.

"Hey, tatlım." Kacey'i kollarına alıp dudaklarından öptü.

Kacey anında onu tokatladı. "O ağızla orospularını öpüyorsun sen!"

Bunu yüksek sesle söylemek istememişti, gerçekten.

Travis, Kacey'in arkasında kısık sesle ıslık çaldı.

"Ne oluyor, Kacey? Nişanlını böyle mi karşılırsın sen?"

Jake ona masum masum gülümsedi.

"Seni piç!" Kacey bir kez daha elini kaldırdı ama Jake'in suratına tokadı basamadan önce Travis onu geri çekti.

“Neler zırvaladı bu sana?” Jake, Travis’in üstüne atladı ama Kacey aralarına girdi.

“Hiçbir şey söylemedi. Ama sen, o zavallı ağzını açmadan söylenmesi gereken her şeyi söyledin.”

“Kafam karıştı.” Jake yenik düşmüş bir ifadeyle ellerini kaldırdı.

“Leş gibi sürtük kokuyorsun. Söz vermiştin, Jake. Bunun büyükanne için olduğunu, bir hafta sonu onun için her şeyi yapacağını söylemiştin. O eve ucuz Dolce & Gabbana taklidi parfüm kokarak girince annen baban sana ne diyecek? Hmm?”

“O parfüm *gerçek* Dolce & Gabbana’ydı. Anlarım,” diye düzeltti onu Jake, ceketini çıkarıp omzuna astı. Kacey bir kez daha ona saldırdı.

Travis onu tuttu. Kacey olduğu yerde döndü ve Travis’e, “bırak onu öldüreyim!” diyen bir bakış fırlattı.

Jake olduğu yerde kaldı. “Tüm bu şamata nedir, anlamıyorum. Ben eğleniyorum, siz ikiniz eğleniyorsunuz. Herkes kazanıyor. Ailem evlendiğimizi düşünüyor, büyükanmem en sonunda seni eve getirdi, gerçi senin bu kadar önemli olman çok saçma bir şey. Demek istediğim, yıllar geçti ve seni şimdi mi görmek istiyor? Bak, tek önemli olan, görünüşe göre benim büyümem, senin bize kavuşman ve bizim çok yakında dünya evine girecek olmamız.” Omuz silkti ve yürüyüp gitti.

Travis dişlerinin arasından “Bencil piç,” diye mırıldandı.

“Gözlerini oymak istiyorum.” Kacey öfkeyle kıpkırmızı ke-sildiğini hissetti.

“Evet, sen ve yattığı tüm kızlar.”

Kacey gerildiğini hissetti; sonra da yüzü kızardı, yüzünü ve boynunu ateş bastı, ta ki buna dayanamayana kadar. Dudağı titrer gibi oldu ve eve doğru yürümeye başladı ama Travis kolunu geri çekip Kacey’i garaja en yakın olan girişten geçirdi.

“Sorun nedir?”

“İyiyim.” Kacey bacaklarının birdenbire zayıfladığını his-

setti.

“İyi değilsin, Kace. Titriyorsun. Bana söylemediğin şey nedir?”

Kacey *ah, neredeyse her şey* demek istedi.

Yenik düşerek başını eğdi ve sessiz kaldı.

Travis küfretti. “İyi, bana söyleme ama eğer konuşmak istersen ben buradayım.” Uzaklaşmaya başladı, sonra da olduğu yerde döndü. “Dinle, Kace, ikinizin arasında ne olduğunu bilmiyorum. Beni ilgilendirmediğini biliyorum ama ikinizin böylesine ayrı düşmesi için çok kötü bir şey olmuş olması lazım. Ben olmasam bile, bir başkasıyla konuşacağına söz ver.”

Kacey böyle bir şey yapmayacaktı ama yine de başını evet anlamında salladı. Kimse bilmiyordu. Eh, tek arkadaşı dışında ama ailesi Kacey’in zaman içinde Titus ailesine gireceğini düşünerek ölmüştü.

Kendini tamamen terk edilmiş hissediyordu.

Ailesi Kacey okula gittiği için onunla gurur duyuyordu ve Jake’i kendi oğulları gibi sevmişlerdi. Beraberce tatile çıkmak ve tatilleri kurabiye pişirerek geçirmekle ilgili şakalar yapıp dururlardı.

Yaşamanız gerektiğini düşündüğünüz hayat sizden çalınırsa ne yaparsınız? Bu sizin suçunuzsa ve bunun sebebinin kimseye söyleyemiyorsanız ne yaparsınız? Hayatınızda size en çok acıyı çektiren kişi, birdenbire istediğiniz her şeyi gümüş tepside önünüze sunsa ne yapardınız? Kacey, bileklerine altın kelepçeler takılmış hâlde sonuyla yüzleşiyordu çünkü Jake’i herkesten iyi tanırdı. Jake’in onunla gerçekten evlenmesi için ikna etmek pek zor olmazdı. Ailesi bu işin icabına bakarlardı, özellikle de Jake ondan ayrılırsa.

Kacey ne yapıyordu? Uçkuruna sahip çıkamayan biriyle olmak istiyor muydu gerçekten?

O anı hatırladıkça elleri titriyordu hâlâ.

Çok somuttu. Jake’in üstüne sinmiş o yabancı parfümün kokusu, Kacey’i geçmişe götürmeyi başarmıştı. Beraber geçir-

dikleri gecenin ardından onu ilk kez gördüğü zamana.

Jake'in üstünde eski bir Abercrombie kazak ve yırtık kot pantolon vardı. Harika görünüyordu.

Bakışları buluştuğunda Jake gülümseyip onun yanına gelmişti. Dakikalar içinde sarılmışlardı ama Jake gibi kokmuyordu.

Başka bir kız gibi kokuyordu ve biri onun yanına gelmiş, gitmek için hazır olup olmadığını sormuştu. Başka bir kızdı, güzel bir kız. Jake'in kıcını şöyle bir sıkırmıştı, sonra da yürüyüp gitmişlerdi.

Hayatının geri kalanının ilk günü böyle başlamıştı.

Düşüncelere dalan Kacey, ailenin hiç şüphesiz onun evliliğini planladığı eve girdi ve az kalsın, yerde yatmış haykıran Jake'e takılıp yere düşecekti.

"Ne oldu?"

Jake küfürler yağdırıyordu annesi şarap şişesinin mantarıyla kaybetmek üzere olduğu bir savaşa girişmişti. Hiç şüphesiz kederini boğmaya çalışıyordu babasıysa Jake'in gözünün üstüne buz koymaya çalışıyordu.

Büyükanne Nadine pis pis sırtıyordu ve Travis yumruğunu sıkırmıştı.

Titus evi için gayet normal bir sahneydi yani.

"Duvara çarptı," dedi Travis.

"Duvardan mı oldu bu?" Kacey, Jake'in gözüne işaret etti. Jake'in gözü şişmişti ve şimdiden renk değiştirmeye başlamıştı.

Jake yattığı yerden "Büyük bir duvardı," diyerek inledi. "Lanet duvar. Duvarlardan nefret ederim."

Travis sırtıttı ve Büyükanne Nadine, öksürüp yüzünü yelpazelemeye koyuldu.

"Peki." Kacey sonra ne yapacağından pek emin değildi, o yüzden çömeli yüzünü Jake'le aynı yüksekliğe getirdi. Buzu Jake'in babasının ellerinden alarak tüm gücüyle Jake'in gözüne yapıştırdı.

Bets nefesini tuttu, Büyükanne Nadine ise kahkahalara boğuldu.

Kacey tatlı tatlı “Özür dilerim,” dedi. “Elim kaydı.”

Jake ona kötü kötü baktı ama bir şey söylemedi.

“Biraz yalnız kalabilir miyiz?” diye sordu Kacey.

Aile yavaşça odadan çıktı, onları yalnız bıraktı. Kacey Jake’e yanaştı. Kimsenin onu duymaması için, olur da mutfaktan onların kavgalarını dinlemek istiyor olabilirler diye fısıldamak istedi.

“Bir daha asla, Jake.”

Jake konuşmak için ağzını açtı.

“Hayır.” Kacey başını salladı. “Hayır, konuşmayacaksın. Dinleyeceksin. Bu senin için çok zor bir şey, eminim ama bir dene.”

Jake başını bir kez salladı.

“Ben burada sana bu müthiş iyiliği yapıyorsam sen de kendine hâkim olmayı öğrensen iyi olur. Oropularınla yatıp da sonra yakalanmamayı bekleyemezsin. Her yerde kameralar var ve bir gün dikkatsiz davranabilirsin. O kızların seni önemsediklerini mi düşünüyorsun gerçekten? Senin parandan, statünden ve güzel vücudundan başka bir şey istemediklerini sana garanti ederim. Sırıtmayı kesmezsen tokadı yiyeceksin.”

Jake kuvvetle yutkundu ve gülümsemeyi bıraktı.

“Ailenin onayını almanın senin için önemli olduğunu biliyorum. Tüm bu bencilliğinin altında, şirket için en iyisini istediğin için sana saygı bile duyabilirim. Sanırım ben bunu çok iyi anlarım ama tüm bunları sevdiğin insanlarla oynamadan da yapabilirsin. Bu hafta sonundan sonra, ben gidiyorum. Bunu bil, yeter.”

Titreyerek ayağa kalktı.

Jake uzanıp onu bileğinden tuttu. “Kace.” Gözleri boş bakıyordu ve içinden küfretti. “Her şeyi mahvettim.”

“Hayatın boyunca olduğu gibi.”

Jake hafifçe gülümsedi. “Sadece önemsedğim kadınlarla

ilgili her şeyi.”

Kacey buna inandı. Başını sallayıp uzaklaşmaya başladı.

“Seni sevdim.”

Kacey olduğu yerde donakaldı, kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu. Rahatlatıcı birkaç nefes aldı; sonra da onunla, yıllar boyunca sevdiği adamla yüzleşmek için döndü. Jake, artık onun çocukluk arkadaşı değildi, sadece zevk düşünen bencil bir adama dönüşmüştü. “Ben de seni sevdim, Jake. Ama şu anda olduğun adamı, o kadar değil.”

Bunu diyerek mutfaktan çıktı ve dosdoğru gizlice onları dinleyen Travis’e tosladı.

Garip, Kacey bunu büyükanneden beklerdi, ezeli düşmanından değil.

“Özel bir andı.” Travis gerilip parmaklarını saçlarından geçirdi.

“Onu sen yumrukladın.”

Travis ellerini ceplerine tıktırdı, kıvrıkcık saçları alına düştü. “Evet.”

“Nasıldı?” Kacey bilmek istiyordu.

“Düşündüğüm kadar güzel değil.”

Kacey güldü ve Travis’in omzuna bir şaplak attı. “Belki bir dahaki sefere kendi kavgalarımı kendim vermeme izin verirsin?”

“Hayır.”

“Pardon?”

Travis önce pencereye, sonra da Kacey’e bakarken yüzünden telaşlı bir ifade geçip gitti. “Hayır dedim. Sen neden tüm eğlenceden nasiplenesin ki? Sanırım benim de kardeşimi yumruklamak için bir sürü sebebim var.”

“Ne gibi?”

Travis donakaldı. Kacey’e söylemeli miydi? Altın fırsatlar kendi kendilerine gelmezlerdi. Konuşmak için ağzını açmıştı ki büyükanne salına salına odaya girdi.

“Ah, tatlım, bilmiyor musun?”

Ah, hayır. Ah, Tanrı’m. Hayır, hayır, hayır.

“Travis var ya...” Onun yanağını çimdikledi, Kacey’in içinden Travis’i öldürmek geldi. “...sen küçükken sana sırlısıklam âşıktı! Köpek olmak zorunda kalsa bile sizinle evcilik oynamakta neden bu kadar ısrar etti sanıyorsun? Harika bir şeydi. Hatırlıyorum da senin on altıncı doğum günündü ve çıktığın çocuk gelmeyince o...”

“Büyükanne!” diye haykırdı Travis. “Cidden, çocukluk aşkımı abartmayalım. Hem Kacey zaten bunu biliyordur, saçını çekip duruyordum, ona taşlar atıyordum.”

En azından böyle bir şeyden şüphelenmiş olduğunu umut ediyordu.

Kacey’in ağzı hafifçe aralık kalmıştı, gözleri sanki onları teftiş ediyormuşçasına ikisine odaklanmıştı. “Diyorsun ki...”

Ah, Tanrı’m.

İkisine yanaştı, gözlerini kısmıştı hâlâ. “...beni sevdiği için mi bana o kadar çekti?”

Travis yutkundu. Nedense kafasının içinde tüm bunlar farklı bir biçimde olup bitiyordu. Travis aşkını itiraf edecek, ikisi de bunun ne kadar aptalca bir şey olduğunu düşünüp gülecekti, sonra da mutfakta sevişeceklerdi.

Kacey üstüne üstüne gelirken kurduğu hayallerin teker teker tuzla buz olmasını izledi. “Beşinci sınıftaki herkese, tenefüste altıma yaptığımı söylemişin!”

Evet, söylemişti.

“Beslenme çantama örümcek koydun, sonra da ben ağlayınca herkese annem sandviç ekmeğinin kabuğunu çıkardığı için ağladığımı söyledin.”

“O kadar da kötü değildi, hadi ama Kace...”

“Lisedeydim. Ve evet, o kadar kötüydü. İnsanlar ben mezun olana kadar ekmek kabuklarına hayran olduğumu falan düşündüler. Yıl boyunca dolabımda ekmek kabukları buldum.”

Travis geri geri giderek mutfak tezgâhına yapıştı.

“Saat kaç olmuş!” dedi Büyükanne kıkırdayarak. “Sonra görüşürüz. Şimdi, değiştiremeyeceğiniz şeyler yüzünden kavgaya etmeyin!”

Travis büyükannesinin orada kalması için içinden yalvardı. Diz çökmüştü, gözlerinden yaşlar akıyordu. Terlemeye başladı. Ve büyükannesi gözden kaybolduğunda bu sefer Tanrı’ya dua etmeye koyuldu.

Kacey patlayacakmış gibi görünüyordu.

İyi değildi bu.

“Saçımı kestin.” Sanki bu bardağı taşıran son damla olmuş gibi, net bir sesle konuşmuştu.

“Evet,” dedi Travis, kapıya doğru yavaşça ilerledi. “Ama saçma yapışan sakızı çıkarmaya çalışıyordum.”

“SENİN YAPIŞTIRDIĞIN SAKIZI!”

“Bunu ispatlayamazsın!” Niye bağıırıyordu ki? “Ayrıca! Üçüncü yılımda herkese öğretmenlerden ilave yardım almak için kekeme taklidi yaptığımı söyledin!”

“Yapıyordun!”

“Bir kez!”

“Bana çektirdiklerinin yanında bu hiçbir şey değil.” Travis’i göğsünden itti. Travis arkasına uzandı. Masada bir kutu yumurta vardı. Annesi akşam yemeğini hazırlıyor olmalıydı.

Travis yavaşça kutuya uzandı ve iki yumurta aldı. “Eh, sanırım senden bir adım önde olmayı seviyorum, Kacey.” Bunu söyleyerek yumurtaları Kacey’in kafasına indirdi.

Ve aksi yöne doğru koşmaya çalıştı.

Kacey ona çelme taktı. Travis yere yığıldı.

Kacey küfrederek Travis’in kollarını tuttu, onu yere çiviledi. “Seni öldüreceğim!”

“Kacey, şaka yapıyordum, özür dilerim, ben...”

Kacey’in gözleri, içine hayalet girmişçesine alev alevdi. Odaya hızlıca göz attı, yüzünde birdenbire bir gülümseme belirdi. “Yani... burada mı yapmak istiyorsun? Şimdi mi? Tüm

çocukluk fobilerini burada mı yeneceksin? Peki, başlayalım.”

“Başlayalım mı?” Travis kekelemeye başladığını hissedebiliyordu dili ağzına büyük geliyor gibiydi.

“Evet, başlayalım.” Kacey masaya uzanıp iki yumurta aldı ve Travis hâlâ korkudan donakalmışken ustalıkla onun kot pantolonunu çekiştirip yumurtaları içeri tıktı, yumurtalar çatlayıp bacaklarından aşağı akarken onu sardı.

Travis gözlerini kapadı. Hiç bu kadar öfkelenmemiş veya tahrik olmamıştı. Gerçekten mi? Yemeklerin onunla ne derdi vardı? Önce yemek masasındaki tavuk, şimdi de yumurtalar. Travis bir daha fena hâlde tahrik olmadan yemek yiyemeyecekti herhâlde.

“Yetti artık.” Travis; Kacey’den daha güçlü, daha iri, daha sert olduğunu biliyordu. Onu kollarından tuttu ve sırtüstü yatırdı, pantolonu yumurta lekeleriyle kaplıydı. Fena hâlde rahatsız hissediyordu kendini.

Kacey cıyakladı ve başını iki yana savurdu. Travis, Kacey’in kollarını onun iki yanına sabitledi. Kafasına attığı yumurtalar Kacey’in yüzünde kurumaya başlamıştı.

“Özür dile, seni bırakayım.”

“Asla.” Kacey gülümsedi.

“Peki.” Kacey’in kollarını sabitlemeye devam ederek ona sokuldu ve ağzında biraz tükürük biriktirdi.

“Hayır, hayır, Travis, sakın.” Travis’in altında debelendi. O kadar güzeldi ki.

“Tek yapman gereken özür dilemek.”

Kacey’in gözleri parladı.

“Peki.” Travis tükürüğünü ağzından biraz sarkıttı. Kacey çığlık attı.

Ve birdenbire Kacey’in üstünden alındı.

“Siz ikinizin sorunu ne?” diye bağırdı Jake.

Ailesi odaya koşarak girdi.

Ve Jake onların ne düşündüklerini sadece hayal edebiliyordu. Travis’in önünde, sanki çişini tutamamış gibi ıslak lekeler

vardı, Kacey'in saçları yumurtaya bulanmıştı, Jake'in bir gözü morarmıştı.

Kacey ve Jake aynı anda Travis'i işaret ettiler. Küfretti.

Annesi yumruklarını sıktı. "Travis Titus!"

"Eyvah, tüm ismini söyledi," diye araya girdi Jake.

"Ayvayı yedi," diye ekledi Kacey.

Travis böğürmek istiyordu.

Annesi başını salladı. "Cidden, Travis, bu kadar çocuksu olmak sana yakışmıyor! Aman Tanrı'm, Kacey, saçındaki yumurta mı?"

Kacey ciddi bir ifadeyle başını salladı.

Travis dişlerini sıktı.

Annesi onu daha yakından inceledi. "Tatlım, altına mı yaptın?"

Jake kıkırdadı ve Travis'in yanında kuvvetle öksürmeye koyuldu. Kacey'e baktı, o da dudağını ısırp gözlerini kaçırdı.

"Evet, yirmi üç yaşındayım ve altına yaptım. Ciddi misin, anne?"

"Eh, tatlım, özür dilerim ama cidden şeye benziyor..." Parmağıyla gösterdi, yüzü kızardı. "... ve küçükken nasıl olduğunu da biliyorum." Ah, hayır.

"Nasıldı tam olarak?" diye sordu Kacey, birdenbire meraklanmıştı.

"Eh, küçük kazalar geçirir, kâbuslar görürdü, ciddi bir şey değil."

Kacey mutlulukla gülümsedi. "Gerçekten mi? Eh, beraber yattığı tavşanın, o zor zamanlarda onu çok rahatlattığından eminim."

Jake ve babası aynı anda "Tavşan mı?" diye sordular.

O aptal tavşandan tek haberdar olanlar Kacey ve annesiydi. Büyükbabası ölmeden önce o tavşanı Travis'e hediye etmiş, Travis de ona Kacey ismini vermişti ama bunu Kacey'e asla söylememişti.

Ve lisedeyken onunla beraber uyuduğu dikkatsiz bir akşa-

mın ardından Kacey, Travis'in odasına girmiş ve tavşanı bulmuştu.

Bir tek o gün konuşmuşlardı.

Şimdi, tüm kozlar oynanmıştı artık. "Hadi ama Kacey, senin beraber uyuduğun o aptal kuzudan daha beter olduğundan şüpheliyim. Bilirsin, kimsenin yıkamasına izin vermediğin o kuzu vardı ya?"

"Pis değildi!"

"Gri renkliydi."

"Ee?"

"Asıl rengi beyazdı."

Kacey'in dudağı incecik bir çizgi hâlini aldı ve Kacey elini kaldırdı.

Travis'in annesi elini çırpı. "Çocuklar, cidden. Tanrı'm. Herkes gidip temizlensin, bir saat sonra da buraya gelsin. Akşam yemeğini erkenden yiyip düğün planlarını gözden geçireceğiz; sonra da ailece oyun gecesi yapacağız, normal bir oyun gecesi."

Hepsi aynı anda "Tamam," diye terslendiler, sonra da farklı yönlerle doğru gittiler.

Bölüm 20

Jake, Kacey'in küçük nutkundan etkilenmemiş gibi görünmeye çalışmıştı ama odasına gitmesinin ve kendisi için üzülmemesinin ardından, Kacey'den gerçekten özür dilemesi gerektiğinin farkına varmıştı.

Düşünmüştü. Ya değişebilirse? Ya Kacey'in ihtiyaç duyduğu adam olabilirse? Onunla hayat nasıl olurdu? Sıkıntıdan patlar mıydı? Yoksa kendisiyle birlikte Kacey'e de bunu en azından denemeyi mi borçluydu?

Kafası karışmıştı, aşağı koşunca da ağabeyinin Kacey'i sarmaladığını ve suratına tükürmeye çalıştığını görmüştü.

Çocuksu tavırları sınır tanımıyordu ama en azından o ikisinin arasında kesinlikle romantik bir şeylerin olmadığını biliyordu artık.

Travis yirmi üç yaşındaydı ve o yaşta kızları kendine çekmek için hâlâ şiddet kullanıyorsa eh, hâlâ bekâr olmasında şaşılacak bir şey yoktu. Ve Kacey gibi bir kız, onun gönlünü kazanmak için hâlâ çocuksu şakalar yapan bir erkeğin önünde yerlere kapanmazdı.

Jake daha iyi bir adam olsaydı, ağabeyine birkaç tüyo bile verebilirdi. Travis'in buna gerçekten ihtiyacı vardı.

Belki de Kacey'le Travis'i birbirlerinden uzak tutarsa herkes daha güvende olurdu. Birbirlerinin en kötü yanlarını açığa çıkarıyor gibiydiler.

Yemek odasına döndüklerinde, annesi masaya isimlerinin yazılı olduğu kartlar yerleştiriyordu.

Şık.

Kacey onunla büyükanne arasında oturuyordu. İyi seçim.

Travis, masanın öte yanında... bir saniye! Masada neden fazladan bir kişilik yer açılmıştı?

"Gelenler mi var?" Gerçekten mi? Annesi mutfaktaki şa-

matanın ardından bunun güvenli bir şey mi olacağını düşünüyordu? Ağabeyinin durduk yere onun suratına yumruk atmasından bahsetmiyordu bile.

Tamam; Travis, Kacey'e dikkat etmediği için öfkeli olduğundan Jake'i yumruklamıştı. Bunu hak etmiş olabilirdi ama sadece birazcık.

"Ah, büyükanne Mr. Casbon'u davet etti."

Jake kahkahasını bastırdı. "Komşumuz Mr. Casbon mu? Büyükanne'nin gülüşleri için yaşayan adam? Eh, ilginç olacak."

Mutfağa giren Travis "İyi demek hafif kalır," diye mırıldandı.

"Pantolonunu değiştirdiğini görmek güzel, ağabey."

Travis ona kötü kötü baktı. "En azından kıyafetlerimi değiştirebiliyorum. Ama sen, o harika kişiliğine takılıp kaldın."

Jake yumruğunu sıktı. Ağabeyi ona gülümsedi.

Kacey odaya girdi. "Eh, galiba saçlarım şimdiye kadar hiç bu kadar parlak olmamıştı. Teşekkürler, Trav. Bunu sana borçluyum." Göz kırptı.

Travis gözlerini devirdi. "Evet. Ve taşaklarım—"

Bets çok yüksek sesle "Travis!" dedi. "Misafirimiz her an gelebilir. En azından yaşına uygun şekilde davranmaya çalışamaz mısın? Tanrı aşkına, Jake, şirketi devralmak üzere eğitildin, öyle davran! Travis, o çiftliğin yıllardır sahibisin, lütfen olgun ol!"

"Çiftliğin mi var?" diye sordu Kacey. Jake ikisinin bakışmalarını izledi. Travis rahatsız rahatsız kıpırdandı, sonra da boğazını temizledi.

"Evet, küçük bir çiftlik. Önemli değil."

"Ah, bu çok iyiydi." Bets güldü. "Batı yakasındaki en büyük çiftliklerden birinin sahibisin ama o küçükmüş gibi davranmak istiyorsan sanırım bu da senin imtiyazın."

Umursanmamak Jake için yeni bir duyguydu ama Kacey'in ne tepki vereceğini merak ediyordu. Kollarını kavuşturup

masaya yaslandı.

“Ama bir çiftçi olduğunu söyledin.”

Jake güldü. “Travis mi? Çiftçi mi? Tatlım, ben ne kadar hademeysem, o da o kadar çiftçi.”

“Ama...” Kacey kaşlarını çatı.

“Önemli değil.” Travis omuz silkip bardaklara su doldurmaya başladı.

Kacey, Jake’e döndü. “Başka aile sırrı var mı?”

Büyükannesinin herkesi parmağında oynattığını söylemek için en iyi zaman değildi muhtemelen.

“Eee...” Jake ellerini ceplerine soktu. “Travis senden hoşlanıyordu. En azından ben öyle tahmin ediyordum, kızların etrafında kekelediğini düşününce.”

Travis donakaldı. “Evet, bir saat geriye git ve Kacey’in o bilgiye nasıl tepki verdiğini göreceksin.”

Jake kıkırdadı. “Kavgayı başlatan buymuş demek. Anlıyorum...”

Kacey, bir kez daha öfkelenince Jake onu sakinleştirmeye karar verdi. Yavaşça Kacey’e doğru gitti. “Kace, bunun seni üzdüğünden eminim ama bilmediğin şu ki Travis bazı iğrenç şeyler yapmış olsa da... *iğrenci* özellikle vurguluyorum...”

“Teşekkürler, Jake.”

“Bir şey değil.” Sırıttı. “On altıncı doğum günü partinin güzel geçmesinin de sebebi oydu.”

“Ne demek istiyorsun?” Kacey’in omuzları gevşedi.

“Eh...” Jake kolunu Kacey’in minik bedenine doladı. “Şuradaki var ya, kekeme olan, o zamanki erkek arkadaşın partiye gelmedi diye öyle sinirlendi ki bir iyilik yapması için babama yalvardı.”

“Ne iyiliği?”

Travis onlara gergin bir bakış fırlattı ve başını salladı. “Önemli değil, Jake. Çok uzun zaman önceydi.”

“Hey, yardım etmeye çalışıyorum sadece. Ama evet, o grubun partinde çalması için babamı ikna eden Travis’ti.

Biliyorsun, herkesin bayıldığı o grup?”

Kacey başını salladı. “Herkes grubun benim partime özel olarak çaldıklarını duydu, o yüzden geldiler, gerzek erkek arkadaşım Tanner onunla yatmadım diye herkesin beni dışlamasını istemiş olsa da.”

“Evet, ee...” Jake omuz silkti. “Travis o herifin de icabına baktı.” Ağabeyine neden bu kadar iyi davranıyordu ki? Kacey’le birbirlerine fiziksel bir çekim duyduklarına dair şüphelenmiş olsa ona kesinlikle yardım etmezdi ama bu kadar dövüşmelerinden de hoşlanmıyordu. Strese giriyordu. Ve Jake, ihtiyarlamadan önce yüzünün kırışmasını veya saçlarının ağarmasını istemiyordu.

“Jake!” Travis kolunu sallayıp onu savdı. “Yapma.”

“Onu dövdü, tehdit etti, sonra da herkese vampir takıntısı olduğunu söyledi.”

“İnsanların okula sarımsak getirmesinin sebebi bu muydu?” Kacey güldü. “Ayy! Travis, bunları neden bana söylemedin? Pantolonunun içine yumurta sokmayabilirdim.”

“Sağ ol,” diye mırıldandı Travis.

Jake bu altın fırsatı, Kacey’e sarılmak için kullandı. “Ee, ağabeyimle ilgili güzel bilgiler paylaştığım için bir ödül alamayacak mıyım?”

Kacey’in gözleri Travis ve Jake arasında gidip geldi. Başını salladı ve Jake’e sarıldı.

Ve Jake o anda, Kacey’e neden vurulduğunu hatırladı.

Kacey ona uyuyordu.

Kollarıyla mükemmel bir uyum içindeydi.

Onun için yapılmış gibi. Kokusu, burnunu gıcıklayan saçları, onunla ilgili her şey; Jake’e rahatlığı, evi, hatırlatıyordu. Jake onu bırakmak istemiyordu.

Travis boğazını temizledi.

“Pardon.” Jake geri çekildi. “Daldım herhâlde.”

“Sorun değil.” Yüzü kızaran Kacey masaya doğru yürüdü.

Ah, hayır.

Bu kez olmaz.

Bu kez *olmaz*.

Travis, Kacey'i Jake'ten uzak tutmak için elinden geleni yapmaya hazırdı.

Kardeşinin pençelerini Kacey'e geçirmesine izin vermeden önce Kacey'i kaçırıp Meksika'ya götürürdü.

"Kace." Travis peçeteleri Kacey'e verdi. "Masayı kurmaya yardım etmek ister misin?"

"Tabii." Masanın etrafında dolanarak peçeteleri yerleştirmeye koyuldu, Travis ısıklık çalıp onu izledi. Jake, çoğu zaman olduğu gibi, sıkıldı ve televizyonda neyin oynadığını görme bahanesiyle oradan uzaklaştı.

En sonunda.

"Ee, vampirler, ha?"

"Bulabildiğim en iyi şey buydu. Sonuçta gerçekten keke-meydim, biliyorsun. Sadece ailem ve tiyatro kulübüyle konuşturdum."

"Ah, evet, o harika tiyatro kulübü. Söylesene, hangi roldeydin?"

Travis gülümsedi. "Köpek rolünde değildim neyse ki."

Kacey peçeteleri masaya koyarken donakaldı, tek kaşını kaldırdı.

Travis kahkahayı bastı. "Tamam, kedi rolündeydim ama sonuçta *Kediler* müzikalini oynuyorduk, o yüzden benimle dalga geçemezsin."

"Galiba." Kacey alt dudağını sarkıttı. "Şarkıyı hatırlıyor musun?"

"Söylemeyeceğim, Kace, boşuna umutlanma. O şarkının dudaklarımdan dökülmesi için beni çok, çok sarhoş etmen lazım."

"Kesinlikle buna değer."

Travis güldü. "Belki senin için."

"Ah, hadi ama... sadece tek bir cümle. Kimseye söyleme-

yeceğim.” Kacey ona yaklaşıırken ellerini beline koydu. Kızın kalçalarının sağa sola sallanmasını izleyen Travis kendini gerçekten de bir kedi gibi hissetti. Şarkı söyleyebilecek kadar mutlu hissediyordu kendini.

Hızla çarpan kapının sesini duyduğunda şarkı söylemek, belki de küfretmek için ağzını açtı, hangisini yapacağından emin değildi.

Büyükanne mutfağa girerken “Biz geldik!” diye seslendi, Mr. Casbon’u peşinden sürüklüyordu.

Adamın suratında aptal bir sırıtış, üstündeyse kanvas pantolonuna tıktırdığı bir Hawaii gömleği vardı. Büyükanne için mükemmel bir adamdı yani. Büyükanne Hawaii’ye bayılırdı.

Ve erkeklere.

Şanslı Mr. Casbon.

“Önce pupu mu yiyoruz?”

Kacey’in gözleri korkuyla kocaman açıldı.

Travis kulağına “Atıştırmalıkları kastediyor. Hawaii’de öyle derler.”

“Birdenbire Hawaiili mi oldu?”

Büyükanne o anda Mr. Casbon’un önünde hula dansı yapmaya koyuldu.

Travis öfledi. “Galiba.”

Jake odaya girdi, dans eden Büyükanneyi gördüğü anda da arkasını döndü. Davranışlarından rahatsız olanın bir tek Travis olmadığını bilmek iyiydi.

Mr. Casbon sırtıp ona katıldı.

Kacey güldü ve Travis’in omzuna hafifçe vurdu. “Onlara nasıl dans edileceğini gösterelim mi?”

Travis şoke olmuş bir hâlde Kacey’in yavaşça kalçalarını oynatmasını izledi. Beyni ağzına kapanmasını söyledi. Travis ayrıca, Kacey’i bu kadar arzulamaya devam ederse büyükannesinin önünde epey rahatsız edici bir duruma düşeceğini de söyledi kendi kendine.

“Hadi, Trav.” Kacey ona göz kırptı ve kollarını başının üstünde kaldırdı.

Travis, Kacey’i kendine çekti ve hula dansıyla alakası bile olmayan bir ritim tutturmaya başladı. Durgun, akıcı, yoğun bir dans. Elleri Kacey’in üstünde yavaşça, beline inene kadar şöyle bir gezindi ve orada kaldılar, Travis gözlerini kapatırken ellerini oynatamıyordu.

Umurunda değildi.

Umursayacak durumda değildi.

Kendini utandırıyorsa ne olmuş yani? Aşmıştı artık bunu. Sadece Kacey’e dokunmak, ona sokulmak istiyordu.

“Travis?” Gözlerini açtı ve Kacey’in ondan sadece birkaç santim uzakta olduğunu fark etti. “Sanırım bizi izleyenler var.” Yüzü öyle kızarmıştı ki Travis dönüp bakması gerektiğini fark etti ama çok utanmıştı. Kacey’den hızla uzaklaştı, sonra da arkasına döndü.

Büyükanne ve Mr. Casbon onları izliyordu başlarını eğmişlerdi. “Eh, romantikti.” Büyükanne onlara göz kırptı.

“Ben sadece...” Travis başının arkasını kaşıdı. Ne? Arzulu muydu? Çırılçıplak kalmış Kacey’i kollarına almanın nasıl bir şey olduğuna dair gündüz düşleri mi kuruyordu?

“Dans ediyordun,” diye araya girdi Kacey.

“Benim zamanımda...” Mr. Casbon boğazını temizledi. “Erkekler böyle dans ettiklerinde, kızları hamile bırakırlardı.”

Travis yüzünün alev alev yandığını hissetti.

“Onu hamile bırakmayacaksın, değil mi evlat?”

Gerçek miydi bu adam?

“Eee...” *Hayır, sadece hayır de.* Ağzı neden işlemiyordu ki?

“Fazla yakın dans ederek hamile kalınmıyorsa hayır, Mr. Casbon.” Kacey, Travis’in omzuna hafifçe vurdu ve onu ayılttı.

“Eminim ki bu mümkündür.” Yaşlı adam parmağını havaya kalırdı ve sonra büyükanneye dönerek onu kendine çekti. “Bunu umursamayacak kadar yaşlı olduğumuz için mutluyum sadece.”

“Ah, güzel Tanrı’m,” diye mırıldandı Kacey.

Travis onu dirseğiyle dürttü.

Büyükanne Mr. Casbon’un kollarında gülerken gözlerini dikip bakmaya devam ettiler.

“Sürtüğün teki gibi davranıyor,” diye fısıldadı Kacey.

“Gibi mi?” Büyükanne flört etmekle kalmıyordu. O... eh, Travis’in onunla aynı cümlede kullanmak istemediği bir kelimeydi bu.

Annesi odaya girerek “Yemek zamanı!” diye seslendi. “Ah, Tanrı’m.” Birbirlerine sarılan büyükanne ve Mr. Casbon’u görünce elini kalbinin üstüne koydu. “Biz, ee, oturalım o zaman! Jake! Jake, buraya gel. Yemek zamanı!”

Herkes masaya oturdu. “Wescott!” diye bağırdı Bets. “Wescott, hadi, tatlım. Bilgisayarla uğraşmayı bırak da buraya gel.”

Babası telaşla odaya girip oturdu. “İsim kartları nereden çıktı?”

Bets ona kötü kötü baktı. “İyi olur diye düşündüm, bakarsan...” Önce Travis’e, sonra Kacey’e, son olarak da Jake’e baktı; o da masummuş gibi davranıp, omuzlarını silkip, Travis’e doğru göz kırpmaya ihtiyacı hissetti.

Salak herif.

“Ee,” dedi Mr. Casbon, tabağına muazzam miktarda köfte yağmaya başladı. “Bu gece çok heyecanlı bir Monopoly oyunu oynayacağız, doğru mu anladım?”

Yüzü kızaran Büyükanne kıkırdadı.

Heyecanlı demişti, tahrik edici değil. Soyunmalı Monopoly oynamıyorlardı. Asla görmek istemediği resimler gözlerinin önünden geçmeye başladı, sonra da Kacey’e baktı. Resimler anında değişerek Kacey’in sarkıttığı dudaklarının tadını aldığı, ellerini saçlarından geçirdiği, onu öpücüklere boğduğu görüntüler hâlini aldı, ta ki...

“Travis? Büyükanne ne istedi, duydun mu?”

Afallayan Travis masada etrafına bakındı. Tüm gözler

onun üstündeydi, masanın *altında* ne durumda olduğuna bakacak olurlarsa utancından öleceğini düşününce bu iyi bir şey sayılırdı.

“Pardon, ne dedin, büyükanne?”

“Dedim ki...” Ona anlamlı bir bakış fırlattı. “... seninle son Monopoly oynadığım zaman, kazanma cüretini göstermiştin.”

“Oyunun amacı bu zaten.”

“Ben senden büyüğüm. Yaşlıların kazanmasına izin vermelisin.”

“Büyükanne, yanlış hatırlamıyorsam gazozuma içki karıştırarak beni sarhoş etmeye çalışmakla kalmamış, bakmadığımda içkime yarım Benadril de karıştırmıştın. Oyun bittiğinde hâlâ nefes aldığım için şanslıydık.”

Büyükanne burnunu çekti. “İşleri daha ilginç hâle getirmek için sert rekabetten veya biraz manipülasyondan zarar gelmez. Ayrıca Benadril tamamen Kacey’in fikriydi. Ona göre her şeyin cevabı bu. Tıpkı o Yunan evlilik filmi ve Windex gibi.”

“Pardon?” Travis öne doğru eğildi.

“Ah, bilirsin.” Büyükanne yüzüklerle dolu elini havaya kaldırıp salladı. “Sivrisinek mi ısırıldı? Bir Benadril alın. Uyuyamıyor musunuz? Bir Benadril alın. İktidarsız mısınız—”

“Benadril’in bu konuda yardımcı olacağından şüpheliyim,” diye araya girdi Travis.

“Ah, bilmiyorum,” diye ekledi Mr. Casbon, büyükannenin elini alıp öperken gözünde şeytani bir parıldamayla.

Travis başını annesine doğru çevirdi, konuyu değiştirmesini istiyordu.

Annesinin yüzü kızarmıştı, tabağındaki yemekle oynuyordu; babası, kahkahasını bastırmaya çalışıyordu. Masadaki tek akli başında insan Travis miydi?

“Ee, bana cevap vermedin.” Büyükanne salataya çatalını

sapladı.

“Soru neydi? Sakinleştiricilerin neden olduğu konu dışı faaliyetlerle ilgili konuşmalar dikkatimi dağıttı da.”

“Kacey’in ortağı olur musun? Küçükken hep hile yapardı ve çizgiyi aşarsa poposunu tokatlayabilecek, eli ağır birine ihtiyacım var.”

Her şekilde Travis’in boğazından aşağı kayması gereken su ağzından püskürerek dosdoğru Jake’in suratında patladı.

“Teşekkürler, abi.”

“P-pardon.” Travis öksürdü ve büyükannesine ters ters baktı. Kadın ona şuh bir havayla göz kırptı ve şarabını yudumladı. Ne dediğinin tamamen farkındaydı. Eğer dikkatli olmazsa Travis gerçekten de onun şarabına ilaç atacaktı ve Benadril’den çok daha kuvvetli bir şey. Büyükannesi buna güvenebilirdi.

“Seve seve.” Travis peçetesiyle ağzını sildi ve büyükannesine gülümsedi. “Sonuçta Kacey’in çizgiyi aşacağından şüpheliyim. Bana meydan okumaya çalıştığında savaşı kaybetmek üzere olduğunu bilir.”

Kacey masanın öte yanından “Ah... ama Travis,” diye öttü. “İstedğim tam da bu.”

Onunla dalga geçiyordu. Travis bunu biliyordu ama kalbini küt küt atmaması veya nefes alış verişini normale dönmesi için zorlayamıyordu. Konuşamadı, su bardağını Kacey’e doğru kaldırdı ve kimsenin, hareketlerinin ne kadar hantal olduğunu fark etmemesini umut etti.

Sohbet hafifler ve insanlar yemek yemeye başlarken Travis’in içine birdenbire bir kurt düştü, bir şeyler fena hâlde ters gidecekmiş gibi. Masada oturan herkese teker teker baktı, neden bu kadar tedirgin hissettiğini anlamaya çalıştı. Ve tam da gülüp geçmek üzereyken gözleri annesine odaklandı.

Gözlerinde o bakış vardı.

Küçük çocukların korktuğu o bakış.

Her annenin sahip olduğu, söylemesi gereken bir şey oldu-

ğunda ama o ağzını açmadan önce sizi delirtmeyi tercih ettiği o bakış. İnsanı saniyeler içinde çocukluğuna götüren sessiz bakış.

Yemek bitince herkes Monopoly oyunu için daha rahat kıyafetler giymek üzere odadan çıktı ama Travis orada kaldı.

Annesi boğazını temizledi ve masaya uzandı, dirseklerini masaya dayadı. “Ne oluyor, Travis?”

“Yok bir şey,” diye yalan söyledi Travis ve gözlerini kaçırdı. Annesi usulca “O senin değil,” dedi.

“Ne?” Başını hızla kaldırdı.

“Kacey.” Annesi başını salladı ve masadan uzaklaştı, yavaşça döndü ve Travis’in yanına oturdu. “Tatlım, o kardeşinin nişanlısı.”

“Bunu biliyorum.” Jake’in yalancı, düzenbaz piçin teki olduğunu da biliyordu ama sessiz kaldı.

“Ondan hoşlandın sadece.”

Annesi Travis’le, o sanki on beş yaşındaymış gibi konuşuyordu ve Travis birdenbire öfkелendi. Büyümemiş miydi? O bir erkekti, kendi kararlarını verebilen bir adamdı.

“Anne, yirmi üç yaşındayım.”

“Lisedeymiş gibi davranıyorsun, Travis. Sürekli didişiyorsunuz ve ona yemekten baktığın gibi bakmaya devam edersen yemin ederim ki Jake bunu öğrenecek. Kalbi kırılır.”

Travis homurdandı. “Bunun için öncelikle bir kalbi olması lazım.”

“Travis Titus!”

“Özür dilerim,” diye mırıldandı Travis, kendini aynı anda hem yaşlı hem de çocuksu hissetti. “Önemli değil, o benim için hiçbir şey ifade etmiyor, bunu biliyorsun. Sadece eğleniyoruz.”

Arkasında bir tabak yere düştü. Travis yerinden fırlayıp arkasına dönünce mutfakta duran Kacey’i gördü. “Özür dilerim.”

Yere düşen tabağı almak için çömelirken yüzünde zorlama

bir gülümseme vardı. “Ne olduğunu bilmiyorum. Elimden kaydı. Umarım sizi bölmemişimdir. Bu tabağı oturma odasında buldum ve diğerleriyle beraber yıkandığından emin olmak istedim.” Kacey sadece çok öfkeli veya gergin olduğu zamanlarda böyle gevelerdi.

Bets hemen Kacey’in ortalığı toplamasına yardım etti. “Sonra oyuna katılacaksın, değil mi?”

“Tabii.” Kacey tatlı tatlı gülümsedi, sonra da Travis’e öfkeli bir bakış attı. “Sırtlanmam gereken bir ortağım var sonuçta.”

Gerçekten çok öfkelenmişti.

Bölüm 21

Herkes oturma odasına toplandığında Kacey öfkeden köpürüyordu.

Büyük masaya geçti ve iç çekti. Travis aptalm tekiydi, o yüzden ona bakmayı reddediyordu. Ve Jake bir kaşığın arkasındaki yansımasına bakıyordu. Gerçekten mi?

Travis'le aralarında bir şeyler değişmişti veya o öyle düşünüyordu.

Ama dünyası, beş dakika içinde allak bullak olmuştu. Travis ve annesinin fısıldayarak konuştuklarını işittiğinde oturma odasını temizliyor, Jake'in atıştırdığı şeylerin çöplerini topluyordu.

Bunda bir mana bulamayan Kacey odaya girmiş, sonra da bu konuşmanın konusunu işitmişti. Ondan bahsediyorlardı.

Ve Travis, ona karşı herhangi bir çekim hissettiğini reddediyordu. Annesine Kacey'den nefret ettiğini söylemiş gibi bir şeydi yani.

O benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Bu basit cümle, neden kalbinin sıkışmasına yok açmıştı ki? Travis'ten hoşlanmıyordu.

Yutkundu.

Kalbindeki; küçük bir çekimden, rahatsız edici küçük bir acıdan ibaretti. Belki de sadece Travis onunla ilgilendiği ve çok yakışıklı biri olduğu için. Her şekilde, bu son bulacaktı. Şimdi.

Ve Kacey intikamını nasıl alacağını biliyordu.

Ellerini ovuşturarak pis pis sırttı.

Karşısına oturan Jake "Bu bakışı tanıyorum," dedi. "Ve şu anda biraz korktuğumu söyleyebilecek kadar dürüstüm."

"Lütfen," dedi Kacey homurdanarak. "Sana ne zaman kötülük ettim?"

“Dokuzuncu sınıfta, seni spor salonunun arkasında Tom Williams’la öpüşürken gördüğüm zaman kalbimi kırmanın dışında mı?”

Masadakiler onları umursamadı, Kacey’in yanında rahatsız rahatsız kıpırdanan Travis dışında.

“Ondan hoşlanmıyordum bile. Sadece deney yapıyordum,” dedi Kacey. “Hem, şimdiye kadar benimle en iyi öpüşen kişinin kim olduğunu hepimiz biliyoruz.”

Travis boğazını temizledi.

“Ah, evet, kimmiş o?” Jake öne yaslandı.

“Söylemem.” Kim olduğuna karar vermek için piyonları incelerken dudaklarını ısırırdı.

“Bahse girerim ben biliyorum.” Jake ellerini başının arkasında birleştirdi. “Kendimin dışında yani.” Göz kırptı. “John Davis mi?”

“John Davis?” Kacey burnunu kırıştırdı. “Hayır, John değil.”

“Kevin Tate?”

Kacey başını salladı. Ayakkabı şeklindeki piyonu alabilirdi belki. Ve oyun tahtasında Travis’i geçerken onun piyonunun üstüne basabilirdi.

“Sean Halverson?”

Kacey gözlerini devirdi. “O çocuk listemin sonundaydı ve sanırım nedenini biliyorsun.”

“Eline koluna hâkim olmazdı.” Jake başını salladı. “Buldum!” Parmaklarını şıklattı. “Cooper Reynolds! O olmalı. Kızlar ondan ayrıldıklarında sanki birisi ölmüş gibi ağlardı. Kesin odur. Biliyor musun, şimdi bekâr ve...”

Travis yumruğunu masaya indirerek onları susturdu. “Pardon, bir böcek gördüğümü sandım.”

Kacey ona bakıp kaşını kaldırdı. “Gerçekten mi? Ben bir şey görmedim.”

“Oradaydı.” Dişlerini sıkıp masayı işaret etti.

“Hayal görmediğinden emin misin?” diye sordu Kacey.

“Sonuçta, hayalî şeylerden ne kadar hoşlandığını ikimiz de biliyoruz. Mesela, küçük tavşanından. Hâlâ onunla uyuyor musun?”

Travis gergin gergin gülümsedi. “Bilmem. Kace, sen hâlâ parmağını emiyor musun?”

Kacey gözlerini kıstı. “Oo, olgun Travis. Söylesene, kekelemek için konuşacaklarını içinden planlaman gerekiyor mu yoksa bunu aştın mı?”

Kacey onun zayıf noktasına vurduğunu biliyordu. Travis mırıldanarak küfretti. “Şu lanet olasıca oyunu oynayabilir miyiz?”

Büyükanne güldü. “Ah, çocuklar, hep böyle yaramazdınız. Evet, oynayalım. Şimdi, Kacey, hile yapma.”

“Ben hile yapmam.” Kacey haç çıkardı. “Düzenbaz biri değilim.”

Jake ona şöyle bir baktı, sonra da başını eğip boğazını temizledi.

Kacey bunu kimse fark etmediği için memnun olmuştu ama sonra sağına baktı. Travis ikisine birden gözlerini dikmiş bakıyordu başını sağa sola çeviriyordu. Kacey kendini zorlayarak gülümsedi ve omuz silkti.

“Kace, çay falan ister misin? Sakinleşmen için.”

“Ben sakinim.” Hiçbir şekilde sakın falan değildi, sadece Travis’in yanında oturmak ve onun sorgulayıcı gözleri bile haykırmak istemesine sebep oluyordu. Tüm bunların üstüne kolonyası; Kacey’in burnunun çok yakınlarında havaya asılı kalmaya karar vermişti, onun ağzını kurutuyor ve dilini kalınlaştırıyordu sanki.

“Hemen dönerim, birbirimizden ne kadar tiksinek de Jake’i yenebilmem için iyi bir partner olmana ihtiyacım var hâlâ.”

“Rüyada görürsün.” Jake gülüp parasına baktı. “Tamam, millet, zaman geldi. İlk kimin oynayacağını görmek için zar atalım!”

Travis odadan çıktı ama hemen, elinde çayla geri döndü ve çayı Kacey'e verdi. "Zehirli mi?"

"Hayır. Gurur duymalısın. İçine Benadril bile koymadım." Büyükanne masanın öte yanından "Yazık," dedi.

"Başlayalım." Wescott havayı yumruklar gibi yaptı.

Titus ailesi, oyun gecesi için çok fazla heyecanlıydı.

Kacey bu oyun gecelerinin çoğunlukla ne kadar ciddi geçtiğini unutmuştu.

Büyükanne, kasadan zimmetine para geçirdiği için Wescott'a bağırmaya başlayınca bunu hatırladı.

"Ee..." Kacey elini kaldırdı. "Monopoly'de nasıl zimmetine para geçirebilirsin ki?"

Wescott omuz silkti.

Büyükanne ona ters ters baktı.

Bets gülüp kocasının dizine hafifçe vurdu. Kacey onları izledi ve sonra Wescott'un bacağına para bırakılmış olduğunu gördü.

"Hilebazlar!" İskemlesini geriye çekti. "İkiniz de hilebazsınız!"

Kendini birdenbire çok, çok enerjik hissetti; sanki biri ona duble espresso vermiş gibiydi. Kafein onu tetiklerdi. Çok fazla kafeine pek iyi tepki vermezdi.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok, tatlım." Bets masum masum başını salladı.

"Yalancılar!" Jake parmağını onlara doğrulttu, sonra da oyunun hakemliğini de yapan Mr. Casbon'a döndü. "Bir soruşturma talep ediyorum, efendim."

"Ne sebeple?"

"Sahtekârlık, masa altından el değiştiren para. Delillere bakarsanız olayı benim gördüğüm kadar net görebilirsiniz. Annem bir şey saklıyor ve babam terliyor."

Mr. Casbon oturduğu yerden kalktı ve masanın etrafında dolaşmaya başladı.

Herkes suskundu.

“Wescott, ne diyorsun?”

“Suçsuzum.”

“Hmm.” Mr. Casbon, Bets’in arkasında durup omzunun üstünden baktı. “Ve siz, siz ne diyorsunuz, küçük hanım?”

“S-suçsuzum.” Bets yutkundu.

“O zaman iskemlenizin altına bakmamda sakınca yok?”

“Ee, ben, emin değilim...”

“A-ha!” Mr. Casbon birkaç kâğıt parayı havada salladı, sonra da dimdik ayağa kalktı. “Kararım!” Boğazını temizledi. “Diskalifiye edilmiştir!”

Bets ve Wescott kahkahayı bastılar, sonra da öpüştüler. Wescott, Bets’in kulağına “Denedik, tatlım,” diye fısıldadı. “İyi iş çıkardık.”

“Eh, bizim gecemiz burada biter.” Bets ayağa kalktı. “Kacey, Travis’le oyunu kazanmanızı bekliyorum.”

“Ben ne olacağım?” Jake kırılmış gibi görünüyordu ama herkes onun şaka yaptığının farkındaydı.

“Sen her seferinde kazanıyorsun, tatlım. O yüzden asla seni tutmam, sadece zayıfları tutarım.”

“İyi.” Dudağını sarkıttı, sonra da çok sinir bozucu bir sesle parasını saymaya koyuldu.

Sadece beş kişi kalmışlardı.

Kacey; gözleri kafasından ayrılıp yere düşecekmiş gibi hissediyordu çok fazla açık kalmış gibiydiler, dinlenemiyordu ve büyük miktarda hava gözlerine çarpıp onları kurutuyordu.

Travis’e “Çayın kaldı mı?” diye fısıldadı.

Travis gülümseyip başını salladı. “Tabii, hemen dönerim.”

Birkaç dakika içinde, dumanı tüten bir fincanla döndü.

“Bu işini görür.”

Kacey fincanı hızla içti, çayın kendisine iyi gelmesini bekliyordu.

Bir saat sonra, Jake de diskalifiye edildi. Görünüşe göre zimmete para geçirme; sahtekârlıkla birlikte, ailede yaygın görülen bir şeydi. Jake öfleyerek odadan çıktı, geride ceple-

rinden düşen bir para tomarı bıraktı. Şık.

Gece yarısı olmak üzereydi ve Büyükanne, Kacey'in sahip olduğu her arsanın üstüne otel dikme çabalarına karşın kazanıyormuş gibi görünüyordu.

"Bu oyun sonsuza dek sürebilir," diye sızlandı Mr. Casbon. "Bence bitirelim."

"Tamam." Kacey yorgun değildi ama ihtiyarların... sosyalleşmek istediğini tahmin ediyordu.

"İlk altı-altı atan kazanır."

"Yeterince kolay." Travis zarları eline alıp savurdu. "İki-dört."

Büyükanne zarları attı. "Bir-beş."

İki zarı da bir gelen Mr. Casbon küfretti.

"Sıra sende." Büyükanne zarları Kacey'e verdi. "Neden şans getirmeleri için zarları Travis'e üfletirmiyorsun?"

Yanında duran Travis gerildi.

Aptal herif. En azından onun yanında bu kadar içerliyormuş gibi yapmayabilirdi.

Kacey gözlerini devirerek Travis'e döndü ve elini açtı. "Üfle."

Travis'in gözleri karardı, dudakları aralandı ve bir an için Kacey'i öpecekmiş gibi göründü. Başını yavaşça eğdi ve Kacey'in eline usulca üfledi, onu ayak parmaklarına kadar titretti.

Zarlar oyun tahtası boyunca uçtu.

"Kazandın, kazandın!" Büyükanne ellerini çırpı. "Aferin, çocuklar!"

Ama Kacey oyun tahtasına bakmadı. Büyükanneye bakmadı. Gözleri hâlâ Travis'in dudaklarına kilitlenmişti. Lanet olsun.

Neyse ki Travis pis pis sıırtmadı, gözlerini de kaçırmadı. Kesik kesik nefes alarak, birbirlerine gözlerini dikip bakarak öylece oturdular.

"Biz gidiyoruz o zaman," diye seslendi büyükanne.

Kacey rüyalarından sıyrıldı. “Gidiyor musunuz? Ama burada yaşıyorsun, Büyükanne.”

“Evet,” dedi Büyükanne, Mr. Casbon’un ayağa kalkmasına yardımcı oldu. “Ama sevgilim komşu çocuk, o yüzden oraya onunla birlikte gideceğim.”

Travis araya girip “Büyükanneyle niyetin ne?” diye sordu.

Mr. Casbon sırtıttı. “Onu adamakıllı bir kadın yapacağım.”

Travis güldü. “Tek istediğim bu.” Teslim olmuş gibi bir havayla ellerini kaldırdı.

Kapıdan çıkıp gittiler; Kacey’i, Travis’i ve oyunu orada bıraktılar.

Sessizlik sağır ediciydi.

Bölüm 22

Asla anlaşılamayacaklar mıydı?

Kacey, sanki bu soruya cevap verircesine saçlarını geriye attı ve Travis'e ters ters baktı. "Şu pisliği temizlememe yardım edecek misin, etmeyecek misin?"

"Hmm, bir düşüneyim." Travis iskemlesinde geriye yaslandı. "Oyunu toplamana yardım etmek veya senin eğilip kendi başına yapmanı izlemek. Zor bir seçim."

"Sen. Tam. Bir..."

"Dur bakalım." Travis yavaşça iskemlesinden kalktı ve masaya doğru yavaş adımlarla ilerledi. "Sence birbirimize isim takmadan bir konuşmayı yürütebilir miyiz?"

"Evet," dedi Kacey, gergin bir sesle.

Duygularını maskeleyemeyi beceremiyordu ve üzüldüğü apaçık ortadaydı. "Ne oldu, Kace? Kendin gibi değilsin."

Kacey homurdandı. "Sen nereden bileceksin?"

"Seninle bu hafta sonu Jake'ten daha fazla zaman geçirdim. Sanırım ne zaman öfkелendiğini anlayabiliyorum, özellikle de son beş dakikadır o para tomarını düzelttiğini düşününce."

Kacey'in eli paraların üzerinde donakaldı. Koltuğa yığıldı.

Travis, onu kollarına alıp öperek öfkesini gidermesi veya oracıkta onunla sevişmesi gerektiğinden emin değildi.

Kacey, sanki halının rengi hakkında yorumda bulunurmuş gibi öylesine bir tavırla "Seni yumruklamak istiyorum," dedi.

"Tamam," dedi Travis. "Şimdi mi?"

"Olur."

Travis'in üstüne atladı ve omzuna bir yumruk attı. Travis'in dengesi bozulmuştu, homurdanarak yere devrildi.

Kacey onun üstünde kaldı, Travis'in onun giysilerini yırtmayı ve masanın üstünde onu becermeyi ne kadar istediğinden tamamen habersizdi.

“Ben küçükken sen çirkin zorbanın tekiydin.” Koluna bir yumruk daha attı. “Ve sonra yakışıklı biri olma cüretini mi gösteriyorsun?”

En sonunda aklını kaybediyordu Kacey. Travis onu delirtmeyi başarmıştı.

“Ne cüretle çirkin olmazsın!” Kolunu çimdikledi.

Travis acıyla uludu. “Ne yapmamı istiyorsun?”

“Özür dilemeni,” diye hırladı Kacey.

“Ne için?”

“Şey için...” Ellerine bakarak “Önemsiz olduğumu söylediğin için,” diye fısıldadı.

Travis homurdandı ve elleriyle yüzünü örttü. “Duydun mu?”

Kacey başını salladı, hâlâ onun üstüneydi. Başını eğdi ve Travis’e gülümsedi. “O kadar önemli değil. Biraz acı çekmeni istedim sadece.”

“Kace, bak.” Kollarını tuttu. “Sen önemlisin, biliyorsun bunu. Önemli olmasaydın...”

Yapamıyordu.

Onu durduran neydi?

“Önemli olmasaydın,” diye tekrarladı Travis, “Sana çektirmekle neden bu kadar zaman harcardım ki?”

Kacey gözlerini kıstı. “Sanırım bu, senden özür dilediğine dair duyabileceğim en yakın şey, değil mi?”

“Kesinlikle.” Sırıttı.

“Birkaç yumruk attım en azından,” diye mırıldandı Kacey, bedeni orada kalması için yalvarsa da Travis’in üstünden kalktı.

“Evet.” Travis ayağa kalktı. “Ve kim bilir? Belki de yarın sabah uyandığımda, dürtebileceğin birkaç morluğum olur.”

“Öyle umut ediyorum.” Elini uzattı. “Ateşkes?”

Kesinlikle hayır. Travis’in bedeni *ateşkes yok* diye bağırsa da Travis bir aptal gibi Kacey’le el sıkıştı. Arkadaş. Onunla arkadaş olabilirdi. Yetişkindi sonuçta.

Kacey gülümsedi ve yerdeki paraları almak için eğildi.

Travis'in gözleri Kacey'in kalçasına kilitlendi.

Belki de Travis, bir yetişkinin bedeninde kilitli kalmış on beş yaşındaki bir çocuktü. Sadece Kacey'e bakarak bile öylesine hızlı bir biçimde tahrik oluyordu ki rahatsız edici bir şeydi bu.

"Ee, Kace? Neden yatmaya gitmiyorsun? Etrafı ben toplarım. Önemsiz olduğunu söyleyerek bunu hak ettim muhtemelen."

"Bu doğru." Kacey göz kırptı, sonra da paraları tekrar yere düşürdü, Travis'in toplaması için yerde dağılmalarını sağladı.

"Olgun." Travis başını salladı.

"Her zaman." Kacey zıplaya zıplaya oradan uzaklaştı.

O kadar enerjikti ki...

Kahretsin. Unutmuştu.

Kacey Jake'le flört ettiği ve onu yok saydığı için o kadar öfkelenmişti ki çayını kafeinli yapmıştı. Sonra da Kacey onu öylesine delirtmişti ki Travis bir sonraki demliği de aynı çayla hazırlamıştı.

Bu ateşkesin bitmek üzere olduğundan şüpheleniyordu.

"Eh, kısa sürdü," diye mırıldandı, piyonları alarak kutuya atmaya koyuldu.

Oyunu topladığında saat gece 1'e yaklaşıyordu. Travis yorulmuştu, ayaklarını sürüyerek evin yeni kanadına doğru yürüdü ve yatak odasına girdi.

Her şeyde bir yabancılık vardı. Kacey onun odasında, yani misafir odasındaydı; Travis ise bu muazzam süitte yatıyordu ve yanında, dışarıda cırlayan ağustos böceklerinden başka biri yoktu.

İşleri iki günde nasıl bu kadar karıştırabilmişti?

Zihni allak bullaktı. Önce Kacey, sonra geçen birkaç aydır kriz geçirmemiş gibi davranan büyükannesi, şimdi de iyi davranan Jake. Jake'in pislüğün teki gibi davranmasına katlanabilirdi ama o iyi davrandığında bu çok zorlama ve sahte geliyor-

du. Kacey'in buna kanmasını istemiyordu.

Ama nasıl kanamazdı ki?

Jake karizmatik olmayı çok iyi beceriyordu.

Travis yatağa oturdu ve yüzünü ellerinin arasına alarak homurdandı. Kacey bir takıntıydı onun için, birbirleriyle görüşeli kaç yıl geçmiş olsa bile atlatamadığı bir saplantıydı.

Bir an ona sinirlenmiş gibi davranırken bir sonrakinde onu öpmek istediğine yemin edebilirdi Travis.

Bu da muhtemelen zihninin ona oyunlar oynadığı anlamına geliyordu. Kacey son öpüşmelerinde yarı sarhoş olduğunu itiraf etmişti, o yüzden Travis onun bunu tekrarlamak istediğine dair kendine güvenemiyordu.

Küfrederek tuvalete girdi, dişlerini fırçaladı, soyundu ve yatağa atladı.

Bölüm 23

“Pislik herif!” Kacey yastığını yumrukladı. “Tabii ki de çay kafeinsiz değildi, seni aptal.” Kendine küfretti ve bacaklarını yataktan aşırıdı.

Homurdanarak odanın kapısının açtı ve holde yürüyerek evin yeni kanadına doğru gitti.

Yeni kanatta ilerlerken tekrar tekrar *o garip heykellerin beni korkutmasına izin vermeyeceğim* dedi kendine. Evin bu bölümünde bir tek Travis kalıyordu. Bir yandan bu iyi bir şeydi; devasa binaya ayrı giriş çıkışı olduğu için onu sık sık görmesi gerekmediği anlamına geliyordu. Önemli değildi bu gerçi. Kacey neredeyse her anını onunla birlikte geçirmişti.

Diğer yandan bu ayrıca, onu gecenin ikisinde aramak zorunda kaldığında her an hayata dönebileceklermiş gibi duran bir maske sergisinin yanından geçmesi gerektiği anlamına da geliyordu.

Koridorun sonuna, çifte kapıların durduğu yere en sonunda ulaştı. Büyük süite.

Onu hadım edeceğim. “Travis!” Kapıya vurdu. “İçeride olduğunu biliyorum! Dışarı çık ve benimle bir erkek gibi dövüş!”

Cevap yok.

“Seni orospu ç—”

“Ne oluyor, Kace? Saatten haberin var mı?” Travis, tam da Kacey onun çıktığı deliğe dair müthiş bir küfür sallamak üzereyken kapıyı açtı.

Ama kelimeler, Kacey’in açık ağzından dışarı çıkmıyordu. Adam çıplaktı—eh, tamamen değil. Kısa boxer sort giymişti, şeyine kadar uzanan o güçlü kaslar tamamen ortadaydı.

Adam vücuda bürünmüş günah gibiydi. Çok şaşırtıcı.

“Sen!” Kacey, Travis’i kaslı göğsünden itti ve onu odaya ge-

risingeri sürükledi, arkasından kapıyı çarpıp kapattı. "Senden ve dalaverelerinden hoşlanmıyorum, Travis Thomas Titus!"

"Hey, yavaş ol, tam adımı kullanma böyle. Durum o kadar da kötü olamaz." Kıvırcık, altın sarısı-kahverengi saçlarını gözlerinin önünden çekip esnedi. "Şimdi bana ne yaptığımı söyleyebilir misin lütfen, ben de uyumaya devam edebileyim? Bazılarımız, başkalarına işkence etmek için yollar arayarak gece boyunca uyanık kalmadı da."

"Çay..." Kacey onu bir kez daha itti. "Kafeinsiz değildi!"

Travis birdenbire sırtıttı. "Ya?"

Kacey, Travis'in omuzlarına uzandı ama Travis çok hızlıydı, Kacey'i çok rahat yatağına fırlattı ve önünde durdu. İyi olmamıştı bu. Travis sıcaktı ve.... *bakma, Kacey. Bakma.*

"Kace, gözlerin neden kapalı? Hadi, aç gözlerini ve benimle bir erkek gibi dövüş." Travis göz kırptı ve ona dudaklarına bir öpücük kondurabilecek kadar yanaştı.

Kacey kendinden çok utanarak beklenti dolu bir tavırla öne eğildi.

"Çay için özür dilerim ama korumam gereken bir prestijim var. Ve sen kimseye beraber uyuduğum tavşandan bahsetmeyeceğine söz vermiştin, bu gece masada anlattığın tüm o diğer şeylerle beraber."

"Ağzımdan kaçtı!"

"Kan yemini etmiştik!" dedi Travis, sıcak nefesi Kacey'i tepeden tırnağa titretti. "Ve intikam almak istiyordum."

"İyi!" Kacey öfkeyle dişlerini sıktı. "Ama şimdi sonucuna katlanman gerekecek."

"Korkudan titriyorum." Travis, Kacey'den uzaklaştı ve bataniyenin altına girdi. "Hey, giderken ışıkları kapatabilir misin?"

Kacey manyakça bir kahkaha patlattı. Evet, bu gece uymayacaktı. "Gitmiyorum."

"Normalde açık saçık giyinen bir kadın böyle derse ve yatağıma bu kadar yakın durursa bu sevişmek üzere olduğum

anlamına gelir. Ama yüzündeki ifadeye bakılacak olursa böyle bir şey teklif etmediğini tahmin ediyorum.”

“Seninle uyuyacağım.”

Travis’in gözleri yuvalarından fırladı. Önce sağına, sonra soluna baktı, sonra da battaniyesini dikkatle üstüne çekip Kacey’e yanaştı, o sanki saldırmak üzere olan vahşi bir hayvanmış gibi ellerini kaldırdı.

“Ve kimseyle sevişmeyeceksin. Sen de uyuyacaksın. O yüzden yana kay. Yeni bir oda arkadaşın oldu!”

Travis ona ters ters baktı, sonra da odada etrafına bakındı. “Yatağı tamamen kaplarım ben. Yerde yatsan senin için daha iyi olur, güven bana.”

“Hayır, sanırım yatağı tercih edeceğim.” Kacey sırtıttı. “Ah ve ben horlarım, bazen de geceleri kâbus görürüm. O yüzden çılgılık atmaya başlarsam beni sars ama yavaş olduğundan emin ol. Birini gördüğü kâbustan uyandırıp korkutursan... eh, o anda adam öldürebilirler diyelim sadece.”

Travis bir şey söylemek istiyormuş gibi görünüyordu ama bunun yerine ışık düğmesine doğru yürüyüp ışığı kapattı. Sonra da yeniden yatağa girdi.

“Benden kaşık pozisyonunda yatmamı istersen seni yastığımınla boğarım,” diye homurdandı.

“Hadi ama... sanki senin en sevdiğin uzantını vücudumun yakınlarında istiyormuşum gibi.”

“Kendine bunu söylemeye devam et, Kace.”

“İyi geceler, şeytan.”

“İyi geceler, tatlım.”

Ah, Tanrı’m, o kadar güzeldi ki. Harikaydı. Geçmişinde, tüm hayatı boyunca hoşlandığı tek kızın yatağında uyuyor olması gibi bir cezayı gerektirecek ne yapmıştı acaba?

Arzusunu kontrol altında tutmak için debelendi, bu savaşı kaybedeceğini biliyordu. Ama ona birdenbire saldırırsa Kacey ne düşünürdü? Onu bıçaklardı şüphesiz.

O yüzden, gözüne uyku girmediği iki saatin ardından, Travis en sonunda, gecelik giymiş bir Kacey'in rüyalarına girdiği bir uykuya daldı.

Ne oluyor...? Kacey Travis'in midesine bir yumruk atınca Travis ayağa fırladı. İrkildi ve erkekliğini korumak için dizlerini göğsüne kadar çekti. "Ne yapıyorsun!"

Kacey uykulu uykulu "Ah, özür dilerim," dedi. "Elim kaydı."

"Elin kaymışmış, hadi canım sen de..." diye homurdandı Travis, yeniden uykuya dalmayı başardı.

Dakikalar içinde, bu sefer Kacey uykusunda konuştuğu, peynirlerden bahsettiği ve tüm çeşitlerini alfabetik sıraya göre dizdiği için uyandı. "Gouda'nın G'si..."

Kızı susturmak umuduyla elini ağzının üstüne kapattı ama Kacey mırıldanmaya, bu arada da battaniyenin altında gerinmeye devam etti.

Travis, gözlerinin doğal olarak Kacey'in göğüslerinin kıvrımına kaymasına engel olabilir miydi? Veya atletinin ve kısa şortunun altındaki pürüzsüz teninin görüntüsüyle kanının kaynamasına?

Gözlerine başka tarafa bakmalarını söyledi.

Zihnine, giydiği atlet olmadan Kacey'in nasıl görüneceğine dair resimleri kafasının içinde oynatmaması için yalvardı.

Gerçekten de bir centilmen gibi davranmaya çalışıyordu ve sonra kaçınılmaz olan oldu. Travis bunu planladığı için değil; bir yatakta oldukları, Travis yorgunluktan tükendiği ve Kacey... orada olduğu için.

Bunun duygularıyla veya Kacey'le alakalı her şeye duyduğu sevgiyle hiç alakası yoktu.

Küfrederek elini Kacey'in ağzından çekti ve dudaklarını onun dudaklarına yapıştırdı. Elleri omuzlarını kavradı, sonra üstüne çıktı ve ona sokuldu. Kollarını beline indirip saldırısını sürdürürken öfke içinden taşıtı.

Kacey; inledi, sonra da harekete geçti, dilini Travis'in ağ-

zına öyle sıcak ve yakıcı bir arzuyla soktu ki Travis zevkten diz çöker gibi oldu ama zaten dizlerinin üstündeydi. Kacey Travis'in ensesine uzanıp boynunu kendine çekerken o tanrıçaya sarılıyordu. Yanında uzanırken bunun olacağını bilmişti, muhtemelen yapılacak mantıklı hareket bu olduğu için.

Mantık, mantık, bu kelimenin anlamı neydi? Ve sonra... sonra, biri kapıya geldi.

"Ne—?" Travis Kacey'den uzaklaştı, battaniyelere sarınmış bir hâlde yere devrildi. Heyecanlı, kesik bir sesle "Evet?" dedi.

"Pardon, tatlım, benim, annen..."

"Ah, hayır!" diye haykırdı Kacey, aynı battaniyeye basıp kaydı ve Travis'in üstüne devrildi. Gözleri kocaman açıldı, ağzını açtı. Travis elini Kacey'in ağzının üstüne kapattı ve ona öldürecekmiş gibi baktı.

"Yeni uyandım, anne. Bir şey mi lazım?" Saat kaç olmuştu?

"Ah, hayır. Sadece bir gürültü işittiğimi sandım, biri bağırmış gibi veya horultu veya... bilmiyorum. Muhtemelen hayal gördüm ama iyi olduğundan emin olmak istedim."

"Ben iyiyim, anne," dedi Travis, gitmesi için ona sessizce yalvardı.

Kacey onun üstüne çıktı, sonra da dudaklarına ıslak bir öpücük kondurdu.

Travis onu boğacaktı.

Sonra Kacey ona sokuldu.

Annesinin boğuk sesi kapıdan "...ve artık tavşanınla neden yatmadığını biliyorum," dedi. "Kacey bu gece bu konuyu açmadan önce bunu düşünmemiş olmam ne garip."

Travis, öpücüklerin arasında "Benim..." dedi. "...ihtiyacım yok..." Kacey'in ağzı o kadar sıcaktı ki. "...o lanet tavşana!" dedi çok yüksek sesle.

"Biliyorum, tatlım, üniversiteye başladıktan sonra ona o kadar bağlanmıştın ki. Ve o tavşana Kacey adını verdiğini de biliyorum. Hmm. Ona neden Kacey dedin ki? Tavşanı sana o vermemişti. Garip."

Kacey Travis'in üstünde donakaldı, onu öpmeyi kesti ve Travis, onun tüm bunları duymamış olması için dua etti. Kacey ona paniklemiş, neredeyse dehşete düşmüş bir bakış attı.

Harika. Yatak arkadaşını korkutuyordu.

Cevap vermeyince annesi "Ah, peki," dedi. "Kahvaltıda görüşürüz. İki saat sonra, o yüzden biraz zamanın var. Güle güle!"

Bölüm 24

Kacey ellerini belinde tutmakta zorlanıyordu yapmak istediği tek şey hâlâ sarılmakta olduğu adamı boğazlamaktı.

“Tavşanına benim adımı mı verdin? Lisede benden nefret ederdin. Ne alaka?” Kollarını kavuşturdu.

Travis gözlerini kaçırıldı. “Kendine iltifat etme, Kace. Tavşana senin adını verdim çünkü isminin en korkunç canavarlarda bile korku uyandırabileceğine ikna olduğum tek isim olduğunu düşünüyordum.”

“Benimle hiç alakası yoktu yani?” Kacey neden aniden üzüldüğünü merak etti.

“Ah, seninle çok alakası vardı.” Travis uzanıp Kacey’i kendine daha sıkı sardı, başını eğip onu bir kez daha öptü. “Sonuçta...” Dudakları Kacey’in boynuna işkence ediyordu ağzını saçlarına yapıştırıp inledi ve Kacey tüm bu gezinti boyunca ağına düşmemeye çalıştığı adamdan bu kadar kolay etkilendiği için kendinden nefret etti. “... sana fiziksel olarak işkence yapmaya iznim yoktu. Bir centilmen olarak yetiştirildim. O yüzden ne zaman... beni kızdırsan...” Kacey’in kulağını kemirdi ve dudaklarına bir kez daha sahip oldu. “... eve gelip tavşanımı döverdim.”

“Cinsel öfkeni bir tavşandan mı çıkarırdın?” Kacey nefes nefese kalmıştı.

“Cinsel öfke nereden çıktı?”

Lanet olsun. Şimdi ne yapacaktı? Yalan mı söyleyecekti? Onu bir kez daha mı öpecekti? Kasıklarına diz mi atacaktı? “Öyle bir hayat sürdüğünü farz ettim sadece, neredeyse bir hadım gibi. Bilirsin çünkü pek kimseyle çıkmazdın ve mezu niyet balosuna o Jezebel’le birlikte gelmiştin.”

Travis gözlerini devirdi. “Kuzenime, ona selam söylediğini bildiririm.”

“Hep çok tatlı biriydi.” Kacey ve Travis’in kuzeni Lucy o gece aynı kıyafetleri giymiş olarak baloya gelince bir tatsızlık yaşanmıştı. Lucy Tanrı vergisi vücudu sayesinde o giysiden taşacakmış gibi dururken Kacey kendi elbisesinin içini doldurmak için peçete sıkıştırmak zorunda kalıyordu. Geç olgunlaşması onun suçu değildi! Gece, Lucy’nin bir arzu patlaması –ve muhtemelen alkol– sonucunda Jake’e sulanmasıyla mahvolmuştu. Sonuçta sadece ikinci kuzendiler. Kuzen olmaları, kız Jake’i dans pistinin orta yerinde taciz etmeye çalışırken onları izleyen Kacey’in bunu daha az garip, yanlış veya zavalıca bulmasını sağlamamıştı. Ah, lise yılları. Güzel zamanlardı.

Kacey başını salladı ve Travis’e bakıp gülümsedi, ayağa kalkabilmek için göğsüne bastırdı.

“Nereye gidiyorsun?” Travis Kacey’i bileğinden tuttu. Kacey’in çıkması, ona saldırıp kontrolünü tamamen kaybetmeden önce onu bırakması gerekiyordu.

“Odama.”

“Odana gidemezsin. Ya birisi seni görürse?”

“Kim görecek beni?” Kuşlar mı? Yatak odası penceresinin dışındaki minik sincaplar mı?

Travis birkaç kez gözlerini kırptırıp “Seni herkes görebilir ve odamdan bu hâlde çıkarsan şüphelenirler,” dedi.

“Ailen birbirimizden nefret ettiğimizi biliyor,” diye homurdandı Kacey.

Şeytan Travis ona öylesine baştan çıkarıcı bir ifadeyle gülümsedi ki Kacey kalbinin durup durmadığını merak etti. “Evet ama ailem benim senin çok hoş bir şekilde tabir ettiğin gibi bir hadım değil, bir zampara olarak şöhretimi de bilir.”

“Peki, tamam, paranoya yaptığına göre düşümü burada alırım, sonra da arkadan sıvışabiliriz. Tamam mı?”

Travis başını ellerinin arasına alarak homurdandı. “Tamam, Kace. Pekâlâ.”

Etrafta dolanmak istemeyen, Travis’in sözlerinin zaten karmakarışık olan düşüncelerini etkilemesini de istemeyen

Kacey banyoya kaçtı.

“Tamam o zaman.” *Ne diyecektim? Ters bir şeyler. Komik bir şeyler. Karın kaslarına lanet olsun! Bu kadar şişkin olmaya hakları yoktu!*

Kacey kapıdan geçti ve arkasından şiddetle çarpıp kapattı. Kilit, kilit neredeydi?

Travis’in kalın sesi durumu “Kilit yok, Kace,” diye açıkladı. “Henüz banyoyu tamamlamadılar, o yüzden hâlâ biraz enkaz hâlinde ama su sıcak, havlular da temiz. Ortalığa kız kokusunu yayma, yeter.”

Kacey bunu nasıl yapacaktı ki? Travis’in banyosunda yıkırken doğal kadın kokusunu salarak mı? Salak herif.

“İyi!” Duşa girip suyu açtı. Duştan kaynar sular aktı. Mükemmel. Kacey iki saniye içinde soyundu ve duşta jambon ve sıcak kahve düşleri görmeye koyuldu.

O yüzden kapının açıldığını duymadı. İyi olup olmadığını soran Travis’in sesini de işitmedi.

Travis onun tangasına basıp kayarken düşmemek için duş perdesini tuttuğunda attığı çığlığı da duymadı.

Kacey çıplaktı. Çırılçıplaktı. Travis, Kacey geride kadın kokusundan fazlasını bıraktığı için biraz üzülecekti.

Uzun uzun küfretti, sonra da gözlerini Kacey’e dikti. Tamamına.

Kacey de onu takip ederek sövüp saymaya başladı. Travis’in gözleri, zerre utanma belirtisi göstermeden Kacey’i baştan aşağı taradı. Sessizce oturdular; görünüşe göre ikisi de ilk hareketi yapan olmak, hatta nefes almak bile istemiyordu.

Bir erkek sesi “Neler oluyor!” diye kükredi.

Dehşete kapılan Kacey, öfke dolu yeşil gözlere bakıp yutkundu. “Merhaba, Jake.”

Bölüm 25

“Düşündüğün gibi değil!” Kacey yakındaki bir havluyu kapıp çıplaklığını örtmeyi başardı ama iki adam da gözlerini dikip ona baktıkları için bunun mantığını görmek zordu. İki kardeşin, tuvalette bir kadının memelerini dikizlemelerinde ahlaki veya en azından dinsel bağlamda yanlış bir şeyler olmalıydı.

“Ya?” Jake kollarını kavuşturdu. “Çünkü şu anda ne düşündüğümü bilmek istemezsin. Bunu nasıl yaparsın!” Travis’i duvara yapıştırdı.

“Nasıl mı yaparım?” diye kükredi Travis. “Ne biçim bir soru bu? Sen bu hafta sonu etek giyen herkesle düzüşürken?”

“Bir kez!” diye bağırdı Jake.

“Nişanlıymış gibi davranman gerekiyor!”

“Artık önemli değil!” Jake Travis’i bir kez daha duvara doğru itti, kolu çenesinin altına dayandı. Jake’in daha genç olduğu ve Travis kadar güçlü olmadığı düşünülürse Travis ona izin veriyor gibiydi.

“Nedenmiş o?” Travis’in sesi kesik kesik çıkıyordu.

“Büyükanne söylemedi! Kacey’i geri istiyor sadece! Hem nişanlı olmadığımızı da biliyor, tamam mı? Bunu prestijim için yaptım. Görünüşe göre striptizcilerle çıkmak şirkete zarar veriyor. Bu yönetim kurulunun fikriydi zaten. İki taraf da kazanıyor! Prestijimi kurtarmam gerekiyordu o yüzden nişanlanmış gibi yaptık. Evlenmek *istediğimi* mi düşünüyorsun?”

Kacey orada kalakaldı. Bu evliliğin gerçek olmadığını biliyordu ama nedense Jake’in sözleri yine de kalbini kırmıştı, sanki bir kez daha ayrılıyorlarmış gibiydi. Ve daha kötüsü de iki kardeşin arasında geçen bu konuşmayı neredeyse çırılçıplak bir hâlde izliyor oluşuydu.

“Nişan gerçek değilse onu buraya getirmenin mantığı ne? Ve Büyükanne neden kriz geçirmiş gibi yapıyordu?” Travis

Jake'i itti ve onun yere gümbürtüyle düşmesine neden oldu.

"Nereden bileyim ben? Görevine düşkün torunu oynuyordum!" Jake kendi kendini işaret ederek sırtıttı.

"Ee, beyler?" Kacey elini kaldırdı.

Aynı anda "Şimdi olmaz!" diye bağıldılar.

"Beyler."

Kacey'i yok saydılar ve büyükannenin hasta olup olmadığına, Jake'in yalanlarına ve Kacey'in Portland'a gelmesi için ona rüşvet vermenin neden bu kadar önemli olduğuna dair didişmeye devam ettiler. Kacey hayatındaki en kötü beş dakikayı yaşıyordu.

Ve sonra...

Bets, Wescott ve büyükanne, odaya daldılar.

Harika.

Kacey odaya yıldırım düşmesi için dua etti.

Şansı yoktu.

"Ne demek oluyor bu?" diye kükredi Wescott, sonra havluyla sarınmış Kacey'i görüp mosmor kesildi.

Jake, Kacey'i işaret ederek "Çıplaktı!" dedi.

Travis gözlerini devirdi. "Duşta, insanların genellikle çıplak olduğu yerde."

Jake pis pis sırtıttı. "Ve sen, insan anatomisini büyüleyici bulduğun için mi ona bakıyordun?"

Travis Jake'in boğazına atladı ama Wescott aralarına girdi. "Kesin şunu! Şimdi, siz ikinizi neyin bu kadar üzdüğünü bilmiyorum ama yetişkin insanlarsınız. Oturup konuşun. Yumruklaşmaya başlamayın, özellikle de Kacey üstünde sadece bir havluyla orada duruyorken."

Hem Travis'in hem de Jake'in gözleri Kacey'e çevrildi. Kacey utançtan ölmek istiyordu.

"Ben, ee... odamda veya onun..." Travis'e işaret edip başını salladı. "... misafir odasında olacağım."

Travis öfkeden titriyordu. Kendini sakinleştirmek için gözle-

rini her kapadığında gördüğü tek şeyin banyosunda duran çı-
rılçıplak Kacey'e dair görüntüler olması da işine yaramıyordu.

Jake onun yanında homurdanıyordu.

Wescott onlara işaret ederek "İkiniz de," dedi. "Konuşun.
Hemen."

"Aynı anda mı?" Jake sırtıttı.

"Ukala," diye mırıldandı Travis.

Büyükanne; babalarının arkasında duruyordu kollarını ka-
vuşturmuştu. Dudakları minik bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Gerisini ben hallederim, Wescott," dedi.

Babaları ellerini kaldırdı ve yürüyüp gitti, annelerini pe-
şinden sürükledi.

"Beni dinleyin!" diye terslendi Büyükanne, ikisinin de ha-
vaya zıplamalarına neden oldu. "Kacey'in buraya gelmesine
ihtiyacım vardı, sebebi sadece beni ilgilendirir. Jake'e gerekir-
se ona rüşvet vermesini söyledim. Görünüşe göre geçirdiğim
krizi hem bir bahane hem de bir fırsat olarak kullandı, bu be-
nim için problem değil çünkü o kıza mirasımdan pay verme-
yi planlıyorum zaten. Ama Jake'in yönetim kurulu karşısında
prestijini kurtarması için sahte bir nişan yapması beni gerçek-
ten hayal kırıklığına uğrattı. Adam ol biraz, oğlum."

Travis konuşmak için ağzını açtı.

"Hayır," diye terslendi Büyükanne. "Seninle sonra ilgilene-
ceğim, Travis. Şu anda küçük kardeşini fırçalamakla meşgu-
lüm." Büyükanne Jake'e doğru ateş saçan bakışlarla bakarken
Travis hâlimden memnunmuş gibi görünmemeye çalıştı.

"Bunu nasıl yaparsın! Senden basit bir iş halletmeni iste-
dim ve sen gidip kızların eteklerini kaldırıyorsun!"

Travis boğazını temizledi. "Kızlardan bazıları pantolon gi-
yyordu."

Jake ona ters ters baktı.

Büyükanne nasihat vermeye devam etti. "Şimdi, Jake, işleri
batırdığını söylemek, özellikle de Kacey'in önündeyken yanlış
bir hareket olmaz. Eşyalarını toplamanı ve geceyi şehirdeki

apartmanda geçirmeni istiyorum. Pazartesi gününe kadar şehir dışına çıkmayacaksın ve bu bana anne babanla beraber verdiğin hasarı saptamama yetecek kadar zaman tanıyacak. Ayrıca, gördüğüm kadarıyla gazetelerde ikinizin yeteri kadar fotoğrafı var, sen bir yere kurulduğun için memnun olacaksınız.”

Travis, büyükanneyi pek dinlemiyordu. Jake ve Kacey’in bir sahte nişana ihtiyaç duymalarının sebebinin hâlâ anlamıyordu. Büyükanne ölmüyorsa aldanmışlar sadece annesiyle babası ve Kacey’den ibaretti. Eh, onlar ve Jake’in güncellemelerini anbean takip eden Twitter âleminin geri kalanı.

Büyükanne Jake’e birkaç şey daha söyledi ve ondan gitmesini istedi.

Jake, kuyruğunu bacaklarının arasına kısırmış bir köpek gibi odadan çıkıp gitti.

“Ve sen!” Büyükanne Travis’i göğsünden dürttü. “Sana güveniyordum!”

“Bana mı güveniyordun?”

“Evet, aptal! Sana her fırsatı tamdım ve bir önceki gece gayet iyiydin!” Büyükanne yatağa, Travis’in yanına çöktü. “En iyi zamanındayken kriz geçiriyormuş gibi yapmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Bir kez daha yatağa bağlanmam gerekirse...”

“Pardon?” Delirmiş miydi?

“Onu çok uzun zamandır sevdin, oğlum.” Büyükanne sırtına hafif hafif vururken Travis’in elleri kucağında titremeye başladı. “Büyümenin senin için zor olduğunu, başka hiçbir kızın da senin ilgini uyandıramadığım biliyorum. Sadece düşündüm ki eh... Kacey’in burada, kardeşinle beraber olmasının, senin bu konuda en sonunda bir şeyler yapmanı sağlayacak kadar kışkırtılabileceğini düşündüm.”

“Eh, kıskançlık konusunda haklısın. Geçen gece onu yumrukladığımda onu öldürmediğim için şanslısın.”

Büyükanne başını salladı ve Travis birdenbire onun çok

kırılğan, narin olduğunu hissetti. “Bana söylemediğin ne var, büyükanne?”

Büyükannenin yanağından küçük bir gözyaşı damlası süzüldü ama buruşuk eliyle yüzünü sildi. “Jake’ten umudumu kesmedim, bir an için bile bunu düşünme ama sen, sen farklısın.” Cam gibi gözleriyle Travis’e baktı. “Bana büyükbabanı çok hatırlatıyorsun, Travis. Senin, güçlü bir kadına, yanında duracak, iyi bir kadına ihtiyacın var. Kacey’in o kadın olduğunu düşünüyorum. Hep öyle düşünüyordum, artık bunu biliyorum. Kendine bir iyilik yap ve onunla konuş.”

Travis acı acı güldü. “Ne söyleyeyim peki? Ona âşık olduğumu ve onu gördüğüm ilk andan beri sevdiğimi mi? Kardeşimi değil de beni sevmesi, benimle olması için ona yalvarayım mı?”

“Bir başlangıç olur,” dedi büyükannesi. “Hem, ikinizin de bilmediği bir şey var.”

“Ya?”

“Kacey benim için bir torun gibiydi. Yıllar boyunca onunla mümkün olduğu kadar irtibatta kaldım ama mektup yazmaya üşendiğimi de itiraf etmeliyim. Bu yaşlı eller, eskiden olduğu kadar iyi işlemiyor.” Başını Travis’in omzuna yasladı. “Annesiyle babası öldüğünde... ah, Travis, korkunç bir trajediydi. Eskiden tanıdığım kızın hayaleti gibi bir şeye dönüşmüştü. Onun iyileşmesine ve kendi başına bunun altından kalkmasına izin verirsem yolunu bulacağını düşündüm. Onu boğarsam benden kaçacağını bilecek kadar iyi tanıyordum. Jake’in, geçen dört yıl boyunca ne kadar yakın olduklarına dair hepimize yalan söylemesi de işimizi kolaylaştırmadı.”

Travis’in kanı dondu sanki. “Ben de öyle düşündüm. Demek istediğim, Kacey de bunu söylemişti.”

“Ah, tatlım, Jake ve Kacey yıllardır konuşmuyorlar. Jake onu takip ediyor ama hiçbir zaman buluşmadılar. Ailesinin ölümünden bu yana Kacey; Jake için bir çocukluk arkadaşından, bir tanıdıktan başka bir şey olmadı. Ona ailesinin işiyle

ilgili gazete kupürleri gönderirdim ama onları okuyup okumadığını veya bakıp bakmadığını bilmiyorum. Sanki Kacey de onlarla beraber ölmüş gibiydi.”

“Bu çok şeyi açıklıyor.” Travis birdenbire endişeye kapılmıştı. O ikisinin arasında neler geçmişti? Sadece Kacey’in ailesinin ölümünden ibaret olamazdı. Hayır. Başka bir şey daha vardı, bastırılmış bir gerilim.

“Vasiyetlerinde beni Kacey’in velisi olarak gösterdiler.”

“Pardon, anlamadım?” Travis büyükannesini doğru işitip işitmediğinden emin değildi.

Büyükanne kıkırdadı. “Onun velisiyim. Tabii şimdi yetişkin bir kadın oldu, o yüzden bunun bir önemi yok. O daha çok küçükken bu evrak düzenlendi. Ama Kacey ailesine ne kadar aitse o kadar da bana ait. Onu her zaman kolladım, onun için hep en iyisini istedim ve düşüncemde onun için en iyisi, ailemizin bir parçası olmasıydı.”

“Ama Jake sayesinde değil?” Travis büyükannesini dürttü.

“Tanrı’m, hayır.” Kıkırdadı. “Kacey bir şeylerin döndüğünü, benim gerçekte hasta olmadığımı biliyordu. Ona bu zamanı kendini bulması için kullanmasını söyledim ve sanırım bulmaya da başlıyordu.”

“Ben işleri batırana kadar mı?” diye sordu Travis.

“İşleri batırdığını söyleyemem ama bir şeyleri cidden karıştırdın. Onun etrafında hem çok sıcak hem de çok soğuksun. Ama sana bir şey diyeyim mi işleri yoluna koymak için sana o kızla baş başa geçireceğin tam yirmi dört saat vereceğim.”

Travis güldü ve boynundaki ağrıyan bir yeri ovaladı. “Bunu nasıl yapacaksın peki?”

Büyükanne dimdik ayağa kalktı ve dar ceketini çekiştirdi. “Ben büyükanneyim. İstedğim her şeyi yapabilirim.”

Kadın haklıydı.

“Mutlu ol, Travis.” Onu burnundan öptü ve kapıya doğru yürüdü. “Annenle baban ve ben bir saat içinde gitmiş oluruz. Seaside’deki köşkün yılın bu vaktinde harika bir yer olduğunu

duymuştum. Belki kardeşine acıyıp şehirdeki o iğrenç apart-
manda çürümek yerine yanımızda gelmesine izin verebili-
rim.”

Travis yatağa uzanıp tavana baktı.

Büyükannesi sinsî, küçük kadının tekiydi. Travis’in ve eh,
Kacey’in mutluluğu için o kadar aşırıya kaçıyordu ki.

Tavandaki vantilatöre kaç zamandır baktığından emin de-
ğildi ama duşa girip gün için hazırlanması epey vakit aldı.

Koridordan koşarak geçti. Ev çok sessizdi. Kacey’in bir şe-
kilde kaçıp gitmediğini, onu evde tek başına bırakmadığını
umut etti.

Kapısına vurdu.

Cevap yok.

Kapıya bir kez daha vurdu, sonra da itip açtı.

Kacey’in çantaları hâlâ odadaydı ama Kacey orada değildi.
Ama parfümü duvarlardan sekiyordu âdeta, Travis’in burnu-
nu onun kokusuyla dolduruyordu. Harika. Şimdi Travis, tüm
bu arayışı boyunca rahatsız olacaktı.

Merdivenden inerken “Kacey?” diye seslendi. Oturma
odasına, mutfığa girdi... neredeydi?

Terasın kapısı açıktı. Travis çıkıp bir kez daha ona seslendi.

Kacey “Buradayım!” diye seslendi, sonra da ağaç evinden
ona el salladı.

Orada olacaktı tabii. Travis mantıklı düşünüyor olsaydı,
bakması gereken ilk yerin ağaç evi olduğunu fark ederdi.

Kacey; ne zaman okulda kötü bir gün geçirse koş a koş a
evlerine gelir, çantasını mutfak masasının üstüne atar, kava-
nozdan bir kurabiye alır ve ağaç evine tırmanırdı.

Oradan çıkması bazen saatler alırdı.

Ama çıktığında Kacey her zaman daha mutlu olurdu, san-
ki okulda geçen günün önemi kalmamış gibi.

Travis iç çekti ve merdiveni yavaşça tırmandı, ağaç eve gir-
di.

Kacey köşede oturuyordu kollarını dizlerine dolamıştı.

“Özür dilerim.” Dudağını ısırıp iç çekti. “Düşünmem gerekiyordu ben de buraya geldim.”

“Eh, ben de öyle. Mutfaktan kurabiye de almış olamazsın, değil mi?”

Kacey yanma uzanıp, peçeteye sarılı üç çikolatalı kurabiye çıkardı. “Tabii.”

Travis bir kurabiye alıp gülümsedi. “Kace.”

Başını kaldırıp baktı.

“Senin için çok güzel bir konuşma hazırlamıştım. Harikaydı –seni ağlatabilecek bir şeydi...”

“Şüphesiz,” dedi Kacey, kurabiyesinden bir ısırık aldı.

“Ama burada oturup sana bakarken tek istediğim, seni öpmek ve üzüntünü gidermek. Önceden olanların çok rahatsız edici olduğunu biliyorum ama umarım duyguların incinmemiştir. Jake’in dedikleri...”

Kacey güldü. “Jake tam da ondan beklediğim şeyleri söyledi. Evlenmek istemediğini biliyorum ve ikimiz de onunla evlenmek isteyecek kadar delirmediğimi biliyoruz.”

Travis rahatlayarak bir nefes verdi.

“Ama...” Kacey başını salladı.

Travis onun ses tonundan hoşlanmamıştı.

“... ama bilmiyorum. Nedense canım yanıyor yine. Çok aptalca, değil mi?”

Travis bu fırsatı bir daha yakalayamayacağını biliyordu o yüzden “Aranızda neler geçti?” diye sordu.

Kacey’in yüzü donakaldı, nefesi kesilir gibi oldu. “O, ee...” Saçlarını yüzünden atıp dudağını ısırdı. “Biz... eee...” Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü.

Panikleyen Travis, Kacey’in bileklerini tuttu ve onu kucağına çekti, hafifçe salladı. “Ne oldu? Söyle bana.” Kacey’in kollarını ovuşturdu.

“Yattık.”

Travis’in kalbi durdu. Öfke ve kıskançlık bedeninden öyle bir kuvvetle geçip gitti ki Travis gidip kardeşini vurmak veya

bu onun kabahati olmasa da kendini suçlamak isteyip istemediğinden emin olamadı. Yine de kendini Kacey'e karşı sorumlu hissediyordu. Hep öyle hissetmişti.

"Üniversitede mi?" Bunu bağırmadan sorabildiği için şükretti.

Kacey, Travis'in kollarında başını salladı. "Korkunçtu."
Şükürler olsun.

"Çok gençtik. Aptalca bir hataydı ve kendimizi çok kötü, çok aptal hissettik. O kadar karmaşıktı ki! Sonraki sabah tek yapmak istediğim şey en iyi arkadaşımı aramaktı ama Jake benim en iyi arkadaşım değildi artık. Onun ne olduğunu bilmiyordum ve sonraki gün ailen beni arayıp annemle babamın kaza geçirdiğini söylediler bana. Kimseye anlatamadım. O kadar utanıyordum ki." Travis onu öper, hafifçe sarsarken onun kollarında sessizce ağlamaya başladı.

Kacey en derin sırlarını neden Travis'e anlattığını bilmiyordu ama her şeyi açığa vurma zamanı gelmiş gibiydi. Kacey; her şeyi içinde saklamaktan, kendini çoğu zaman çok ürkek ve zayıf hissederken güçlü olmaya çalışmaktan yorulmuştu.

"Onu aramaya çalıştım ama telefonunu açmıyordu. En sonunda biri açtı. Bir kız."

Travis içinden küfretti.

"Hiçbir şey aynı değildi artık. Bana sarıldı ve ailem için üzüldüğünü söyledi, bu kadar. Bundan asla bahsetmedik. Kırılmış olanı asla tamir etmedik ve hayat boyu süren bir dostluğu bitiren o devasa açmaza sebep olmamışız gibi, zaman içinde ayrı düştük. Senin ailenle olan tek bağlantımdı, o yüzden benden uzaklaştığında kendimi... kendimi bir yetim gibi hissettim."

Travis'in göğsünde hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. Travis onun kulağına cesaret verici sözler fısıldadı. "Büyükanne olmasaydı, o yıl ölebilirdim."

"Büyükanne olmasaydı derken ne demek istiyorsun?"

Kacey gözlerinden akan yaşlara rağmen gülümsedi. “Amerika’yı gezdiğini söylediği o yazı hatırlıyor musun?”

Travis kıkırdadı. “Ah, evet, her hafta bir kartpostal alıyordum ondan.”

“Eh, o kartpostallar bir kitapçıdan alındı, Büyükanne de tüm yazı benimle geçirdi.”

“Ne?”

“Evet.” Kacey gözlerindeki yaşları silip gülümsedi. “Beni kurtardı, her zaman yanımda olacağını ve bana bakacağını söyledi. O yüzden, geçen ay yazmayı kestiğinde çok garip hissettim, sonra da Jake gelip onun ne kadar hasta olduğuyula, ölüm döşeginde olduğuyula ilgili muazzam bir yalan uydurdu ve... eh, gelmem gerekiyordu bunun için herkesle oyun oynamam gerekse de.”

“Anladım.” Travis başparmağıyla Kacey’in yanağındaki bir damla gözyaşını sildi. Kacey’in nefesi kesildi. Travis’in dudaklarına, sonra da gözlerine baktı.

“Kace...” Travis’in bedeni saatte yüz elli kilometre hızla hareket etse bile, dudakları çok yavaşça indi. “Şimdi seni öpeceğim.”

“Tamam.”

Bölüm 26

Kacey kendini gergin hissetmemesi gerektiğini biliyordu ilk kez öpüşüyor değildiler ama şimdi her şey açığa çıkmış olduğu için, kendini daha da savunmasız hissediyordu.

Ya Travis de onu reddederse?

Travis'in kollarına girdiği bu ana kadar, ne kadar güvensiz olduğunu fark etmemişti.

Dudakları birbirine dokundu.

Bir öpücük sayılmazdı bile.

Travis geri çekildi. Gözleri arzu doluydu.

“Yapamam.”

“Ne?” Kacey'in kalbi göğsünde dondu. “Beni öpemez misin?”

“Hayır.” Başını sallayıp güldü. “Ağaç evde seni öpmek doğru olmaz.”

Kacey gerildi. “Niye?”

“Senle Jake'in bu ağaç evde ilk kez öpüştüğünüzü gördüm.”

“On yaşındaydık.”

“Yine de sayılır.”

“Sonrasında ağladım!” Kacey Travis'in göğsüne yaslandı ama Travis'in kolları onun daha da yaklaşmasına izin vermedi.

Travis dudaklarını Kacey'in saçlarına yaslayarak “Bu kez ağlamamı istemiyorum,” dedi, sonra da onun boynunu öptü. Kacey'in tenini usulca sıcak ve yumuşak dudakları arasına aldı, usulca emdi. “Gidelim.”

Uzaklaştı, Kacey'i tamamen sarsılmış bir hâlde orada bıraktı.

O durumdayken yürümesini mi bekliyordu? Adamla en gizli sırlarını paylaşmıştı, Travis onu öpmüştü, şimdi de kafa üstü düşmeden bir merdivenden mi inmesi gerekiyordu?

Merdivenin asılı olduğu deliğe doğru yavaşça, emekleyerek gitti, adımını doğru atamayınca da az kalsın ağaç evden düşüyordu.

Travis gülerek “Sarhoş olmadığından emin misin?” diye sordu.

Kacey ona ters ters baktı ve inmeye devam etti. Son basamağa vardığında bacağı gevşek ip merdivenin deliğine girdi ve Kacey, bacağı hâlâ deliğe takılmış bir hâlde yere devrildi.

Anı yakalayarak başını çimene yasladı ve gözlerini kapattı, ellerini başının arkasında birleştirdi.

Travis ona tepeden bakarak “Rahat mısınız?” diye sordu.

“Çok rahatım. Bunu özellikle yaptım, bu arada.”

“O kadar zarıfçe düştün ki özellikle yaptığın besbelliydi.” Göz kırpıp elini uzattı. Kacey uzanıp Travis’i kendi üstüne çekti, bunu yaparken de pek çaba harcaması gerekmedi.

Travis ona yanaşıp sokuldu. “Ağaç evden çıktık.”

“Evet, evet, çıktık.” Kacey’in sesi titriyordu.

“Yani sanırım şimdi seni öpebilirim.”

“Sanırım mı?”

“Seni şimdi öpmek istiyorum.”

“Bu daha iyi,” diye mırıldandı, Travis’in dudakları kendinkilerin üstüne indi.

Böylesine basit bir öpücüğün, tüm bedenini arzuyla titretmesi Kacey’e çok garip geliyordu. Ama Travis’in öpücüklerinin, kızlar üzerinde böyle bir etkisi vardı. Travis ağzını Kacey için açarken dili uzanıp dudaklarını araladı. Kaslı kollar bedenine sarıldı, bükölüp ona yaslanacak ölçüde Kacey’i yerden kesti. Kacey; Travis’in boynunu çekiştirdi, onu yere yatırmak istiyordu. Travis ona izin verse onunla birlikte yerde yuvarlanmak istiyordu. Travis inleyerek onu yere yapıştırdı ve gömleğini kot pantolonunun içinden çekip çıkardı, elleri yere çok hafifçe değiyordu.

“Kahretsin,” diye mırıldandı.

Kacey nefes nefese “Ha?” dedi.

“Çimen, kahrolasınca çimen!”

“Ne?” Kacey anladığından emin değildi. Travis neden çimene küfrediyordu ki? Ve niye onu öpmeyi kesmişti?

Travis geri çekilirken dudaklarında bir gülümseme belirdi. “Çimene alerjim var.”

Kacey dirsekleri üstünde doğrularak sırttı. “Herkesin çimen alerjisi olduğundan eminim.”

Travis başını salladı ve gözlerini kaçırdı, yanakları hafifçe kızarmıştı. “Hayır, öyle değil. Biraz Benadril almamız lazım.”

“Şaka yapıyorsun.”

“Keşke şaka yapıyor olsaydım.” Kacey’e, şişip kızarmaya başlayan kollarını gösterdi.

“Sana Benadril vermeme izin mi vereceksin?”

“Kacey, kendi isteğimle beni ilaçlamana izin verdiğimi kimseye anlatacak olursan yemin ederim ki...”

“Sırrın benimle güvende.” Kacey haç çıkardı. Yalan söylediğinin farkındaydı.

“Sen küçük yalancının tekisin.” Travis küfredip kollarını kaşımaya koyuldu. “Seni kendime sakladığım tek seferde alerjiye yakalandığıma inanamıyorum.”

“Kekelemedin en azından,” dedi Kacey.

“Vay, o kadar yardımcı oldu ki bu bana. Kendimi tam bir erkek gibi hissediyorum.” Travis en sonunda haykırıp gömleğini çıkarana kadar kaşınmaya devam etti.

Kacey kahkaha atmamak için ağzını elleriyle kapattı. Travis’in tüm gövdesi şişmeye başlamıştı. Zavalılık. “Gidip sana birkaç ilaç bulalım.”

Travis gözlerini devirdi ve Kacey’i ayağa kaldırmak için elini uzattı. “Bu kadar romantizm yeter.”

Eve dönerlerken Kacey “Benadril’in romantik olmadığını kim söyledi ki?” diye sordu.

“Kim diyormuş?” dedi Travis.

“İzle, görürsün.”

“Görmek istediğimden emin değilim ama öyle olsun.”

Kaşıntı gitgide daha beter bir hâl alıyordu Travis küçük ço-

cuğu oynamaya ve kendini çinko oksitli merheme bulamaya hazırdı. O kaşıntıdan ve kızarıklıklardan kurtulmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Kendini hiç bu kadar çirkin hissetmemişti.

Kacey ona hızlıca duş aldırdı. Travis ilk başta çok heyecanlansa da sonra Kacey'in tek başına duş almasını istediğini fark etti.

Eh, insanın cildi şişkin bir canavara dönüşmeye karar verdiğinde ne kadar yalnız oluyorsa o kadar yalnızdı. Sanki balon gibi şişmiş iki insana birden dönüşüyor gibiydi.

Travis duş aldı, pes etmiş bir ifadeyle aşağı kattaki koltukta oturup bekledi. Kacey, elinde şüphesiz insanlara işkence etmek için tasarlanmış bir karışımla birlikte koşa koşa Travis'in yanına geldi.

"Bu koku ne?" Travis geri çekildi ama Kacey onun omzuna bir tokat attı.

"Kıpırdama."

Kacey ona bir bardak suyla pembe bir hap verdi, sonra da iğrenç kokulu merhemi vücuduna sürmeye koyuldu.

"Benden intikam almaya çalışıyorsun, değil mi?" Kötü kokulu macun kollarını yakmaya başlamıştı. Kacey onun ölümü olacaktı.

"Her şeyi uyuşturacak," dedi Kacey, macunu Travis'in kollarına yedirdi. Travis kendini epey iyi hissetmeye başladı, ta ki "uyuşturma" sözcüğünü fark edene kadar.

"Hayır!" Travis Kacey'i itekledi. "Uyuşmak istemiyorum! Uyuşursam bu da şey yapamayacağım anlamına gelir..."

Kacey kaşını kaldırdı. "Şey?"

Travis bundan sıyrılamayacaktı. "Eee, hissedemeyeceğim. Hiçbir şey... hissedemeyeceğim."

"Hissetmen gereken, bu kadar önemli olan şey neymiş?"

Travis Kacey'in elini tokatladı ve ona sokuldu, eliyle boyununun okşadı. "Sorman gerekiyorsa bilmeyi hak etmiyorsun demektir."

Kacey gülüp onu burnundan öptü.

Bir annenin, küçük bir çocuğa yapacağı gibi.

Uyuşturucu krem bir yana, Travis erkekliğini kaybetmeye başlıyordu.

“Kaldır çeneni.” Kacey dilini Travis’in alt dudağında gezdirdi, sonra da ağzına doğru nefes verdi. “Bu şeyi aletine sürüyor falan değilim.”

“Aletim mi?” diye kekeledi.

Kacey başını sallayıp güldü. “Şimdi, ben seni iyice ovalarken kıpırdamadan otur.”

Böylesi daha iyiydi.

Ve sonra Kacey elini kâseye daldırdı ve biraz daha macun aldı.

Ah, işkenceye devam.

“Bu şey ne kadar üstümde kalacak?”

“Bir saat.”

“Bir saat mi?” Travis bir küfür mırıldandı. “Ve bir saat boyunca ne yapmam gerekiyor? Kollarımı falan da hareket ettiremiyorum. Bu pisliği her yere bulaştıracam.”

“Sen...” Kacey kâseyi yere koyup ellerini havluya sildi. “... bir şey yapman gerekmiyor.”

Travis gülümseyerek geriye yaslandı, bu kadar uslu durduğu için ödüllendirileceğinden, kendiyle epey gururlanıyordu. Esneyip başını salladı. Fena yorulmuştu.

Kacey dudağını ısırıp Travis’i karnından öpmeye başladı.

Travis bir kez daha esneyip gözlerini kapattı.

Kacey’in dili, cildinde minik daireler çizdi, göğsüne kadar sıcak bir çizgi çekti. Travis; eğilmeye ve Kacey’in dilini ağzıyla yakalamaya çalıştı, onun kendisini zevklendirdiği gibi zevk vermek istedi.

Kacey geri çekilip başını salladı, onu kendine çekerken tırnakları Travis’in sırtına girdi, merhemi üstüne bulaştırmamaya özen gösteriyordu.

Elleri Travis’in boynunda kayarak saçlarına girdi. Kacey

onun alt dudağını çekiştirerek “Seni hep kendime saklamak istemişim,” diye fısıldadı.

Travis boğuk sesle “Bana işkence etmek için mi?” diye sordu.

“Kesinlikle. Sonuçta ben küçükken de sen bana işkence ederdin, o yüzden biraz olsun intikam almam gayet doğal.” Travis’in kulağını yaladı. Travis az kalsın koltuktan düşecekti. Ellerini, Kacey’in bedeninin herhangi bir yerine dayamamak için çok uğraşıyordu. Patlayacakmış gibi hissediyordu kendini. Uyuşturucu kremin, bedeninin alt kısmına bulaşmadığını bilmek, iyi olan tek şeydi.

Travis bunun tam manasıyla farkındaydı.

Yine de Kacey onu böyle öpmeye devam ederse kendi kendini utandırmamak için bir şeyler istemek zorunda kalacaktı.

“Kace.” Ağzı, Kacey’in ağzını buldu. Dudaklarını ayırdı ve dilini Kacey’in ağzının içine soktu, her zerresinin tadını aldı, ağzının verdiği sıcak hissin tadını çıkardı.

Kendini biraz daha rahatlamış hissederek geriye yaslandı, Kacey’in ona sokulmasına izin verdi. Kollarını yanından ayırmadı.

Öpüşleri onu rahatlatıyordu kendini rahat hissetmesini sağlıyordu ve....

“Siktir.”

“Pardon?” Kacey’in başı hızla yukarı kalkınca Travis’e gömleğinin altındakilerin nefis bir manzarasını sundu.

“Benadril.” Tanrı’m, peltek konuşmaya mı başlamıştı? Hayır, hayır, bu olmayacaktı, her şey harika ilerlerken hayır.

“Ne olmuş?” Kacey işine geri döndü, Travis’in karnını öpmeye devam etti.

“Huykumu gediriyorrr.” Travis çift görmeye başladı. Kacey birdenbire iki başlı oldu, Travis’in kolları o kadar ağırdı ki gövdesinden koptuklarından emindi.

“Keysi?” Belki de gözlerini sadece bir an için kapatsa yeni-

lenecek, gençleşecekti ve....

“Travis?” Kacey onu sarstı ve Travis inleyip horladı.

Çok fazla Benadril.

Kacey “Bağıışıklık kazanmayınca böyle oluyor!” dedi kendi kendine. Omuz silkip kâseyle havluyu aldı. Mutfağa giderken bir horlama daha işitti ve kıkırdamadan edemedi. Zavallı adam.

Oturma odasına döndü, masaya bir fincan kahve koydu ve kanepede, Travis’in yanına oturdu. O kadar huzurlu görünüyordu ki.

Mükemmel görünüyordu.

Kacey iç çekti.

Gerçek olamayacak kadar iyi miydi? Önünde hiçbir engel yokmuş gibi görünmesi, neden Kacey’i o ulaşılamazmış gibi göründüğü zamandan daha fazla korkutuyordu?

Birbirlerinden nefret ettikleri zaman, kalbinden endişe etmesi gerekmiyordu en azından. Ama şimdi, Travis hiç uğraşmadan onu kazanmış gibiydi. Onu neşelendirmiş, beraber zaman geçirmişti. Onu lise buluşmasından kurtaracak kadar ileri gitmişti. *Ashında*, diye düşündü, dudağını ısırdı, *Travis her zaman oradaydı. Arka planda.*

İç çekti ve kapalı televizyona baktı, yanındaki DVD’leri incelerken gözlerini kıstı.

Aile Hatıraları 2002.

Sessizce, parmaklarının ucuna basarak DVD oynatıcısının yanına gitti ve CD’yi yerleştirdi. Yapacak başka bir şeyi yoktu, hatıralara dalabilirdi. Bets tüm hatıralarını DVD’ye kaydetmiş olmalıydı. O zavallı çocukların hiçbir şansı yoktu.

Dikkatle yerine oturdu ve *oynat* düğmesine bastı.

Fonda N-Sync çalmaya başladı, sonra da ekranda Jake ve Travis göründü. Dans ediyorlardı.

Herhangi bir dans değildi bu. Hayır çünkü hiçbir dans şu anda izledikleri kadar komik olamazdı.

Travis kıvrıcık, sarışın bir peruk takmıştı. Ve grubun vokalisti oynuyordu.

Gerideki Jake kıcını sallıyordu.

Ama en iyi kısmı? Küçük kliplerinin nelere mal olacağını bilecek kadar büyümüş olsalar da son derece ciddi görünüyorlardı.

Şarkı biterken Büyükanne Nadine leopar desenli bir taytla sahneye girdi ve gitar çalmış gibi yapmaya başladı.

Kacey güldü ve ağzını elinin tersiyle kapattı.

Tek düşünebildiği, bu CD'nin bir kopyasını nasıl yapabileceği ve bunu basma nasıl sızdırabileceğiydi. Jake onu öldürdü.

Ve kesinlikle buna değerdi.

Film 2007 yılının Noel'ine geçiş yaptı.

Kacey o Noel'i hatırlıyordu. Anne babasının ölümünden iki yıl önceydi. Kanepede kıpırdandı, ayaklarını altına aldı ve o mükemmel Noel'i izledi.

O ve Jake, ağacın altında oturuyorlardı. Kacey'in diş telleri odadaki mum ışığında parılıyordu ve on altı yaşındayken bile kadınların aklını çelebilen Jake'in kıvrıcık, kahverengi saçları, ışıldayan bir gülümsemesi vardı. Kacey gördüklerinden gözlerini alamayarak kıkırdadı.

Travis arka plandaydı, somurtuyordu veya somurtuyormuş gibi görünüyordu. Gözlerini yere dikmişti ve elindeki parlak ambalaj kâğıdıyla oynuyordu. Video ona yakın çekim girdi. Travis sarsılıyor, kendi kendine bir şeyler mırıldanıyordu.

Büyükanne Nadine yandan "Ver şunu ona," diye bastırdı.

Kırmızı etiketin üstünde yazanları okuyan Kacey korkuyla izledi. *Kacey'e.*

Boğazına oturan duygu yüklü yumruyu yutan Kacey, Travis'in ellerini pantolonuna silmesini ve yavaşça kalkıp ona doğru gitmesini izledi.

Zamanda geri gidip kendi kendine "Bak ona! Bak!" diye haykırmak istiyordu.

On altı yaşındaki Kacey, bunun yerine Travis'e öfke dolu bir bakış attı ve sonra kalkıp biraz daha baharatlı elma şarabı içmek istediğine dair bir bahane uydurdu.

Travis donakaldı.

Jake sıırttı. "Ne? Senden bir hediye kabul edeceğini mi düşündün gerçekten? Yaptığın her şeyden sonra?"

Travis başını sallayıp dudaklarını yaladı, paket yavaşça ellerinden kayarak yere düştü. Ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu ve yürüyüp gitti.

Büyükanne Nadine, Travis'in ardından giderken Jake gözlerini devirdi.

Ve sonra Jake, Kacey'in hayatında gördüğü en aptalca şeyi yaptı. Paketteki etiketi söktü, sonra da Kacey odaya girince sanki ona bir hediye almışçasına paketi ona uzattı.

Kacey heyecanla "Bana mı?" diye cıyıkladı. "Ah, Jakey!"

Öff, boğun beni, diye düşündü Kacey ama gözlerini ekrandan alamıyordu.

On altı yaşındaki hâlinin paketi açmasını ve heyecanla nefesini tutmasını, sonra da kollarını Jake'in boynuna dolamasını izledi.

"Bu mükemmel!"

Ve Kacey o anda, hediyenin ne olduğunu anladı.

Film dönerken gözlerinden yaşlar akıyordu.

Kendisi, annesi ve babasının, çıktıkları bir aile tatilinde çekti oldukları, çerçevelenmiş bir fotoğrafı bu, altında *Sevgi* kelimesi vardı.

Kacey televizyonu kapattı ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

Geceleri hâlâ yatağının yanında duran fotoğrafı bu. Anne babası öldüğünde bakıp ağladığı fotoğrafı, günü kötü geçince konuştuğu fotoğrafın ta kendisiydi. Ve onu veren Jake değildi.

Travis'ti.

Kacey ona baktı. Gözleri açılmıştı ama Kacey onun üzgün olup olmadığını veya temkinli durup durmadığını anlayamı-

yordu.

“Sen...” Yutkunup gözlerini sildi. “Sen bana şimdiye kadar aldığım en güzel hediye verdin. Annemle babam öldüğünde...” Tüm bedeni hıçkırıklarla öylesine sarsılıyordu ki cümlesini bitirememişti.

Travis küfretti ve Kacey’i hemen kendine çekti, ona sarıldı ve saçlarını öptü. “Şşş, bebeğim, geçti. Her şey iyi olacak.”

Her zaman Travis’ti. Her zaman. Travis gözlerindeki yaşları silerken ona bakmak için olduğu yerde döndü.

Sonra Travis’in ağzı tüm sıcaklığıyla Kacey’in ağzının üstüne kapandı; hükmediciydi, vahşiydi. Her zerresini eritti ve yatıyor olsa bile dizlerini zayıflattı. Travis; onu öptü, gözyaşlarını sildi, öpücükleri yanağında alev alev bir çizgi çekti, ağzını buldu.

Travis gözlerini açtığında utançla dolup taşmıştı. Sanki o anı yeniden yaşıyor gibiydi. Reddedilmenin ve alay edilmenin acısını yeniden yaşamak, ağzında acı bir tat bırakmıştı.

O zamanlarda yapmak istediği tek şey özür dilemek, Kacey üniversiteye gitmek için onları terk etmeden önce ona değer verebileceği bir şey vermektir.

Jake her şeyi mahvetmişti ama Travis en sonunda övgüyü Jake’in almasını umursamamıştı. Kötü bir durumdu ve Travis öfkelenmişti ama Kacey’in yüzündeki ifadeye bakınca buna değdiğini anlamıştı. Fotoğrafı ona kim verirse versin fotoğraf ondaydı en azından ve Travis bunun için şükreliyordu.

Sadece Kacey’in mutlu olmasını istiyordu.

Tek arzusu, onun gülümsediğini görmektir.

Görev tamamlanmıştı. Travis; üstelememiş, yürüyüp gitmiş, o günden sonra da Kacey’le konuşmamıştı.

“Travis.” Kacey onu dudaklarından, sertçe öptü. Travis, kollarında o iğrenç uyuşturucu krem olduğu için dikkatli davranabilirdi ama umursamıyordu. Önemli olan tek şey, Kacey’in artık kollarında, tam olarak ait olduğu yerde olmasıydı.

“Travis,” dedi yine, bu kez geri çekildi.

“Ne?”

“Dudaklarımı hissedemiyorum.”

“Ha?” Travis ona baktı. Kremin bir kısmı Kacey’in dudaklarına bulaşmıştı ve dudakları müthiş bir hızla şişiyorlardı.

“Ee, Kace, belki de biraz Benadril almalısın.”

Gözlerini kocaman açarak “Niye?” diye sordu Kacey.

“Ee, sadece sözüme güven, tamam mı?”

Onu hafifçe itip kendinden uzaklaştırdı, hap kutusuna uzandı ve Kacey’e pembe bir hap attı. Kendisini neredeyse yarım saat boyunca hayaller diyarına gönderen hapın aynısını.

Kacey hapi aldı ve su dudaklarına değerken yüzünü buruşturdu.

“Duşa gir.” Travis önce kollarına, sonra da Kacey’in dudaklarına baktı.

Kacey’in yüzü kızardı.

“Ne? Birdenbire masum kız gibi mi davranacaksın?”

“Hayır.” Kacey dudağını ısırды ve saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. “Sadece, ee, kullandığım o şey, içinde karanfil ve başka şeyler var ve su daha beter yapar. Cildinden çıkarmak için yağ kullanman gerekiyor.”

“Yağ,” diye tekrarladı Travis, ağzı biraz açık kalmıştı. “Ne yağı?”

“Hindistancevizi yağı.”

“Tamam.” Travis yutkunup başını çevirdi, boynunu kaşımak için kolunu başının üstünde kaldırdı. “Yağla ovalamamız gerek yani.”

Kacey başını salladı.

“Ama ben...” Travis Kacey’e doğru başıyla işaret etti, Kacey de ona boş boş baktı. Travis gözlerini tavana çevirdi. “Sana dokunamam, yoksa yağ ve uyuşturucu krem üstüne bulaşır.”

Kacey dudağını ısırıp göz kırptı.

“Yani bakabilirim ama dokunamam?” Neden kendi kendine işkence etme ihtiyacı duyuyordu ki? Hangi şekillerde

söylemiş olsa da. *Hayır* hâlâ *hayır* demekti. O orada bir aptal gibi dikilir, ellerini kendine saklarken Kacey'in kendi kendini yağla ovuşturmasını izlemek zorunda kalacaktı.

“Belki de bunu ayrı ayrı yapsak en iyisi olur. Bilirsin... sen bir odaya girersin, ben de başka bir odaya.” Bedeni buna itiraz edercesine irkildi.

“Travis.” Kacey ellerini beline koydu. “Maceracılığın nereden senin?”

“Uyuyakalıp salya akıtmaya başladığım andan itibaren, erkekliğimle beraber onu da kaybettim.”

“Hadi ama... yapabilirsin.”

“Ah, yapabileceğimi gayet iyi biliyorum, çok sağ ol. Sadece şu anda bunu yapabilmem mümkün değil. Bedenim, neyi yapıp neyi yapamayacağımı anlamak konusunda hiçbir sorun yaşamıyor, inan bana.”

Kacey'in gözleri onu tepeden tırnağa taradı, gözleri bir hanımefendinin gözlerinin asla durmaması gereken bir yerde kalakaldı. “Görüyorum.”

Evet, herkes görebilirdi. Görmemesi için kör olması lazımdı.

En olmaması gereken yerlerine kan hücum etmeye başladı. Arzudan ölebilir miydi insan?

“Hızlı gideriz.” Travis'le el ele tutuştu.

“Evet... çünkü her erkek, çıplak göğsüne yağ sürüp inleyen güzel bir kadının huzurundayken hızlı gitmeyi hayal eder...”

“Travis?”

“Evet?” dedi, boğuk sesle.

“Burada porno film çekmiyoruz, o yüzden kimse inlemeyecek.”

“Hey, bu benim işkencem ve ben de inleme hayalleri kuruyorum. Bırak da rüya göreyim.”

Kacey pes etmiş gibi bir ifadeyle ellerini kaldırdı ve Travis'in önünde merdiveni tırmanmaya koyuldu.

Travis her adımda basamakları sayıyor, tüm bunları bir şe-

kilde patlamadan veya utanç verici herhangi bir şey yapmadan atlatabilmeyi umut ediyordu. Geçmiş, bunu başarma ihtimalinin pek yüksek olmadığını gösteriyordu ona. Aynı *Açlık Oyunları* filminde olduğu gibi. Küfretti ve büyük odadaki duşa çıkan son iki basamağı ayaklarını yere vura vura çıktı. Evdeki en büyük banyoydu burası ve iki duş başlığı, üstünüze yağmur yağıyormuş hissini veren bir yağmur efekti vardı.

Banyoya girdi ve Kacey'in bir kutu hindistancevizi yağı almasını, ellerinin arasında ovuşturmasını izledi.

Fantezisi o anda darmadağın olmuştu. "Bu sert."

"Hindistancevizi yağı böyledir," dedi Kacey göz kırparak. "Ellerinin arasında ovuşturunca ısınır sıvılaşır." Hemen gösterdi ve Travis'e yağdan bir parça verdi. "Uyuşturucu krem sadece yüzüme bulaştı, senin sayende ve kollarımda—bu da senin sayende."

Kacey'in yağı ellerine sürmesini izleyen Travis, dişlerinin arasından "Sorun değil," dedi.

Travis hareketsiz durup, bir ergen gibi ağzı açık bir hâlde onu izlerken Kacey ona "Soyun," diye emretti.

"Anlamadım?"

"Soyun." Travis'in gömleğine işaret etti. "Hemen."

"Ama sadece kollarımda ve...."

"Travis, bekleşme. Giysilerini bir erkek gibi çıkar, bu kadın da sana yağ sürebilsin."

Travis terliyordu. Kacey'in ellerini vücuduna yakın bir yerde düşününce bile terlemeye başlamıştı. Fena hâlde tahrik olmaktan ve bu konuda hiçbir şey yapamamaktan, bu arada hayallerinin kadınının da onu yağla ovalamasından daha utanç verici bir şey yoktu. Özellikle de Travis'in bu kadar tahrik olmasının sebebinin kendisi olduğunu biliyorken.

Travis küfrederek tişörtünü çıkardı ve yere fırlattı. Ardından pantolonunu savurdu ve boxer şortuna uzandı...

"B-ben..." Kacey'in ağzı açık kaldı ve gözlerini kapattı. "Sadece tişörtünü kast etmişim."

Lanet olsun.

Ne demesi gerekiyordu? Pardon, o nefis ağzın dikkatimi dağıttığı için ne dediğini anlayamadım? Pardon, anatomimin öbür kısımları karar verme yeteneğimi bulandırıyor?

Bir şey söylemedi, bunun yerine sırtı ve kollarını açtı, Kacey'in yağı sürebilmek için ona çok yaklaşması gerektiğinin farkındaydı.

Travis'in açtığı boşluğa giren ve elindeki yağı kollarına çok yavaşça sürmeye başlayan Kacey'in yüzü alev alev yanıyordu. Elleri baştan çıkarıcı bir ritim tuttukurken Travis gözlerini kapadı. Öne yaslanıp Kacey'le anne babasının banyosunun zemininde sevişmemek için kendi kendini tutmak zorunda kaldı.

"Hmm." Kacey'in sesi titriyordu. "Kolların tamamdır. Ellerinle beraber durulayabilirsin."

Travis gözlerini açtı, Kacey dudaklarından bir nefes kadar uzaktaydı sadece. "Tamam," dedi, duşa girdi ve kollarının alt kısmıyla ellerini duruladı. Kızarıklıklar gitmişti, artık uyumuyorlardı. Bir havluya sarındı ve duştan çıktı.

"Ya şimdi?"

"Burada biraz var hâlâ." Yağla Travis'in omuzlarına dokundu ve ovuşturmaya başladı. O kadar güzeldi ki Travis ayakta kalabileceğinden emin olamıyordu. Ve sonra, Kacey'in omuzlarına uyuşturucu kremden sürmediğini fark etti.

Üstünde bir tişört olduğu için Kacey oraya kadar ulaşamıyordu.

Gözlerini açtı.

Kacey sırtıyordu.

"Şakacı."

"Kesinlikle." Kuvvetle dudaklarından öptü. Travis güldü ve onu giyinik haldeyken dosdoğru duşa soktu.

"Ah, pardon, şimdi bunları çıkarman gerekecek." Kacey kolunu tokatlarken omuz silkti. Küçük baş belası, ellerini başının üstünde kaldırdı. Travis, Kacey'in bluzunu usulca çıkar-

dı. Dantelli siyah sutyenini izlerken kalbi göğsünde küt küt atıyordu.

“Bunu da.” Kacey’in kot pantolonunu çekiştirdi, onu kendine çekti. Kacey kıkırdadı ve Travis’in havlusunu çekti. Havlu yere düştü. Travis sırtarak Kacey’in pantolonunun ilk düğmesini çözdü ve fermuarını indirdi. Kacey pantolonunu çıkardı ve biraz sonra Travis’in önünde duruyordu güzel, baştan çıkarıcı bir tanrıça gibiydi. Kahretsin! Travis onu hak etmiyordu. Ama o anda onu o kadar istiyordu ki bunu umursamıyordu.

Kacey’i düşün altına çekti. Bedeninden sular aktı, küçük damlalar dudaklarından damladı ve boynundan aşağı kaydı, dantelli sutyeninde durdu ve düz karnından aşağı indi.

Travis eğildi ve Kacey’i çenesinden öper, gözlerini kapatırken bir su damlasını dudaklarının arasına sıkıştırdı.

Kacey’de evinin tadı vardı.

Sonsuzluğun.

Bölüm 27

Kacey aklını kaçırmış olmalıydı. Daha önce hiçbir adamın yanında çıplak kalmamıştı. Hiç. Jake'i saymıyordu çünkü bu anın ardından, onun gerçek bir erkek olup olmadığından emin olamamıştı. Travis'i ve onun çıplak bedenini gördükten sonra, hayır.

O vücut hakkında aşk romanları yazılabilirdi.

Karnına yayılmış tüm o kaslar. Travis, Kacey'in boynundaki su damlacıklarını yalarken onun kollarında mutlu mutlu iç çekti.

Şeyden bahsetmeye bile gerek yoktu... kadınların bahsetmemesi gereken o vücut bölümlerinden. Gergin gergin kıkırdadı. Jake onunla başa çıkamazdı çünkü Travis gibi biri değildi. Travis kolunu Kacey'in boynuna doladı ve onu bir kez daha düş başlığının altına soktu. Sabuna uzandı ve Kacey'in göğsünü sabunlamaya başladı.

Geri çekildi. "Kahretsin, keşke bunu da çıkarabilecek kadar cesur olsaydım." Sutyene işaret etti ve sırıttı. "Ama içinde güzel görünüyorsun." Tek hamlede önünde çömeldi. Göbeğine öpücükler kondururken Kacey o kadar tedirgin olmuştu ki dizleri az kalsın birbirine çarpacaktı.

Travis dişleriyle Kacey'in leğen kemiğini kemirdi ve eğilip onu dizinin arkasından öptü, gözlerini yavaşça kaldırarak ona baktı. Ellerini beline koydu. "Mükemmel."

Elleri yerinden kıpırdamıyordu. Kacey'in giysilerinin geri kalanını çıkarmaya çalışmadı, önünde diz çökmeye devam etti. Gözlerini kapattı ve alnını Kacey'in karnına dayadı.

Sular sırtından aşağı boşanan Kacey, birkaç dakika boyunca Travis'in başını okşadı. Sonra Travis bir kez daha ona baktı, dudaklarıyla birlikte gözleri de gülümsüyordu.

Kocaman ellerini bacaklarından yukarı kaydırды ve Kacey'i

sabunlamaya devam etti. Kacey onu ne kadar istese de Travis onu öpmekten başka bir şey yapmıyordu.

Travis şampuanı uzandı ve Kacey'in saçlarını yıkadı, kafa derisine özenle masaj yaptı. Kacey ona yaslanıp gözlerini kapadı. Çıplak kaslar vücudunu sardı ve Kacey sonsuza dek orada kalmak istiyordu.

Travis onu bir kez daha duş başlığının altına çekerken Kacey'in kulağına "Durulan," diye fısıldadı. Kacey'in saçlarındaki şampuanı yıkarken parmakları onu büyülüyordu sonra da aynı sıcak eller Kacey'in beline dolandı ve onu kendine daha sıkı sardı. "Çıkmalıyız."

Travis'in söyleyeceğini düşündüğü kelimeler bunlar değildi.

"Ne?" Kacey, terslenmek veya sinirlenmiş gibi görünmek istememişti.

"Bence..." Travis Kacey'in kulağını kemirip iç çekti. "... çıkmalıyız, annemlerin banyosunu şenlendirmeden önce."

Reddedilme hissi Kacey'i sardı. Kacey titriyordu yavaşça geri çekildi. Travis onu sıkıca tuttu ve usulca soğuk duvara yasladı.

Saçlarının altını, boynunu öperken kulağına "Böyle değil," diye mırıldandı. "Hem, ilk seferimizin... anne babamın duşunda mı olduğunu hatırlamak istersin gerçekten?"

Bir daha düşününce.

Kacey kıkırdadı ve Travis'i dudaklarından öptü. Travis'in aç bakışları onu tepeden tırnağa tararken gözleri daldı. Kacey'i son kez, sertçe öperek onu itti ve bir dakikaya geleceğini söyledi.

Kacey zıplayarak duştan çıktı, bir havluya sarındı ve duşun kapandığını işitti. Travis dışarı çıktı, yakışıklı yüzüne kibirli bir sırıtış yerleşmişti.

"Komik bir şey mi var?"

"Hayır." Travis gülümsemeye ve çenesini ovuşturmaya devam ediyordu.

"Sana neden inanmıyorum o zaman?"

“Çünkü yalan söylüyorum.” Travis kolunu duvara dayadı ve tüm ağırlığını vererek yaslandı.

“Ee?”

Travis başını salladı. “Hayır, sana söylemeyeceğim. Görmen gerekecek ama sürpriz olsa en güzeli olmaz mı?”

“Hayır. Hayır, olmaz,” dedi Kacey, kupkuru bir sesle.

Travis ona bir öpücük gönderdi ve banyodan çıkarken kalçasına bir tokat attı. Kibirli adam, Travis Titus. Küçük keke-me çocuğun zamparanın teki olduğunu kim bilebilirdi? Veya bir film yıldızı gibi öpüştüğünü? Daha önce bir film yıldızıyla öpüşmemişti ama Johnny Depp’le öpüşmenin Travis’le öpüşmeye çok benzer olacağını düşünüyordu.

Öyle olmalıydı.

Başka bir şey olamayacak kadar iyiydi.

Aynadaki yansımasına baktı. Görünürdeki cildinin tamamı kıpkırmızı kesilmişti. Parmakları lavabonun kenarını kavradı. Daha sıkı kavrarken bir şangırtı yükseldi. Yüzük. Jake’in yüzüğü ona bakıyor, onunla alay ediyordu. Kacey suçluluk değil, küçük bir öfke hissetti. Yüzüğü parmağından çıkardı.

Kararını vermişti, Jake’in eski odasına doğru gitti. Her şey tıpkı Jake’in bıraktığı gibiydi. Kupaları gardırobunda sıralanmıştı. *The Pussycat Dolls*’un birkaç resmi duvarda asılıydı, yatak örtüsü her zamanki soluk kırmızıydı. Çok sayıda hatıra, bu odanın parçasıydı. Ama bitmişti artık. Bu kadar. Kacey’in yarın gitmesi gerekiyordu ama Travis’in ondan kalmasını istemesini umut etti. Kendisine olan aşkını ilan etmesini umuyordu aslında. Bir şey kesindi, Kacey veda ediyordu.

Jake’e elveda, acılarla hatıralara elveda, yanındaki çocukla parlak bir geleceğe merhaba. Kacey, Travis’le geçirdiği zamanı düşününce heyecanla haykırmamak için dudağını ısırdı. Yüzüğünü komodinin üstüne koydu ve üstünü değiştirmek için odasına koştu. Travis ona nasıl bir sürpriz hazırlamışsa Kacey bunu hemen istiyordu. Özellikle de Travis veriyor, o da alıyorsa.

Kacey merdivenden aşağı, mutfağa doğru koştu, Travis'in orada olacağını tahmin ediyordu. Sonuçta kurabiyelerden başka bir şey yememişlerdi ve öğle yemeği saati yaklaşıyordu.

Bir tencereden yükselen şangırtı, Kacey'in tahminini doğruladı. Mutfaka girdi ve kahkahayı bastı.

Travis yerde emekleme pozisyonundaydı, bir tencereye sert makarna parçaları atıyordu.

"Yemek pişiremiyor musun?" Kacey başını yana eğip sırıttı.

Travis ona bakıp kaşlarını çatı. "Kimse aynı anda bir sürü işe koşmanın bu kadar zor olduğunu söylememişti." Son makarnayı da tencereye atıp ayağa kalktı. "Neyse ki bu şeyden bir kutudan fazla var."

Kacey kuru makarnaya işaret ederek "Önce suyu kaynatman gerektiğini biliyorsun," dedi.

"Biliyorum." Travis onu hiç de ikna edemeyen bir kahkaha attı ve makarnaları çöpe atarak tencereyi musluğun altına soktu.

Kacey onun dar kot pantolonuna bakmak için bu fırsatı kaçırmadı. Travis öne uzanıp masayı silmek için bir havlu alırken gülümsediğini hissetti. Transa girmiş gibiydi. O kadar ki Travis arkasına döndüğünde başını hızla kaldırmak zorunda kaldı.

Travis'in yüzüne bilmiş bir gülümseme yerleşirken yüzünün alev alev yandığını hissetti. "Sevdiğin bir şey buldun mu?"

"Hayır." Kacey gözlerini kaçırıp tırnaklarını incelemeye koyuldu. "Neden makarna?"

"Neden olmasın ki?"

Erkekler.

Travis omuz silkti. "Sen sekiz yaşma basana kadar makarnadan başka bir şey yemediğini gayet iyi biliyorum."

"Hadi ama." Kacey gözlerini devirdi. "Başka şeyler de yedim."

“Saysana.”

Kacey zihnini taradı ama aklına gelen tek şey makarnadan da beterdi. “Konserve makarna bağımlısı olabilirim.”

“Köfteli mi köftesiz mi?” diye sordu Travis, üstüne atılıp kollarıyla onu sardı.

“Köfteli.” Uzanıp Travis’i çenesinden öptü. “Niye ki? Bana ondan da mı yapacaksın?”

Travis omuz silkti. “Makarnayı yakarsam, konservesini yapmak için mikrodalga fırına güvenmemiz gerekebilir.” Kacey’i alnından, sonra da yanağından öptü. “Bir itirafım var.”

Travis’in dokunuşuyla ürperen Kacey “Nedir?” diye sordu.

“Yemek yapmayı bilmiyorum.”

Hayır ama öpüşmeyi biliyorsun. “Eh, bu sanırım seninle yataamayacağım anlamına geliyor.”

“Bunu diyeceğini biliyordum.” Travis Kacey’in sırtını bürkerken ağzı onun boynunu buldu. “Ama iyi zaman geçirdik, değil mi?”

Travis’in dudakları ensesine bastırırken Kacey bunun cevapsız bir soru olup olmadığını merak etti.

Travis geri çekildi. “Özür dilerim, acıkmışken kendimi kaptırabiliyorum.”

Kacey tek kaşını kaldırdı.

“Karnım acıkmışken,” dedi Travis, boğazını temizledi. “Ee, her neyse, eh, şunu halledelim de gideriz.”

“Gitmek mi?” Kacey diğer kutuyu aldı ve kaynar suya dökmeye başladı.

“Evet, bir planım var.”

“Ah,” dedi Kacey gülerek; kutuyu Travis’e attı. “Sürprizin yemek değildi yani.”

“Kesinlikle hayır.” Travis ürperdi. “Benim orijinallikten bu kadar uzak olduğumu düşündüğün için kırılmalı mıyım şükretmeli miyim bilmiyorum.” Bunu bir an için düşünüyormuş gibi göründü, sonra da başını salladı. “Şükretmeliyim. Evet. Şimdi şu turuncu şeyi dök de sürprize geçelim.”

“Spor öncesi karbonhidrat yüklemesi yapıyoruz galiba, değil mi?” diye takıldı Kacey.

Travis hırladı ve Kacey’i masaya yasladı. “Hiçbir fikrin yok.” Dudakları, agresif bir öpüşle Kacey’in dudaklarını buldu. Kacey tam da kollarını onun boynuna dolamışken tüten buharın sesini duydu.

Travis küfretti ve içindeki o turuncu şeyle çok acınası görünen makarna tenceresine döndü. “Suyunu süzmeyi unuttum.”

“Evet.” Kacey başını salladı.

“Pizza?”

“Çin yemeği?”

“Tayland?”

“İtalyan,” dediler aynı anda. Kacey telefona giderken Travis de eve sipariş edebilecekleri İtalyan yemeği bulabilmek için telefonundan internete girdi.

Yarım saat sonra, sipariş ettikleri tavuklu *alfredo* makarnayı masaya koydular ve bir şişe kırmızı şarap açtılar.

Kacey lokmalar arasında “Çok... güzel,” diye mırıldandı.

“Yemek pişiremiyorum ama sipariş verebilirim...” diye böbürlendi Travis, keçi peynirli bir dilim *bruschettayı* Kacey’in dudaklarına götürdü.

Bunlar Kacey’in ilk buluşmada yiyeceği türden yemekler değildi asla.

Çok aşırı sarımsaklıydı.

Tam anlamıyla rahatlatıcı bir yemekti ve Kacey, Travis’le paylaşabileceği daha mükemmel bir yemek düşünemiyordu. Küçük bir ülkeyi doyurmaya yetecek kadar yemek sipariş etmişlerdi ama etraflarında bu kadar çok seçeneğin yayılmış olmasında hoşla giden bir şey vardı.

Kacey bir nefes verip şarabından bir yudum alırken “Yapamam,” dedi. “Tükendim. Gerçekten de bir lokma daha yiyemem.”

Travis ellerini başının arkasına koydu ve koltuğunda geriye yaslandı. “Çok yazık.”

“Niye?”

Omuz silkti. “Sürprizin bir kısmı tatlıydı.”

Travis’in tatlısı bir sürü ten teması, krem şanti ve çikolata mı içeriyordu? Çünkü Kacey bu noktada biraz daha fazla yemek istediğini düşünmeye başlamıştı. Ağzı sulanarak öne yaslandı. “Ee, ne bekliyorsun?”

“Hazırsın o zaman?”

Yukarı kata çıkmaktan bahsediyordu değil mi?

“Sen hazırsan ben de hazırım.” Travis masanın etrafından dolaşp onu kollarına atarken kalbi küt küt atıyordu.

“Kulağa harika geliyor. Şimdi, git de bir kazak al.”

“Ha?” Nasıl bir oyundu bu böyle?

“Tatlı için,” dedi Travis, gözlerinde alaycı bir parıltıyla.

Kacey dudağını ısırp Travis’ten uzaklaştı. “Tamam ama bu bir numara olmasa iyi olur.”

“Lütfen.” Travis ellerini kaldırdı. “Sanki seni daha önce kandırmışım gibi.”

“On yaşındayken yatağıma kurbağalar koyan adam söylüyor bunu.”

“Ölüydüler.”

“Evet, Travis,” dedi Kacey, gözlerini devirdi. “Böylesi çok daha iyi. Ölü kurbağalar. Ciddi misin?”

“Kazağını al.” Ellerini kot pantolonunun ceplerine tıktırarak ve yere bakan Travis, birdenbire gergin ve güvensiz göründü.

“Tamam.” Kacey fırlayıp çantasında bulabildiği ilk kazağı aldı. Merdivenlerden aşağı koşarken Travis anahtarları alıp dışarı çıkmıştı bile. “Tamam, nereye gidiyoruz?”

“Bu da sürprizin bir kısmı.”

“Tamam.” Kacey cipe atladı.

“Ve çekiciliğimin.”

Kacey gözlerini devirerek cüzdanından bir sakız çıkardı ve Travis’in cipi uzun caddeye çıkana kadar bekledi.

Gidecekleri yere ulaşmaları on dakikalarını aldı.

Ve Kacey bunu gerçekten tahmin edemezdi.

Biri ona ipuçları verse bile.

Çünkü burası, lisenin son yılında mezuniyet balosunun yapıldığı yerdı. Ayrıca onlar ölmeden önce annesiyle babasının restoranıydı. Kacey'in zihnindeki çok sayıda hatıra dışarı taşar gibi oldu. Hatıralarım içinde tutabilmek için nefesini tutması gerekti. Yutkundı, önündeki ışıklar titreşirken kendini yavaşça nefesini vermeye zorladı. Tam da hatırladığı gibi görünüyordu burası.

Columbia Nehri'nin yanına kurulmuş olan bu yer, orada yaşayanların gözdesi olmuştu. Bira seçenekleri efsaneviydi. Columbia Nehri ve Yakima Vadisi civarından o kadar çok şarabı vardı ki insanlar gün boyu şarap tadımı yapmak için en iyi yerin Nehir Kıyısı'ndaki bir masa olduğunu söylerlerdi.

"Nehir Kıyısı," diye fısıldadı Kacey ve ellerine baktı. Sanki acısını içinde tutmak istiyormuşçasına ellerini kavuşturmuştu. Tüm o hatıralar... ailesinin ölümü, Jake'le birlikte buraya gelip bu yasak olsa bile babasını bir bardak şarap içmesi için ikna etmeye çalışmaları...

Babası asla içmezdi ama yine de.

Gerideki garson girişinin orada öpüştikleri o zamanlar.

Ayrıca burası, Travis ve Kacey'in son beş yılda konuştukları tek yerdı.

Kacey bunu dün gibi hatırlıyordu. Annesiyle babası bu restoranı doğal olarak ona bırakmışlardı ama Kacey ne Portland'ı ne de eski yaşamını istemediği için burayı bir aile dostuna satmış, parayı da kendine bir araba almak ve ailesinin borçlarını ödemek için kullanmıştı. Bu ayrıca bir kaçış olmuştu, tıpkı kâğıtları imzaladığı gün Travis'in ona söylediği gibi.

"*Sen ne halt ediyorsun, Kacey?*"

Kacey Travis'in gözlerindeki kudurmuş bakışı hatırladı, sanki bir şeyleri parçalamaya hazırmış ama parçalayacak bir şey bulamıyormuş gibi. Şimdi düşünüyordu da Travis o zamanlarda çok yakışıklıydı ama Kacey ona o kadar öfkelenmiş-

ti ki acısını hafife aldığı için o kadar kızmıştı ki Travis gözüne çirkin ve son derece sinir bozucu biri olarak görünmüştü.

"Bu benim hayatım!" diye bağırmıştı.

"Bu onların mirası!"

"İstemiyorum!" Travis'in göğsüne tekrar tekrar vursa da Travis yerinden kıpırdamamıştı. Bunun yerine ona, sanki gitmesini hiç istemiyormuş gibi, sımsıkı sarılmıştı. Sonra da saçlarına, her şeyin iyi olacağını fısıldamıştı.

"İçinde kalmasın, bebeğim."

"Ben senin bebeğin değilim." Travis'in göğsüne yaslanıp ağlamıştı.

"Bilmez miyim," demişti Travis üzüntüyle, Kacey'in şişmiş yanaklarından kocaman timsah gözyaşlarını silerken.

Büyükanne Nadine "Orada her şey yolunda mı?" diye seslenmişti, tam da köşeyi dönmeden önce.

"İyiyim, iyiyim." Kacey telaşla yanaklarını silmiş, yüzüne bir gülümseme yerleştirmişti. "Önemli bir şey yok. Ama Travis'le benim nasıl olabildiğimizi bilirsin." Travis'in omzuna cılız bir yumruk atıp yürüyüp gitmişti. Ama Kacey'in kulak mesafesinden çıktığını düşündüğünde Büyükanne Nadine'in Travis'e ne söylediğini şimdiye kadar hatırlamamıştı.

"Bir gün geri dönecek, Travis. Onu bırakma."

"Kahretsin, büyükanne," diye mırıldanmıştı Travis. "O kız hiç benim olmadı ki bırakayım."

Bölüm 28

Travis, Kacey'in yüzünden geçip giden duyguları izledi. Hayatta olduğu sürece, Kacey'in düşünürken gözlerini kışmasını veya pişman olacağı bir şey söylememek için kendini tutmaya çalışırken dudaklarını ön dişlerinin arasına sıkıştırmasını izlemekten sıkılmayacaktı.

Ve en sonunda, en kötüsü, Kacey'in verdiği tepkilerden. Bu basit hareket tüm duvarlarını yerli yerinde tutacakmış gibi ellerini kucağında bitştirmesinden.

"Kace, bir şey söyle." Omzuna uzanıp elini usulca üstüne koydu.

"Seninle son burada olduğumda..."

"Evet." İlk olarak bunu hatırlayacağını bilmeliydi.

"Bana o kadar kızmıştın ki."

"Kace," dedi Travis, cipin kantağını kapattı. "Sen kendine kızmıştın. Ben sana pes ettiğin için kızmıştım. Veya en azından, istediğini düşündüğüm bir şeyi bırakıp gittiğin için kızmıştım sana. Ama temelde, işler zora girdiğinde kaçtığın için kızmıştım sana, Kace."

"Ne yapmamı bekliyordun?" diye haykırdı Kacey, Travis'in havaya zıplamasına yol açtı.

"Savaşmanı. Savaşmanı bekliyordum."

"Neye karşı, Travis? Kendime mi? Uğruna savaşacak bir şey kalmamıştı! Ailemi kaybettim, en iyi arkadaşımı kaybettim. Her şeyi kaybettim!"

Travis kaşlarını çatıp elini geri çekti. Söylemesi gerekenler yüzünden, ona dokunamıyordu. "Her şeyi kaybetmedin. Ailem vardı, büyükannem vardı. Kacey, ben vardım. Yaşıyordun! Ama o gün senin bir kısmını terk etmeni, kendinden bir parçayı geride bırakmanı izledim. Belki de büyü-

kannemin burada olmanı istemesinin sebebi bu. Gerçekten de kendini bulman gerekiyor, Kace. Ve bunun olması için seni... bir kez daha kaybetmem gerekecekse öyle olsun.”

“Ne?” Kacey başım hızla çevirip ona baktı. “Beni bir daha kaybetmek ne demek?”

Lanet olsun. “O gün, benden, bizden, her şeyden uzaklaştığın gün, ben, ee... seni izledim.”

“Nereye?”

Travis yutkundu. “Seattle.”

“Neden?”

Travis gözlerini kapadı ve başını koltuğuna yasladı. “Seni eve götürmek için, Kace. Seni eve götürmek için.”

“Anlamıyorum.”

Anlamazdı tabii. Travis yüksek sesle homurdandı ve direksiyona vurma veya en azından bir şeyleri boğma dürtüsünü bastırdı. “Asla bizden uzakta değildin...” Yutkundu. “Benden. Asla benden uzakta olmadın sen.”

“Ne diyorsun?”

“Diyorum ki...” Bunu başarabilir miydi? Onu sevdiğini söyleyebilir miydi? Travis Kacey’in ay ışığında parlayan yüzüne baktı ve korkup kaçtı. “Diyorum ki ben aptalın tekiydim ve seni eve geri götürmek için peşinden koştum. Annenle baban öldükten sonra başka bir şehre kaçman aptallıktı. Yeni bir başlangıca ihtiyacın olduğunu biliyordum ama neden bize sırtını dayamadın ki? Seni desteklememize neden izin vermedin?”

“Bundan bahsedemem.” Kacey bir kez daha gözlerini kaçırdı.

Aptal kardeşine lanet olsun. Travis o gece seks dışında neler yaşandığını bilmek için her şeyini verirdi. Seks, insanları Jake ve Kacey’de olduğu gibi mahvetmezdi. Kacey ona gerçekten de her şeyi anlatıyor muydu? Bunun düşününce kalbi sıkıştı.

“Ben aldım,” dedi birdenbire, dişilerle konuşmakta kesin-

likle tecrübesiz bir sekizinci sınıf öğrencisi gibi.

“Anlamadım?”

“Restoran. Ben aldım.”

“Bugün mü?” Kacey ona dehşete kapılmış bir bakış attı.

“Hayır.” Travis birdenbire utanmıştı. “Belgeleri imzalayıp benim iş ortağıma verdin. Üç yıl önce restoranı ondan satın aldım. Tamamen bana ait.”

Kacey dudağı titreyerek “Niye?” diye sordu.

“İyi bir iş adamı olduğum için?” Ve on sekiz yaşında muazzam bir paraya konuştuğu için.

Kacey gözlerini devirdi.

Cipin içi, Travis’in derin nefes alıp veriş dışında sessizliğe büründü. Pencereler her an buğulanabilirdi. Travis, göğsünde küt küt atan kalbinin sesini Kacey’in duyup duymadığını merak etti. “Senin yüzünden, Kacey. Her ne yaptıysam, hayatım boyunca her ne yaptıysam senin için yaptım.”

İşte, söylemişti. Şimdi Kacey, Travis’in kalbini söküp üstüne basarak çiğneyebilirdi.

Kacey hıçkırarak vites kolunun üstünden atladı ve Travis’in kucağına indi, onu öyle şiddetle öptü ki Travis’in nefesi kesildi.

“Biliyordun,” dedi çenesini öperken. “Burasının benim için ne kadar anlam ifade ettiğini biliyordun, Travis.”

Kacey ona sımsıkı sarılırken arzuyla karışık bir adrenalin içinden akıp geçiyordu. Kıyafetlerini mümkün olduğunca hızlı çıkarabilmek için stratejiler planlamak şöyle dursun, adamakıllı düşünmek bile zordu.

“Biliyordum.” Kacey kulağını yalarken Travis ürperdi.

“Sanırım ben...”

Pencerenin öbür yanında bir erkek sesi “Nasıl bir yer burası?” diye bağırdı.

Panikleyen Travis arkasına döndü, sonra da gevşeyip sırttı. İhtiyar Casbon’un ağzı kulaklarındaydı ve cipin kapısını

açıyordu. Özel anları yitip gitmişti.

“Mr. Casbon,” dedi Kacey kekeleyerek. “Sizin, ee, burada olacağınızı bilmiyordum.”

“Evet, ee, kadın beni hep tatlı almaya gönderiyor. Biraz evvel beni arayıp benden köşküne biraz çikolata getirmemi istedi. Feci bir iştahı var. Hem buranın sahibini de tanıyorum.” Travis’i dürtüp “Canı bir çeşit çikolatalı sufle çekti, ben de gidip canı ne isterse almak için yola koyuldum,” diye ekledi.

“Kulağa aşk gibi geliyor.” Kacey istemeye istemeye Travis’in kucağından inip cipe yaslandı.

“Ah, öyle, kızım. Gerçi bazen beni o çikolatadan daha fazla sevip sevmediğini merak ediyorum. Söylesene, Travis...” Ona döndü. “O şeyden kaldı mı?”

“Tabii, beni takip et.” Travis cipin kantağını kapattı ve onları restorana götürdü. Kapanma zamanı gelmek üzereydi, etrafta sadece birkaç kişi kalmıştı.

Kacey’in, restoranda yaptığı değişiklikler yüzünden paniklemeyeceğini umuyordu. Kacey’in ailesi bu restoranın sahibiyken burası bir nevi İtalyan kafesi görünümündeydi. Şimdilerdeyse burası orta çağdan kalma bir kafeyi andırıyordu. Döşemesi gerçek ahşaptandı; kalın kilimler, modern mobilyalar, eski saatler ve resimlerle doluydu; birkaç asma fener de vardı.

Kacey Travis’in kolunu sımsıkı tuttu. “Gerçekten sevdim.”

Ondan uzaklaşıp etrafı dolaşmaya başladığında gözleri parladı. Travis’in bu restoranda en sevdiği yer dış kısmıydı. Nehre bakan balkon muhteşemdi. Burası bir fabrika şeklinde dekore edilmişti, tavanda vantilatörler vardı. En sevdiği yerdi burası.

Kacey dışarı çıkınca Travis, Mr. Casbon’a döndü. “Sufle mi? Tamam. Hemen geliyor.” Restoranın gerisine doğru koştu, bir paket alıp büyükanne için tatlıları dizmeye başlarken restoranın müdürüne başıyla selam verdi.

Mr. Casbon bir ellilik çıkardı.

Travis başını salladı. "Yok, bir sonraki için lazım olur. Bizden olsun. Buranın sahibini tanıyorum."

Mr. Casbon göz kırıp Travis'in omzuna bir şaplak attı ve çıkıp gitti, Travis de Kacey'i aramaya koyuldu.

Onun nehre en yakın iskemlede oturduğunu gördü.

"Burası babamın en sevdiği yerd. Tam bu noktadan ta Çin'e kadar her yeri görebildiğini söylerdi."

"Hmm." Travis Kacey'in yanında diz çöktü. "Çin değil belki ama Vancouver'a kadar görülebilir."

Kacey uzun uzun iç çekti. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Cesaret edemediğim bir şeyi yaptığın için sana teşekkür mü etmeliyim? Sana bu kadar berbat davrandığım için özür mü dilemeliyim? Ölmüş annemle babamdan, beni yetiştirdiklerinden daha azı olduğum için özür mü dilemeliyim..."

"Hey! Orada dur." Travis Kacey'i ayağa kaldırdı. "Bunu asla söyleme. Bir daha böyle aptalca şeyler söylersen seni omzuma atıp nehre atlarım."

Kacey'in gözleri yaşarmaya başladı.

"Ah, ağlayabilirsin, bebeğim. Dilediğin kadar ağla ama bunu duyman lazım ve benden duyman lazım, tamam mı? Bu senin hayalin değildi. Bunu biliyorum. Ve biraz iyileşmeye çalışmak için bir süre uzaklaşman gerekirdi. Ben bunu senin için, kendim için, ailen için yaptım. Ben de onları severdim, biliyorsun. Ve en sonunda yoluna girdi, değil mi? Annenle baban..." Kekelemeye başlamak için yutkundu. Duygularını kontrol edebildiğini hissettiğinde konuşmaya devam etti. "Aynı anda yürüyüp konuşabilmek şöyle dursun, nefes bile aldığını gördüğüm her gün kendimi şanslı sayıyorum. Çünkü bunları yapabildiğin her gün, annenle babanın bunları yapamadığı günlerin bir fazlası. Bence yaşamak budur. Sen yaşıyorsun ve ailen de senden bunu isterdi, Kace. Yaşamayı, sevmeni, acıtmanı, gülmeni, ağlamanı isterlerdi. Tüm bunları

isterlerdi çünkü tüm bunları yaşadılar. Şuna bak...”

Travis Kacey’in oturduğu iskemleyi kaldırıp çevirdi ve altındaki “Tam burası. Hazinem burada yatıyor,” yazısını okudu.

Dönüp Kacey’e baktı. “Benim hazinem yanı başımda.” Kırmızı bir ok, dosdoğru öteki iskemleye işaret ediyordu ve sonra, sanki bu mesajda kimden bahsedildiğine dair bir şüphe varmış gibi, Kacey’in minik bir bebeklik fotoğrafı iskemlenin altına yapıştırılmıştı.

Kacey kekeleyerek “Bunu buraya sen mi koydun?” diye sordu.

“Hayır.” Travis sırıttı. “Ailen koydu veya en azından onların koyduğunu tahmin ediyorum, burayı aldığımızda bu iskemle böyleydi çünkü. Ben sadece o resmi özenle korudum, fotoğrafı kaplamayı düşünseler bunu yapmak daha da kolay olurdu. Endişelenecek bir şey yok gerçi. Gizlilik genlerimde var. Fotoğrafı, bebeklik albümündeki bir başka fotoğrafla değiştirdim sadece.”

“Onu da...”

“Annemden aldım...”

“O bunları nereden buldu ki?”

Travis omuz silkti. Ailesinde, Kacey’in ailesinin ölümünün ardından bakmayı reddettiği eşyalardan bir depo dolusu bulunduğu onun bilmesine gerek yoktu. “Etraftan topladık.”

“Bu...” Kacey ellerini havaya kaldırıp derin bir nefes verdi.

“Çok ağır bir şey, biliyorum. Bazen öyle olabiliyorum ben. O yüzden, şimdi seni besleyeceğim.”

“Ah, demek şeytani planın buydu. Beni duygulandırıp, sonra da beslemek.”

“Elbette.” Kacey’i burnundan öptü. “Çikolatanın harikalar yarattığını duymuştum. Ayrıca bir afrodisyak, ben öyle duydum en azından.”

“Çok şanslısın.” Kacey Travis’in koluna bir yumruk attı.

“Hayır, Kacey.” Kulağına nefesini verdi, boynunu yaladı, Kacey’in cildinin aynı anda hem tuzlu hem de tatlı oluşunun tadını çıkardı. “Şanslı olan sensin.”

“Küstah piç,” dedi Kacey, gülerek Travis’i bir köşeye itti.

“Her zaman. Şimdi, otur. Hemen dönerim.”

Rüzgâr çıktığında Kacey yanma bir kazak aldığı için ani bir memnuniyet duydu. Ama ısınmak için içeri gitmek istemiyordu. Bulunduğu yerden kıpırdamamak ve asla oradan ayrılmamak istiyordu.

Asla.

Seattle’a dönme düşüncesi birdenbire çok iç karartıcı gelmeye başlamıştı ve uçağı bir sonraki sabahı. İskemlesinde yaslanıp masadan aldığı bir şeker paketiyle oynadı. Gitmeyi düşündüğünde midesi endişeyle doldu.

Ya kalırsa?

Ya burada kalırsa?

Kacey etrafına, kaçtığı yere bakınca güldü. Hatıralar kalbini ağrıtsa da ona umut da veriyordu ve etrafına ne kadar bakınırsa nefes almak da o kadar kolay geliyordu. Sanki stresli yaşamı, yaşadığı yalanla doğrudan bağlantılıymış gibi.

Annesiyle babası ölene kadar, girişimcilik üzerine eğitim almıştı, işletme bölümünde yüksek lisans yapıyordu. Sonraki yıl kinezyolojiye geçiş yapmıştı ve diplomasıyla birlikte pratisyen lisansını zamanında alabilmek için ilave dersler alıyordu.

Eh, düşünecek birçok şeyi vardı ve bu tamamen Travis yüzündendi.

Ağaç evin orada onu takip eden aptal çocuk.

Ona taş atıp saç örgülerini çekiştiren çocuk.

Ve Kacey ona sıırıslıklam âşıktı.

Görünüşe göre adamı önüne çağırmakta da gayet iyiydi çünkü Travis saniiyeler sonra, elinde büyük bir tepsiyle masasına yaklaşıyordu.

Beyaz önlüğü de çok seksiydi.

“Aşçı şapkan da var mı?”

“Bir garson gibi davranamazsam personelim beni öldürür, inan bana. Önlüğü sadece tatillerde giyebiliyorum, o zaman bile büyük olay oluyor. Detaylarına girmeyeceğim. Ama genelde herkes beni alkışlar, şampanya açarlar.”

Kacey “Seni alkışlamamı ister misin?” diye sordu.

“Eh, şu anki görünümüm sana beni alkışlaman için bir neden veriyor mu?”

“Bilmiyorum.” Kacey başını eğdi. “Arkanı dön.”

Travis olduğu yerde döndü.

“Şimdi dur!” Travis’in dar kalçalarını güzelce görebildiği zaman kıkırdadı. “Evet, bunu alkışlayabilirim.” Kacey onu ısıklamaya başladı.

“Ben bir et parçası değilim, Kacey. Benim de duygularım var.”

“Yazık.”

Travis gözlerini devirdi. “Tamam, hanımefendi için birkaç çeşit getirdim, ayrıca her yemek için bir şarap. Hangisini istersin?”

“Hepsini.”

“Karşılığında bana ne vereceksin?”

Kacey yutkundu ve titreyerek Travis’e baktı. “Her şeyi.”

Travis Kacey’in dudaklarına baktı, dudakları baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle kıvrılırken gözlerinde aç bir parıltı belirdi. “Bunun ayarlanabileceğinden eminim. Ama önce yemek yiyelim.”

“Beni baştan çıkarmadan önce yemek yemek istiyorsun, öyle mi?”

“Kacey, sabahdan beri zihnimde seninle sevişiyorum zaten. İnan bana, hiçbir fikrin yok. Ama önce seni besleyeceğim.”

“Teşekkürler.” Travis bardağına kırmızı şarap doldururken ve çikolata çeşitleriyle dolu bir tabağı ona uzatırken Kacey zevkten yüzünün kızardığını hissetti.

Bölüm 29

Travis dünyanın her köşesinden gelen sekiz farklı çikolata çeşidini gösterdi. “Küçük bir ısırık alıp sonra bir bardak şarap veya istersen bir fincan *espresso* ile eşleştireceksin ama sanırım ikimiz de sen son kez kafein aldığında neler olduğunu biliyoruz.”

“Kendimi yatağında buldum.”

“*Espresso* o zaman.” Travis sırıttı.

Kacey güldü ve bir parça bitter çikolataya uzandı. “Burayı sevdim.”

Travis, kalbine Kacey’in burada kalmaya dair ipucu verdiği her seferde göğsünde sıkışmamasını söyledi. “Portland’ı mı?”

“Restoranı.” Omuz silkti. “Sanki hiç gitmemişim gibi.”

“Seninle gurur duyarlardı, Kacey.” Masada uzanıp Kacey’in elini tuttu. “Ben gurur duyuyorum.”

Kacey başını salladı. “Neyle gurur duyacaklar ki? Üniversiteyi bitirmemiş, kendi başına yaşayan ve ev hayvanı olarak zavallı bir süs balığı besleyen bir kızla mı?”

“Hayır.” Travis Kacey’in yanına gidip diz çöktü. “Senin ruhunla, dönüştüğün kadınla gurur duyarlardı. Güçlüsün, harikasin, güzel olduğunu söylemeye gerek yok.”

Kacey başını hızla kaldırdı. “Gerçekten de güzel olduğumu mu düşünüyorsun?”

“Hayır, nefes kesici olduğunu düşünüyorum.”

Kacey’in yüzü kızardı.

“Hayat değiştirici olduğunu düşünüyorum.”

Kacey çekilmeye çalıştı.

“Senin kendine has, harika... sen olduğunu düşünüyorum.”

Dudakları titredi.

“Sanırım seni öpeceğim.”

“Ben de bunu istiyorum bence,” diye fısıldadı Kacey, Travis’in dudakları kendi dudakları üstüne indi. Kacey tatlı-acı çikolata ve şarap tadındaydı. Travis’in elleri ona dokunmak için harekete geçti, yanaklarının üstünden kayarak saçlarına daldı.

“Teşekkür ederim...” Kacey’in sesi boğuk çıkıyordu. “...bunu söylediğin için.” Gözleri yaşarırken geri çekilip burnunu çekti. “Bana güzel olduğumu en son söyleyen, annemdi.”

Travis Kacey’in burnunu öperken “Bu,” dedi, “çok yazık olmuş. Sana güzel olduğun her gün söylenmeli. Çünkü bu her gün doğru ve seni her gördüğümde güzelliğin artıyor. İnsanların bunu dile getirmemesi, bunun doğru olmadığını göstermez, Kace.”

Kacey dudağını ısırıp yere baktı. Travis onu alnından öpüp çikolataya uzandı. “Çikolata her şeyi güzelleştirir.”

Kacey yaşlı gözlerle “Tüm hayatım boyunca neredeydin sen?” diye sordu.

Travis ciddi bir sesle “Evdeydim,” dedi. “Evdeydim, seni bekliyordum.”

Eve dönerken sessizdiler. Hafif bir yağmur, cipin ön camına vuruyordu. Travis, Kacey’le aralarında neyin değiştiğinden emin değildi ama bir şeyler değişmişti. Belki de Kacey’in karşısında çok savunmasız kalmıştı, duygularını çok açığa vurmuştu ama Kacey de muhtemelen aynı durumdaydı.

Cip yola çıktığında hava kararmıştı. Konuşup çocukluk hatıralarını paylaşarak en az üç saat geçirmişlerdi. Travis birkaç kez kendini nehre atıp boğmak istemişti. Sonuçta çocukluk hatıralarının büyük çoğunluğu Travis’in onu takip etmesinden veya kötü davranmasından ve Kacey’in ağlamasından ibaretti.

Ama yine de eğlenmişlerdi.

Travis bir kızla bu kadar çok vakit geçirdikten sonra bile o günün sona ermemesini istediğini hiç hatırlamıyordu.

Cipin kontağını kapattı ve diğer yana koşarak Kacey'in kapısını açtı.

Çatlamış sesiyle "Yoruldu mu?" diye sordu.

"O kadar şarap ve çikolatadan sonra yorulurum sanırsın." Kacey cipten atladı ve omuz silkti. "Film izlemeye var mısın?"

Her şeye varım. "Ne istersen."

"Harika." Zıplaya zıplaya kapıya gitti ve arkasına dönüp baktı. "Ama filmi ben seçeceğim."

"Sevimli Ayıcıklar olmaz."

"Alice Harikalar Diyarında da olmaz."

Beş yaşındaymışlar gibi el sıkıştılar ve Travis kapıyı açıp Kacey'i içeri alırken kahkahayı patlattılar.

Her şey kapkaranlıktı. Romantik akşamını başlatmak için bu kadar acele ettiğinden Travis hiçbir ışığı açık bırakmamıştı. Kapı yavaşça kapandı. Travis birdenbire kendini devasa oturma odasında küçücük hissetti. Sanki hava pencerelerden dışarıya pompalanıyormuş gibi. Travis kendi kendine sakinleşmesini söyledi ama yanında duran kızın da pekâlâ farkındaydı. Ondan uzaklaşan kızın. Komşu kızın.

İç çekti ama bunu bu kadar yüksek sesle yapmak istememişti.

Ve Kacey'in ağzı, kendi ağzının üstüne kapandı.

"Film ne olacak?" diye geveledi, tüm bedeni itiraz edercesine gerildi.

"Filmi unut." Kacey kollarını Travis'in boynuna dolayıp kulağına doğru bir nefes verdi.

"Unuttum gitti."

Kacey'i kolayca kollarına aldı ve onu merdivenlerden yukarıya taşıdı, ancak odasına vardığı zaman durdu.

Ağır çekim. Her şey ağır çekimdeydi. Fonda çalan müzik, kulaklarında gümbürdeyen nabzını bastıramıyordu bile. Sabah alarmı çaldıktan sonra iPod'unu açık unutmuş olmalıydı.

Yutkundu, sonra da uzanıp Kacey'in koluna dokundu.

Bu basit hareket, Kacey'in teninin verdiği his bile onun başını döndürmeye yetmişti. "Kace..." Travis onu nasıl arzulayabilirdi ki? Tek istediği, kardeşinin hatırasını onun zihninden tamamen silmekken onu nasıl hak ettiği gibi sevebilirdi ki?

Kacey ona baktı, gözleri parlıyordu. Elini yavaşça Travis'in göğsüne koydu. Travis gözlerini kapattı ve kendinin her şeyi hissetmesine izin verdi.

Nefesinin kesikkesik çıktığının farkındaydı. Otokontrolünü yavaşça kaybettiğinin de farkındaydı ama umursamıyordu.

Hiçbir şey onu Kacey'in ona attığı bakış kadar tedirgin etmiyordu; sanki Travis tek başına dünyayı kurtarabilir, kansere çare bulabilir, sonra da tüm bunlara rağmen akşam yemeğine eve gelebilir, yirmi dört saat içinde bunları başarabilirmiş gibi. Travis'in henüz hazır olduğundan emin olmadığı bir sorumluluktan bu ama gidecek başka bir yerleri kalmamıştı.

Arkadaş kalamazlardı.

Travis de bunu istemiyordu.

Ama elinde olmadan bir noktada işleri batıracağından endişeleniyordu. Bunun nasıl olacağından emin değildi ama içinde, acele ederse işlerin fena hâlde ters gideceğine dair bir his vardı. Arkadaşlıkları şu anda bile çok hassastı.

Travis gözlerini açtı. Yatak odasında yalnızdılar ve kendini birdenbire lisedeymiş gibi hissetti. En renkli fantezilerini yeniden yaşıyormuş gibi.

Hayır demesi gerekiyordu. İşleri ağırdan almaya ihtiyacı vardı.

Kacey Travis'in başını kendine çekerek onu öyle şiddetle öptü ki Travis kalbiyle birlikte dengesini de kaybetti.

Kacey'in kollarını tutup başının üstüne kaldırarak duvara dayarken *yapamam* ve *yavaş gidelim* sözleri önemini kaybetti. Kacey inleyerek başını duvara yasladı, boynuyla göğüsleri açığa çıkıttı.

Travis bundan faydalandı.

Kacey'i boynundan öptü, elmacık kemiğini yaladı, dilini

ağzının içine daldırdı, Kacey onun dudağını ısırıp onunla dövüşmeye çalıştığında homurdandı.

“Onu unuttur bana,” diye inledi Kacey.

“Zevkle.” Kacey’in dudağını hafifçe ısırıp ve onu kollarına aldı, sonra da yatağa fırlattı.

Kacey kahkahayı patlattı.

Kadınların ön sevişme esnasında gülmediğini, en azından kendi tecrübelerinde böyle bir şey olmadığını hesaba katan Travis, bunu elbette ki kötü bir işaret olarak aldı.

Kacey’in yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. “Özür dilerim, ben sadece...” Gülmeye devam edip arkasına uzandı ve Travis’in küçük tavşanını çıkardı. “Galiba tavşanının üstüne oturdum, cinsel öfkeni çıkardığın, adımı verdiğin o tavşan var ya? Garip, sence de öyle değil mi?” Kahretsin. Travis o tavşanı çok, çok uzun zaman önce sakladığını sanıyordu. O şey yatağının altından nasıl çıkmıştı?

“Ver şunu.” Elini uzattı.

“Hayır.” Kacey tavşanı arkasında sakladı. “Önce gömleğini çıkar.”

“Ah, böyle mi olacak yani?”

Kacey başını salladı.

Travis böylesine şirin bir suratı nasıl reddedebilirdi ki? “Tamam ama şu anda bana bir yemin etmen gerekiyor. Her ne olursa olsun başka birine, tavşanımı senden geri almak için gömleğimi çıkardığımı anlatmana izin vermiyorum. Tüm bunların, seni zevkten bağirtmayı planlamadan önce gerçekleştirdiğini söylememe gerek yok herhâlde.” Sarsak hareketlerle gömleğini çıkardı.

Kacey’in sırtışı tüm yüzünü kapladı. “Pantolonunu da.” Travis’in kot pantolonuna işaret ederek başını eğdi.

“O tarz bir ilişkimiz olmayacak, değil mi?”

“Nasıl?”

“Birbirimizle didiştığımız türden.”

“Elbette.” Kacey dirseklerinin üstünde doğruldu, sonra da

gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı, sadece bir düğmeyi kapalı bıraktı.

Travis'in ağzı kurudu. Elleri, kot pantolonunun düğmesinin üstünde donakaldı.

Elleriyle kendi karnını okşayan ve sırtını büken Kacey, "Ayrıca, öpüşüp barışmanın ne kadar eğlenceli olacağını düşün," dedi.

Travis kot pantolonunu hayatında hiç bu kadar hızla çıkarmamıştı.

"Tavşan." Elini uzattı.

"Boxer." Kacey kendi elini uzattı.

"Şaka yapıyorsun."

"Şaka yapıyormuş gibi mi görünüyorum?" Kacey tavşanı göğsüne bastırdı ve Travis'i fena hâlde kışkandırdı. İçi dolurulmuş bir hayvandan.

"Tamam." Travis şortunu çıkarıp Kacey'e fırlattı. Kacey de tavşanı Travis'in kafasına attı. Travis eğildi ve küfrederek Kacey'in üstüne atlayıp onu yatağa yapıştırdı.

"Şimdi, sıra bende."

Kacey nefes nefese "Sıra sende mi?" diye sordu.

"Evet, sana işkence etmek için. Tıpkı senin bana işkence ettiğin gibi, günler değil, hayatım boyunca."

Kacey yüzü ışıdayarak ona baktı, sonra da hafifçe dudaklarından öptü. "Teslim oluyorum."

Travis neşesine hâkim olmaya çalıştı, yatakta çırlıçıplak yatıyorken şarkı söylemenin muhtemelen uygunsuz bir hareket olacağını düşünüyordu.

Kahretsin.

Parmakları, Kacey'in gömleğinde kapalı kalan son düğmeye uzandı. Gömleği çıkardı ve kendi kendine olgun bir insan gibi davranmasını söyledi, kendini bir kızın göğüslerini ilk kez gören, küçük bir çocuk gibi hissetse de.

Ama o Kacey'di.

Kacey'iydi.

Ve Travis onu sevmek, ona değer vermek, ona her baktığında ne gördüğünü onun da görmesini sağlamak istiyordu.

Mükemmel.

Dudakları Kacey'in dudaklarını okşadı. Kacey'in dili uzanıp Travis'in diline dokundu ama bunun Travis'in bedenini nasıl etkilediğine bakılacak olursa ona dokunan şey bir yıldırım olabilirdi.

Travis Kacey'i soyarken yardıma veya teşvike gerek duymadı. Tenleri temas ederken bir kez daha bağırma dürtüsünü bastırdı.

Bir rüya gibiydi. Kacey'in dudaklarına nefesini verirken elleri onun bacaklarından yukarı yavaş, gevşek hareketlerle çıktı. Kacey'i her şeyden çok istemişti. Tüm hayatı boyunca. Kaç kişi bunu iddia edebilirdi ki? Tüm hayatları boyunca, sonsuzluğu paylaşmak istedikleri tek kişinin asla değişmediğini kim söyleyebilirdi? O. Her zaman oydu ve Travis, onu ne kadar sevdiğini Kacey'e gösterecekti.

Kacey, bir milyon yıl geçse bile Travis'in yatağına –kollarına– düşeceğini hayal edemezdi. Çıplak bedenini süzen Travis'in gözleri parladı, karnına bir öpücük kondururken titredi. “Ne kadar güzel olduğunun farkında mısın?”

Travis onun belini kendine doğru bükerken ve başının arkasına uzanıp ikinci bir öpücük için onu kendine çekerken Kacey zevkle homurdandı. Travis'in öpüşü Jake'ten de beraber olduğu tüm erkeklerden de o kadar farklıydı ki. Bir gecelik ilişkiden daha fazlasını vaat eden bir öpücüktü ve Kacey bu bağlılığa ne kadar ihtiyaç duyduğunu şimdiye kadar fark etmemişti.

Travis ona karşı çok dikkatli davranıyordu; sanki Kacey, onun henüz keşfettiği ve çok uzun yıllar boyunca kayıp olan bir hazineymiş gibi. Her öpücüğü her dokunuşu narindi, yumuşaktı. Sıcak ellerinin bedeninden aşağı kaymasının verdiği hissi tanımlamak için *işkence* kelimesi kesinlikle yeterli ol-

mazdı.

Ağzı alev alev yanan Travis, onu açlıktan ölmek üzere olan biriymiş gibi öptü. Sanki yaşadığı her saniyeyi, aldığı her nefesi ona saklamış gibi.

Kacey fark etmemişti. Eksik olan şeyin Travis olduğunun asla farkına varamamıştı. Her ilişkisinde eksik bir şeyler vardı. Jake’le birlikteyken bile. Travis’le beraberken kendini bir bütün gibi hissediyordu seviliyordu eksiksizdi, güzeldi. İç çekti.

“Bu çok güzel.” Kacey onun alt dudağını yalayıp kıkırdadı.

“Beni öldüreceksin, kadın.” Travis titreyerek homurdandı ve geri çekilirken gözlerini kapattı.

“Harika bir ölüm, değil mi?” Travis’in sırtını kavrayıp tırnaklarıyla, sıkı kalçalarına varana kadar çizdi sonra da çenesinden aşağı öpücükler yağdırmaya başladı. Travis’in bedeni o kadar sert, o kadar sıkıydı ki. Müthiş bir adamdı ve onundu, tamamen ona aitti.

“Kesinlikle.” Travis homurdandı, Kacey’in ağzına bir kez daha sahip oldu ve kollarını yatağa sabitledi. Dokunuşu basıncındı, sahipleniciydi... Kacey’i korkutması gereken bir şeydi ama bu onu fena hâlde tahrik etti. Travis’ten tek istediği ona sahip olması, sadece kendine ait olacak şekilde damgalamasıydı.

Her dokunuş, her okşayış bir hediye idi. Kacey sonsuza dek orada kalmak istiyordu. Kararını vermişti. Kalacaktı. Bu Seattle’daki her şeyi terk etmek anlamına gelse bile. Eski şeytanlarına hükmetmek anlamına gelse bile. İlk defa, gerçekten sevdiği, değer verdiği bir adam, ona dünyayı veriyordu. Travis onun için savaşmak, onu kurtarmak istiyordu ve Kacey hayatında ilk defa, mutlu bir sonun mümkün olabileceğine gerçekten inandı.

Travis gözlerini kapadı, bedeninin o anı ezberlemesine izin verdi. Kacey’in teni tenine değiyordu üstüne uzanırken ellerini onun kollarında dolaştırdı. Kacey onun ruhunu dağlıyordu

ve bunun ne kadar kalıcı olduğunu bilmiyordu bile. Travis, onun gitmesine asla izin vermemek için her şeyi yapardı.

“Travis,” diye fısıldadı, kollarını onun boynuna doladı. Yavaş gitme ihtiyacı duyan Travis onu ağzının kenarından öptü ve kulağına kadar ilerledi. Dişleri, Kacey’in boynunun yumuşak cildine sürtündü.

Kacey nefesini tuttu.

“O kadar çekicisin ki.” Travis geri çekilip onun gözlerine baktı. Her şeyi değiştiriyordu. Bu an her şeyi değiştiriyordu ve Travis bir daha asla geri dönmek istemiyordu.

Kacey onun altında kıpırdandı, tam anlamıyla savunmasızdı. Gözleri *al beni* diyordu ve Travis bunun farkındaydı. Duramıyordu. İstemiyordu. Çünkü o anda, Kacey’in kime ait olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı. Onundu. Travis dişlerini sık-
tı.

Kacey hafifçe iç çekerek Travis’in başını kendine çekti ve onu öptü. Travis kayboldu. Bir tutku ve arzu denizinde kayboldu. Bu çekim o kadar güçlüydü ki kendine engel olamayarak onun içine girdi. Kacey’i aldı kendine.

Şiddetle içine dalarken Kacey inleyerek onun ismini fısıldadı. Onu içine aldı, bedenlerinin arasında ter damlacıkları süzülürken titriyordu.

Travis durdu, kendi arzusuna lanet okudu. Bu kadın onun ölümü olacaktı. Travis daha yumuşak davranmalıydı ama şu anda durması mümkün değildi çünkü birbirlerine iki yapboz parçası gibi uyduklarının farkındaydı.

“İyiym ben, iyiym.” Kacey baştan çıkarıcı bir şekilde gü-lümsedi, Travis’in başına uzanarak onu kendine çekti.

Travis ona sımsıkı sarılırken alınları birbirine dokundu, Kacey’in bacakları onun beline dolandı. Ve orada öylece oturdular, birbirlerine bakarak sarıldılar. Ve Travis’in kalbi, bir kez daha, artık evde olduğu, tam olarak olmak istediği yerde bulunduğ u fikriyle çarpıyordu. Kacey’in kollarında.

Gözlerini kapattı ve Kacey’le yavaşça sevişmeye başladı.

Onu sımsıkı kendine çekip sahip olurken Kacey belli belirsiz gülümsedi. Travis'in aklındaki tek düşünce, sonsuza dek onun içinde kalarak mutlu olacağıydı.

O an çok çabuk kayboldu. Bedeni şimdiden, ikisi de yorgunluktan tükenene kadar onu tekrar tekrar sahiplenmek istiyordu. Kacey'in üstünde yığılıp iç çekti, bedeni hâlâ bu hayatını yerinden oynatan olay yüzünden çınılıyor gibiydi.

Kacey onu öperken yanağına doğru "Seni seviyorum," diye fısıldadı. Travis'in bunu bekliyor olması gerekirdi. Kendisi de aynı şeyi tekrar tekrar düşünmemiş miydi? Ama nedense donakaldı. Sevişme sonrası şiddetli susuzluk yüzünden olurdu bu. O yüzden Kacey'e boş boş baktı, sonra da geri çekilip doğruldu. Kendini birdenbire gergin bir salak gibi hissetti.

"Travis?" Kacey onun sırtını ovaladı.

"Ah, Tanrı'm, ben aptalın tekiyim." Travis'in bunları söylemesi gerekiyordu ama Kacey'in ona bedenini teslim etmesinin hemen arkasından gerçek duygularını itiraf etmekte çok yanlış bir şeyler vardı. Kacey seksten, tek bir andan o kadar fazlasıydı ki.

Kacey elini hızla geri çekti. "Ne?"

"Ben bir aptalım. Çok özür dilerim, Kace." Duygularının gerçek derinliğini ona nasıl açıklayabilirdi ki? Kacey'in, bunun seksle alakası olmadığını bilmesi gerekiyordu. Çok daha fazlasıydı. Travis'in açıklayamadığı bir şeydi.

Dönüp Kacey'in yüzüne baktı, gözlerine bakamıyordu. Bunu ilk söyleyen o olmalıydı. Travis bundan daha iyiydi ve Kacey bundan daha iyisini hak ediyordu. Gergin gergin gözlerini kaçırırdı.

Kendini birdenbire güvensiz hissederek banyoya gitti ve kapıyı usulca kapattı. Düşünmek için, şimdiye kadar başına gelen en güzel şeyi batırmamak için söyleyeceği doğru kelimelere karar vermek için zamana ihtiyacı vardı sadece.

Kacey öylece kalakaldı. Hayatında ikinci kez, her şeyi yitirdi-

ğini hissetti. Kaybı o kadar büyüktü ki ağlayamıyordu.

Seks tecrübeleri her zaman kötü olacak diye lanetlenmiş miydi? Sevişmeleri kötü olduğu için değil. Tam zıddıydı, mükemmeldi, harikaydı. Hayat değiştiren türdendi, sonraysa hiçlik.

Travis boşluğa bakmıştı.

Başını ellerinin arasına almıştı.

Ve yürüyüp gitmişti.

Tıpkı Jake gibi.

Boğazındaki yumru yüzünden yutkunmakta zorlanıyordu. Yere attığı giysilerini aldı ve odadan koşarak çıktı.

Misafir odasının kapısını kilitledi ve kapıya yaslandı, göz yaşları akmaya başladı ve müthiş bir acı da akıp gitti.

Kırılan bir kalbin, bir kızın Titus ailesinin bir başka ferdi tarafından reddedilmesinin acısıydı bu.

Ve Kacey kendini birdenbire bir striptizci gibi, Jake'in salyalarını akıttığı kızlardan biri gibi hissetti. Eşyalarını çabucak topladı, üstünü değiştirdi ve koridora çıktı.

Travis ortalıkta yoktu. Vakit gece yarısına yaklaşıyordu. Kacey kalkan uçakları izleyebilir, havaalanında takılabilirdi. Her şey Travis'le yüzleşmekten, yüzündeki tiksinti dolu ifadeyi görmekten daha iyiydi.

Aceleyle merdivenden indi, ön kapıya doğru koştu ve dosdoğru büyükanneye tosladı.

"Büyükanne," diye geveledi; birdenbire utanmıştı, kendini suçlu hissediyordu.

"Tatlım, nereye gidiyorsun? Travis nerede?"

Kacey gözyaşlarının yanaklarından süzülmemesi için var gücüyle uğraşsa da Büyükanne uzanıp ona dokunduğu anda milyon parçaya dağıldı.

Büyükannenin omzunda "Beni sevmiyor," dedi, ağlayarak.

"Evet, seviyor," dedi büyükanne.

Kacey başını salladı ve boğazını temizlemeye çalıştı. "Hayır, sevmiyor. Tıpkı Jake'te olduğu gibiydi ve sonra..."

“Ne?” Büyükanne, Kacey’i omzundan çekti, başını ellerinin arasına aldı. “Jake’le ne oldu, tatlım?”

“Üniversitedeyken onunla yattım, ilk seferimdi.” Hıçkırdı. “Annemle babamın öldüğü gece. Ve o d—donakaldı. Orada öylece oturdu. O kadar savunmasızdım ki ama o orada öylece oturdu, sonra da bana v—veda etmeden çekip gitti.” Yanaklarından yaşlar süzülüyordu. Yıllar önce olup bitenler en sonunda gün yüzüne çıkıyormuş gibiydi. Tüm kalp kırıklıkları, tüm o öfke, o ihanet.

“Ve Travis, o ve sen?” diye sordu Büyükanne usulca.

Kacey başını salladı ve “Ve orada öylece oturdu! Kendine aptal dedi ve banyoya gitti!” diye devam etti.

Büyükanne ellerini beline koydu. “İhtiyarlamış olabilirim ama yatak öyle terk edilmez.”

“Büyükanne,” dedi Kacey, hafifçe gülümsedi. “Fark etmez. Gidiyorum.”

“Gidemezsin!” Büyükanne, Kacey’in ellerini kendi ellerinin arasında sıkıca tuttu. “Onunla konuşmalısın. Seni seviyor. Onu tanıyorum, seni seviyor! Korkuyor sadece!”

“Ben korkmuyor muyum?” diye bağırdı Kacey. “Ödüm kopuyor!”

Büyükanne ona garip bir bakış attı. “Travis, Jake’in o gece nasıl davrandığını biliyor mu?”

Kacey yavaşça başını salladı, kırık kalbinin o ikisini aynı kategoriye sokmasına izin verdiği için kendini biraz olsun suçlu hissediyordu.

Büyükanne onu şaşırtarak “Git,” dedi. “Uçağına bin. Ben hallederim.”

Kacey başını salladı. “Kalbimin kırıklarını toplamaktan başka yapacak bir şey yok.”

“Her zaman yapacak bir şeyler vardır.” Büyükanne Kacey’e BMW’nin anahtarlarını uzattı. “Havalimanında bırak, yarın Wescott’a beni oraya götürmesini söyler, arabayı oradan alırım.”

“Teşekkür ederim, büyükanne. Seni seviyorum.”

“Ben de seni seviyorum, tatlım.” Kacey’i yanağından öptü ve oldukça sert adımlarla eve girdi. Kacey arabayı çalıştırmadan önce duyduğu son şey, büyükannenin Travis’e avazı çıktığı kadar bağıırışı oldu.

Kacey evden ayrılırken kendini darmadağın hissediyordu hayatında ikinci defa anılarla doluydu, bu evin onun geleceğinde yer almadığım kesin olarak anlamıştı.

“Özür dilerim anne, baba.” Kacey gözlerindeki yaşları sildi. “Yeteri kadar iyi değilim sanırım.”

Bölüm 30

Travis, lavaboda akan suya, ona saatler gibi gelen bir süre boyunca gözlerini dikip baktı. Gerçekte muhtemelen yarım saat geçmişti ama sözlerini kusursuz bir hâle getirmesi gerekiyordu. Sözler onu çoğu zaman yüzüstü bırakırdı ama Travis Kacey'e dair hissettiği yoğun duyguları ona aktarmaya çalışacaktı ve sadece bu gece için değil.

Sonsuza dek.

"Travis!" büyükannenin sesi odasının içinde yankılandı. Neden geri dönmüştü ki?

"Geliyorum." Travis odasına koştu ve tam da büyükanne kapıdan içeri dalarken bir kot pantolon alıp giyindi.

"Benim en az sevdiğim torunumsun."

Travis sıırttı. "Eskiden en sevdiğin miydim?"

"Götün tekisin."

"Büyükanne, küfretmenin gerekli olduğunu sanmıyorum..."

"Kacey gitti."

Travis dünyasının kaydığını hissetti. Yatağa oturup elleriyle yüzünü kapattı. "Gitti de ne demek? Demin buradaydı."

"Burayı terk etti."

"Niye?"

"Götün tekisin de ondan."

Travis'in kalbi sıkıştı. "Ne yaptım ki? Tamam, ona *ben de seni seviyorum* demedim ama bunu ilk söyleyen ben olmadığım için kendimden utanıyordum, onu yatağıma aldığım ve ne kadar çok sevdiğimi söylemediğim için..." Sesi boğuklaştı, sonra da sustu.

"Eh, Kacey ondan utandığını düşünüyor."

"Ne?" Travis yataktan fırladı. "Bu imkânsız! Onu kıracak hiçbir şey söylemedim!"

“Biliyorum.” Büyükanne iç çekti. “Sorun da bu. Hiçbir şey söylemedin.”

“Ne?”

“Tıpkı Jake gibi.”

“Anlamadım?” Travis yumruğunu sıkıp terlemeye başladı.

“O ve Kacey... sana hiç anlatmadı mı?”

Travis başını salladı. “Yattıklarını biliyorum ama...”

“Her şey olup bittikten sonra Jake eşyalarını topladı, özür diledi ve hayatından çıkıp gitti.”

“Ama...”

Büyükanne onun eline hafifçe vurdu. “Sen de tamamen aynı tepkiyi verdin, sevgili oğlum. Niyetin farklıydı. Ben de bunu biliyorum, sen de bunu biliyorsun. Ama Kacey, senin bir hata yaptığını düşündüğünü hissediyor ve şimdi havaalanında.”

“Gitmesine izin verdin!” diye kükredi Travis, büyükanne-sine bağırduğu için utanmıştı.

“Hayır.” Büyükanne dönüp kapıya doğru yürüdü. “Sen izin verdin.”

Travis ne diyeceğini bilemiyordu. Büyükannesini itip merdivenlerden aşağıya koştu. Dışarı çıkana kadar, üstsüz olduğunu fark etmedi. Küfrederek tekrar eve koştu ve çamaşırhaneden bir tişört aldı.

Cipi yeterince hızlı değildi. O şeyle Kacey’i asla yakalayamazdı. Kocamandı, trafikte manevra yapması zordu.

Nefes nefese kalarak garaja koştu. Siyah-beyaz Ducati motosikleti, garajın orta yerine kurulmuştu.

“Bu olur.” Kaskını alıp havalimanına doğru yola çıktı.

Trafığe girip çıkmakla harcadığı zaman yüzünden geç kalmamak için dua ediyordu. Nasıl bu kadar aptal olabilmmişti? Düşünmüyordu ki.

Hâlâ Kacey gibi kokuyordu.

Kızın parfümü nefes kesiciydi ve Travis başını her eğdiğinde teninde onun kokusunu alabiliyordu. Dudaklarının tema-

sını dudaklarında hissedebiliyordu.

“Kahretsin.” Portland havaalanına girdi ve kısa süreli park alanına daldı.

Neredeyse kaskını yanma almayı unutacaktı ve motosikleti dengede tutmaya çalışırken takılıp düştü ama en sonunda girişten geçti ve telaşla Kacey’in kahverengi saçlarını aramaya koyuldu.

Alaska Havayollarıyla veya Southwest’le uçuyor olması gerekiyordu. Vezneye koştu. “Kahverengi saçlı, kahverengi gözlü, çok şirin bir kız gördünüz mü...” Travis, filmlerdeki uluslararası havalimanında ağlama krizi geçiren adamlara dönüşüyordu.

Kadın başını salladı. “Üzgünüm, son uçağımız bir saat önce kalktı.”

“Tamam.”

Southwest veznesine koştu. “Kahverengi...”

“Sıraya geçmeniz gerekiyor, beyefendi.”

“Bakın, uçağa binmeyeceğim. Ben...”

“Beyefendi! Sıraya geçin!”

Travis elini masaya vurdu. Görünüşe göre, kadın bu hareketten hoşlanmamıştı. Güvenlik görevlileri dakikalar içinde oraya gelerek Travis’i dışarı çıkardılar.

Mükemmel.

“Aradığım kişi benim...”

Nesiydi? Arkadaşı mı? Kacey onunla asla arkadaştan ibaret olmayacaktı. O bir kız arkadaştan fazlasıydı. Onun sevgilisiydi... onun - eh, karısı olmasını istiyordu.

Havaalanından dışarı çıkarılıyor olmasına rağmen gülümsedi. En yakınındaki güvenlik görevlisini tutarak sırtıttı. “Onunla evleneceğim!”

“Aferin sana, evlat.” Adam ona şaşkın bir bakış attı. “Şimdi gitmen gerekiyor.”

Süngüsü düşen Travis motosikletine gitti, sonra da cep telefonunu çıkarıp Kacey’in numarasını tuşladı. Doğrudan sesli

mesajla karşılaştı.

Bunun tek bir anlamı vardı.

Kacey uçaktaydı, eve dönüyordu ve Travis onu sevdiğini ona söyleyememişti.

Bölüm 31

Kacey başını duvara yasladı.

Bu gece uçak yoktu, yani havaalanında uyuması gerekiyordu. Evet, bir otele gidebilirdi ama nedense kendisi için üzülme-
mek istiyordu. Hem o hem de Jake'in bineceği uçaktan daha
erken saatte bir uçak bulabilmek için küçük bir fırsatı vardı.

Tam da ihtiyacı olan şeydi bu.

Ağabeyiyle yattıktan sonra Jake'in yanına oturmak.

Hayatı bir televizyon dizisi gibiydi. Başını sallayıp titredi.

Havalimanı terk edilmiş gibiydi. Fena hâlde bozuk olan
moralini düzeltmiyordu bu. Belki de gerçekten, sırf bir köşe
başında kendi kendine ağlamamak için, başka bir yere gitme-
liydi. Düşebileceği en kötü durum bu olurdu.

Cep telefonunu çıkararak *menü* tuşuna bastı ama ekran
karanlıktı. Telefonu salladı – bu bir işe yaramadı.

Ölmüştü telefon.

Tıpkı kalbi gibi.

Kacey bunu tahmin etmişti.

Telefonunu çantasına atıp iç çekti. Belki de gözlerini bir
süreliğine kapatsa biraz uyuyabilirdi.

Ama gözleri kapandığı anda bir ses duydu.

“Hey...”

Gözlerini açtı. “Jake?”

“Biliyorum, biliyorum. apartmanda falan olmanı lazım
ama sıkıldım, Büyükanne de ailenin meraklı gözlerinden
uzakta, komşuyla tatlı yemekten bahsedip gitti, daha da sıkıl-
dım. Sonra annemle babam ikinci bir balayındaymışlar gibi
davranmaya başladılar, ne demek istediğimi anlamışsındır.
Her neyse, bundan daha kötüsünün olamayacağına karar ver-
dim, o yüzden de eve döndüm.”

“Ah.” Kacey oturduğu yerde kıpırdanarak gözlerini kaçırdı.

“Ama sonra,” diye devam etti Jake, “Travis gitti, büyükanne de kahrolasınca torunuyla ilgili bir şeyler mırıldanıyordu. Beni kastettiğini düşünmeden edemedim.”

Kacey güldü.

“Ne?” Jake onu dürttü. “Ters cevap yok mu? Bana katılmak yok mu? Sorun nedir? Hasta falan mısın?”

Kacey başını salladı ve gözyaşlarına boğuldu.

“Tanrı’m, özür dilerim. Çok özür dilerim. Üzgün olduğunı bilmiyordum. Bazen bencil piçin teki olabiliyorum. Sorun nedir? Hasta mısın? İyi misin?” Kacey’i kollarına alıp ona sarıldı.

Dokunuşu Kacey’e yabancı geliyordu Travis’le alakası bile yoktu. Bir noktaya kadar rahatlatıcıydı ama arkadaşçaydı, bir ruh eşinin sarılışı gibi değildi.

Kacey titredi, nefes almaya çalıştı. “Yok bir şey. İyiyim, şey...” Kendini tutmaya çalışsa da ağlamaya devam ediyordu.

Jake onun saçlarına doğru “Kace?” diye fısıldadı. “Sorun nedir? Ne oldu?”

“Travis.”

“Onu öldüreceğim.” Jake Kacey’i itip ayağa kalktı. “Bunu sana o mu yaptı? O yüzden mi ağlıyorsun? O pislik...”

“Hayır, hayır.” Kacey burnunu çekti. “Benim yüzümden de oldu. İkimiz yaptık. Ama sonda, onun yüzünden oldu.”

“Ha?” Jake diz çöküp Kacey’le göz teması kurdu. “Neden baştan başlamıyorsun?”

Hiçbir fikri yoktu. Bu mükemmel erkeğin, sebep olduğu zarara dair hiçbir fikri yoktu. Eh, öğrenecekti.

“Aslında...” Kacey’in sesi titriyordu. “Seninle başlıyor.”

“Benimle mi?”

Kacey başını salladı. “Evet, beni terk ettiğin ve asla geri dönmediğin gece.”

Ruh hâli hesaba katılacak olursa kendine şaşılacak derecede hâkimdi.

“Hayatımın her gününde vicdan azabı duyduğum o gece-

den bahsediyorsun. O gece, değil mi?”

Kacey bunun bir iltifat mı yoksa son derece zalimce söylenmiş bir söz mü olup olmadığından emin değildi.

Jake küfredip kolunu ona doladı. “Korkuyordum.”

“Ne?” Kacey’in duymayı en son beklediği sözdü bu.

“Evet, biliyorum. Jake Titus korkuyor, öyle mi? Ama bu doğru. İşleri berbat ettiğimi biliyordum. Arkadaş olduğumuzu ve tabii ki de birbirimize karşı bir çekim hissettiğimizi biliyordum. Nasıl hissedemezdik ki? Birbirimizden ayrılamıyorduk ve sana söyleyeyim, kızlarla erkeklerin arkadaş olması imkânsıza yakın bir şeydir.”

Kacey Jake’in omzunda iç çekti.

“İşleri berbat ettiğimi biliyordum, bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyordum. Hayatım boyunca ilk kez, bir planım yoktu, ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Özür mü dilemeliydim? Bir kez daha mı yapmalıyım?” Kıkırdadı. “Seni sevdiğimi mi söylemeliydim? Bilmiyordum işte, o yüzden o kadar genç yaşta yapabileceğim tek şeyi yaptım.”

“Gittin,” dedi Kacey.

Jake başını evet anlamında salladı. Kacey’in yaşlı gözlerine bakıp küfretti. “Hıyarın tekiydim.”

Kacey güldü. “Bu konuda aynı fikirdeyiz.”

“Asla özür dilemedim senden.”

Kacey’in dudağı titredi.

Jake uzanıp Kacey’in çenesini hafifçe eğdi. “Ama üzgünüm. Çok üzgünüm, Kace. Asla canını yakmak istemedim. Aptaldım, gençtim ve bazen gerçek olmaktansa bencil ve zalim olmak daha kolaydır. Aptallığı seçtim, bunun her şeyi si-leceğini umdum.”

“Ben de üzgünüm,” diye mırıldandı Kacey. “Daha fazlasını yapmalı, daha fazlasını söylemeli, hatta reddetmeliydim. Ben sadece, bilmiyorum...”

Jake onu ayağa kaldırdı. “Kace, ikimiz de kötü seçimler yaptığımız konusunda anlaşalım ama ilerleyelim. Travis’in ne

yaptığını bilmiyorum ama bildiğim bir şey var. O çocuk, sana taş attığında sen kaçacak yaşa geldiğinden beri sana tutkun.” Yanaşıp Kacey’i yanağından öptü. “Yoluna girecek, söz veriyorum.”

Kacey başını salladı, konuşabileceğinden emin değildi hâlâ.

“Ve bence yeterince bekledik. Eve dönelim.”

“Saat sabahın dördü.”

“Birini çağırırız.” Jake omuz silkti.

“Kalpsiz milyarder.”

Jake başını geriye atıp güldü. “Kalpsiz, hayır. Milyarder, evet.” Kacey’e göz kırparak kolunu ona doladı ve onu havaa-lanından geçirdi.

Ve dosdoğru aslanların inine soktu.

Paparazzilerin fotoğraf makineleri deliye döndüler. Patlayan flaşlar Kacey’in gözlerini öyle bir aldı ki Kacey olduğu yerde sendeledi. Jake onu kolundan tuttu ve bekleyen arabalara doğru giderlerken küfrederek ceketiyse Kacey’in yüzünü örtmeye çalıştı.

Sokağa bakıp küfretti. “Gel, bu taraftan.”

Jake onu tekrar içeri götürüp cep telefonunu çıkarırken Kacey hülyalara dalmış bir hâlde onu izledi.

“Saatin gece yarısını geçmesi umurumda değil, buraya bir araba getirin, hemen.” Jake telefonunu iskemleye fırlatıp oturdu.

“Özür dilerim, Kace. Hiçbir fikrim yoktu. Demek istediğim, paparazzilere denk gelmeden burada koca bir hafta sonu geçirdik. Sadece para verdiklerime söylemiştim.”

Kacey öfleyerek oturdu ve elini Jake’in sırtına koydu. “Sorun değil, normal bir insan değilsin zaten. Fotoğraflarımızı çekmeleri için gazeteciler mi tuttun? Bazen gerçekten götün teki olabiliyorsun, Jake.”

Jake başını kaldırıp Kacey’e kötü kötü baktı.

“Ama kimseyi tutman gerekmiyordu. İnsanlar gittiğin her

yerde seni izliyor.” Omuz silkip Jake’i hafifçe dürttü. “Seattle’ın en meşhur bekârisin, buralarda da ünlü biri olduğunu söylemeye gerek yok.”

“Doğru.” Jake ellerine bakıyordu.

Başını onun omzuna dayayan Kacey “Jake,” dedi, “Her şey yoluna girecek. Araba birazdan burada olacak ve eve gidebileceğiz. İstedğin de bu değil miydi zaten?”

“Ev,” dedi Jake, başını salladı. “Öyle sanıyordum. Ama bu şekilde değil, Kacey.”

İç çekip başını salladı ve “Ev kulağa hoş geliyor. Teşekkürler, Kace. Seni tüm bunların içine çektiğim için özür dilerim. Beraber olduğumuzu düşüneceklerini biliyorsun.”

“Ah.” Kacey elini salladı. “Tıpkı lisede olduğu gibi.”

“Bu yıllığı tüm ülke okuyor sadece.”

Kacey başını salladı. “Ve eminim ki bugün çekilen fotoğraflarım yüzünden hapçının tekiyle çıkıyormuş gibi görüneceksin.”

“O da var, evet.”

“Teşekkürler.”

“Bir şey değil.” Jake ona bakıp sırtıttı. “Gel.” Kacey’e sımsıkı sarılıp onu alnından öptü. “Her şeyin yoluna gireceğini biliyorsun, değil mi?”

“Evet, biliyorum. Gizlice arabaya girmemiz gerekiyor ve....”

“Hayır,” dedi Jake, Kacey’in omzunu sıktı. “Travis’le. Tanrı’m, es geçilip aptal ağabeyimin tercih edilmesi berbat bir şey ama görünüşe göre olan bu.”

Kacey, onunla konuşabilse bile Travis’le beraber bu zor dönemci atlatabileceğini düşünecek kadar kendine güvenmiyordu. Onun zihnini hâlâ okuyamıyordu.

Travis onu özlemiş miydi?

Kacey kadar üzgün müydü?

Kalmalı mıydı?

Bir erkek sesi “Kadınımdan uzak dur!” diye bağırdı.

Bir kadın “Dışarı atılmamış mıydı?” diye haykırdı.

Kacey başını kaldırıp bakınca onlara doğru koşan Travis’i gördü, ellerini yumruk yapmıştı; bir kadın, o sanki bir suçluymuş gibi parmağıyla onu işaret ediyordu. Gözleri korkuyla kocaman açılmıştı.

Dürüst olmak gerekirse Travis gerçekten de biraz tehditkâr görünüyordu.

“Neden bahsediyorsun sen?” Jake ayağa kalktı. “O senin kadının değil. Öyle olsaydı, neden burada benimle oturuyor olurdu ki?”

Yanlış hareket, Jake. Yanlış hareket.

“Yalancı piç!” Travis Jake’in üstüne atladı.

İki erkek de homurdanarak sert zemine kapaklandılar. Travis üstteydi, Jake ise maalesef altta kalmıştı.

Ve flaşlar tekrar patlamaya başladı.

Kacey “Kalk üstünden! Bir şey olduğu yok!” diye bağırdı.

“Onu terk ettin!” Travis, Jake’in çenesine bir yumruk attı.

Jake ellerini Travis’in boğazına sararken muazzam bir sesle “Sen de onu terk ettin, piç! Ben özür diledim en azından!” diye bağırdı.

Travis’in yumruğu müthiş bir kuvvetle Jake’in çenesine çarptı. Jake ayağını bir güreşçi hareketiyle Travis’in bacağına takarak onu yere devirdi ve üste çıktı. Yumruğunu, birdenbire dövüşmeyi bırakmış olan Travis’e indirmek için geri çekti. Ve güvenlik onları ayırdı.

Travis’in kaşı açılmıştı, Jake kan tükürüyordu.

Ve kameralar her şeyi çekmişti.

Her saniyesini.

Bir güvenlik görevlisi “Bizimle gelin,” diye emretti ve iki adamı da yakaladı.

“Bekleyin! Bekleyin, onlar, eee...” Kacey ikisini birden kurtarmalı mıydı? İstemeye istemeye, bunu yapmak zorunda olduğunu fark etti. “Onlar – onlar benimle.”

Bir güvenlik görevlisi, Jake’e “Bu doğru mu?” diye sordu.

Jake başını salladı.

Ve Kacey de onlarla beraber tutuklandı.

Tabii ki.

Paparazziler onları izliyor, sorular soruyorlardı. "Jake, bu yeni sevgilin mi? O ağabeyin değil mi? Titus Girişimcilik ne olacak? Bu olanlar, babanın emekliliğinden bu yana şirketin nasıl yürütüldüğünün bir yansıması mı?"

Kacey midesinin bulandığını hissetti.

Kacey'in, teröristlere işkence yapıldığını tahmin ettiği soğuk, karanlık bir odaya götürüldüler.

Kapı kapandığı anda, ikisine de kötü kötü baktı.

İki kardeşe de.

Hayatı boyunca tanıdığı iki erkeğe.

Biri arkadaşıydı, diğeri çok daha fazlasıydı.

Kalbi ağrıdı. Kacey gözlerini kaçırıp bir köşeye çöktü. Demek istediklerini söyleyemiyordu şimdi değil.

Travis kısık sesle "Peşinden geldim," diye mırıldandı.

Jake "Kes sesini," diyerek homurdandı.

"Seni Jake'in kollarında, o seni öperken gördüğümde yaşadığım şaşkınlığı hayal edebiliyor musun? Ciddi misin, Kace? Benimle seviştikten saatler sonra mı? Gerçekten mi? Sanmıştım ki..." Sesi sönüp gitti. "... daha fazlası olduğumuza sanmıştım."

Öfkelenen Kacey ayağa fırladı ve Travis'e doğru koştu. Jake, ağabeyinden mümkün olduğunca uzaklaştı. Kacey, Travis'in suratına çok sert bir tokat attı.

"Bundan çok daha fazlasını hak ediyorsun."

Jake, çöktüğü köşede kıkırdadı. "Ayy."

Kacey ona döndü. Jake oturduğu yerde büzüşerek göz temasını bozdu. "Ve sen!" Parmağını Jake'e doğrulttu. "Seninle külahları fena değişeceğiz, dostum."

Jake yüksek sesle "Bana dostum dedi," diye böbürlendi.

Travis küfredip başını ellerinin arasına aldı. Sesi titreyerek "Özür dilerim," dedi. "Çok üzgünüm."

Kacey ağlamamak için gözlerini kapadı. "Öyle olmalısın."

"Bir şey söylemek istiyorum." Jake boğazını temizledi.

Travis ona doğru öfkeli bir bakış fırlattı. "Söylememeni tercih ederim."

"Yine de," dedi Jake, iskemlesinden kalkarak odayı turlamaya başladı. "Sanırım, ikinizin de aptallık ettiğini söylemem gerekiyor."

Jake mi söylüyordu bunu? Kacey kaşlarını çatı. "Ne yani? Birdenbire mantığın sesi mi oldun?"

"Mantığın sesi." Jake ellerini ceplerine soktu. "Bunu sevdim."

"Bahse girerim ki sevmişsindir," diye mırıldandı Travis.

"Bahislerden bahsetmişken..." Jake Travis'e doğru yürüyüp ayağına hafif bir tekme attı. "Sanırım bu bahsi kazandın."

"Bahis mi?" diye sordu Kacey. "Ne bahsi?"

"Sekiz yaşındaydım," diye tısladı Travis.

"Âşıktın."

"Kan yemini ettin!"

Jake güldü. "Şu kan yeminleri. Bir şeyi açığa kavuşturalım. Tükürükle yapılan bir yeminin, kan yeminiyle alakası bile yoktur."

Travis küfredip Kacey'e bir bakış attı. "Seni görmem gerekiyordu. Öyle bir gittin ki..."

Kacey hâlâ bu bahis konusuna takılmıştı ve tam da bunu soracak öz güveni kazanmak üzereydi ki...

Kapı savrulup açıldı.

"Artık en az sevdiğim iki torunum var," dedi Büyükanne öfkeyle.

Jake ürperip Travis'in yanına oturdu.

"Uluslararası bir havaalanında, kavga ettiğiniz için tutuklanıyorsunuz!" Büyükanne Nadine ellerini beline koydu. "İkinize de yazıklar olsun! Tatlı çocuklarımin nerede olduğunu televizyondan öğrendiğimi düşünüyorum da."

"Tatlı dedi, bu iyi bir işaret," dedi Jake kısık sesle.

Büyükanne küfretti.

İki erkek aynı anda “Büyükanne!” dediler.

“Zavallı Kacey,” dedi büyükanne, Kacey’e doğru yürüyüp kollarını açtı. Kacey seve seve büyükannenin kollarına girdi, o orada olduğu için rahatlamıştı ama aynı zamanda iki çocuğun da fırçalanmasını komik buluyordu. Dilini çıkarsa bu ne kadar çocukça bir hareket olurdu ki?

“Sen benimle geliyorsun, tatlım.” Büyükanne, Kacey’in çantasını aldı.

“Biz ne olacağız?” diye sordu Travis.

“Bu harika güvenlik görevlisinden, sizi bir süre burada tutmasını istedim. Sizi üç saat içinde bırakacak.”

“Ama...”

“Hayır,” dedi büyükanne, parmağını havaya doğrulttu. “Tüm bunlar halledildiği zaman, Kacey’le konuşmana izin vereceğim, Travis. O zamana kadar, sanırım kardeşinle hesaplaşman için en uygun zaman şimdi.”

Bölüm 32

“Kahretsin, kadın korkunç,” diye mırıldandı Jake.

“Bana mı söylüyorsun.” Travis gözlerini kapıdan ayırmıyor, Kacey’in tekrar odaya girmesini istiyordu.

“Şimdi.” Travis, Jake yanına otururken havanın kulaklarında uğuldadığını hissetti. “Burada mı hesaplaşıyoruz? Şimdi mi?”

Kacey neden geri gelmiyordu? Travis neden böylesine bir aptal gibi davranmak zorundaydı? Kacey’in bunu en çok duymaya ihtiyaç duyduğu zamanda onu sevdiğini neden ona söylememiştii? Kacey’in de kendine güvenmeyebileceğini hatırlamak zordu. Annesinden beri kimsenin ona güzel olduğunu söylemediğini Travis’e daha yeni anlatmamış mıydı?

Onunla yatmak ve bir şey söylememek mi?

Elini, oturduğu iskemleye vurdu.

“Öpüşüp barışmak yok mu yani?” diye sordu Jake.

“Özür dilerim.” Travis yutkunarak boğazındaki yumruyu itmeye çalıştı. “Sorun sende değil...”

“Sorun bende değil, sende öyle mi? Benden ayrılıyor musun, abi?”

Travis, kardeşini boğmaya yönelik hissettiği güçlü dürtüye rağmen güldü. “Hayır. Ve sana nutuk da çekmeyeceğim, gerçi bunun senin gururunu kıracağını bilsem kesinlikle bunu de-nerdim.”

“Gururum bu gecenin ardından kırıldı zaten. İnan bana.”

Travis kardeşinin gözlerine baktı, genellikle yadıkları ki-bir yüzünden Travis’i şiddet uygulamaya sevk eden gözlerdi bunlar. Her zamanki havalı tavrının aksine Travis’in o gözlerde gördüğü tek şey pişmanlık, biraz da utanç oldu.

Jake kederle gülümseyip omuz silkti. “Mükemmel kızı mahvettim! Seni istiyor. Bana seni istediğini söyledi. Başka

kimseyi değil.”

“Büyük Jake Titus’u bile mi?”

“Tanrı’m, ikiniz de benim tüm ismimi kullandığınız zaman bundan nefret ediyorum. İkiye bir kaldığım zaman bunun ne kadar kötü olacağını hayal bile edemiyorum.”

“Çocukluğuma hoş geldin.” Travis Jake’in sırtına bir şaplak attı.

“Özür dilerim,” dedi Jake, başını salladı. “Her şey için. Geri alabilsem...”

“Geri almanı istemezdim. Kendi sapıkça yöntemlerinle onu doğruca kollarıma getirdin.”

“Gururum kırılmaya devam ediyor,” dedi Jake gülerek. “Peşinden git.”

“Büyükanneyi işitmedin mi? Üç saat boyunca buradayız.”

“On dolarına bahse girerim ki Büyükanne yalan söylüyor.” Jake başıyla kapıya işaret etti. “Git kendin gör.”

Travis iskemlesinden kalkıp kapıdan çıktı. Güvenlik görevlisi başını salladı ama bir şey söylemedi. “Eh, ben...”

“Büyükanнемiz sinsi küçük kadının teki,” dedi Jake, aniden Travis’in yanına gelmişti. “Git getir onu.”

Travis, Kacey’in nerede olacağını bilmek şöyle dursun, hangi koridordan gideceğinden bile emin değildi. “Büyükannenin onu nereye götürmüş olabileceğine dair hiçbir fikrim yok.”

“Gerçekten mi? Hiçbir fikrin yok mu? Hiç mi?” Jake ona aptal aptal bakıp kaşlarını çattı.

Travis, büyükannenin Kacey’i nereye götürebileceğine dair herhangi bir hatıra bulmak için beynini taradı. Büyükanne, Kacey’in rahatlayabilmesini, mutlu ve keyifli olmasını isterdi...

“Onu eve götürdü.”

Kacey çantalarını iki bin metrekarelik çiftlik evinin oturma odasına bıraktığında “Travis’in bunu sorun etmeyeceğinden emin misin?” diye sordu.

“Ah, tatlım, sorun etse bana neden evin anahtarını versin ki?”

“Sana anahtar vermedi. Anahtarı bulmak için her taşın altına baktın.”

Büyükanne omuz silkti. “Aynı şey.”

“Doğru.” Kacey odada etrafına bakındı ve ağlamak istedi. Her şey o kadar tanıdık geliyordu ama o kadar farklıydı ki. Burası başkasına ait bir ev olsa da kendi evi gibi hissettiriyordu. Büyükanne, Kacey’i havaalanından aldıktan sonra Travis’in çocukluğunu ona anlatmıştı.

Travis’in onu nasıl izlediğini, nasıl korumaya çalıştığını. Travis’in, Kacey’in her zaman güvende olduğundan emin olmayı görevi olarak hissettiğini anlatmıştı. O yüzden Kacey’in annesiyle babası öldüğünde her şeyi saklamaya çalışmış, Kacey evi sattığında da ailesinin eşyalarını kendi deposuna kaldıracak kadar ileri gitmişti. Kacey’in bir gün isteyebileceğini bildiği birkaç şeyiyse saklamıştı.

O eşyalardan bazıları, mesela babasının en sevdiği avcılık malzemeleri ve doldurulmuş hayvanlar, Travis’in oturma odasının duvarına asılıydı.

Kacey odanın sağma doğru yürüyüp Travis’le babasının, av gezilerinden birinde el sıkışıp gülerken çekilmiş bir fotoğrafını görünce boğazında beliren devasa yumruyu yutkundu.

Garip, şimdiye kadar babasıyla Travis’in ne kadar yakın olduklarını unutmıştı. Hatırlayamayacağı kadar uzun süredir av arkadaşlarıydılar. Jake avlanmaktan nefret ederdi. Hayvanları vurmanın zalimlik olduğunu söylerdi, Kacey’e babasının o tüylü hayvanlardan nefret ettiği için bunu yaptığını söyleyecek kadar da ileri gitmişti.

Babasının, avladığı tüm hayvanları her zaman yiyor olması da fark etmemişti.

Jake avcılığın her zaman aptalca bir spor olduğunu düşündü.

Ama bu Travis’e aptalca gelmiyordu. Babası; her av gezisin-

den dönüşünde Travis'in yaptıklarıyla ilgili komik hikâyeler anlatır, onunla ne kadar gurur duyduğundan bahsederdi.

Kacey'in gözleri parke zemine kaydı. Ay ışığı, balkona açılan camlı kapılardan parılıyordu. Travis evi çok zevkli bir şekilde döşemişti.

"Seni bırakayım mı?" diye sordu Büyükanne arkasından.

"Gerek yok." Kacey'in sesi titriyordu.

"Sanırım o gitmemi tercih eder." Büyükanne başıyla kapıya işaret etti ve Kacey'e bir kez daha sarıldı.

Kacey Travis'i gördü.

Ona doğru koşmak istiyordu.

Kollarını boynuna dolamak, ona bir daha asla gitmemesi için yalvarmak. Ama aynı anda, yaptığı şey o kadar çiğ ve kırıcıydı ki. Özellikle de havaalanındaki davranışları.

Büyükanne torununun yanından geçti ve Travis'i güldüren bir şeyler mırıldandı. Kapı arkasından kapandı ve yalnız kaldılar.

Travis "Kacey," diyerek konuşmaya başladı; sonra da ona doğru yürüdü, yaklaşırken giderek hızlanıyordu. Onu kendine çeker ve dudaklarından öperken bir kez daha "Kacey," diye mırıldandı. "Çok özür dilerim."

Kacey, Travis'in kollarında eriyip gitti.

"Açıklamam gerekiyor."

"Evet." Kacey geri çekilmeye çalıştı ama Travis'in kolları onu sımsıkı sarmıştı.

"Korkuyordum..."

"Neden tüm erkekleri korkutuyorum ben?" diye araya girdi Kacey; öfkelenmiş, kalbi kırılmıştı.

"Bitirmeme izin ver." Travis gülümsedi ve Kacey bunu görünce midesi yalpa yaptığı için kendi kendine sinirlendi. "Seni kollarıma almak, seni öpmek, seninle sevişmek. Hayatımda istediğim her şeydi bu ve sonra birdenbire kendimi rezilin teki gibi hissettim çünkü hayatım boyunca söylemek için öldüğüm şeyi söylemeden tüm bunların içinde kaybolup git-

miştım.”

“Neymiş o?”

“Seni seviyorum.” Sesi titriyordu. “Seni, sadece seni. Seni o kadar çok seviyorum ki nefes alamıyorum.”

“Şu anda nefes alıyorsun,” dedi Kacey, kalbi göğsünde küt küt atarken Travis’e öfkelenmeye çalışıyordu.

“Senin nefesini kullanıyorum da ondan. Kollarımda olduğun için. Kacey, gitmene asla izin vermeyeceğim.”

“Güzel.” Kacey, Travis’in boynuna uzandı, dudaklarının birleşebilmesi için başını aşağı çekti. Travis’in dudakları aralandı. “Ben de seni seviyorum.”

Travis’in onu öperken gülümsediğini hissetti, sonra da Travis onu kollarına alıp kaldırdı ve havada döndürdü. “Bu, burada kalacağın anlamına mı geliyor?”

“Bunu benden iyilikle istersen ve bana bir şeyler atmayacağına veya saçımı çekmeyeceğine söz verersen.”

“Bu sözleri veremeyeceğimi biliyorsun. Muhtemelen saçını çekeceğim, üstüne atlayacağım, seni duvara yapıştıracam. Ve eminim ki birkaç dakika içinde ismimi haykırıyor olacaksın.”

Kacey dizlerinin pelteye dönüştüğünü hissetti.

“Ama...” Travis onu yere indirdi. “... seni sonsuza dek seveceğimin sözünü verebilirim.”

“Benden seninle bir günahı yaşamamı mı istiyorsun, Travis Titus?”

“Hayır.” Kacey’in önünde diz çökerken gözleri karardı. “Karım olmanı istiyorum.”

“Kacey?” Travis hâlâ tek dizinin üstündeydi. “Bir şey söylemeyecek misin?”

“Bu gece bana yaşattıklarından sonra uzun bir duraksamanın gerekli olduğunu düşündüm.”

“Uzun duraksamalardan hoşlanmam.”

Kacey omuz silkti. “Çok yazık.”

Travis tek kaşını kaldırdı.

“Evet, seninle evlenirim... Şeytan.”

“Ayy, görüyor musun? Şimdiden birbirimize lakap takıyoruz!” Travis ayağa fırlayıp Kacey’i bir kez daha kaldırdı.

“Nereye gidiyoruz?”

“Kutlamaya,” dedi Travis ciddi bir sesle.

“Nereye?”

“Yatak odasına. Nereye olacak başka?”

“Bir kıza evlenme teklif ettikten sonra onunla yatamazsın,” dedi Kacey. “Öyle olmaz!”

Travis durup Kacey’i yere indirdi. “Terasta şarap?”

Kacey başını evet anlamında salladı. Heyecanla ciyaklayabilecek durumda olduğu için, sesine güvenmiyordu.

“Böyle gülümsediğinde güzel oluyorsun.” Travis Kacey’in yanağına dokundu.

“Bana kendimi güzel hissettiriyorsun.” Kacey yere baktı.

“Öyle yapma, sana iltifat ederken yere bakma.”

Kacey Travis’in gözlerine baktı. “Denerim.”

“Gel, sana bir şey göstermek istiyorum.” Travis, Kacey’in elinden tutup onu oturma odasından uzakta bir odaya götürdü. Bir ofise benziyordu burası. Odanın ortasında, daire şeklindeki bir kilimin üstünde meşeden, devasa bir masa vardı. Odanın terasa açılan özel bir girişi de bulunuyordu.

“Bunu senin için, yıllar boyunca sakladım.” Travis masaya uzanıp bir zarf çıkardı.

“Nedir bu?” Kacey zarfı almak için uzandı ama Travis elini geri çekti.

“Kızmayacağına söz verir misin?”

“Hayır.”

“Bence de.” Kıkırdayıp dosyayı Kacey’e uzattı. “Bana ihtiyacın olduğunda ben dışarıdayım, tamam mı?”

Travis kapıyı ardından çekip kapatırken Kacey başını salladı.

Kalın bir zarftı bu.

Kacey titreyerek zarfın içindekileri önündeki masaya boşalttı. İlk gördüğü şey, annesiyle babasının vasiyetiydi.

Kacey bu vasiyete bakmamıştı, okunurken de orada değildi. Büyükanneden, yazılanları ona genel olarak anlatmasını istemişti sadece.

Bunu yapması iyi de olmuştu çünkü vasiyette gayet kesin bir ifadeyle, annesiyle babasının Kacey'in on sekizinci doğum gününden önce ölmesi hâlinde büyükannenin onun yasal velisi olduğu yazıyordu.

Büyükannenin, onun peşini hiç bırakmamasında şaşılacak bir şey yoktu.

Büyükanneyi ona Tanrı göndermiş olmalıydı.

Kacey derin derin iç çekerek vasiyeti bir kenara koydu ve üstünde isminin yazılı olduğu, minik bir zarf çıkardı.

Zarfın içinde çizgili defter kâğıdı vardı, üstüne yıllardır yazmadığı türden bir kâğıttı bu.

Ona yazılmıştı.

Kacey,

Bunu neden yazdığımı bilmiyorum. Eşyalarımızın içine böyle bir şey koyduğum için muhtemelen annenin delirdiğini düşüneceksin ama derse hazırlık saatinde okulda oturuyordum ve sana cesaret verici birkaç kelime etmem gerektiğini düşündüm.

Bugün başka bir öğretmenden, Jake'le ayrıldığınızı işittim.

Zor olduğunu biliyorum. Son yıl hiçbir zaman kolay değildir.

Ama tatlım, sence de o bir sevgiliden çok, iyi bir arkadaş değil mi? Çocuk kendini seyretmeden bir aynanın önünden bile geçmiyor! Gülümsediğinin farkındasın çünkü bu doğru! Sana bazen baskı yaptığımızı biliyorum ama Tanrı'm, Travis'le evlenebilirsin ve buna rağmen gurur duyarız seninle.

Seni neşelendirmeye çalışıyorum. O çocuktan nasıl tiksindiğini biliyorum, sen bunun farkında bile olmadan o senin ya-

nında olsa bile.

Sanırım demek istediğim şey şu: Açık fikirli olmak önemlidir. Yaşamak ve geçmişe takılıp kalmamak önemlidir. Geçmişe geçmiş denmesinin bir sebebi var. Sürekli arkana bakarsan gözlerin önündeki yolu görmüyor demektir. Bir arabayı bu şekilde süremezsin, o zaman hayatını neden böyle yaşayasın ki? Hayat, o külüstür Subaru'yu sürmekten daha önemli değil mi?

Seni o kadar çok seviyorum ki. Bir anne olarak senin hatalar yapmana, öğrenmene ve büyümeğe izin vermem gerekiyor ama sana olan sevgimin sonsuz olduğunu bilmelisin. Ne yaparsan yap, sevgim karşılıksız. Koşulların büyümeğe yardımcı olur ve ben senin büyümeni istiyorum, bitanem!

Zil çaldı. Sen evlenene kadar bunu sana vermeyebilirim. Şu anda gözlerini devirdiğini biliyorum ama şu anda bunları ben-den duymaya hazır olmadığını varsayalım. Ama bir gün, bir gün bu mektup sana mantıklı gelecek ve umarım bu mektup seni o günde bulur. Şu anda bunun için dua ediyorum.

Seni seviyorum,

Annen

Kacey elinin tersiyle yanaklarından süzülen gözyaşlarını sil-di ama aynı yığının içinde başka mektuplar da görünce daha şiddetli ağlamaya başladı. Annesi ona mektuplar yazmış ama asla ona vermemişti. Annesi hep böyle garipti, düşüncelerini yazar, sonra da onları neden yazdığını unuturdu.

Kacey annesinin hep defterlerine küçük şeyler yazdığını görürdü ama bu yazıların onun için olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Mektupları tekrar zarfa tıktırdı ve dışarıya, Travis'in şarabını yudumladığı terasa çıktı.

"Hepsini benim için mi sakladın?"

Travis Kacey'in gözlerinin içine bakarak başını salladı. "O mektupların hiçbirinde neler yazdığını bilmiyorum, Kace.

Hiç bakmadım. Sadece bir gün bunların tümünü isteyeceğini biliyordum ve sana veren kişi ben olmak istedim.”

Kacey onun kucağına oturdu ve göğsüne yaslandı.

“Bir itirafım var.” Travis gergin gergin güldü.

“Ne yaptın?”

“Sarhoş oldum.”

“Şimdi mi?”

Travis tekrar güldü. “Hayır, şimdi değil. Birkaç hafta önce sarhoş oldum ve büyükanneye hiçbir kadının seninle karşılaş-tırılamayacağından yakındım. Kendim için üzülduğümden eminim ve böyle şeyler yapma huyum yoktur. Kendi büyü-kannemi sarhoşken aramak gibi bir huyum da yoktur.”

“Sence bu yüzden mi kriz geçiriyormuş gibi yaptı?” diye sordu Kacey, şarabı Travis’in elinden alarak yudumladı.

“Olabilir.” Travis bir nefes verdi. “Her neyse, umurumda değil. Şükrediyorum.”

“Ben de.” Kacey ona sokulup iç çekti. “Ben de.”

“Belki de şimdi biz aileden çok, çok uzakta bir balayının tadını çıkarırken dikkatini Jake’e yönlendirir.”

Kacey güldü. “Annenin, babanın, Mr. Casbon’un ve büyü-kannenin bize katılmasını istemediğini mi söylüyorsun?”

“Saniyeler içinde uçaktan atılırdık, itiraf et.”

Kacey kıkırdadı. “Seni kendime saklamayı tercih ederim zaten.”

“Bir şey daha var.” Travis uzun uzun iç çekti.

“Ne?”

“Jake bize bir milyon dolar borçlu.”

“Ha?” Kacey geri çekilip Travis’in gözlerinin içine baktı. “Nasıl yani? Niye?”

Travis kibirli bir ifadeyle sırtıttı. “Sekiz yaşındayken seninle evleneceğime dair onunla bir milyon dolarlık bir bahse girdim.”

Kacey kahkahayı patlattı. “Onu yarın arayalım mı?”

“Ararız,” dedi Travis, sonra da ağzı Kacey’in ağzını buldu ve Travis’in ağzının yaptıkları yüzünden dikkati fena hâlde dağılan Kacey gülmeyi hemen kesti.

Acıdan kaçmak için evi terk etmişti; bir gün, bu gün, gerçek mutluluğunu bulmak için geri döneceğini bilmiyordu.

Son Söz

“Neden hâlâ bu kadar kızgın olduğunu anlayamıyorum... Bu, her erkeğin başına zaman zaman gelir.” Kacey, ağzını eli ile kapattı ve bakışlarını kaçırdı. Travis, inleyerek kapının koluna uzandı ve kızgın bir bakış attı.

“Gerçekten mi? Bu şekilde mi halledeceksin? *Her erkeğin başına gelir*, öyle mi?”

Kacey, omuzlarını silkti ve koridora yaslandı: “Bak, yalnızca nişanlımı savunuyorum. Başaramamış olman senin suçun değil.”

Travis, küfrederek onu kendi bedenine doğru çekti. “Tatlım, *başarısızlığın* benim problemim olduğunu hiç sanmıyorum,” dedi.

“Hayır.” Kacey sırtarak onun burnunu öptü. “Ama itiraf et; ayı, dev ekranda belirdiğinde küçük bir kız gibi çığlık attın.”

“Atmadım,” diye çıkıştı Travis. “Duyduğun çığlık, arkamızda duran altı yaşındaki kızdan geldi. Cidden, ne tür insanlar küçücük çocukları bir korku filmine götürür ki?”

“Ciddi misin?” diyerek kaşlarını kaldırdı Kacey. “Kendini ne kadar kötü bir duruma düşürdüğünün farkında mısın yoksa söylediğin her şeyin seninle dalga geçmemi ne kadar kolaylaştırdığını hiç umursamıyor musun?”

“Ben—”

“Bağırdın. Yüksek sesle. Sinema salonunda çalışan, iyi kalpli ve sivilceli bir liseli çocuk, bütün küçük çocukları salondan çıkarmaları için ailelere duyuru yapmıştı zaten.”

Travis omuzlarını silkti: “Korku filmlerinden nefret ediyorum. Dava et beni.”

“Sen, tüylü hayvanlardan nefret ediyorsun.”

“Kocaman dişleri vardı ve koca bir aileyi katletti.”

“Bir filmdi Trav, yalnızca bir film.”

Eh, buna ne diyebilirdi ki? İstemsizce attığı çığlık yüzünden erkekliğinin yarısını çoktan sinema salonunda kaybetmişti. Ona göre, eğer Kacey doğru dürüst patlamış mısır yemeyi biliyor olsaydı dev ekrandaki ayı bu kadar da ödünü patlatmazdı. Mısır tanelerinden biri Kacey'nin sol göğsünün üzerinde pek güzel duruyordu. Solda olduğunu biliyordu çünkü onu bir sineği izleyen örümcek gibi izlemişti. Mısır tanesinin düşeceği anı bekliyordu ki böylelikle onu düşmekten kurtarıp sinema salonunun ortasında nişanlısının üzerine atlamak için boktan bir sebebi olsun.

Daima sinemada seksi kızlarla öpüşmeyi istemiş olmak, onun suçu değildi. Ve madem Kacey onun dikkatinin bu kadar dağınık olmasını istemiyordu, yakası bu kadar açık şeyler giyip durmasaydı.

“Terliyor musun?” diyerek onun alnına dokundu Kacey.

Tanrı'm, sevişmeye ihtiyacı vardı. Kızın elini ittirip rahatsızlıkla güldü: “Yok. İyiyim. İçeri girsek mi?”

“Tabii ya,” diye kaşlarını kaldırdı Kacey, “kimse kapıya cevap vermiyor ki?”

Travis omuzlarını silkip içeri girdi.

Hayatta hiçbir şey, onu bu an için hazırlamış olamazdı. Bazı şeyleri bir kez gördün mü geri dönüşü yoktur.

“Büyükanne!” diye bağırdı Travis ve Kacey, aynı anda.

Koltuğun üzerine oturmuş, Bay Casbon'u çikolataya batırılmış çileklerle besliyordu büyükanne. Aslında içinde bulunduğu bu durum, tuhaf olsa da yarı-normal kabul edilebilirdi. Yani eğer üzerinde böylesine allahsız bir pembe iç çamaşırı sergiliyor olmasaydı...

“Sözümü dinlemiş,” diye fısıldadı Kacey.

“Victoria's Secret!” diyerek sütyenini işaret edip göz kırptı büyükanne.

“Gözlerim!” dedi Travis ve arkasını dönüp ellerini delicesine sallamaya başladı. “Büyükanne, üzerine bir şeyler daha giy.

Tanrı'm. Bir kazağın filan yok mu senin?"

"Umarım yoktur!" Bu kez konuşan Bay Casbon'du.

Kutsal cehennem, hemen şimdi ölmek istiyorum, diye mırıldandı Travis sessizce. O sırada oda, kahkahalarla dolmuştu.

"Hayır, istemiyorsun," diye fısıldadı Kacey.

"Kesinlikle eminim ki istiyorum."

"Buluşmayı ben ayarladım."

"Kafayı yiyeyim diye mi? Sağ ol, evet, insan büyükannesini çıplak görünce gerçekten de bu deneyimi yaşıyor!"

"Ben çıplak değilim!" diye bağırdı büyükanne ve Bay Casbon da "Ne yazık ki," diye cevapladı.

Kacey, kollarını Travis'e doladı ve "Aç gözlerini," dedi.

"Böylelikle büyükannemin giyinik olmayan çeşitli hâllerini görebileyim, öyle mi?" derken sesi yalnızca bir bağırtıdan ibaretti.

Kacey, Travis'in ellerini yolundan çekip onu dudaklarından öptü. Anın büyüsüne kapılan Travis, kollarını ona sardı ve diliyle ağzını aralayıp tadını hafızasına kazıdı.

Bir öksürük sesi duyuldu.

Kacey geri çekildi.

"Ah, evet," diyerek boğazını temizledi. "Buluşmayı ben ayarladım."

"Tekrar edip duruyorsun ama..."

Ve sonra ışıklar titreşmeye başladı.

Jake, bir yosmayla sarmaş dolaş vaziyette odanın diğer tarafında dikiliyordu. Her zamanki hâli. Anne-babası ellerinde bir pasta tutuyordu ve herkesin elinde şampanya bardakları vardı.

"Kafam karıştı."

Kacey elini çekip güldü: "İyi, öyle olacağını umuyordum."

Ne haltlar dönüyordu? Büyükanne ayağa kalktı, bluzunu düzeltti -belli ki rol yapmıyordu- ve yakında duran bir masadan bir bardak şampanya aldı.

Travis, Kacey'e döndü: "Hâlâ anlamış değilim."

Kacey sırttı. Tanrı'm, nasıl da güzeldi. Bugüne kadar on-suz nasıl gelebilmişti?

"Her şey böyle başladı Trav. Sen ve ben büyükanneye yakanıp bunun bir dalavere olduğunu anlamadık bile. Bundan kurtulmak istedim. İkimizin de birbirimize karşı bir şeyler hissettiğini anlamamızı sağlayan o anın paniğinden kurtulmak istedim. Bütün bu dalavere, yalanlar; burada başladı. O sırada çocuk da olsak burada başladı. Ve ben burada bitmesini istedim."

Lanet olsun, ondan ayrılmak mı istiyordu?

"Burada." Gözleri yaşlarla dolarken Kacey, onun elini sıktı. "Burada, ailenin evinde evlenmek istiyorum. Bu sonbahar."

"Gerçekten mi?" Travis, kelimelerle boğuluyor gibiydi. Nerede evlenecekleri konusunda bir türlü karar veremiyorlardı. Şimdiye kadar Kacey, Vegas'a gidip ailenin bütün antikalarını geride bırakmaları gerektiği konusunda ısrar etmişti.

Kacey başını salladı ve yüzüne göz kamaştırıcı bir gülümseme yerleşti: "Seni seviyorum Travis Titus. Benimle burada evlenir misin?"

"Seninle her yerde evlenirim."

"Arka bahçede," diyerek ona bir dirsek attı ve sonra uzanıp kulağına, "Ağaç ev... ilk kez öpüştüğümüz, ilk kez birlikte olduğumuz odada... burada Travis, evimizde evlenelim istiyoruz."

Bir çığlıkla kızı kollarına alıp suratını öpücüklere boğarak onu havada döndürdü: "Anlaştık."

"Mutlu çifte," dedi Jake; Travis, Kacey'i yere indirirken. "Kardeşim ve arkadaşım. Sizin adınıza çok mutluyum." Gözlerinde bir hüznün vardı ve yorgun görünüyordu. Bu tarz bir hayatı yaşayarak çok da uzun süre tutunması mümkün değildi. Daha şimdiden, ölmesine tek bir kadeh kalmış gibi görünüyordu.

"Şeref!" dedi herkes, bir ağızdan.

“Bir kadına ihtiyacı var,” diye mırıldandı Travis, sessizce.

“Ben bir tane buldum bile.” Kacey, dirseğiyle Travis’e dokundu. “Onu dizlerinin üzerine çöktürecek.”

“Bahse girelim mi?”

“Bahis değil iddia. İddia ediyorum ki biz birbirimize *evet* diyene kadar onunla evlenmesi için yalvarıyor olacak.”

“Ya olmazsa?”

Dudağını ısırp göz kırptı: “Sanırım anlaşmanın şartlarını bu akşam görüşebiliriz...”

“Evimizde.”

“Evet.”

Travis, şampanyasını bırakıp kızın kıcını okşadı: “Belki de şimdi?”

“Ağaç evde mi?”

“Ağaç evde.”